

Pécsi Református Kollégiumi füzetek 2.

A Pécsi Református Kollégium évkönyve

2006-2010

A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM
GIMNÁZIUMÁNAK,
ÁLTALÁNOS ISKOLÁJÁNAK
ÉS ÓVODÁJÁNAK

ÉVKÖNYVE

2006-2010

Pécs, PRK, 2010

Szerkesztőbizottság tagjai:

Ács Mariann
Fledrich Béláné
Kis Lászlóné
Mittly Zsuzsanna
Molnárné Kiss Emőke
Simon Erzsébet
Sümegi Péterné

Szerkesztette:

Éliás Katalin
Kissné Makra Ildikó

A fotókat készítette és javította:

Bezdán Katalin

Lektorálta:

Dr. Hoppálné Erdő Judit

Kiadja: a Pécsi Református Kollégium Gimnáziuma,
Általános Iskolája és Óvodája

Felelős kiadó:

Dr. Hoppál Péter
főigazgató

Nyomdai adatok
ISSN

Tartalomjegyzék

ELŐSZÓ	9
KÖSZÖNTŐ	10
ISKOLATÖRTÉNET A FŐIGAZGATÓI JELENTÉSEK TÜKRÉBEN	11
AZ ISKOLA SZERVEZETI EGYSÉGEI	20
A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM DOLGOZÓI 2010-BEN	21
VENDÉGKÖNYVÜNK BEJEGYZÉSEI AZ ELMÚLT NÉGY ÉVBEN	25
HITÉLET.....	27
<i>A növekedést Isten adja</i>	27
<i>Istentiszteletek, áhítatok</i>	28
<i>Bibliaórák, bibliakörök, csendesnapok</i>	29
<i>Nevelő hitnövelő alkalmak: Bibliamaraton, Szeretethíd</i>	29
<i>„...az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja”</i>	30
SIKERES PÁLYÁZATOK 2007-2009.....	30
A SZÜLŐTANÁCS ELMÚLT ÖT ÉVE.....	31
JÓTÉKONY SZÜLŐK.....	32
CSERKÉSZET	33
FEJLESZTŐ FOGLALKOZÁSOK AZ ISKOLÁBAN	34
A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM ÓVODÁJA	37
ÓVODA A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUMBAN!.....	37
AZ ÓVODA INDULÁSA	38
HITÉLET AZ ÓVODÁBAN.....	39
SZÜLŐK AZ OVIRÓL.....	40
A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM CSIKESZ SÁNDOR ÁLTALÁNOS ISKOLÁJA - DRÁVAFOK	42
AZ ISKOLA TÖRTÉNETE	42
ADATOLÓ	44
<i>Létszám- és szociális helyzet</i>	44
<i>2008-as kompetenciamérés</i>	46
RÓLUNK ÍRTÁK	46
SZÜLŐI MOZAIK	47
DIÁK MOZAIK	48
HITÉLET.....	49
<i>Ökumené a drávafoki iskolában</i>	50
VERSENYEREDMÉNYEINKBŐL.....	51
ISKOLAI ESEMÉNYEK	52
<i>Egyházi ünnepeink, istentiszteleti alkalmaink</i>	52
CSENDESNAPOK, PROJEKTNAPOK, PROJEKTHETEK.....	52
„SZEMEZGETŐ”.....	53
<i>Közös élményeink</i>	53
<i>Nemzeti ünnepeink</i>	53
<i>Egészségnevelési napok</i>	53

Ünnep-várók.....	54
Farsang	54
Anyanyelvi napok	54
Anyák napja.....	54
Drávafoki Aranyág.....	54
Táborok.....	55
Nyílt napok.....	55
SZAKKÖRÖK, DIÁKKÖRÖK MUNKÁJA	55
Sportélet.....	55
Tánc, zenei és művészeti élet.....	56
NAPKÖZI.....	56
ÉNEKKAR.....	56
A DIÁKÖNKORMÁNYZAT MUNKÁJÁRÓL	57
LEGYÉL TE IS MILLIOMOS!.....	57
KÉPEK	57
A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM ÁLTALÁNOS ISKOLÁJA.....	59
BEVEZETŐ	59
HITÉLET.....	62
Hitéletünk eseményei.....	62
Advent varázsa.....	63
Istentiszteleti alkalmaink.....	64
Adni jó.....	65
Hittanos versenyek.....	66
A konfirmáció.....	68
ISKOLAI ESEMÉNYEK	70
A komplex tanulmányi nap születése.....	70
Legszebb komplex napom – diákok írásaiból.....	77
Komplex nap az alsó tagozaton.....	80
Október 6-i megemlékezés.....	81
Idegen nyelvi hét.....	82
Nyílt nap és az iskolanyitogató.....	83
Karácsonyi vásár.....	83
Farsang az általános iskolában.....	85
Március 15.....	86
Reál nap a környezetvédelem jegyében.....	87
A magyar nyelvi hét.....	88
Az év utolsó tanítási napja, avagy bemutatkoznak szakköreink.....	88
NAPKÖZISNEK LENNI JÓ!.....	89
KÓRUSÉLETÜNK	91
SZAKKÖRI MOZAIK	92
Kémia szakkör.....	92
Fizika szakkör.....	93
Rajz szakköri munka.....	94
DIÁKÖNKORMÁNYZAT.....	94
DÖK a kezdetek kezdetén (2006-2008).....	94
Általános Iskolánk Diákönkormányzata 2008-2009.....	96

HANGULATKÉPEK.....	97
<i>Válogatás kisiskolások fogalmazásaiból.....</i>	97
<i>Válogatás a felsősök írásaiból.....</i>	103
VISSZAPILLANTÓ.....	109
<i>Ilyen volt a Refiben tanítani.....</i>	109
<i>Pedagóguspályám utolsó évei a REFI-ben.....</i>	111
<i>8 évem a Refiben.....</i>	112
DÍJAZOTTJAINK, EREDMÉNYEINK.....	112
<i>Büszkeségeink.....</i>	112
<i>Jutalmazott pedagógusaink.....</i>	115
<i>Tanulmányi versenyek eredményei 2006-2009.</i>	115
A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM GIMNÁZIUMA.....	122
BEVEZETŐ GONDOLATOK.....	122
GIMNÁZIUMI STATISZTIKÁK 2006-2009.....	123
<i>Az elmúlt négy év díjazottjai.....</i>	128
HITÉLETÜNK.....	129
<i>Egy iskolai osztály legjellemzőbb attitűdjei a hitéleti gyakorlat változásával kapcsolatban – avagy mennyire eredményes a hitre nevelés?</i>	129
A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM VEGYESKARA.....	137
<i>A Pécsi Református Kollégium Vegyeskarának tagjai 2010-ben.....</i>	138
<i>Egy év eseménynaptára. - A kórus fellépései 2007-ben.</i>	139
<i>Amerikából jöttünk.....</i>	140
<i>Kórusmozaik.....</i>	141
AZ ELMÚLT NÉGY ÉV VERSENYEREDMÉNYEI.....	144
<i>Sporteredmények.....</i>	148
<i>Gimnáziumunk eredményes sportolói</i>	149
A NYELVI ELŐKÉSZÍTŐ ÉVFOLYAMOKRÓL.....	153
MOZAIKOK AZ ISKOLAI ÉLETBŐL.....	154
<i>Gólyatábor - 2009.....</i>	154
<i>Szecskaavató.....</i>	155
<i>Ballagás.....</i>	156
<i>Nemzeti ünnepeink.....</i>	159
SZAKKÖR.....	160
<i>A festészet – szobrászat szakkörön végzett munkáról.....</i>	160
DIÁKPRESBITÉRIUM.....	161
KIRÁNDULTUNK.....	163
<i>Osztálykirándulás Egerben / 2009.05.28-30./.....</i>	163
<i>Kirándul a tantestület / Visk, 2009. június 24-27./.....</i>	166
<i>A Kárpát-medencei Magyar Református Középiskolák Találkozóján voltunk.....</i>	167
<i>A Talentum tábor margójára.....</i>	167
HANGULATKÉPEK.....	168
<i>„Új vagyok a Refiben....”.....</i>	168
<i>A Refi diák-tanár szemmel.....</i>	168
<i>Iskolám: a Refi.....</i>	169
<i>Miért is volt jó refis diáknak lenni?.....</i>	170
<i>Miért szerettek a Refibe járni?.....</i>	171

AZ INTERNÁTUS.....	172
BEVEZETŐ GONDOLATOK	172
KOLLÉGIUMI ÉLET NEVELŐK ÉS DIÁKOK SZEMÉVEL	174
<i>A kollégiumi élet hétköznapjai</i>	<i>174</i>
<i>A kollégiumi élet hétköznapjai kicsit más szemmel</i>	<i>175</i>
<i>Kollégiumi hétvége.....</i>	<i>177</i>
<i>Diákként és nevelőként a Pécsi Református Kollégium Internátusában</i>	<i>178</i>
<i>Egy nevelőtanár emlékei – röviden</i>	<i>179</i>
HITÉLETI ALKALMAINK	180
<i>Esti áhítatok az internátusban.....</i>	<i>180</i>
<i>Internátusi csendesnap.....</i>	<i>181</i>
MOZAIKOK	182
<i>Adventi időszak.....</i>	<i>182</i>
<i>Angyalkázás</i>	<i>182</i>
<i>Refisek a diáktalálkozón.....</i>	<i>182</i>
<i>Kollégiumok közötti műveltségi és fotóverseny</i>	<i>182</i>
<i>Sport, mozgás egészség – sportélet az internátusban</i>	<i>183</i>
<i>Egy kollégista kézírata</i>	<i>185</i>
AZ ORMÁNSÁGI NÉPRAJZI GYŰJTEMÉNY	186
A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM KÖNYVTÁRA	187
A BARANYAI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE LEVÉLTÁRA.....	188
PUBLIKÁCIÓK	190
BIBLIOGRÁFIA	190
RÉSZLETEK A REFORMÁTUS OKTATÁS-NEVELÉS, ILLETVE A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUMRÓL SZÓLÓ PUBLIKÁCIÓKBÓL	192
<i>Bartisné Gagyí Ágnes: Innováció (részlet).....</i>	<i>192</i>
<i>Csik Ágnes: Eredményesek-e diákjaink a történelem érettségien?</i>	<i>194</i>
<i>Dr. Hoppál Péter: A református iskolák partikula-rendszerének mai esélyei (részlet)</i>	<i>201</i>
<i>Ignáczné Ribarics Edit: Az iskolák közötti különbségek megjelenése a DIFER mérési eredményeinek tükrében.....</i>	<i>203</i>
RÓLUNK ÍRTÁK - SAJTÓFIGYELŐ	209
OSZTÁLYOK, CSOPORTOK FOTÓI ÉS NÉVSORAI	211
PRK ÓVODÁJA	212
PRK CSIKESZ SÁNDOR ÁLTALÁNOS ISKOLÁJA, DRÁVAFOK	214
PRK ÁLTALÁNOS ISKOLÁJA	221
PRK GIMNÁZIUMA	238
A GIMNÁZIUM ELBALLAGOTT DIÁKJAINAK NÉVSORA	248

ELŐSZÓ

A Pécsi Refi Európa Kulturális Fővárosában

Iskoláink mindig komoly szerepet töltek be ifjaink nevelésében, felnőtté válásában. Megtanítottak gondolkodni, lényeket látni és láttatni, ezért voltak képesek - az e tájról külhonba került diákok - külföldi egyetemeken is teljesíteni és hazahozni Európa szellemi örökségét. Megtelepedhetett itt a keleti vagy éppen a nyugati barbárság is, mégsem tudta végképp gyarmatosítani, lelkében is elfoglalni az országot. „Templom és iskola” – ahogy a költő fogalmazta – országmegtartóvá lett, mikor „nem vala ország”. Most sincs más feladata. Embernevelés és mentés a célja egy felgyorsulttá és bonyolultabbá, egyben szétsziláltabbá formált világban. Azt kívánom ezért minden olvasónak, aki valamilyen módon kapcsolódik óvodánkhoz, iskoláinkhoz, kollégiumunkhoz - segítsék ma is e nevelő munkát. Építsük ki egy reménytelenné, rezignálttá váló ifjúságban annak tudatát, hogy célunk az értelmes fejlődés testiekben-lelkiekben, a nemes tudás és nem a tudatlanság. A krisztusi személyiség legyen a követendő példa és nem a lelki üresség, céltalan tengődés, ami korunk lenyomata ifjaink, gyermekeink lelkében. A tudatos építés és fejlesztés szándéka motiválja őket és ne a lemondás, az önfeladás szellemi zuhataga. Az életé, és ne a halálé legyen - legalább a mi iskoláinkban – az utolsó szó. Nem könnyű feladat ezt megvalósítani, illetve ennek lehetőségére meghívni a mai ifjú generációt. Csak közös munkával, szülők, nagyszülők, tanárok, lelkipásztorok közös alkotásával csíráztatható ki ez a mag, és amely bölcs türelemmel, sok szeretettel és alázatos odafigyeléssel alakítható ki gyermekeinkben. Ehhez keresünk igényes „munkatársakat” minden hitben élő és kereső, jószándékú embertársunkban, aki átlépi kollégiumaink küszöbét. Szeretném megköszönni mindazoknak eddigi áldozatos jelenlétét, akik kérés nélkül is felismerték, akár diákként is, hogy Isten és ember előtt is ez a legszebb lehetőségünk, kiváltságunk és felelősségünk. Isten áldja meg intézményünk diákjainak, dolgozóinak életét, szolgálatát is erre az EKF idején! Nincs ugyanis kultúrateremtésre lehetőség, ha annak nincs belső lelki töltete, Istentől adott szellemi gyökere. Ezért lényeges, hogy tovább növekedünk-e ebben az évben is Krisztusban.

A formálódás további örömét kérve és kívánva tisztelettel köszönti az olvasót:

Peterdi Dániel
lelkipásztor

FENNTARTÓ
Esperes, Püspök-helyettes

KÖSZÖNTŐ

Tisztelettel és nagy szeretettel köszöntöm a Pécsi Református Kollégium intézményeinek 2010-es kiadású, előző négy éves munkánkba bepillantást nyújtó évkönyvünk olvasóit. 2002 és 2006 után – immár hagyományosan négy év elteltével – harmadszor jelentkezik évkönyvünk kiadásával. Fontos és hasznos kiadvány ez, mely összegzi a diákság, a tantestület és a dolgozók összetételét, munkáját, eredményeit. A tagintézmények fejezeteiből a cikkeken keresztül láthatóvá válik, hogy a töretlen fejlődést, gyarapodást a mindennapok minőségi munkája, gazdag eredményei alapozzák meg.

Az 1994-ben alapított intézményrendszerünk mára valóságos református campus lett. A fél évezredes debreceni, pápai, pataki hagyományok keverednek nálunk a korszerű, 21. századi tartalommal és infrastruktúrával. Az elmúlt években a gimnázium, az internátus és a pécsi általános iskolánk mellett szépen gyarapodunk új ormánsági tagintézményünkben, a drávafoki Csikesz Sándor általános iskolánkban. Ezt a kisiskolát Drávafok, Bogdása és Markóc önkormányzataival összefogva tudtuk megmenteni a bezárástól. Tavaly ismét történelmi lépésként, sok év várakozás után református óvodát indíthattunk Pécssett. Épület hiányában Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzatával kötöttünk szerződést, mely szerint két lépcsőben használatba vehetjük a Vadász utcai Óvoda hat csoportos épületét. A „Refi Ovi”-ként emlegetett intézményegység három buszmegállónyira esik Engel János úti központunktól. Strukturális bővülésünk azonban még így sem zárult le. A Nagyharsányi Általános Iskola fenntartói elindítottak egy ismerkedést Kollégiumunk irányába, melynek eredményeként 2009 szeptemberétől „Partnerségi együttműködési megállapodást” kötött a két intézmény. Amennyiben minden feltételt megfelelően tisztázni tudunk, 2010 szeptemberétől a Nyugat-Ormánság után Dél-kelet Baranya vidékén is növeljük bázisunkat egy harmadik általános iskolai tagintézmény létesítésével. Ezáltal a korábbi évszázadok református anya- és leányintézményi struktúráját, a „partikula rendszert” rehabilitálhatjuk az országban elsőként Baranyában.

Az intézmény 2010 tavaszára újabb rekordlétszámot realizált a közel 800 diákkal, és a fenti tervekkel tanulólétszámunk szeptembertől átlépheti a bűvös ezres határt! Ehhez immár hat saját tulajdonú épületben tanítunk Pécssett, és önkormányzati épületekben dolgozhatunk az óvodánkban és Drávafokon is. S noha az elmúlt évek az egyházi iskolák finanszírozásának gyászos időszakát jelentették, környezetünk is folyamatosan fejlődik, szépül. Köszönet érte az egyházi támogatásért, a sok szülői és diákmunkáért, a támogatók adakozásáért! Pécsi és drávafoki iskolaudvarunkon Szatyor Győző falfaragó művész ormánsági haranglábat emelt, így mindkét iskolánkban a diákharang indít áhítatra a munkahetek kezdetén tanulót és tanárt egyaránt. Megszépültek udvaraink, épületeink, futópályát építettünk és étkezőnket is bővítettük átmenetileg konténerteremmel. Wass Albert és Kálvin János szobrai identitásunk őrzésére, ápolására figyelmeztetnek. Többször próbálkoztunk norvég és Európai Unió pályázatokkal bővíteni közösségi tereinket. Nem adjuk fel. És törekednünk kell egy új, önálló pécsi általános iskolai épület, illetve egy drávafoki tornaterem kialakítására is.

2010-ben Pécs Európa Kulturális Fővárosa. A Pécsi Református Kollégium Gimnáziuma, Általános Iskolája és Óvodája részese a programoknak. Pécs épp azért az első magyar város, mely e rangos címet viselheti, mert sokszínű kulturális értékei között ott található az egyházi kultúra gazdag hagyományrendszere, és „mint csepp a tengerben” a Pécsi Református Kollégium diákjainak és tanárainak kisugárzása is. Hiszen a Dél-Dunántúl mellett erdélyi, felvidéki, délvidéki és kárpátaljai diákjainkon keresztül a tengeren túlról

folyamatosan érkező cserediákokon át Nyugat-Európa és az USA koncertszínpadáig európaiságunk egyben kulturális értékeink közvetítése is.

Szívből kívánom, hogy Kollégiumunk közösségeiből olyan kiművelt emberfők léphessenek ki, akik példamutatásukkal képesek lesznek a keresztyén értékek, az európaiság és a magyarság hagyományainak érvényt szerezni társadalmunkban! Isten segítsen bennünket ebben!

2010. február

Dr. Hoppál Péter
főigazgató

ISKOLATÖRTÉNET A FŐIGAZGATÓI JELENTÉSEK TÜKRÉBEN

Főigazgatói jelentés a Pécsi Református Kollégium Gimnáziuma és Általános Iskolája 2005-2006-os tanévéről

A Baranyai Református Egyházmegye 2006. június 10-diki Közgyűlésére

*„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten,
hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” 2Tim. 1,7*

Nagytisztelű Egyházmegyei Közgyűlés!

A Pécsi Református Kollégium mögöttünk hagyott tanéve a drasztikus kormányzati pénzügyi megszorítások hatására nehéz időszak volt. A pénzügyi egyensúly megőrzése nagy áldozatokat követelt az intézmény vezetésétől és dolgozóitól (létszámleépítés, csoportösszevonás, étkezési támogatás megvonása, a törvény szerinti béremelés késedelmes kifizetése, pótlék- és túlóra felajánlás...) – Mindezek ellenére a tagintézmények működése összehangoltabb lett, a pedagógiai eredményesség, hatékonyság tovább növekedett, ahogy a csökkenő demográfiai helyzet ellenére a tanulólétszám is évente örvedetesen gyarapodik.

Általános iskolánkban mintegy 360, gimnáziumunkban közel 180, internátusunkban 62 diákunk volt az idei tanévben (kerekített számokkal). A személyi feltételek terén karcsúsítás történt. Néhány megüresedett pedagógiai és technikai állást nem töltöttünk be, más esetekben pedig részmunkaidős alkalmazással oldottuk meg a bércsökkentést. További csökkentő intézkedésként a tanév elejétől új osztállyal gyarapodó gimnáziumunkban az emelkedő óraszám ellenére nem állítottunk be új státuszokat. Emellett nagymértékben leépítettük az óraadói munkaköröket. Lehetőség szerint teljes foglalkoztatású, főállású alkalmazottakra építjük az oktató-nevelő munkát. – Fontos megjegyezni, hogy a váratlanul kieső munkaeöket igyekszünk minden alkalommal a pécsi egyházközösségek hirdetései révén hitvalló református egyháztagokkal betölteni.

Tárgyi feltételek tekintetében jelentős hiányokat szenved a Pécsi Kollégium. Új iskola lévén jelentős évenkénti fenntartói taneszköz-fejlesztésre van szükség, ami a törvény szerinti működés egyik alapelvárása. Erre azonban – vállalt adósságaink mellett – önálló forrása sem az egyházmegyének, sem az intézménynek már nem áll rendelkezésre. A

zsinati negyedévenkénti eszközfejlesztési normatív finanszírozás tavalyi megszűnése nagy problémákat okoz. Egyházmegyénk gyülekezeteinek ismétlődő áldozatkészsége szerény, de szívet melengető segítséget jelent. A pályázati lehetőségek szisztematikus felkutatása és azok elnyerése, valamint a szülők és vállalkozók pénzügyi segítsége és a meglévő javainkkal való jó sáfarkodás jelentős többletbevételt biztosítanak költségvetésünk számára, segítve a működési feltételek megőrzését és az intézmény talpon maradását. Azonban mára minden osztálytermünk elfogyott, megtelt. Szeptemberben az internátus társalgójába is új osztályt költöztetünk, a következő három évben, felmenő rendszerben növekvő létszámot eredményező, újabb osztályoknak azonban már nem tudunk helyet biztosítani. Pedig az érdeklődés egyre erősödik iskolánk iránt. Iskolatörténeti rekordokat dönt évről évre a diáklétszám (szeptembertől 570 fő). Idén 115 új diákot iskolázunk be. Helyünk azonban nincsen több. Legégetőbb tárgyi szükségletünk tehát új tantermek és új konyha-étkező építése, ami három éve terítéken van. A szűkülő lehetőségek közepette, mivel tartalékainkat teljesen feléltük, forrás még az építkezés megkezdéséhez sem áll rendelkezésünkre.

A református iskolák küldetés-nyilatkozatában foglalt nevelési célok elérésére a hit- és erkölcsstan oktatás tanórai keretein kívül jelentős missziós küldetést teljesít intézményünk. Hitoktatásunk személyi feltételei évek óta stabilak. Mindkét tagintézmény egy-egy lelkész vallásánárt foglalkoztat, akiknek munkáját az általános iskolában több református hitoktató szakos kolléga segíti. Az egyházi ének tantárgy oktatása szintén a hit- és erkölcsstani ismereteket gyarapítja. A sátoros ünnepekhez kapcsolódó tagintézményenkénti közös istentiszteletek és az iskolai heti rendszerességű hétkezdő istentisztelet és hétzáró áhítat, valamint a minden osztályban minden reggel olvasott napi Ige és imádság gyakorlata mellett az általános iskolai osztályok kéthetenkénti rotációban szolgálnak a két pécsi egyházközség vasárnapi istentiszteletein, melyeken az őket kísérő szülők is részt vesznek. Jelentős még az iskolai keretben megkeresztelt és konfirmált diákok hitre vezetése. Örömeinkre szolgál, hogy az internátus hetenkénti áhítatain tanáraink és diákjaink felváltva vállalnak önkéntes igemagyarázó szolgálatot. A gimnazista korosztályban a gyülekezeti ifjúsági közösségekbe történő visszaintegrálásnak is megvannak az első gyümölcsei, ám az anyagyülekezetek alkalmainak látogatottsága az országos átlag szerint sajnos intézményünk diákjai körében is elég alacsony. Ennek ellenére e téren leginkább hálaadásra okot adó jelenség a diákok önszerveződő hétköznapi reggeli imaközössége a tanítás előtt a gimnázium egyik tetőtéri nyelvi termében.

Egyházmegyénk gyülekezeteivel történő kapcsolattartásunk leghatékonyabb eszköze a kóruskiszállás. A gimnáziumi kamarakórus évente kb. 10 alkalommal vállal zenés istentiszteleten való közreműködést. Örömmel vesszük a hálaadó alkalmakra, szentelésekre történő invitálást, az ezeken való kórusjelenlét nem csupán egyházzenei színvonalával kíván segítségül lenni a gyülekezeti élet jeles eseményeinek, hanem az egyházmegye gyülekezeteinek és iskolájának kapcsolatát is nagyban erősíti.

A fenntartói elnökséggel és testületekkel való kapcsolatunk erős. Pénzügyi helyzetünk nehézségei miatt állandó egyeztetés zajlik a testületekben és azokon kívül is. Fontos megemlítenem, hogy közös szervezésünkben az idei tanévben történelmi jelentőségű kihelyezett ülést tartott a Pécsi Református Kollégiumban a Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése, melyhez kapcsolódóan egyházkerületünk püspöke felszentelte az iskola udvarán adakozásból felállított ormánsági haranglábat az intézmény új diákharangjával. A tegnapi napon hálaadó ünnepséget tartottunk Kollégiumunk legifjabb és legnépesebb tagintézményének, az általános iskolának 10 éves jubileuma alkalmából. (Erre az eseményre készült el iskolánk új évkönyve is.)

A Baranyai Református Egyházmegye iskolája, a Pécsi Református Kollégium Gimnáziuma és Általános Iskolája várja továbbra is egyházmegyénk gyermekeit, ifjait. A mai értékdevaluáció idején református keresztyén értékeink megőrzése terén a családok és a gyülekezet mellett a gyermek második otthona, az iskola is kiemelten fontos szerepet játszik. Kérjük és várjuk gyülekezeti tagjaink családjából az azonos értékrendet közvetítő, a külvilág fiatalokat fenyegető negatív hatásait ellensúlyozni képes, kiváló eredményeket felmutató iskolánkba az újabb és újabb református tanulókat!

Áldás, békesség!

Pécs, 2006. június 10.

Dr. Hoppál Péter
főigazgató

**Főigazgatói jelentés a Pécsi Református Kollégium
Gimnáziuma és Általános Iskolája 2006-2007-es tanévéről**

A Baranyai Református Egyházmegye
2007. június 9-diki Közgyűlésére

„Mindeddig megsegített bennünket az ÚR!”
1Sám. 7,12

Nagytisztelű Egyházmegyei Közgyűlés!

Az egy évvel ezelőtt tett főigazgatói jelentésem megállapításai, és az abban foglalt feltételek vonatkozásában örömeink és hálaadásunk megsokszorozódott az elmúlt tanév során. Pénzügyi nehézségeinket kezelni tudjuk, pedagógiai és missziós munkánk gyümölcsei pedig egyre nagyobb arányban értek be a mögöttünk hagyott tanév során.

Gazdasági feltételek. A Pécsi Református Kollégium 2006. évi zárszámadása – hosszú évek után – pozitív mérleget mutat. Ezért a szigorú, havonkénti ellenőrzéssel járó pénzügyi gyámságot az Igazgatótanács feloldotta. A kormányzat súlyosan diszkriminatív, agresszív egyházellenes megszorításainak hatásaként bevezetett kényszerű stabilizáló intézkedéseink nagy áldozatok árán ugyan, de megteremtették pénzügyi egyensúlyunkat. Mai kiszolgáltatottságunk már csak a normatíva havonkénti állami utalása időpontjának és esetenként mértékének esetlegességében keresendő. 2006 decemberében mintegy 20 millió forint normatíva maradványunkat (országos szinten 1.8 Mrd forint egyházi közoktatási kiegészítő támogatás zárszámadási maradványát) fagyasztotta be a Pénzügyminisztérium, minek következtében a korábbi évek megszorításait tovább növelve immár nem tudunk 13. havi bért fizetni dolgozóinknak (több mint 90 emberről van szó). Ennek ellensúlyozására visszaállítottuk az étkezési utalvány járulégmentes, havi juttatását. Tisztesség illesse tanáraink és technikai dolgozóink ügybuzgóságát, hogy mindezek ellenére a belső feszültségek kezelhető, tárgyalható keretek között maradtak. Kieső pénzügyi forrásaink ellensúlyozására folytattuk a támogatók felkutatását. Emellett egy informatikai szakképzést nyújtó céggel kötöttünk megállapodást, akiknek révén tantermeink délutáni napi bérbeadásával közel félmilliós havi bevételre tudunk szert tenni.

Létszámaink, személyi feltételek. Általános iskolánkban mintegy 390, gimnáziumunkban több mint 180, internátusunkban 60 diákunk volt az idei tanévben (kerekített számokkal). A személyi feltételek terén további enyhe karcsúsítás történt. Dolgozóink teljes állásra vetített átlagléttszáma a GYES-en lévő kollégákkal együtt 95 fő.

A váratlanul kieső (betegség, elköltözés, családi okok) tanárok és dolgozók esete mindig nehéz feladatot jelent, hiszen a szakmai elvárások mellett szeretnénk a gyülekezeti háttérrel rendelkező dolgozók arányát folyamatosan javítani a testületekben.

Tárgyi feltételek. Az OKÉV által előírt, évenkénti kötelező taneszköz-fejlesztést a fenntartó Egyházmegye saját forrása híján (a zsinati keretet második éve nem folyósítják) nem teljesítjük. A tavaly őszi revizori ellenőrzésen ez már szemet is szűrt, s bár nem ez volt a revízió tárgya, a kiszabott 100.000 forintos büntetéssel figyelmeztetést kaptunk a hiányosságok pótlására. Diáklétszámunk örvendetesen, folyamatosan gyarapodik a gyermeklétszám országos csökkenése ellenére. Szeptembertől a mai 570 diák helyén újabb iskolatörténeti rekorddal 600 fölé emelkedik létszámunk. Már tavaly is – ahogy akkor jelentettem – tanterem nélkül kezdtük meg a tanévet, utolsó lehetőségként törvénytelenül, a kollégium társalgójában helyezve el erre az évre egy osztályt. Idén, jövőre és két év múlva még a felmerő rendszerünk teljes kiépüléséig 4 osztálynak kell helyet biztosítanunk. Nincs több tantermünk, étkezőnk és most már aulánkat is végsőlegesen kinőttük, további kollégiumi férőhelyeket is kellene kialakítani. Ezek orvoslására internátus épületünk L alakú bővítésére engedélyeztetési és kiviteli terveket készítettünk, mely 3 szinten 4 tanterem, 1 csoportterem, konyha és étkező bővítés, vizesblokk, 5 kollégiumi szoba, tanári szoba kialakítását célozza a mai kötelezően előírt lifttel együtt. A mintegy 700 m² alapterületű, nagyon mértéktartó, olcsó megoldásokat igénylő épületszárny megépítése intézményünk működési stabilitásának alapfeltétele. A kb. 120 milliós beruházás finanszírozására egy pályázatíró céggel kötöttünk szerződést, nagy szellemi munkával készülő pályázatunk megnyerésében látva ma az egyetlen esélyt helyzetünk stabilizálására. – A nyár folyamán azonban addig is megoldandó az új tanév helyszükségletét, utolsó raktárépületünkben kell két tantermet kialakítanunk, valamint aulánk oldalirányú, könnyűszerkezetes bővítésével tudjuk orvosolni akuttá vált helyhiányunkat. Ennek anyagi hátterére az Egyházkerület első körben elengedte ideai törlesztési kötelezettségünket, mintegy 10 millió forintot. A beruházás kb. 15 millióba kerül, melynek hiányzó forrásait alapítványunk, újabb támogatások megszerzése, és a jövő évi költségvetésünk terhére kell bevállalnunk.

Iskolabővítés. Feladatommak tekintem, hogy iskolatörténeti jelentőségű tárgyalásainkról is röviden beszámoljak a Közgyűlésnek. A kistélepülések iskoláinak finanszírozásában szeptembertől beálló kormányzati megszorítás következtében több, az államosításig baranyai református elemi iskolaként működött általános iskola fenntartója keresett meg bennünket iskolájuk átadásának szándékával. Amennyiben ezen megkeresések humán feltételei és pénzügyi háttere a Pécsi Kollégium eddigi működő tagintézményeit nem érintik hátrányosan, Igazgatótanácsunk döntése után (egyházkerületi jóváhagyással) szeptembertől kihelyezett osztályaink létesülhetnek 1, 2 esetleg 3 baranyai iskolában.

Lelki élet. Iskolánk diákjainak napi rendszerességű imádságos, igei alkalmain kívül az ideai tanévben a sátoros ünnepekhez kapcsolódóan tartottunk össziskolai istentiszteleteket. Az ifjúsági bibliaórák lehetőségeivel is jól éltek ifjaink. Fajsúlyos kérdés, hogy gimnáziumunktól és általános iskolánktól is elköszönnek intézményi lelkészeink, az utódlás kérdése stratégiai fontosságú kérdés a jövőt illetően.

A Baranyai Református Egyházmegye iskolája, a Pécsi Református Kollégium Gimnáziuma és Általános Iskolája tehát megpróbálja a nehéz külső körülmények ellenére teljesíteni küldetését és hivatását. Megköszönve eddigi imádságaikat, szeretetüket, áldozatkészségüket, tisztelettel kérem, az Egyházmegye közössége hordozza imádságaiban

iskolája ügyét, s ki-ki a tőle telhető segítséget a továbbiakban is adja meg ügyünk jó véghezvitelének érdekében.

Áldás, békesség!

Pécs, 2007. június 9.

Dr. Hoppál Péter
főigazgató

**Főigazgatói jelentés a Pécsi Református Kollégium
Gimnáziuma és Általános Iskolája 2007-2008-as tanévéről**

A Baranyai Református Egyházmegye 2008. május 31-diki Közgyűlésére

*„Menjetek be kapuin hálaénekkal, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét!
Mert jó az ÚR, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.”*

Zsolt. 100,4-5

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

A Baranyai Református Egyházmegye fenntartásában működő Pécsi Református Kollégium **idei tanéve** több szempontból is hálaadásra buzdít bennünket. Az idei érettségiző osztály ugyanis az első olyan évfolyam, amelynek tagjai között az 1996-ban indult általános iskolai intézményegységünk akkori elsős kisdiákjai közül többen gimnáziumunkban tanultak tovább, és érkeztek el 12 év után az érettségi vizsgáig. - Másodszor pedig különleges év azért is az idei, mert szervezeti felépítésünk egy új kísérlet révén jól vizsgázott: az Ormánságban felszámolásra ítélt általános iskolák közül a helyi önkormányzatokkal összefogva tavaly szeptembertől a több jelöltből végül egy intézménynek tudtunk segítséget nyújtani, a drávafoki általános iskola vált a Pécsi Református Kollégium részévé. - Szintén hálaadásra ad okot, hogy az elmúlt évek főigazgatói jelentéseiben hangsúlyosan szereplő súlyos, válságos anyagi helyzet szorítása jelentősen mérséklődött a mögöttünk hagyott tanév során. Fordulópontot jelenthet infrastrukturális helyzetünk napi gondjain az Európai Unió intézményfejlesztési pályázatunk reménység szerinti pozitív elbírálása, mely még további imádságos támogató háttérrel igényel, de a negyedmiliárdos fejlesztés immár kézzelfogható közelségbe érkezett. Személyi feltételek terén kiemelt fontosságú jelenség, hogy az idei tanévtől a két intézményegység közös intézeti lelkésze, Vincze Árpád nagytiszteletű úr az elődök örökségével jól sáfárkodva új színeket hozott közösségi lelki életünk mindennapjaiba. Végül hangsúlyos tanév végére érünk az intézmény felügyeleti és felsőbb vezetői személyi feltételeit illetően is, hiszen egyfelől igazgatótanácsunk élén épp jelenleg történik személyi váltás. Bereczky Ildikó harkányi lelkipásztor után saját kérésére – akinek ezúton is hálásan köszönjük a fenntartói jogok és kötelezettségek legfőbb strukturális szintjének elnökeként végzett fél évtizedes építő-segítő munkáját – várhatóan Peterdi Dániel esperes úr folytatja az IT elnöki teendőket. Másfelől idén nyáron lejár az intézmény történetének első főigazgatói- és intézményegység-vezetői kinevezéseinek mandátuma.

Az **intézmény létszámának** évenkénti rekord-emelkedése még nem zárult le, hiszen felmenő rendszerben várhatóan 2009 szeptemberében épül ki teljesen az előkészítő évfolyammal 9 osztályosra növekvő gimnáziumunk. A felvételi eljárás idén is öröndetes jeleket mutat. A meghirdetett felveendő tanulólétszám több mint kétszerese jelentkezik

gimnáziumunkba és általános iskolánkba egyaránt. Így szeptembertől a drávafoki tagintézményünk felső tagozatának átvételével együtt 470 fő körüli általános iskolai létszám várható. Emellett a felmenő rendszer miatt idén is egy osztállyal bővülő gimnázium 240 tanulóval együtt 700 fő fölé emelkedik az idei 630 fős összlétszámunk. Ez összesen 160 új diák belépését jelenti szeptembertől iskolarendszerünkbe.

A folyamatosan növekvő létszámot óvatosan gyarapodó pedagóguslétszám oktatja-neveli. Az ő áldozatos munkájuk teszi a város egyik legjobb iskolájává fiatal intézményünket. Gimnáziumunk nyelvi tagozata kiváló eredményeket mutat, ők adják a jelentkezések és a tanulói teljesítmények húzó erejét. Reméljük, hogy az általános tagozat stabilizációja is rövidesen meg fog valósulni. Javaslom, hogy az országos kompetenciamérések eredményeit tekintve minden kategóriában átlagon felüli eredményt nyújtó általános iskolánk tantestülete soron kívüli egyházmegyei dicséretben részesüljön! Problémáink inkább a pedagógiai munkát segítő, ún. technikai személyzet kapacitásában vannak, hiszen az évekkel ezelőtti gazdasági stabilizációt jórészt a technikai dolgozók létszámleépítésével értük el. Azóta viszont a tanulólétszám jelentős növekedése a feladatok gyarapodását is magával hozta, ami tovább nehezíti a létszám alatti dolgozói állománnyal a megfelelő minőségű munkavégzést.

Mindezen tényezők hatása alatt **gazdasági helyzetünk** biztató képet mutat. Bár a csoportfinanszírozás tavalyi bevezetésével, felmenő rendszerben drasztikusan csökken a teljes magyar közoktatásban az alap normatíva, ezzel egyidejűleg az energiaárak az egekbe szöktek pár év alatt. Mégis, mivel a kormány hosszú évek után végre eleget tett törvényi kötelezettségeinek, és az önkormányzati kiegészítés mértékére, 145.00 Ft/fő/évről 217.000 Ft/fő/évre emelve rendezte az egyházi iskolák közoktatási kiegészítő támogatását idén januártól, és egy év távlatában ezzel kapcsolatos adósságait is rendezte, jelenleg egyensúlyi helyzet állt be az összintézményi költségvetésben. A havi nettó munkabér újra visszakerülhetett négy év után a számlánkra, ami a hó eleji, stabil bérfizetés közérzetjavító hatását eredményezte dolgozóink körében. S bár az állami tartozás részbeni rendezésekor a Zsinat Gazdasági Bizottsága tíz évre visszamenőleg behajtotta az intézmény fejlesztésével összefüggésbe hozható egyházmegyei kölcsönöket, jó gazdálkodással az idén nyáron elengedhetetlenül szükséges építkezéseket (két új tanterem kialakítása, aula bővítése) véghez tudjuk vinni, de a jövő évi emelkedő költségek fedezetét nem szabad felélnünk.

Taneszközeink és infrastrukturális feltételeink is javultak. Szeptember óta a kiválóan felszerelt drávafoki iskola ingyenes bérlése mellett felújítás után használatba vettük az Engel János úton található utolsó raktárépületünket is a gimnáziumi épület mellett. Ezáltal hat saját tulajdonú és egy bérelt épületben folyik az oktató-nevelő munka. A törvényileg előírt taneszközök Drávafokon maradéktalanul rendelkezésre állnak. Pécsi intézményegységeinkben az év végéig kell a fenntartónak az öt évre vállalt halasztás alapján rendeznie a törvényes eszközellátottságot. Bizakodással és nagy reménységgel tekintünk a 260 millió forintos költségvetésű építkezésünk kiválóan összeállított uniós pályázatának elfogadása felé. A norvég alaphoz benyújtott tavalyi komplex pályázatunk nem járt sikerrel, most a Dél-dunántúli Regionális Operatív Program keretében várjuk a 90%-os finanszírozású pályázatunk győzelmét. Amennyiben ez valóra válhat, internátus épületünk L alakú bővítésével 3 szinten 4 új tanterem, 1 csoportterem épül vizesblokkal, bővül a konyha és az étkező, és 5 db modern, vizesblokkos kollégiumi szoba és tanári szoba kerülhet kialakításra a kötelezően előírt lifttel együtt. A jövőre nézve újabb komoly előrelépést hozhat, ha Pécs MJ Város Önkormányzatával zajló tárgyalásaink

eredményeképpen sok éves álmunk valósulhatna meg, és a teljes vertikum kiépítése felé nagy lépést jelentő óvodai intézményegységünk is legkésőbb jövő őszig beindulhatna.

Öt évre visszatekintve különösen hangsúlyossá válik a hálaadás szava. Hiszen sok belső konfliktust okozó nehéz, külső körülmények között is gyarapodott, fejlődött egyházmegyénk veteményes kertje. Az akkori 500 diák helyén idén 700 tanuló. Párhuzamosítottuk 12 évfolyamon az osztályokat. A korábbi 3 saját tulajdonú és egy bérelt épületünk helyett immár 6 saját és egy bérelt épületben dolgozhatunk. Állandó, stabilizálódott lelki alkalmaink mellett az ideai Biblia évében különleges missziói többletet kaptunk április végén a teljes Szentírás öt napig tartó folyamatos felolvasásával, melyben a diákokon, tanárokon, szülőkön kívül sok külső érdeklődő és aktív résztvevő is részt vett.

Végezetül igazgató kollégáim, tantestületeink és egész iskolai közösségünk nevében megköszönöm a fenntartó egyházmegye elnökségének, lelkipásztorainak, presbitériumainak, gyülekezeteinek áldozatkész, támogató szeretetét. Segítsen bennünket Isten, hogy református egyházunk baranyai alma matere a falak felépülése után belmisszióink egyre erősödő terepévé válhasson!

Áldás, békesség!

Pécs, 2008. május 31.

Dr. Hoppál Péter
főigazgató

**Főigazgatói jelentés a Pécsi Református Kollégium
Gimnáziuma és Általános Iskolája 2008-2009-es tanévéről**

A Baranyai Református Egyházmegye 2009. június 13-diki Közgyűlésére

„Az Úr dicséretét hirdeti ajkam, áldja mindenki az ő szent nevét mindörökké!”

/Zsolt. 145.:21/

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Kálvin János születésének 500. évfordulóján ünnepel a magyar reformátusság, benne intézményünk is. Egyházmegyénk ugyanis 15 évvel ezelőtt, 1994-ben alapító okirattal önálló intézményként hozta létre az akkor két éve a Kodály Gimnázium tagozataként működött iskolakezdeményt.

Másfél évtized elmúltával a történelmi kollégiumi rendszer ma is folyamatosan bővül. Tavalyi jelentésemben befejezett folyamatként említhettem a két éves munka eredményeként létrejött **drávafoki általános iskolánkat**. 2009 szeptemberétől ez a tagintézményünk a Pécsi Református Kollégium Drávafoki Csikesz Sándor Általános Iskolája néven fog működni. Az iskolában a református keresztyén nevelési többlet a szülők, pedagógusok és a falvak lakosságának visszajelzése szerint is csodálatos változásokat hozott, ami a helyi gyülekezeti élet megújulásában is megmutatkozik.

Strukturális bővülésünk azonban nem zárult le. Újabb folyamatot indítottunk el, melynek révén az Igazgatótanács és az Egyházmegyei Tanács döntése értelmében, ismét történelmi lépésként, sok év várakozás után **református óvodát** indítunk szeptember 1-jén Pécsen. Épület és infrastruktúra hiányában Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzatával

kötöttünk szerződést, melyben ingyenes használatra kaptunk meg egy 6 csoportos óvodai épületet, a Vadász utcai óvodát. A „Refi Ovi”-ként emlegetett intézményegység három buszmegállónyira esik Engel János úti központunktól, a Ledinán található a jövőre sétányával együtt eredeti pompájába visszaállítandó Zsolnay Mauzózeum mellett, szép nagy udvarral. Az óvodába két csoportot vettünk fel idén, a helyeket csak a két pécsi református egyházközségben hirdettük meg! Jövőre terveink szerint második lépcsőként újabb két csoportot veszünk fel, és a bent maradó két csoportot pedig átvesszük az önkormányzattól. Így fog kialakulni a 150 fős, hat csoportos óvoda. – Szeptembertől tehát intézményünk új hivatalos neve: Pécsi Református Kollégium Gimnáziuma, Általános Iskolája és Óvodája lesz.

Közben a bővítéssel eltelt egy éves előkészítő munka, tárgyalások, dokumentum módosítások, engedélyeztetési eljárások mellett egy másik szálon újabb tárgyalási folyamatba kezdtünk. A **Nagyharsányi Általános Iskola** vezetői, fenntartói a helybéli lelképásztossal és polgármesterrel elindítottak egy ismerkedést Kollégiumunkkal. Az oktatási-nevelési eredmények láttán a falu eltökéltsége egyértelmű lett az integráció irányába. Igazgatótanácsunk úgy döntött, első lépésként idén szeptembertől Partnerségi együttműködési megállapodást köt a két intézmény. Amennyiben minden feltételt megfelelően tisztázni tudunk, 2010 szeptemberétől a Nyugat-Ormánság után Dél-kelet Baranya vidékén is növeljük bázisunkat egy harmadik általános iskolai intézményegység létesítésével. Ezzel a lépéssel a korábbi évszázadok református anya- és leányintézményi kapcsolatrendszerét, a „partikula rendszert” rehabilitálhatjuk Baranyában, melynek révén gimnáziumunk beiskolázása erősödik, a református nevelés kiterjed falvaink ifjúságára, melynek missziós hozadéka az érintett gyülekezetekben szinte felbecsülhetetlen távlatokat nyithat.

Az idei évben fontos lépésként intézményünk vezetősége, a Kollégiumi Tanács úgy döntött, hogy az **internátusunkban** szabadon maradó helyek mértékéig egyházmegyénk gyülekezetei számára felajánlja a Pécssett, de nem a Református Kollégiumban tanuló református diákoknak a kollégiumi ellátás és nevelés lehetőségét. Erre várjuk gyülekezeteink ifjainak jelentkezését!

Infrastruktúra. Sajnos a sok örvendetes hír mellett fájó pont, hogy a pécsi intézményegységeink számára mindennapos kínzó valóságként meglévő tanteremhiányunkon nem tudunk érdemben javítani. Tavaly nyáron két újabb tanterem kialakításával a gimnázium melletti raktárépületet teljesen belaktuk, négy tantermet zsúfoltunk a 220 m²-es épületbe, melyben a villanyon kívül más közmű nincsen – sajnos ezáltal vizesblokkok sem. Így tudtuk elhelyezni az évente növekvő számú osztályainkat. A fordulópontot jelentő, napi gondjainkat megoldó Európai Unió intézményfejlesztési pályázatunkat, melyben kollégiumi épületünk bővítését, négy új tantermet, öt új kollégiumi szobát és konyha-étkező bővítést érthettünk volna el, elutasították. A pályázatot modell értékűnek nevezték, magas pontszámmal jutalmazták, de az utolsó körben a kormány a többi pécsi pályázattal együtt a tartalék keretbe sorolta. Nem adjuk fel! Erre a bővítésre szükségünk van. További imádságos háttérrel kérünk, hogy célunkat elérhessük. – Az idén egy újabb osztállyal bővülve gimnáziumunk eléri a 9 osztályos maximális működési létszámát. A bejövő osztálynak a mai Levéltár helyét kihasználva tudunk csak helyet biztosítani. A Levéltár szakszerű és bővülő alapterületű elhelyezését a jelenlegi szolgálati lakás helyén tudjuk csak megoldani. Annak pótlására pedig ismét a pécsi önkormányzattól kapunk nagy segítséget: egy 2,5-3 szobás önkormányzati bérlakás fogja tudni megoldani

intézményi lelkészünk családjának megnyugtató elhelyezését addig, amíg saját tulajdonú megoldáshoz segít Egyházkerületünk.

Az **intézmény létszámának** évenkénti rekord-emelkedése tovább halad. Az intézményben összesen mintegy 680 diák tanult idén. Ebből 230 gimnazista, 385 pécsi általános iskolás és 65 drávafoki általános iskolás. **A felekezeti megoszlás** a gimnáziumban: 42% református, 45% katolikus, 6 % egyéb, 6,9 % keresztleletlen. Református hittanra jár: 62%, katolikus hittanra: 38 %. Általános iskola: 36,7% református, 44,4% katolikus, 11,8 % egyéb, 2,8 % keresztleletlen, református hittanra jár: 68%, katolikus hittanra: 32%. **A nevelőtestület** létszáma: Általános iskola - Pécs: 34 fő, 4 fő GYES, Drávafokon: 9 fő főállású, 5 fő megbízásos, Gimnázium: 22 fő, 4 fő GYES, 4 fő megbízásos. **Technikai dolgozók száma:** 31 fő.

A diáklétszám 2009 szeptemberétől 680-ról 770 körülre növekszik (közel 50 óvodás és közel 40 gimnazista többlettel.)

Gazdasági helyzet szempontjából az elmúlt évtized legstabilabb tanévét zárjuk. Takarékos gazdálkodásunk és a visszamenőlegesen decemberben részben rendezett kormányzati normatíva tartozás miatt az eddigi hiánygazdálkodás után 30 milliós megtakarításunk van. Ezt az összeget félretettük, tartalékoljuk az ország válságos gazdasági helyzete miatt, egy esetleges fizetéseképtelenség esetére.

Taneszközeink és infrastrukturális feltételeink terén a törvényileg előírt taneszközök maradéktalanul rendelkezésre állnak, ezzel az Egyházmegye 2008 év végéig teljesítette fenntartói törvényi kötelezettségét az öt évre vállalt halasztás alapján.

Végezetül egy részben személyes vonatkozás. Az elmúlt hónapok során megsokasodott feladataim, elsősorban országgyűlési képviselői teendőim miatt jeleztem az Igazgatótanácsnak, hogy a soron következő országgyűlési választások előkészületi szakaszától hét év intézményvezetői munka után fizetés nélküli szabadságot kérek Peterdi Dániel esperes-egyházkerületi főjegyző úrtól, természetesen továbbra is szolgálni kívánom iskolánk gyarapodásának, fenntartásának szent ügyét. E lépésem szükséges következményeire való felkészülést az intézmény legjobb érdekeit szem előtt tartva kérem tisztelettel az érintett egyházmegyei tisztségviselőket és szerveket.

Áldás, békesség!

Pécs, 2009. június 13.

Dr. Hoppál Péter
főigazgató

AZ ISKOLA SZERVEZETI EGYSÉGEI

Baranyai Református Egyházmegye Közgyűlése

Elnökség: Peterdi Dániel esperes,
Dr. Szabó Szabolcs egyházmegyei gondnok

Pécsi Református Kollégium Igazgatótanácsa

Elnök: Peterdi Dániel esperes, püspök-helyettes

Pécsi Református Kollégium Kollégiumi Tanácsa

Elnök: Dr. Hoppál Péter főigazgató

Intézményegységek:

Gimnázium. Igazgató: Kutasné Kovács Éva, igazgató-helyettes: Nagy Andrea

Internátus. Internátus-vezető: Sümegi Péterné

Általános Iskola (Pécs). Igazgató: Bartisné Gagyai Ágnes, igazgató-helyettes: Némethné

Kúcs Rózsa, felsős tagozatvezető: Kis Lászlóné

Csikész Sándor Általános Iskola (Drávafok). Igazgató: Unger Károlyné

Óvoda. Óvoda-vezető: Acsádyiné Antal Krisztina

Gyűjtemények

(Egyházmegyei Levéltár, Könyvtár, Ormánsági Néprajzi Gyűjtemény). Levéltár
igazgató: Németh Norbert, könyvtárvezető: Éliás Katalin

A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM DOLGOZÓI 2010-BEN

Név	Munkakör
<i>Pécsi pedagógusok</i>	
1. A. Kamarás Zsuzsanna	angol-olasz
2. Ács Marianna	magyar-olasz
3. Almásiné Ferencz Ildikó	német
4. Bak Ivett	angol
5. Bányai György	magyar-történelem
6. Barka Adrienn	tanító-hitoktató-fejlesztő pedagógus; napközis nevelő
7. Bartisné Gagyí Ágnes	igazgató, angol-magyar-pedagógia
8. Benkő-Kónya Lóránd	kollégiumi nevelő, történelem
9. Berki Tímea	fizika
10. Bollérné Pap Anikó	német
11. Böröcz Livia	francia-olasz
12. Burián Tamás	informatika-matematika-fizika
13. Czár Tiborné	testnevelés-gyógytestnevelés
14. Csík Ágnes	angol-történelem
15. Csonka Mónika	tanító-hitoktató
16. Dénes Krisztina	angol
17. Dormán Gáborné	fejlesztőpedagógus
18. Duchnovszky Julianna	ének-zene - hitoktató - egyházi ének, karvezetés
19. Éliás Katalin	könyvtárvezető, könyvtár-biológia
20. Fekete Etelka	német
21. Fikó Andrea	német
22. Gasteigerné Hrubí Melinda	tanító
23. Grincsisin Artúr	rajz
24. Guzsvány János	testnevelés-földrajz
25. Harkainé Pintér Adrien	angol-történelem, pályázat figyelő
26. Heiner Ágnes	angol
27. Herczeg Sándorné	tanító, napközis nevelő
28. Dr. Hoppál Péter Tamás	főigazgató, ének-zene, karvezetés
29. Dr. Hoppálné Erdő Judit	magyar-német
30. Horváth Judit	tanító; napközis nevelő
31. Hős-Nagy Andrea	történelem, vallásanár
32. Ignáczné Ribarics Edit	tanító
33. Jávoriné Dörfi Rita	tanító; napközis nevelő
34. Keczeliné Vörös Sára	kollégiumi nevelő, tanító
35. Kesztyűs Ágnes	kollégiumi nevelő, testnevelés
36. Kilián Balázs	testnevelés

Név	Munkakör
37. Kis Lászlóné	tagozatvezető, matematika-fizika-informatika
38. Kiss Dóra	angol
39. Kiss Gyöngyi	református lelkész, vallásstanár
40. Kissné Makra Ildikó	informatika-matematika
41. Kondor Ágnes Anna	matematika-testnevelés
42. Kovács Márta	tanító, napközis nevelő
43. Kruzsely Lászlóné	tanulófelügyelet
44. Kunné Kőnigsfelder Györgyi	tanító, napközis nevelő
45. Kutasné Kovács Éva	mb. főigazgató, igazgató, matematika-fizika
46. Litterné Sütő Gabriella	tanító, napközis nevelő
47. Matesz Kinga Diana	biológia-földrajz
48. Megyesi Schwartz Kinga	angol
49. Molnár Anikó	énekkar
50. Molnárné Kiss Emőke	tanító-földrajz
51. Molnár-Scheich Dóra	német-olasz
52. Nagy Andrea	igazgatóhelyettes, német-földrajz
53. Nagy Réka	biológia-kémia
54. Németh Norbert Árpád	református lelkész, vallásstanár
55. Némethné Kúcs Rózsa	igazgatóhelyettes, tanító-hitoktató
56. Ormándlaky Dalma	matematika
57. Ötvös Sándor	kollégiumi nevelő
58. Pap Tamás	ének-zene, karvezetés
59. Papp Éva	tanító-hitoktató
60. Pavlovicsné Erényi Zsuzsanna	angol-magyar
61. Pinke Erzsébet	tanító
62. Pintér Ágnes	tanító-angol
63. Sáricsné Horváth Judit Zsófia	tanító-rajz
64. Schmidtné Varga-Zságer Ágnes	angol-magyar
65. Schweitzer Rita Éva	könyvtáros
66. Sebők Zsolt	matematika-fizika
67. Simon Erzsébet	magyar-történelem
68. Sümegi Péterné	internátusvezető, pedagógia
69. Szabóné Szalai Éva	tanító, napközis nevelő
70. Szigethi Katalin	történelem-olasz-könyvtár
71. Szilágyi Zsuzsanna	angol
72. Teczelyné Balázs Zsuzsanna	magyar-francia

Név	Munkakör
73. Tényi Nicolette	magyar-olasz
74. Váradí Piroska	tanító
75. Varga Jenőné	matematika-kémia
76. Vargáné Kiss Klára	tanító
77. Vargáné Simon Krisztina	tanító, napközis nevelő
78. Véghelyi Ákos	ének-zene
79. Vető Éva	latin
80. Vincze Árpád	iskolalelkész, vallásstanár
81. Wittner Kálmánné	kántorképző

Drávaafok

1. Baricsné Góják Ildikó	tanító
2. Dani Csaba	néptánc
3. Dvorszkyné Marosi Gyöngyi	biológia
4. Filip Éva	tanító, történelem-földrajz
5. Hideg Béláné	kémia
6. Hum Andrea	tanító
7. Lantosné Gedő Ibolya	tanító, angol
8. Markula Jánosné	takarító
9. Mittly Zsuzsanna	magyar
10. Nagy Béla	cigány néptánc
11. Nevedel Jánosné	fizika
12. Óváry Éva	tanító, napközis, rajz, gyógypedagógus
13. Sovány Tiborné	igazgatóhelyettes, matematika-testnevelés
14. Szabó Gyöngyi	katolikus hitoktató
15. Unger Károly	lelkész, református hitoktató
16. Unger Károlyné	igazgató, német
17. Vörös Anna	mentortanár
18. Zsifkó Jánosné	tanító, ének-zene, egyházi ének

Óvoda

1. Acsádyné Antal Krisztina	óvoda-vezető
2. Fledrich Béláné	óvónő
3. Pauska Zsoltné Fazekas Beáta	óvónő
4. Takácsné Balassa Adrienn	óvónő
5. Kecskeméti Istvánné	dajka

Név	Munkakör
6. Weilingné Vata Emőke	dajka
<i>Egyéb</i>	
1. Acsádiné Varga Rozália	takarító
2. Antal Ferencné	konyhalány
3. Bagóné Horváth Eszter	takarító
4. Balogh Lászlóné	szakács
5. Balogh Szabolcsné	konyhalány
6. Buchmüller Józsefné	takarító
7. Enyezdi László	portás
8. Gaibl Miklós	stúdiós
9. Gelencsér Lászlóné	takarító
10. Gertner Ferencné	takarító
11. Ginter Lászlóné	takarító
12. Göltz Tiborné	konyhalány
13. Gyórfiné Komjáti Ágota	könyvelő
14. Hajdú Tamásné	pénztáros
15. Kovács István	gondnok
16. Kutor Zoltán	szakács
17. Laczkó Petra	takarító
18. Makai Lajosné	takarító
19. Mogyorósiné Szabó Erzsébet	élelmezésvezető
20. Molnár Lajosné	konyhalány
21. Németh Eszter	takarító
22. Pálfi Sándor	udvaros
23. Patocskai Lajosné	takarító
24. Péntes László	portás
25. Schunkné Lembach Erika	takarító
26. Stadler Ferenc	portás
27. Steiner József	karbantartó
28. Stettner Jánosné	takarító
29. Szabó Zsoltné	gazdasági vezető
30. Tavali Emil	iskolatitkár, kollégiumi nevelő
31. Tóth György	könyvtári asszisztens, iskolabusz-vezető
32. Tóth Józsefné	konyhalány
33. Várnai Istvánné	takarító
34. Wágner Árpádné	iskolatitkár
35. Zétényi Károly	portás
36. Zóka Benjamin	portás

VENDÉGKÖNYVÜNK BEJEGYZÉSEI AZ ELMÚLT NÉGY ÉVBEN

ssz.	dátum	esemény	név	
77.	2006.09.08	levéltári kutatás	Dr. Zentai Tünde	néprajztudós
78.	2006.09.26		Dr. Semjén Zsolt, Dr. Hoffmann Rózsa, Dr. Hargitai János	országgyűlési képviselők, KDNP
79.	2006.10.18		Steinbach József	lelkész, ma Dunemelléki ref. püspök
80.	2006.10.20.	56-os megemlékezés	Dr. Tökéczki László	történész, ma Dunamelléki főgondnok
82.	2006.11.07	tornacsarnok 4. évfordulója	Gaál Csaba	edző (idén elhunyt)
83.			Danka Sándor	edző
84.			Gyenis Réka	vívó
85.			Peterdi András	vívó
86.	2006.11.09.		Dr. Kulin Ferenc	történész, KGRE dékán
87.	2006.12.07.		Dr. Petróczy (Ludvig) Éva	irodalomtörténész, költő
88.	2007.02.16.	Kommunista diktatúra áldozatainak megemlékezése	Wittner Mária	Országgyűlési képviselő
89.		vendégség	Dr. Orbán Viktor	volt miniszterelnök, a Fidesz elnöke
90.	2007.03.21		Tőkés László	Királyhágómelléki püspök, ma EP képviselő
91.	2007.03.21.		Balog Zoltán	országgyűlési képviselő, parlamentari bizottsági elnök
92.	2007.04.11.	Doktorok Kollégiuma	Dr. Kádár Zsolt	Doktorok Kollégiuma főtitkár, esperes
93.	2007.04.17	előadás	Schönberger András	pécsi főrabbi
94.	2007.04.25		Martin Brown	ACSI
95.	2007.04.25		Demeter László	ACSI

ssz.	dátum	esemény	név	
96.	2007.05.16	Dél-koreai vendégek		
97.	2007.05.28	Mecca, amerikai kórus	Beth Perkins McCoy	karnagy-Usa-Virginia
98.	2007.06.26	holland vendégek	Henk & Greet Hornis	
99.	2007.10.20	56-os megemlékezés	Prof. Dr. Andrásfalvy Bertalan	néprajz tudós
101.	2007.11.	pécsi leánypolgári volt tanulói voltak a vendégeink		
102.	2007.11.09.	megemlékezés	Prof. emer Tillai Aurél	Liszt díjas karnagy, zeneszerző
104.	2007.12.03	Anziks Galéria megnyitó	Dr. Pandur József	művészettörténész
105.	2007.12.03	Anziks Galéria megnyitó	Vata Emőke	
106.	2007.12.05.	Pécsi Kézműves Napok	Czébely Lajos	viski tanár (Kárpátalja)
107.	2008.01.31		Dr. Márkus Mihály	dunántúli ref. püspök
108.	2008.03.14.	március 15-i megemlékezés	Prof. Dr. Kellermayer Miklós	sejtbiológus, az ÖPE elnöke
109.	2008.		Pecsuk Ottó	Magyar Biblia Társulat főtitkára
110.	2008.11.29.	Megemlékezés Szabó László (Laci bácsi) cserkészvezetőre	ifj. Szabó László özv. Szabó Lászlóné	
111.	2008.12.09.	Misztrál zenekar koncertje	Misztrál zenekar	
112.	2008.12.09.	Misztrál zenekar koncertje	Tolcsvay Béla	zenész
113.	2009.02.10	Anziks Galéria megnyitó	Vető András	szobrász
115.	2009.02.10	Anziks Galéria megnyitó	V. Bodoni Zsuzsa	grafikus
116.	2009.02.10	Anziks Galéria megnyitó	Bereményi Géza	író, dalszöveg- és forgatókönyvíró, filmrendező
117.	2009.02.25	Kommunista diktatúra áldozatainak megemlékezése	Dr. Debreczeni László	56-os, ny. főorvos

ssz.	dátum	esemény	név	
118.	2009.03.	vendégek Taizé-ből	András és James testvér	szerzetesek
119.	2009.05.14	Nemzetközi Kálvin Konzultáció	DC. Elnöksége	
120.	2009.05.15	Nemzetközi Kálvin Konzultáció	Prof. Dr. Szűcs Ferenc	KGRE rektora, dogmatika professzora
121.	2009.05.16	Nemzetközi Kálvin Konzultáció	Dr. Kádár Zsolt	Doktorok Kollégiuma főtitkár, esperes
122.	2009.05.16	Nemzetközi Kálvin Konzultáció	Dr. Huszár Pál	Zsinat világi elnöke
123.	2009.08.30	tanévnyitó, Kálvin szobrának avatása	Kutas László	szobrász
124.	2009.11.05.	előadás	Farkas István (Lupus)	piarista szerzetes
125.	2009.11.06.	vendégség	Dr. Lakner Tamás	Liszt díjas karnagy

HITÉLET

A növekedést Isten adja

Isten igéje átszövi mindennapjainkat. Intézményünknek ez egy alapvető tulajdonsága. Isten sokféleképpen adja a növekedést, és ennek mindannyian részesei vagyunk. Látjuk azt, ahogy felcseperedik a kis elsős, felnőtté lesz a kamasz, gyakorlott pedagógussá a kezdő tanár. A kihívások növekedését is látjuk. Ezek megterhelnek bennünket szellemiekben és anyagiakban egyaránt. A szólás is érvényesül: „kis gyerek kis gond, nagy gyerek nagy gond”...

A Pécsi Református Kollégiumnak harmadik éve vagyok intézményi lelkésze. Ez a munkakör összetett, szinte teljesíthetetlennek tűnő feladatok sokasága. Végzése során sokféle növekedést tapasztalok. Látom, ahogy elszemtelenedik egy korábbi kedves diák, találkozom szomorúsággal megterhelt életű diákkal, tapasztalok szülői elkeseredést is. Növekszik az elvált családokból jövő, a viselkedészavaros, a rendezetlen családi háttérű, a templomot belülről alig látott, az egyre érdektelenebb diákok száma. A mai világeszme növelte a negatívumok iránti érzékenységünket is. Pedig vannak pozitívumok is.

A Pécsi Refi lelkészének lenni számomra azt is jelenti, hogy a mai világban felmutassam azokat a lehetőségeket, amelyek életszemléletünkben a növekedést nemcsak keserűségként és csalódásként látatják velünk, hanem meglássuk, megtapasztaljuk, részeseivé legyünk a valódi növekedésnek is. Annak, ami gazdagít, bölcsébbé tesz, cselekvésre indít, adakozásra buzdít, rávilágít arra, hogy érdemes! Intézményünk hitélete e gazdagságra mutat. Vegyük sorra, mi minden teszi gazdaggá Refis hitéletünket és ad igazi növekedést, olyat, ami boldoggá tesz.

Istentiszteletek, áhítatok

A Pécsi Refi nagycsaládjához tartozó valamennyi intézményegységünk áhítattal kezdi munkahetét. Örülnénk, ha ez az alkalom megerősítése lenne a vasárnapi istentiszteleteknek, de sajnos sok esetben a nyugalom napján attól vonjuk meg az időt, amire ez a nap eleve rendeltetett, a megnyugvás és az Isten áldásában való részesülés teljesen háttérbe szorult. A világ rohanása megjelenik a hétköznapi élet minden színterén, a társadalmi zaklatottság begyűrűzött minden családi életbe. Ebből a zaklatottságból csak tudatosan lehet kiszállni, legfőképpen azzal, ha újra megtanulunk megállni, Jézus lábaihoz ülni, hogy hallgassuk tanítását, megértsük útmutatását és pásztori terelését, felismerjük életünkre is kiható megváltását, Szentlelkének megújító erejét. Összességében erről szól valamennyi alkalmunk, legyen az iskolai, vagy gyülekezeti alkalom. Mégis más-más valamennyi találkozásunk.

Egy hétközdő áhítat a gimnáziumban teljesen más, mint az általános iskolában, ahol korábban együtt volt az alsó és felső tagozat. Az idei tanévtől hosszú idő után ismét bontott csoportban kerül sor erre az áhítatra – ha nem is minden héten. Ezt csak úgy tudtuk megoldani, hogy a módosításból adódó helyprobléma miatt a gimnázium időbeosztásában alkalmazkodott. Bár igaz, előnyösebb lenne egy hosszú távú koncepcióban visszatérni az első órában sorra kerülő áhítat rendjéhez, hiszen a gimnazista életét keretbe foglalták eddig az áhítatok: Isten segítségül hívásával kezdjük („Uram Isten siess minket megsegíteni...” 151. dicséret), és magasztalásával zárjuk (Dicséret, dicsőség, tisztesség és hálaadás...” 278. dics. 8. verse) a hetet. Ezzel szemben az általános iskola heti egyszeri áhítatának időpontja kevésbé kötött, a jövőben talán más napon is be lehetne iktatni a hét munkanapjainak rendjébe már csak azért is, mert azzal a reménységgel tekinthetünk diákjainkra, hogy számukra nem ez az egyetlen istentiszteleti alkalom. Így a hétfőhöz való ragaszkodás gyakorlati szempontból sem indokolt. Miért fontos szerintem a korcsoport szerinti bontás? Csak hogy a kedves olvasó értse, „Tejjel tápláltalak titeket, nem kemény eledellel, mert még nem bírtatok volna el. Sőt még most sem bírjátok el...” – írja Pál apostol a korinthusiakhoz (3,2.), igaz, más összefüggések között, de nyilván értelmezhető erre a helyzetre is. Hogy mégis jobban értsük, vegyünk egy egyszerű példát: nem szoktuk Arany János balladáit elemezni az elsősökkel, mert neki az a dolga, hogy olvasni tanuljon, a kúp felületének trigonometrikus függvények segítségével való kiszámítása is (végzős) középiskolás tananyag, mert azt több éves munkával meg kell alapozni. A hitéletben sem egyszerűbb a dolog. A hitben való növekedés Isten ajándéka, de a megszólítás lehetősége rajtunk is múlik. Ezért tartom fontosnak, hogy minél nagyobb számban bontsuk korosztályonként ezeket az alkalmakat.

A Drávafoki Csikesz Sándor Általános Iskolánk hitéleti rendje a falusi közeg segítségével adódóan jelentősen közvetlenebb és személyesebb, mint a pécsi, sok szempontból még mindig családiasnak nevezhető közeg.

Óvodai tagintézményünk olyannyira „újszülött”, hogy összintézményi vonatkozásban a hitélet kidolgozása még gyermekcipőben jár. A hitre nevelés kérdését megoldottuk, de a továbblépés, a szülők megszólításának alkalmai, az esetleges istentiszteletek, családi áhítatok szervezései további feladatokat adnak elénk.

Kihívása alkalmainknak a nagyszabású istentiszteleteink sora. Ilyenek a családi istentiszteletek vagy osztályszolgálatok az általános iskolában, továbbá a gimnáziumi ünnepi alkalmak, és az óvodai hitélet gyermek-szülő közössége. E téren megfogalmazódott

bennem, hogy ezen alkalmakon elsődlegesen a szülőkhöz kell szólnunk, mert velük jelentősen kevesebb alkalmunk van istentiszteleti környezetben találkozni.

Külön alkalmi a közös elcsendesedésnek a tantestületi vagy dolgozói áhítatok. Ezekre kiemelten tanévkezdés idején vagy az ünnepek alkalmával kerül sor. Fontosnak tartom, hogy mindazok, akik intézményünkkel alkalmazotti jogviszonyba kerülnek, emellett lelkiükben is gazdagodjanak.

Pállal együtt vallom, hogy a hitbéli növekedést Isten adja (1Kor.3,6). Ennek reményében igyekszem Isten igéjét úgy hirdetni, hogy felkeltsem a diákok érdeklődését, megértessem velük, hogy egy-egy bibliai történet róluk, nekik is szól, számukra is utat mutat. Az istentiszteleteink, áhítataink alkalmával igyekszem megszólítani szülőt, pedagógust, munkatársat, hogy tudatosuljon bennünk, hatalmas feladatot rótt ránk a Teremtő Atyánk, amikor megbízott azzal, hogy családi körülmények között gyermekeket neveljünk, tanúi legyünk a növekedésüknek hitben, tudásban, emberségben egyaránt. Istennek hatalmas kegyelme ez, ami csodával ér fel. De Ő lehetőséget ad nekünk arra, hogy ebben a csodában részesüljünk.

Bibliaórák, bibliakörök, csendesnapok

A Pécsi Refi nagycsaládjában számos szűkebb családi bibliaórára kerül sor. Vannak tantestületi és diák-bibliaórák. Ez utóbbiak lehetősége azonban már kisebb, hiába próbálkoztunk „szakkör” keretében mind általános iskolai, mind gimnáziumi tagintézményünkben. Szembesülnünk kell azzal, hogy a tanítási órák utáni foglalkozások olyannyira leterhelik a diákokat, hogy az időpont meghatározása szinte lehetetlen úgy, hogy minden érdeklődőnek megfeleljen.

A tantestületi bibliakörök szervezése havi rendszerességgel kerül sorra. A napközisekkel ezért délelőttönként, a többiekkel általában szerda délutánonként találkozunk. Az idei tanévtől a gimnáziumi órarend is lehetővé teszi, hogy egy közös időpontot beiktassunk. Ezzel még az elődeim által megkezdett hosszú évek küzdelme érett be.

A csendesnapok összintézményi szinten átszövik az életünket. Az elcsendesedés, egy-egy témában való elmélyülés, az Istenre figyelés „sűrített” lehetőségei ezek a napok tantestületi és diákszínten egyaránt. Ezek szervezésére különösen is nagy gondot fordítunk, hiszen meghatározó lehetőség ez tanár-diák számára egyaránt.

Nevelő hitnövelő alkalmak: Bibliamaraton, Szeretethíd

E nem egész három év alatt többször adatott lehetőség arra, hogy olyan alkalmakat szervezzünk a hitélettel szoros összefüggésben, amelyek hitnövelő és nevelő hatásúak is voltak. 2008 a Biblia éve volt. Ennek kapcsán hirdettük meg a Bibliamaraton azzal a céllal, hogy a Biblia olvasására hívjuk fel a figyelmet azzal, hogy egy hét alatt felolvassuk a teljes Szentírást. A felolvasás közösségformáló is volt. Az eredetileg tervezett idő azonban már első nap szükségesnek mutatkozott, így egyre rövidebbek lettek az éjszakák, sőt, az utolsó két éjszaka már megállás nélkül folytatódott. Csodálatos élmény volt megtapasztalni azt, hogy az eredetileg tervezett beosztás mellé Isten mindig küldött valakit, aki csatlakozott.

A Szeretethíd, a Magyarországi Református Szeretetszolgálat által meghirdetett országos rendezvény 2009. október 3-ára esett. Az ebbe való bekapcsolódás lehetőségei közül számos az iskolai életben korábban is jelen volt, hiszen a szülők, diákok és tanárok nem

először jöttek össze azért, hogy szépítsék azt a környezetet, ami a diákok második otthona. Ez az alkalom azonban több egy egyszerű iskoláért szervezett társadalmi munkás napnál. A közös munka élménye és az alkalmi beszélgetések jobban összekovácsolnak bennünket. Lehetőséget nyújtanak arra, hogy másképp növekedjünk, és pedig az önzetlen odaszánás és cselekvés által. Meggyőződésem, hogy ezen a napon a résztvevők életében megtapasztalható valósággá lett az az íge, ami ennek a napnak a vezérigéje volt: „Ne szóval szeressünk, hanem cselekedeteinkkel és valóságosan”. (1Jn 3,18.). Ezúton is köszönjük a résztvevőknek, hogy szeretetüket így is kifejezték iskolánk iránt.

**„...az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz,
hanem csak Isten, aki a növekedést adja”**

(1Kor 3,7)

A hitélet gyakorlásával kapcsolatban alázatosan kell megállnunk Isten előtt. Mindennapi munkánk e téren a bizalomra épül, arra a bizalomra, hogy minden erőfeszítés, minden igehirdetés, áhítat, egyéb hitéleti alkalom apró kis részlete, eszköze annak, hogy Isten adja a növekedést. Ennek tudata nem ment fel bennünket a feladatok lelkiismeretes ellátása alól, sőt, még inkább kötelez arra, hogy elsősorban Isten akaratát keressük, és önmagunkat háttérbe szorítva meghajtsuk fejünket Gondviselőnk akarata előtt. Nem könnyű elfogadni a hitre nevelésben kudarcnak tűnő ifjúkori lázadásokat, nehéz leküzdeni a már családból hozott akadályokat, amik a hitre jutásban sokszor gátként jelennek meg. De magunk is egyre edzettebbek vagyunk, sőt, talán Atyánk segítségével megfelelő edzőkké is leszünk abban, hogy arra neveljük a ránk bízottakat, és abban növekedjünk mindannyian, hogy segítségével a gátfutásban legyőzzük az akadályokat, mert tudjuk, hogy amúgy sem „azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené” (Róm 9,16).

Kérem a kedves Olvasót, imádkozzon intézményünkért, és kérjen Ön is áldást ránk, könyörögjön növekedésünkért hitben, reményben, szeretetben a Szentháromság Isten dicsőségére.

Vincze Árpád

SIKERES PÁLYÁZATOK 2007-2009

A Pécsi Református Kollégium igyekszik kihasználni a pályázatok nyújtotta lehetőségeket. 2007 óta intézményünk közel 7 millió forintot nyert különböző pályázatokon.

Egyik legnagyobb támogatója az iskolánknak a Baranya Megyei Közoktatás Fejlesztési Kuratórium, mely évről évre elismeri pályázati tevékenységünket és támogatja elképzeléseinket. Jutott így már pénz nyelvoktatásra, fejlesztő pedagógiára, könyvtárfejlesztésre és sportrendezvényekre. Támogatásuk kb. 1,5 millió Ft-ot jelentett iskolánknak.

Már 2004 óta tagja iskolánk az ÚTRAVALÓ mentor-tanuló projektnek, amely a hátrányos helyzetben lévő tehetséges diákok felkarolását tűzte ki célul. Az évek során nyolc pedagógus és 20 diák kerülhetett a támogatottak közé. Az Oktatási Minisztérium a mentorok és diákok közös munkáját közel egy millió forinttal támogatta 2007 óta.

Nagy lehetőséget jelentett intézményünknek az EKF 2010-es programsorozathoz meghirdetett pályázatokon való részvétel. Kiemelten 1,5 millió forinttal támogatta a Menedzsment Központ a gimnáziumi kórus amerikai koncertútját. A 2009. évi civil szervezeteknek meghirdetett pályázati időszak során a gimnázium nyelvi munkaközössége, karöltve a Timóteus Alapítvánnyal, a „2010 perc a kultúráért és a nyelvekért” elnevezésű pályázatával 300.000 Ft-ot nyert. Ezzel lehetőségünk adódott a viski testvériskola meghívására.

Az iskola kulturális eseményeinek, versenyeknek és kóruszerepléseknek a támogatói közt szerepel még a PRO RENOVANDA CULTURAE Alapítvány és a Szülőföld Alap.

Intézményünk feladatának tekinti az Európai Unió elvekhez, a tanárok szakképesítésének reformjához és a pedagógiai kultúra fejlesztéséhez, az új folyamatokhoz való felzárkózást, ezért a 2009/2010-es tanévben a TÁMOP pedagógus továbbképző programjához kívánunk csatlakozni.

Harkainé Pintér Adrien

A SZÜLŐTANÁCS ELMÚLT ÖT ÉVE

Tizenöt éve indult útjára az általános iskolai képzés egy osztálynyi gyermekkel. Ám ez a létszám gyorsan gyarapodott, így pár év múltán szükségessé vált, hogy alakuljon egy szervezet, ami a szülőket képviseli. Így alakult meg a szülői tanács, és azon munkálkodik, hogy minden szülő és gyermek, aki a Refit választotta, sajátjának érezze az iskolát.

Az évkönyv kapcsán az utolsó öt évről kell szólnunk. Ez bizony hosszú idő, jó néhány program, rendezvény belefért. Mi pedig igyekeztünk minden évben valami jót, hasznosat, vidámat, újat létrehozni, a már hagyománnyá váltakat pedig ápolni, folytatni.

Természetesen nem ment minden varázsütésre. Volt, ami gördülékenyen, gond nélkül haladt a maga útján, de akadt olyan is, ami okozott néhány álmatlan éjszakát, dolgos napokat, és bizony bosszúságot is. Szerencsére minden évben csatlakozott hozzánk pár új és lelkes szülő, így az „öregek” rutinja és a „fiatalok” frissessége csodákra volt képes.

Mindezt persze karöltve az iskola pedagógusaival, technikai dolgozóival és hát a legfontosabbakkal, a gyermekeinkkel.

Így, közösen rendeztünk már jótékonysági koncertet, majálist.

Dolgoztunk, festettünk, kertészkedtünk „egy napot az iskoláért”.

Főként az alsós szülők jóvoltából, megújult a játszótér.

Hagyományteremtő szándékkal szerveztük meg az iskola első Szülő–Tanár Bálját, ami a visszhangok alapján sokaknak kellemes, vidám estét szerzett. Így bízunk abban, hogy kezdeményezésünk jó úton halad.

Számtalan ajándékkal megtöltött cipős doboz készült a szülők és gyermekek jóvoltából az adventi időszakokban. Így sok-sok „Nyilas Misi” kaphatott pakkot, amelyeket reméljük, örömmel bontogattak.

A karácsonyi vásár hagyományát folytattuk. Szinte valóságos kézműves szemlévé nőtte ki magát. Amíg pedig a portékák készültek, formálódtak a közösségek, barátságok születtek mind a szülők, mind a gyermekek között.

A felsősök farsangi bálján a büfé kínálatát a szülők által készített sütemények és szendvicsek adják évről évre.

A nyár felé közeledve minden diák számolja a tanévből hátralévő napokat. Ám mielőtt kitörne a vakáció, van még egy kedves hagyomány, amit ápolgatunk. Megköszönjük az iskola pedagógusainak egész évi munkájukat. A gyermekeink versekkel, énekekkel, hangszeres darabokkal, tánccal stb., mi szülők pedig saját készítésű ajándékokkal, szeretetvendégséggel köszöntünk nevelőt, tanítót, tanárt.

Visszatekintve az elmúlt évekre, rengeteg élménnyel gazdagodtunk. Reméljük, legalább ennyit adtunk is!

Halász-Szabó Andrea

JÓTÉKONY SZÜLŐK

Egy iskola sem mondhat le arról, hogy a hozzájuk járó gyerekek szüleivel ne keresse a kapcsolatot. Ez már akkor elkezdődik, amikor a szülők gyerekeiknek iskolát keresnek. Ha a kisgyerekek és szüleiknek tetszik az intézmény, akkor már majdnem nyert ügye van. Azért csak „majdnem”, mert még nem tudjuk, hogy milyen szülőre találtunk. Olyanra, aki saját maga *helyett* akarja *neveltetni* a gyermeket, vagy olyanra, aki *partnert* szeretne kapni gyermeke neveléséhez. Az utóbbi változat az igazán célravezető. Sem a szülő, sem az iskola egyedül, egyeztetések, megbeszélések nélkül nem megy semmire. Vagyis nagyon kétes lenne a nevelés kimenete.

A mi iskolánk nagyon szerencsés, hiszen a legtöbb szülőben partnert találtunk. Aktív embereket, akik tudják, hogy mit szeretnének gyermekeik csomagjába elhelyezni a hosszú „élet” nevű útra. Akik szükség esetén saját segítségüket adják egy-egy esemény végigviteléhez.

Sokszor bizony nehéz minden családdal egyeztetni, minden gondolatot, haladási irányt, gondot megbeszélni. Ezért jött létre a demokratikus képviselői rendszer. Így minden osztályt két-két szülő képvisel a Szülőtanácsban. Az elmúlt években remekül kialakult ennek a rendszernek a működése. Az elnök egyeztet az iskola vezetőjével, szükség esetén gyűlést hív össze, ahol az igazgató jelen van a megbeszéléseken, hogy ne kelljen minden kérdés miatt többször egyeztetni.

Az „egyeztetés” szót szeretném hangsúlyozni, mert az iskolának van koncepciója. Ez azt jelenti, hogy e koncepció megvalósításához azért van mozgástere is, kisebb változtatások, módosítások bevezetésével is elérhető. A szülők kéréseihez tőlünk telhető módon igyekszünk alkalmazkodni.

Sokszor kérnünk kell a szülőktől, egyrészt a pénzszegény időszakok miatt, másrészt az eszközök hiányában. Öröm nekünk, hogy úgy állnak kéréseink mellé, mintha nem is kérnénk. Sőt tele vannak ötletekkel, hogy miként lehetne egy kis bevételhez juttatni az iskolát.

Nem tudjuk eléggé megköszönni Halász-Szabó Andrea mindenre kiterjedő áldozatos munkáját. Jó csapatot gyűjtött maga köré, és remek programokat szerveznek az iskola tanárai, tanulói részére.

Kép: iskolabusz.jpg

Az iskolabusz lecserélésére rendezték a *jótekonysági hangversenyt* a Kertvárosi Református templomban. Az *iskolabálók* eszközfejlesztésre alakultak. A 2008-as bevételből a kötelező listán lévő eszközöket vettük meg, a 2009-es bevételből a táncparkettet a sportcsarnokba és a természettudományi terem gázvezetékét, illetve vízmelegítőjét.

Meghatóak a *pedagógusnapi műsorok*, ajándékok és utána a rogyásig megrakott asztalon a sok finomság, mellyel vendégül látják a tanárokat.

A *Karácsonyi vásár* nem a Szülőtanács rendezése, de hatalmas munkát végeznek a szülők, mire megrakják a pultokat a sokféle ajándéktárggyal. Az osztályok bevételeiből segíteni tudják osztályprogramjaik lebonyolítását.

„*Nyilas Misi Karácsonya*” is csak szülői segítséggel jöhet létre. Gondosan, szeretettel válogatott, csomagolt pakkokat küldhetünk már öt éve a rosszabb körülmények között élők megajándékozására. Eddig minden szervezet, akikkel felvettük a kapcsolatot, elismerését fejezte ki a nagy mennyiségű csomag láttán.

Van olyan év, amikor kétszer is hívjuk egy-egy szombatra a szülőket, hogy segítsenek épületeink, udvarunk rendbetételében. Ilyenkor több csoportra osztva dolgoznak, nagy értéket teremtve. Sportsarnokot festenek, patakot tisztítanak, kertet építenek, kerítést festenek, csatornát tisztítanak, teniszpályát gazolnak, osztályokat festenek, dekorálnak. Sok ezer forintnyi munkát végeznek az iskola szépítéséért. Akik nem érnek rá fizikai munkát végezni, ilyenkor enni-innivalót küldenek.

Ha rendezvényünk van, mindig büszkék vagyunk a fogadásra, hiszen csupa finomságot kínálunk. Ha tárgyak szállítását kell megoldani, mindig találunk olyan szülőket, akik ingyen hozzák, viszik azt, amit kell. Ha programjaink miatt gyermekfelügyeletet kell vállalni, a pedagógus végzettségű szülőket tudjuk megszólítani. Kapcsolatban állnak jótékony szervezetekkel, akiktől ingyen, vagy olcsóbban tudunk padokat, székeket, asztalokat, szekrényeket szerezni. Ez is nagy segítség. Ha „csak” a saját munkáját felajánlja a szülő, azzal is gazdagítja a közösséget. Így fényképeznek műsorainkon, tartanak felvilágosító előadást osztályfőnöki órákon (rendőr, tűzoltó, orvos, környezetvédő), feldíszítik az udvari fenyőfákat hatalmas géppel adventkor, vagy tart kézműves foglalkozást tanulóinknak. Jómódú szülő segített kerítést építeni az intézmény és a sportpálya köré, aszfaltozta le a „Bérlemény” udvarát és a gimnázium főútját, rakott salakot a teniszpályára, illetve a futópályára. Hoztak virágokat kertekbe, ablakokba, küldtek gyümölcsöt a konyhába, irodaszert a tanáriba. Készítettek új padokat, szekrényt és fogast a kabátoknak. Megvarrták néptáncosaink ruháit, függönyöket az ablakokra. Festettek, tapétáztak, dekoráltak.

Timóteus Alapítványunkra minden évben olyan összeget utalnak 1%-ukból, amivel felszereléseinket és táborainkat tudjuk bővíteni, ellátni, illetve segíteni tudjuk a rászorulóknak az étkezését. Az „Ajándékozz egy ebédet!” akcióval havonta tíz tanulónak tudjuk befizetni az étkezését.

Annyiféle segítséget kaptunk, hogy attól tartok, valami kimarad a felsorolásból.

A lényeg az, hogy ha érezzük, hogy a szülők támogatása a hátunk mögött van, sokkal jobb iskolát tudunk működtetni. Ezek a szülők tudják, hogy az adományok a saját gyermekükhöz eljut, de részesedik áldásából a többi idejárom gyermek is.

Segítségüket köszönjük, és kérjük az Urat, hogy segítsen mindenkiben abban, hogy módja legyen adni, segíteni.

Áldás, békesség Istentől!

Bartisné Gagyi Ágnes

CSERKÉSZET

A 652. sz. I. Rákóczi György cserkészcsapat

Amikor a cserkészetről kell írni, mindig gondban van az ember, hisz egy életézés leírására, egy 30 milliós család bemutatására vállalkozik.

Cserkesz_1.jpg

Csapatunk Pécs egyetlen református cserkészcsapata, és mint ilyen, nagy szerepet játszunk a protestáns értékek képviselésében. A cserkészcsapatot 1922-ben **Sallai István református segédlelkész** alapította a mai Belvárosi Református Egyházban. Itt működött egészen 1948-ig, mígnem a kommunista rendszer be nem tiltotta.

1992-ben Szabó László református cserkésztestvér újraszervezte csapatunkat, de már nem a Belvárosi, hanem a Kertvárosi gyülekezetben. A Református Kollégium fejlődésével csapatunk súlypontja is áthelyeződött ezen intézmény falai közé. A cserkészcsapatot 2005-ig Szabó László vezette, majd – egészségére való hivatkozással – lemondott csapatparancsnoki tisztségéről, és átadta azt Németh István segédtestvérnek. Ezek után is aktív tagja maradt csapatunknak 2007 szeptemberéig, mikor is gyógykezelésre felköltözött Budapestre, majd 2008 nyarán megtért Teremtőjéhez.

Csapatunkat jelen pillanatban én vezetem, mint csapatparancsnok-helyettes, mivel Németh István évek óta külföldön él.

Évről évre egyre többen leszünk, egyre több kiscserkész csatlakozik köreinkhez. Jelenlegi létszámunk 45 fő, de ez folyamatosan nő. Mostanra elértük azt, hogy minden korosztályból vannak aktív cserkészeink, beleértve a felnőtt pártoló tagokat is, akikkel rendszeresen együtt szoktunk kirándulni. A csapat mostani őrsői a következők: Cápa őrs, Tigris őrs, Sólyom őrs, Boróka őrs, Áfonya őrs, Katáng őrs, Kaktusz őrs, Kukac őrs, Wombat-Pitypang őrs, és a Teleki Pál raj, akik a már említett felnőtt pártolókból áll. (Az őrsök elnevezése követi a cserkész hagyományt, miszerint a lány őrsök egy növényről, a fiú őrsök pedig egy állatról nevezik el magukat.) Miután a cserkészlet egyik fontos eleme az önnevelés, az önművelés, ezt az elvet követve két cserkésztestvérünknek sikerült elvégezni a segédtestvi képzést, és ezáltal hivatalosan is megalakult csapatunk tisztika.

Cserkesz_2.jpg

Programjaink között szerepel az őrsgyűlés, kirándulások szervezése, tavaszi portyázás, ahol rendszerint a cserkészek tanúbizonyságot tehetnek tudásukról próbáztatás keretében, teaházak, és végül, de nem utolsó sorban a csapattábor, ami mindig az év fénypontja. Tavaly nyáron sikerült megszerveznünk a csapat történetének első nomád táborát, ami nagyon jól sikerült. Persze van még hova fejlődni, de úgy gondolom, minden résztvevő gyereknek nagy élmény volt. Egy csongrádi cserkészcsapattal táboroztunk együtt az akkor megrendezésre kerülő kerületi nagytábor keretein belül. Ez azt jelentette, hogy a VI. cserkészkerület, mely magába foglalja Baranya, Somogy és Tolna megye minden cserkészcsapatát, együtt, egy időben, és közel egymáshoz táborozott. A tábor színvonalát az emelte, hogy elég sok közös program volt, melyek során a gyerekek megismerkedhettek más csapatok cserkészeivel. Mindeközben pedig valami értékeset tettek.

Tóthné Hochmann Csenge

652. sz. I. Rákóczi György cserkés csapat parancsnok-helyettese

FEJLESZTŐ FOGLALKOZÁSOK AZ ISKOLÁBAN

A tanulási nehézséggel és zavarral küzdő tanulóink támogatása és megsegítése iskolánkban már a megalapítás pillanatától jelen volt, hiszen az itt dolgozó pedagógusokat mindig is a

befogadás, a gyerekekért való tenni akarás jellemezte. A keresztény értékrendnek megfelelően igyekeztek egy-egy tanulási, nevelési helyzet, probléma megoldásához alternatívákat keresni, alkalmazkodni az eltérő képességekhez, viselkedéshez. Rendelkeztek azzal a pedagógiai attitűddel – elfogadás, tolerancia, empátia, hitelesség –, mely a tanítás során segítségükre volt abban, hogy alkalmazkodjanak egyes tanulók sajátosságaihoz, megtalálják a személyre szabott módszereket. Ez a pozitív, befogadó légkör tette lehetővé azt, hogy a 2003. tanévtől az iskolában önálló feladatkörként megjelent a fejlesztőpedagógiai tevékenység, és azóta itt helyben tudjuk megoldani a tanulási problémáival küzdők ellátását.

Ennek egyik feltétele a szakember megléte, jelenleg egy főállású fejlesztőpedagógus – e sorok írója –, és egy tanító, rész munkaidőben – Ignáczné Ribarics Edit – látja el ezt a feladatot.

A 2003-tól eltelt évek tapasztalatai azt mutatják, hogy sikerült ennek a speciális tevékenységnek a „meghonosítása”, és az intézményi struktúrába illesztése.

A szülőktől sok pozitív visszajelzés érkezett, a tanárok visszajelzései pedig azt mutatják, hogy sikerült az itt folyó oktató-nevelő munkát még személyre szabottabbá, egyénisebbé tenni.

És most lássuk, hogy kik azok, akikért mindez létrejött! A fejlesztő foglalkozásokon való részvétel lehetősége az általános iskola és a gimnázium tanulói számára is adott. A nagyobbak nevelési tanácsadók, illetve szakértői bizottságok szakvéleményében kiadott javaslat alapján vesznek részt a terápiás órákon. A kisebbek esetében árnyaltabb a kép, ennél a korosztálynál a pedagógusok vagy szülők kérésére is megkezdődhet a fejlesztés, ha a fejlesztőpedagógusok ezt indokoltnak látják. Legnagyobb létszámmal így az alsó tagozat „képviselteti” magát a foglalkozásokon, hiszen ez az az időszak, amikor a leghatékonyabban lehet segíteni. Fontos, hogy minél előbb kiderüljön a tanulási probléma, ezért a tanítók már az első napoktól figyelik a gyerekeket, hogy milyen a mozgásuk, beszédük, figyelmük, munkáiknak a külalakja, rendezettsége. A legkisebb gyanú esetén is jelzést tesznek a szülők, illetve a fejlesztőpedagógusok felé. Ebben a szűrésben segít az iskolák számára kötelezővé tett DIFER nevű vizsgálat elvégzése, ez azonban nem pótolja a pedagógusok és a szülők megfigyeléseit.

Az írás, olvasás, számolás megtanulása, az iskolai munka különböző képességek együttműködését kívánja. A részképességekhez tartoznak az észlelési területek (látás, hallás, tapintás stb.), a térbeli tájékozódás, a mozgás összerendezettsége, a finomabb mozgások, pl. az írómozgás koordinációja, a figyelem és az emlékezet terjedelme, tartóssága. Bármely részterületen fellépő nehézség az egész iskolai teljesítményt bizonytalanná teheti. Ilyenkor nem a gyermek eszével, szorgalmával van a baj, hanem az íráshoz, olvasáshoz, számoláshoz szükséges egy vagy több alapfunkció fejletlensége okoz nehézséget. A jelenség hátterében sok egymásra épülő ok húzódik meg: szülés előtti vagy alatti sérülések, oxigénhiányos állapotok, kisgyermekkorai betegségek és genetikai okok. A probléma feltárására a Nevelési Tanácsadó segítségét szoktuk kérni. Ezzel az intézménnyel az évek során nagyon jó kapcsolat alakult ki, a vizsgálatok elvégzésén túl szakmai tanácsokat, útmutatást is kapunk tőlük tanulóink sikeres terápiájához, differenciált oktatásához és értékeléséhez.

A korrekciós fejlesztő munka során a tanuláshoz szükséges fent említett pszichés funkciók fejlesztését, a sérült funkciók korrekcióját végezzük. Fő cél, hogy megelőzzük vagy csökkentjük a tanulási zavart, megváltoztassuk a kudarcok következtében kialakuló negatív attitűdöt, megkedveltessük a tanulást. A felsőbb évfolyamosok számára olyan tanulási

technikákat, stratégiákat tanítunk, melyek lehetővé teszik számukra az önálló tanulást, hiányosságaik leküzdését. A fejlesztésben saját egyéni utat kell végigjárni a gyerekek képességeihez és személyiségéhez igazodva. Ez hosszú folyamat, a gyakorlatok, feladatok sorozata vezet el egy-egy funkció stabilizálásához. A haladási tempót a fejlődési ütem határozza meg, de a tapasztalatok azt mutatják, hogy csak kis lépésekben haladva, sok ismétléssel lehet csak kis előrelépést elérni. A fentiekből következik, hogy a fejlesztő foglalkozások csak kis létszámú csoportokban oldhatóak meg, és hangsúlyos a rendszeresség. Az alsóbb évfolyamok legalább heti két alkalommal, felsősök pedig hetente egyszer vesznek részt a terápiában.

Ezekben az alkalmakon nyugodt, elfogadó légkört teremtünk, ahol nem tudatosítjuk a hiányosságokat, viszont kiemeljük az eredményeket. Minden esetben kerüljük a negatív visszajelzéseket, az elért teljesítmény mellett kiemelten értékeljük az erőfeszítést, a szorgalmat és a kitartást. Ez nagyon fontos, hisz esetükben a befektetett munka nem mindig realizálódik jó érdemjegyekben, ezért jó, ha igyekezetüket tanáraik, szüleik is pozitívan értékelik. A foglalkozások hangulatára az oldott légkör jellemző, nagy hangsúlyt fektetünk a játékosságra, a sokoldalúságra, igyekszünk minél több érzékelési csatornát bevonni a fejlesztésbe. Vannak kiemelt területek, melyek fejlesztése több funkciót is erősít, ilyen a ritmus, a mozgás, az észlelés, emlékezet, téri tájékozódás. Az egyensúlyozás különösen jó hatással van a figyelemre, ugyanígy a ritmusjátékok és az észlelést fejlesztő egyéb játékaink.

Az eszközök beszerzését is a játékosság elvének szem előtt tartása befolyásolta. Az utóbbi években pályázati forrásokat, és önerőt is felhasználva sikerült korszerű és minden igényt kielégítő eszköztárat létrehozni. A mozgásfejlesztéshez sokoldalúan használható, mobilisan variálható készletünk van, különböző, érdekes, egyensúlyt és ügyességet javító játék áll a gyerekek rendelkezésére.

Sikerült beszerezni bolti forgalomban kapható fejlesztőeszközöket, melyekkel színesíthető a foglalkozás, gazdag tárházunk van feladatlapokból, foglalkoztató munkafüzetekből. Nagyon sikeresek a tanulási nehézséggel küzdők számára íródott oktatóprogramok is. Legtöbbet mégis az általunk készített eszközöket használjuk, mert ezekkel lehet az egyéni fejlődés ütemét biztosítani (memória játékok, szódominók, társasjátékok, borítékos feladatok).

A foglalkozások helyszíne a külön erre a célra kialakított tornaszoba, és egy kisebb, 5-6 gyerek befogadására alkalmas foglalkoztató.

A fejlesztő munka akkor válik igazán hatékonná, ha együttműködünk a gyermeket oktató-nevelő pedagógussal, szülővel. Rendszeresen megbeszéljük az eredményeket, az előttünk álló feladatokat. Mint mindenben, úgy itt is az összefogásban rejlik a siker titka.

Nagy áldás és lehetőség a számunkra, hogy ebben az összefogásban nemcsak magunkra számíthatunk, hanem hitünk és reménységünk szerint Istenünk gondviselő szeretete is velünk van.

„Jobban boldogul kettő, mint egy: fáradásuknak szép eredménye van. Mert ha elesnek, az egyik ember fölemeli a társát... A hármas fonál nem szakad el egyhamar.”

(Prédikátor 4,9-10.12.)

Dormán Gáborné

A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM ÓVODÁJA**ÓVODA A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUMBAN!**

Ismét léptünk egyet. Azok felé, akik a legfontosabbak, a legkisebbek, de talán a legfogékonyabbak is: a kicsik felé. Óvoda ügyekben sem vagyok szakember. Csak azt tudom – saját gyerekeim nevelése kapcsán -, hogy egy-egy jó óvónő, dajka milyen sokat jelent a későbbiekben egy ember életében. Igazán csak három történetem van az óvodáról, mindegyik arra int: így ne foglalkozunk óvodáskorú gyermekeinkkel.

Mindhárom saját „tapasztalat”, abból az időből, mikor még én is kíségettem az óvodába gyermekeinket.

Szép, színes lapok vártak egy reggel az öltözőben. A gyerekek nyomban „lecsaptak” rá. Paradicsomi környezetben egy emberpár, a farkas a báránnyal együtt legelészett. Ó, de szép bibliai kép ez – gondoltam. Bátorságot merítve azonnal be is mentem az óvodavezetőhöz felajánlani – mivel a közelben laktunk – a hitoktatás megszervezését óvodájukban. Egy lelkész házaspár mi mással segíthetne. A válasz elutasító volt. Ha nekünk megengedi az „állami intézmény” vezetője a jelenléte, más egyházak képviselőit is be kellene engedni - mondta. Már megtette – feleltem. Ez a lap a Jehova Tanúinak szórólapja, még akkor is, ha angolul szerepelnek rajta, mint terjesztők. Erre még inkább elutasító lett a vezető. Lám, lám! A felszíniesség, a látszattmegoldások csak ártanak a nevelésben. Kedves szülőtársak! Ne a református hittantól féltsetek gyermekeiket, hanem a szekták „bűbáj mézesmadzagjától”, mely akkor is leselkedhet gyermekeinkre, ha mi nem gondolunk vele. Ha az ifjúságunk információhiánnyal lép ki intézményeinkből, például a vallási, hitbeli képzés terén, mi felnőttek dobtuk őket oda a szektavezérek martalékának. Mi magunk segítjük elő azt, hogy szellemi halottjai legyenek egy jövőbeli küzdelemnek!

Édesapa botorkált kora reggel gyermekével az óvoda felé. A kapuba érve megkérdezte a gyermek: - Akkor most leadsz a gyerektárba? Döbönt csend volt a válasz. Talán az apa is felismerte: gyermeke tárgyiasult, mint kabát a ruhatárban, mint könyv a tékában, pohár a pohárszékben. De a gyermek nem tárgy. Egy élet – különösen önértékelésében –, ránk bízott érték. Egyedi, megismételhetetlen ajándéka Istennek. Visszatükrözi mindazt, ahogyan foglalkozunk vele, vagy elhanyagoljuk. Ma futótűzként terjed az a felfogás: majd az intézmény (óvoda, iskola, egyház stb.) megneveli. Nekem nincs erre időm, energiám, türelmem. Az én életem is fontos, és a karrieről, pénzkeresetről még nem is szoltunk. Közben pedig elveszítjük gyerekeinket. Értetlenül állunk tinédzserkori lázadásaikkal szemben és távolodunk-távolodunk tőlük. Ne adjuk le gyerektárba a mieinket! Neveljük őket életkoruknak megfelelően!

Ballagásra készültünk az óvodában! Egyik gyermekünk kis életének első nagy állomása volt ez. Rekkenő hőségben éreztünk a helyszínre. Minden gyermekem – a ballagó csoportból – kicsi ünneplő öltönyök, szmokingok, a lányokon gyermekméretű ruhaköltemények. Apukák szemre ragadt filmvevőkkel, anyukák divatosan, mintha egy gálára érkeztek volna, de csak azt lehetett hallani mindenünnen: ezt sem szabad, azt sem szabad! Szegény ballagóknak „viselkedniük” kellett. Csak a mi gyermekünk volt sötét rövidnadrágban és egy egyszerű fehér ingben. Ő jól érezte magát. Mert szerettük a gyermekünket és nem kívántunk neki olyat, amit magunknak sem óhajtottunk volna.

Kedves mostani szülők, óvónénik és dajkák! A református óvoda legyen a város legjobb, leghíresebb intézménye! Isten éltesse itt mindenkit soká!

*Peterdi Dániel
szülő, lelkipásztor fenntartó*

AZ ÓVODA INDULÁSA

„Van-e valami lehetetlen az Úr számára?” (1. Móz. 18., 14)

Több éve már, hogy a szülők, a Református Egyház és a Református Kollégium részéről felmerült az igény, legyen óvoda. 2009 februárjában vált biztossá, hogy létrejöhet az áhított intézmény. Sokan imádságba foglalták kérésüket Istenhez. Így lehetett, hogy kijelölésre került a Pécsi Önkormányzat Vadász utcai óvodájának két csoportja, melyet a Pécsi Református Egyház átvett és működtet.

Meghirdettük az óvodai helyekre a gyermekfelvételt. 50 gyermeket vettünk fel, akik folyamatosan érkeznek hozzánk, ahogy betöltik harmadik életévüket.

Az óvoda dolgozóit pályázat útján választottuk ki, melyet Peterdi Dániel püspök-helyettes, Dr. Hoppál Péter, a Kollégium főigazgatója és az Igazgató Tanács néhány tagja hagyott jóvá. Első pedagógusaink és munkatársaink: Fledrich Béláné, Pauskáné Fazekas Beáta, Takácsné Balassa Adrienn óvodapedagógusok, Acsádynté Antal Krisztina vezető óvónő. Kecskeméti Istvánné, Weilingné Vata Emőke dajkák.

Nagy lendülettel fogtunk hozzá az óvoda berendezéseinek, játékaiknak beszerzéséhez. A Kertvárosi és a Belvárosi Gyülekezetek rengeteg adományt (tárgyi és pénzbeli) gyűjtöttek össze, amely nagy segítség volt számunkra. Bútorral, tv-vel, hifi berendezéssel, íróasztallal, számítógéppel, multifunkcionális nyomtatóval, székekkel láttak el bennünket, közvetve a gyerekeket az adományozók. Szeretnénk ezt ezúton is megköszönni Nekik.

Sikerült jó kapcsolatot kialakítani a németországi Caritas Egyesület vezetőjével (Kossmán házaspár). Általuk is bővült óvodánk eszköztára.

A kiválasztott dolgozók nagy összefogással, időt, erőt nem kímélve alakították ki óvodánk új arculatát. Egyházunk és az iskola dolgozóinak munkájával és anyagi segítségével, szeptember 1-jével munkába állhatott az új csapat és fogadhatta a gyerekeket.

Óvodánkban két csoportszoba, a hozzátartozó mosdó, folyosó és egy felnőtt mosdó, valamint egy iroda áll rendelkezésünkre. Ezeket a helyeket augusztus közepe óta szépítgetjük, hogy gyermekeink jól érezzék magukat.

A gyermeklétszám alakulása: 2009. szeptember 1-jétől 48 beírt gyermekkel indultunk. 2010-re tovább emelkedik a létszám. Szivárvány csoport: 26 fő vegyes csoport, ebből fiú:17, lány:9 Bárka csoport: 24 fő kiscsoport, ebből fiú:11 lány:13 Kistérségből bejáró gyermekek száma: Szivárvány csoport: 4.

Az óvoda jó híre hamar terjed, ennek köszönhetően év közben is jelentkeznek a szülők, hogy ide szeretnék hozni gyermeküket.

Szeretnénk hagyományokat kialakítani: az első ilyen alkalom október elején a „Szeretethíd napja”, amikor a szülők munkájával az udvari fajtékokat újíttottuk fel (csiszolás, festés). Október 31-én, a Reformáció napján az Általános Iskolával közösen istentiszteleten vettünk részt, melyen dolgozóink fogadalmat tettek arra, hogy Istenhez, Hazához és Népünkhöz hűen végzik munkájukat. Az év folyamán további hagyományokat szeretnénk teremteni: advent időszakában Jézus születésére várva készülődünk, karácsonyi műsoros együttlét a

gyülekezeti teremben, farsang, Húsvét (feltámadás), anyák napja, Pünkösöd, kirándulással egybekötött évszáró, gyereknap.

Nevelési feladataink közül az egyik legfontosabb a keresztyén értékek megismertetése, hitbeli örökségünk továbbadása. Ez meghatározója mindennapi munkánkban, a gyerekek keresztyén nevelésének, az alkalmankénti családi istentiszteleteknek. Csoportjainkba minden héten pénteken hitoktató érkezik hozzánk (Papp Éva tanítónő), aki foglalkozik a gyerekekkel.

Nevelési célunk még a természet megismertetése és megszerettetése, védelme, melyhez nagy segítséget nyújt számunkra az iskola. Biztosítja az iskolabusz használatát, amikor kirándulni visszük a gyerekeket. Nevelőmunkánkat segíti a különböző szabadidőben végzett tevékenység: mozgásos, zenei nevelés, fejlesztő mozgás, úszás, angol nyelvvél való ismerkedés.

A szülőknek nagyon fontos, hogy esztétikus környezetben, nyugodt légkörben, jó kezekben tudhassák gyermekeiket. Ennek érdekében nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy a szülőkkel jó kapcsolatot alakítsunk ki (szülői értekezlet, megfelelő időpontban négy szemközti beszélgetés biztosítása). A csoportszobák díszítése, karácsonyi vásár és az egyéb programok lebonyolítása is a szülői közösségek alakulását, formálódását segítik elő. Bízunk abban, hogy a következő év folyamán, az óvoda kiteljesedésekor ez a pozitív folyamat tovább fog élni.

Bizodalmunkat Istenbe vetjük!

„Ha ti tudtok jót adni gyermekeiteknek, akkor mennyivel inkább ad jót Mennyei Atyátok! „ (Mt.7,11)

*Acsádyné Antal Krisztina
vezető óvónő*

HITÉLET AZ ÓVODÁBAN

Az óvodai nevelés, oktatás a hitoktatási rendszer első lépcsőfoka. Református óvodánkban a keresztyén életvitelhez hűen igyekszünk Istent szolgálni és nevelni a reánk bízott gyermekeket, mely meghatározza az egész intézmény szellemét.

Óvodapedagógusaink, dajkáink a hitoktatónk segítségével a gyermekek hitben, és hitre való nevelésére hivatottak. Fontosnak tartjuk Jézus szeretetét és tisztaságát sugározni, a világunkban már egyre ritkábban fellelhető képmutatás nélküli hit és testvéri szeretet képviselésében.

Mindennapjaink része az imádság (kötött és saját szavainkkal elmondott), ifjúsági és gyermekdalok éneklése, heti egyszeri hittan foglalkozáson előkerülő történetek felelevenítése, ismétlése, valamint aranymondások tanulása. Az óvodás korú gyermekek mindezeket nagyon szeretik, és rövid időn belül a sajátjuknak érzik, így könnyen rendszerré és rendszeressé válik az ige közelsége. Nagy hangsúlyt fektetünk még a szeretetteljes, bensőséges légkör megteremtésére, ahol gyermekeink családi környezetben, otthonosan érezhetik magukat.

Istennek hála, hogy a gyermekeket (ezáltal gyakran felnőtteket és családokat is) már ilyen kicsiny korban módunkban áll megszólítani, az Úr igéjével vezetni abban a reménységben, hogy szilárd jellemű, hitükhöz és hazájukhoz hű felnőttekké váljanak.

Papp Éva

SZÜLŐK AZ OVIRÓL

„Hogy miért örültem, amikor megtudtam, hogy a Református Kollégium intézménye kibővül az „óvodai tagozattal”? Többek között azért, mert úgy hiszem, jót tesz ennek az amúgy is családias, kisiskolás és nagygyimnazista közösségnek, hogy született egy kistestvérkéje.

Az iskola tanáraként is mindig nagyon rokonszenves volt az a fajta emberléptékűség, amely lehetővé teszi, hogy mind az intézmény dolgozói, mind az ott tanulók ismerjék, megszólítsák egymást. Olyan szülőkkel, kollégákkal beszélgetve, akiknek már ide járt iskolába egy-két gyermeke, gyakran felvetődött, milyen jó is lenne egy refis ovi, úgy lenne teljes a pedagógiai paletta. Szerencsésnek érzem magunkat, amiért még a nagyobbik gyermekünk utolsó óvodás éveiben megadatott a lehetőség, hogy átírassuk őt a Szivárvány csoportba, ez év szeptemberétől.

Szűk három hónap távlatából bátran állíthatom, hogy jól döntöttünk, amikor óvodát váltottunk, mert reményeink és várakozásaink rendre igazolódnak: valódi közösséget, keresztyén lelkiületet-lelkiséget találtunk itt, amely áthatja a mindennapok egymáshoz való odafordulását. Egy szülőnek nincs annál megnyugtatóbb érzés reggelente, mint látni, hogy a gyermeke örömmel készülődik az óvodába, ahonnan vidáman, élményekkel gazdagon jön haza. Nyugodtak lehetünk afelől is, hogy a refi oviban nem „csak” a szintén elengedhetetlen mesék, versek, játékos foglalkozások révén gazdagodik az aprónép, hanem a közös imádságok, a bibliai történetek feldolgozása, az egyházi ünnepek megtartása által is egyre épül-szépül a kicsik lelke-értelme egyaránt. Az óvónénik, dadusok pedig nem szűkölködnek a krisztusi türelemben és bölcsességben sem, hogyha kell, lecsendesítsék, megzabolázzák a rakoncátlankodó lurkókat, köszönet nekik ezért is.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a gyerekek a keresztyén/keresztyén értékrendre alapozó környezetben cseperedjenek, mert így kaphatnak szilárd viszonyítási pontokat, kapaszkodókat a későbbi életükhöz, amelyekre olyan nagy szükségük lesz a mai világban. Bár családjuk római katolikus, mindannyian úgy érezzük, hogy a befogadó protestáns közösség csakis gyarapíthatja gyermekünk formálódó hitéletét, erősíti őt erkölcsi, vallási tekintetben egyaránt, és nem utolsó sorban, természetes módon teszi majd nyitottá és elfogadóvá más felekezetűekkel szemben.

A krisztusi szeretetközösség megtapasztalása felemelő élmény kisgyermek és felnőtt számára egyaránt, legyen az akár az egymásért-együtt végzett munka, mint a „Szeretethíd” napján, vagy egymás megörvendeztetése advent idején, vagy még inkább a hétköznapi figyelmességek, beszélgetések révén. Ez az atmoszféra jellemzi az óvoda gyermek-, és felnőtt közösségeit egyaránt, ezért jó idejárni.”

Böröcz Livia

„Amikor szülőként óvodát választottunk gyermekünknek, elsősorban óvónéniket és dadust kerestünk egy olyan oviban, amelyet hangulata, játécai, udvara és nagy örömünkre vallásos, keresztyén beállítottsága, ill. erre épülő nevelési programja vonzóvá tett számunkra. Az óvónőkre - barátságos közeledésük, érezhető gyerekszeretettük, elfogadó, vidám, ugyanakkor határozott személyiségük, egyikük sokéves tapasztalata, másikuk fiatalos lendülete láttán - nyugodt szívvel bíztuk második gyerkőcünket, annál is inkább, mivel a ledinai ovi, Vica óvónénit és Anka nénit már a bátyus (aki most a Ref. Ált. Isk. alsós tanulója) itt töltött 4 éve alatt megismertük és megszerettük. A közeli jövőt

tekintve nem titkolt szándékunk, hogy lánykánk a tanulmányait szintén a Refiben folytathassa, ehhez pedig nem kétséges, hogy ovisként itt van a legjobb helyen.

Mindezen túl természetesen szempont volt az is, hogy az óvoda a lakhelyünkhöz közel, könnyen megközelíthető legyen, az oda- és hazajutás egyszerűen megoldható legyen, akár a környéken lakó nagyszülők bevonásával.”

Jávoriné Dörfi Rita

„Engedjétek, hogy a kis gyermekek én hozzám jöjjenek, és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa.”

(Lukács 18, 16)

„Nagy örömökre szolgált, amikor a Pécsi Református Kollégium Gimnáziuma és Általános Iskolája egy óvodával is kibővült, így sok család számára vált lehetővé, hogy már a legkisebb gyermekeik is egy református közösséghez tartozhassanak. A Református Óvoda 2009 szeptemberétől nyitotta meg kapuit.

Megalapításával olyan keresztény értékrend kialakítását segítő intézmény valósult meg, mely a gyermekek részére színvonalas, tudatos fejlesztési program szerint örömteli, boldog óvodáskort biztosít.

Nagy lehetőségnek éreztem, hogy két, éppen óvodáskorú kislányom ebben az óvodában ismerkedjen meg a kereszténység értékrendjével, alapjaival; és megérezzék a keresztény közösség erejét. Különösen azért, mert legnagyobb gyermekem e tanévtől első osztályos a Református Általános Iskolában. Az iskolaválasztás során ugyanazok a szempontok vezéreltek, amelyek az óvodakeresésnél, így mindhárom gyermekem egy időben kerülhetett olyan közösségbe, ahol a személyiségük formálódását a tanulás, a nevelés mellett a hitélet teszi teljessé. Csodálatos dolog, amikor napról napra újabb és újabb bibliai történetekkel, rövid imádságokkal lepik meg a gyerekek a család minden tagját, s mindezt úgy teszik, hogy nem csupán egy tanult szöveget mondanak el, hanem az arcukról sugárzik a hozzá tartozó érzelem is.

Az óvónők, dadus nénik napi feladataikon túl alkalmat teremtenek, hogy a családokkal megismertessék az óvoda életét, bevonjanak bennünket a környezet szebbé tételébe („Szeretethíd napja”, Adventi vásár, ünnepélyek, rendezvények...); ezen keresztül alakulhat ki egy olyan szülői közösség, amely mintát ad a gyermekek számára is. Így megalapozódnak, erősödnek az emberi értékek bennük, melyek a mai világban ellaposodnak, háttérbe szorulnak: az önzetlenség, az összetartozás, a segítségnyújtás.

Remélhetőleg évről évre egyre több család ismeri fel, hogy egy ilyen keresztény szellemiségű közösséghez tartozni többet jelent, mint a gyermeket reggelente óvodába vinni.

Őszinte szívvel ajánlom!”

Moharos Ágnes

A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM CSIKESZ SÁNDOR ÁLTALÁNOS ISKOLÁJA - DRÁVAFOK

AZ ISKOLA TÖRTÉNETE

A Pécsi Református Kollégium Csikesz Sándor Általános Iskolája 60 év után újra megnyitotta kapuit

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” (Jeremiás 29:11)

2008. szeptember 1-jén iskolánk 60 év után újra egyházi intézményként nyitotta meg kapuját.

Köszönetet mondunk Urunknak, Istenünknek, hogy gyermekeink sok nehézség és küzdelem után keresztyén értékek mentén kezdhették el a 2008-2009-es tanévet.

A Baranyai Református Egyházmegye, a Pécsi Református Kollégium, Drávafok, Bogdása, Markóc községek önkormányzatai, a szülők, pedagógusok összefogásával sikerült életben tartani iskolánkat. Ahol iskola van, ott élet van, jövő van, öröm van. Gyermekeink nevében köszönjük.

Drávafok az Ormánság legnyugatibb községe, a horvát határ mellett helyezkedik el. Írott forrásokban Fukó alakban 1257-ben, mai formában 1493-ban fordul elő először.

A településen Sztárai Mihály áldásos szolgálatának köszönhetően már az 1550-es évektől protestáns gyülekezet alakult.

Az iskola pontos alapításáról nincsenek adataink, de Drávafok 1750-ben már iskolát tart fenn, s benne református tanító tanítja a község gyermekeit.

A gyülekezet 1799-ben először egy 8 öl magas haranglábat, majd 1802-ben az ormánsági fatalpas házak mintájára építette fel első templomát fából, ami leégett.

A jelenlegi templom és a hozzá tartozó parókia 1863-ban, az új iskola épülete 1873-ban készült el a tanítói lakással együtt.

Itt látta meg a napvilágot 1886. január 8-án dr. Csikesz Sándor református teológus professzor, az akkori tanító gyermekeként.

Nyolcosztályos körzeti általános iskolaként működött 2007. augusztus 31-ig.

Az alsó tagozatos tanulók már ebben az évben csatlakozhattak a Pécsi Református Kollégiumhoz, kihelyezett osztályokként. A tanév során sok öröm, siker ért bennünket.

A község lakóitól is sok pozitív visszajelzés érkezett. Külön öröm, hogy még közöttünk vannak azok az „öreg” diákok, akik emlékeznek a szomorú befejezésre, amikor többé nem szólalhatott meg hétfőnként az iskolai áhítatra hívó harang. Urunk kárpótolta őket azzal, hogy ma a fogadalomtétel során ők köthetik fel az új diákok nyakkendőit.

A küzdelem azonban tovább folytatódott. Csak az Úr Igéje tartott bennünket életben:

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr - békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” (Jeremiás 29:11)

Így érkezünk meg a 2008. augusztus 31-én 11 órakor kezdődő Tanévnnyitó Istentiszteletünkhöz. Az egyházi méltóságok és az iskola vezetőinek zászlós bevonulását a Pécsi Református Kollégium kórusának éneke tette még ünnepélyesebbé.

Unger Károly lelkipásztorunk köszöntése után Peterdi Dániel esperes úr hirdetett Igét. Az iskolások szép műsorral kedveskedtek a gyülekezetnek. Szatyor Győző polgármester úr a három önkormányzat nevében köszöntötte a gyülekezetet, majd Dr. Hoppál Péter főigazgató és Unger Károlyné tagozatvezető emlékezett meg a megtett útról, beszélt a jövő terveiről.

Dr. Szabó Szabolcs, Egyházmegyénk főgondnoka előtt tették le a fogadalmat gyermekeink, pedagógusaink, akiket főigazgatónk virággal köszöntött, majd az elsősök megkapták első Bibliájukat. Az ünnepség a Himnusszal zárult.

Intézményünk a Pécsi Református Kollégium Csikesz Sándor Általános Iskolájaként működik. Sajnos a létszámunk igen kicsi, de hisszük, hogy Isten kegyelme nagy. Igyekszünk kihasználni a kis létszámú osztályok előnyeit. Nagy gondot fordítunk az otthonosság mellett a személyes törődésre, a személyre szabott differenciálásra. A modern tudás mellett a kézművesség, a néptánc és a zeneoktatás került előtérbe. A nyelv és az informatikaoktatás már az alsó tagozaton prioritást élvez.

Iskolánkban a 2008-2009-es tanév jelképei: a kalász, a kenyér és a Biblia voltak.

A búza jelképezte a régi iskolánkat, melyet szerettünk, s melynek el kellett „pusztulnia”, hogy új búzakarászként élhessen tovább.

Reméljük, úgy végezzük munkánkat, hogy hatása kovászként legyen érezhető községeinkben, gyülekezeteinkben.

Mindez elképzelhetetlen a Szentírás nélkül, ami végre visszakerült életünkbe, családjainkba, iskolánkba. Hiszük, hogy nem megy vissza dolgavégezetlen egyetlen Ige sem, ami elhangzik gyermekeink körében.

A 2009-2010-es tanévre kapott Ígéretünk naponta biztat:

„az ő lelkük olyan lesz, mint a megöntözött kert...”(Jeremiás 31:12b)

Erőt merítünk a sok áldásból is. Első évben egy másodikos kislány így vigasztalta tanító nénijét: „Ildi néni, ugye tudja, hogy a hívő embernek minden javára van.”

A második évben, amikor megtudták, hogy egyházi intézmény lettünk, több egykori tanítványunk, drávafoki elszármazott jóakarónk segített anyagiakkal is. Sok család anyagi gondjait enyhítették az osztrák adományok. Gyermekeink felejthetetlen élményként élték meg pécsi társaik „Nyilas Misi” ajándécsomagját, amit ezúton is nagyon köszönünk.

Számomra a tavalyi év legnagyobb ajándéka a Szenteste volt. Csodálatosan hullt a hó, és a mi kedves kis falunkban hosszú sorban jöttek az emberek a templomba. Imádtuk az Istent, és egymást szerettük. Az istentisztelet után az emberek álltak a templom előtt, köszöntötték egymást, és nem akartak indulni haza. Jó volt együtt lenni.

Hiszük, hogy Csikesz Sándor szavai, melyek iskolánk falát díszítő emléktáblán állnak, igazak lesznek kis iskolánk életében is:

„Az Universitas a nemzet pénzverdéje.”

Unger Károlyné

Kép: Nagy volt az örömmünk

ADATOLÓ

Létszám- és szociális helyzet

2007-2008-as tanév

Osztály		1.oszt	2.oszt	3.oszt	4.osztály	
Létszám		7 fő	12 fő	9 fő	7 fő	35 fő
Lakhely	Drávafok	4 fő	9 fő	6 fő	4 fő	23 fő
	Bogdása	1 fő	2 fő	3 fő	1 fő	7 fő
	Markóc	2 fő	1 fő	-	2 fő	5 fő
Apa végzettsége	nincs 8 o	-	1 fő	1 fő	-	2 fő
	8 oszt	3 fő	6 fő	4 fő	4 fő	17 fő
	szakm.	3 fő	3 fő	4 fő	3 fő	13 fő
	érettségi	-	1 fő	-	-	1 fő
	felsőfok	1 fő	1 fő	-	-	2 fő
Anya végzettsége	nincs 8 o	-	1 fő	2 fő	-	3 fő
	8 oszt.	2 fő	5 fő	4 fő	4 fő	15 fő
	szakm.	4 fő	3 fő	3 fő	2 fő	12 fő
	érettségi	-	2 fő	-	1 fő	3 fő
	felsőfok	1 fő	1 fő	-	-	2 fő
származása	magyar	5 fő	9 fő	4 fő	3 fő	21 fő
	cigány	2 fő	3 fő	5 fő	4 fő	14 fő

Szociális helyzete	N	5 fő	2 fő	-	2 fő	9 fő
	HH	-	4 fő	4 fő	1 fő	9 fő
	HHH	2 fő	5 fő	5 fő	4 fő	16 fő
SNI		-	1 fő	1 fő	1 fő	3 fő

**Létszám- és szociális helyzet
2008-2009-as tanév**

Osztály		1.o.	2.o.	3.o.	4.o.	5.o.	6.o.	7.o.	8.o.		
Létszám		5 fő	7 fő	12 fő	9 fő	7 fő	8 fő	8 fő	8 fő	64 fő	
Lakhely	Drávafok	4 fő	4 fő	9 fő	6 fő	4 fő	6 fő	6 fő	3 fő	42 fő	
	Bogdása	1 fő	1 fő	2 fő	3 fő	1 fő	1 fő	1 fő	5 fő	15 fő	
	Markóc	-	2 fő	1 fő	-	2 fő	1 fő	1 fő	-	7 fő	
Apa végzettsége	nincs 8 o	-	-	1 fő	1 fő	-	2 fő!	1 fő	-	5 fő	
	8 oszt	2 fő	3 fő	6 fő	4 fő	4 fő	3 fő	4 fő	4 fő	30 fő	
	szakm.	3 fő	3 fő	3 fő	4 fő	3 fő	3 fő	3 fő	3 fő	25 fő	
	érettségi	-	-	1 fő	-	-	-	-	-	1 fő	2 fő
	felsőfok	-	1 fő	1 fő	-	-	-	-	-	-	2 fő
Anya végzettsége	nincs 8 o	1 fő	-	1 fő	2 fő	-	2 fő	1 fő	-	7 fő	
	8 oszt.	3 fő	2 fő	5 fő	4 fő	4 fő	3 fő	5 fő	2 fő	28 fő	
	szakm.	-	4 fő	3 fő	3 fő	2 fő	3 fő	1 fő	5 fő	21 fő	
	érettségi	1 fő	-	2 fő	-	1 fő	-	.	1 fő	5 fő	
	felsőfok	-	1 fő	1 fő	-	-	-	1 fő	-	3 fő	
származása	magyar	3 fő	5 fő	9 fő	4 fő	3 fő	1 fő	3 fő	5 fő	31 fő	
	cigány	2 fő	2 fő	3 fő	5 fő	4 fő	7 fő	5 fő	3 fő	33 fő	
Szociális helyzete	Normál	2 fő	5 fő	2 fő	-	2 fő	2 fő	2 fő	4 fő	19 fő	
	HH ebből	1 fő	-	4 fő	4 fő	1 fő	-	-	2 fő	12 fő	
	HHH	2 fő	2 fő	5 fő	5 fő	4 fő	4 fő	4 fő	2 fő	28 fő	
SNI		-	-	1 fő	1 fő	1 fő	1 fő	2 fő	-	6 fő	

**Létszám- és szociális helyzet
2009-2010-es tanév**

Osztály		1.o.	2.o.	3.o.	4.o.	5.o.	6.o.	7.o.	8.o.	
Létszám		11 fő	4 fő	7 fő	13 fő	9 fő	7 fő	10 fő	8 fő	69 fő
Lakhely	Drávafok	7 fő	3 fő	4 fő	10 fő	6 fő	4 fő	7 fő	6 fő	47 fő
	Bogdása	2 fő	1 fő	1 fő	2 fő	3 fő	1 fő	2 fő	1 fő	13 fő
	Markóc	2 fő	-	2 fő	1 fő	-	2 fő	1 fő	1 fő	9 fő
Apa végzettsége	nincs 8 o	-	-	-	1 fő	1 fő	-	2 fő	1 fő	5 fő
	8 oszt	3 fő	2 fő	3 fő	6 fő	4 fő	4 fő	4 fő	4 fő	30 fő
	szakm.	5 fő	3 fő	3 fő	4 fő	4 fő	3 fő	4 fő	3 fő	25 fő
	érettségi	-	-	-	1 fő	-	-	-	-	2 fő
	felsőfok	1 fő	-	1 fő	1 fő	-	-	-	-	3 fő
Anya végzettsége	nincs 8 o	1 fő	1 fő	-	1 fő	2 fő	-	2 fő	1 fő	8 fő
	8 oszt.	2 fő	3 fő	2 fő	6 fő	4 fő	4 fő	4 fő	5 fő	30 fő
	szakm.	6 fő	-	4 fő	3 fő	3 fő	2 fő	4 fő	1 fő	23 fő
	érettségi	1 fő	1 fő	-	2 fő	-	1 fő	-	.	5 fő
	felsőfok	1 fő	-	1 fő	1 fő	-	-	-	1 fő	3 fő
származása magyar		9 fő	3 fő	5 fő	9 fő	4 fő	3 fő	3 fő	3 fő	38 fő

	cigány	2 fő	2 fő	2 fő	4 fő	5 fő	4 fő	7 fő	5 fő	31 fő
Szociális helyzet	Normál	7 fő	2 fő	5 fő	3 fő	-	2 fő	2 fő	2 fő	23 fő
	HH ebből	4 fő	3 fő	2 fő	10 fő	9 fő	6 fő	8 fő	4 fő	46 fő
	HHH	3 fő	2 fő	2 fő	6 fő	5 fő	4 fő	5 fő	4 fő	31 fő
SNI		-	-	-	1 fő	1 fő	1 fő	3 fő	2 fő	8 fő

2008-as kompetenciamérés

	Iskola átlaga	2008		
		Országos átlaga	HH tanulók aránya az osztályban	HHH
Szövegértés				
6.o.	416	519	88%	43%
8.o.	447	506	63%	40%
Matematika				
6.o.	455	499	88%	43%
8.o.	411	497	63%	40%

Tanulói összetétel: - **6,06**

Tanulói nehézségekkel küzdő: - **0,97**

Fegyelem: **+5**

Motiváció **+2**

RÓLUNK ÍRTÁK

A 2008 áprilisában megrendezett kistérségi versmondó versenyünkön Tüskés Tibor Kossuth-díjas költő tisztelt meg bennünket a zsűrizéssel. Ennek élményét az Új Dunántúli Naplóban megjelent írásában örökítette meg.

Vége vagy kezdete? részlet

„Olvasom az újságokban április 11-e, József Attila születésnapja, Magyarországon a költészet napja táján a fanyar, kesernyés hangú cikkeket arról, hogy haldoklik a költészet, olvad a vers iránti érdeklődés, az olvasói buzgalom. Tudom, hogy a baj tetézése, a keserűség fokozása mindig hatásosabb, mint a pozitív, vonzó példa fölmutatása. Most mégis az utóbbira vállalkozom. Idén április 11-én a költészet és az irodalom szeretetéről szép emlékeket szereztem.

Kiss Géza negyvenöt „színmagyar falucsát” sorol az Ormánság körébe. Ha a tájat keletről közelítjük, akkor Drávafok az utolsó település, ha nyugatról, akkor a legelső. Nos, a mai Drávafok a kezdete vagy a vége valaminek?

Az Ormánság – köztudott – hátrányos helyzetű, elmaradott kistérség. Itt vége az országnak, közel a határ. A tájat a Dráva választja el Horvátországtól, de a folyón nincs átjárás. Bár a Dráva innét hat-hét kilométerre folyik, a település a Dráváról kapta a nevét. A „fok” ősi, finnugor eredetű szó (akárcsak Siófok nevében), a földrajzi értelemben az a hely, ahol a szárazföldi kiszögellés és a víz (folyó vagy tenger) találkozik. A falu lakóinak száma 1934-ben kettő híján félezer volt. Aki ma a faluba érkezik, úgy érzi, nemcsak az országút végére,

hanem az ország peremére is ért. A Barcs – Sellye vasútvonal megszüntetésével innét nem lehet vasúton eljutni sem Barcsra, sem Sellyén át Szentlőrincre. A falu körjegyzőség, Drávafok és Markóc tartozik hozzá. Általános iskoláját a református egyház mentette meg a megszüntetéstől. Igazgatója, Éva asszony a helyben élő lelkész, Unger Károly felesége.

Amikor az óvoda és a napközi otthon udvarába lépünk, az épületből párban kijövő gyerekek hangos „Áldás, békesség”-gel köszönnek.

Ebéd után egy órakor kezdődik a művelődési ház nagytermében a költészet napi megemlékezés és ünnepség. A sűrűn elhelyezett székeken érdeklődő diákok, a szereplők és a felkészítő tanárok ülnek. A műsor első száma: a kis kórus a tanárnő intésére ormánsági népdalokat énekel. Az egyik dallal a közönséget is megénekeltek. A megjelenteket az igazgató köszönti, a műsort egy nagyobbacska diáklány vezeti. A technika, az erősítő, a felvillanó fényképezőgép működik. Mielőtt a műsor ismertetésére térnék, el kell mondani, hogy a drávafoki iskola a költészet napja alkalmával nem csak versmondó, hanem vers-és prózaíró versenyt is hirdetett. Erre 13 munka érkezett. És még valamit föl kell jegyezni: a drávafoki iskolának saját újságja van. Tökmag címmel. Száz forintért kapható. Az ünnepség előtt az első évfolyam negyedik számát árusították.”

Tüskés Tibor tárcája - részlet

SZÜLŐI MOZAIK

„Iskolát választani különösen nehéz egy aprófalvas térségben, de a választás itt is szükségszerű. A két lehetséges iskola közül első ízben a „központi” iskolát látogattam meg. A nyílt nap 3 tanítási órája nem győzött meg arról, hogy ez a jól ellátott iskola a jó iskola. Csalódottan észleltem, hogy az órák egyikén sem hangzott el a gondolkodásra serkentő „Miért?” kérdés. Én, mint érdeklődő szülő sem kaptam figyelmet, s ezek után fölmerült a kérdés: vajon a gyermekem mennyi figyelmet fog kapni? Aztán a szünetekben tapasztalt pedagógusmentesség a folyóson érdekesen alakította az addig csöndesen ülő diákok magatartását... Az itt látottak arra sarkalltak, hogy más iskolát is meglátogassak a döntés előtt.

Másodjára a drávafoki iskolába érkeztem, fokozott várakozással. Ez az intézmény az előzőnek már külsőségeiben is az ellenkezője volt: kicsi, csöndes és egy apró gyermek számára is áttekinthető, családias. A tanító néni gyermekekkel való munkálkodása a Benedek Elekről írt sorokat juttatta eszembe:

„Jézus tanítványa voltam
Gyermekekhez lehajoltam.
A szívemhez fölemeltem
Szeretetre így neveltem.”

Már az első tanítási óra után biztos voltam benne, hogy itt jó helyen lesz a lányom: figyelni fognak rá és értő módon terelik értelmét a Jó felé.”

Lantosné Gedő Ibolya

„Fiunk a drávafoki iskola felső tagozatára jár. Amikor az iskola önkormányzati fenntartású intézményből egyháziává vált, egy pillanatig sem merült fel bennünk az iskolaváltás gondolata, hiszen két nagyobbik gyermekünk is itt tanult, ismert volt számunkra az itteni pedagógusok gyermekközpontú személyisége, nyitottsága, érdeklődő, támogató, gondoskodó attitűdje. Amíg gyakorlatiasan közelítettük meg a kérdést, úgy gondoltuk,

mindenképpen hasznos ismereteket nyújthat egy egyházi iskola, hiszen az általános műveltség, művészetekhez értés alapja a Biblia ismerete. Miután kezdtünk érzelmileg is bevonódni, rájöttünk, sokkal többet adhat ez az iskola, nemcsak gyermekünknek, hanem az egész családnak is. A közös iskolai programok, templomi együttlétek során boldogan tapasztaltuk, hogy a családon belüli és kívüli kapcsolatokat is egyre inkább áthatja a szeretet, a tolerancia, az összetartozás érzése, az iskola keresztyén szellemisége erkölcsi tartást ad értékvesztett világunkban, sőt, megadja gyermekünk számára egy olyan közösséghez tartozás élményét, biztonságát, amely felemel és nem lehúz.”

Balázs Istvánné

DIÁK MOZAIK

Azért jó ide járni, mert

- reggel beszélgetünk Szekeres Anett 4. o.
- minden reggel igét olvasunk, elmesélhetjük a jó és a rossz dolgainkat Bogdán Csaba 4. o.
- minden reggel imádkozunk Pápai Beáta 4. o.
- mert hétfőn reggel áhítat van, és megtanulhatok zongorázni Unger Ábrahám 4.o.
- ez egy református iskola és sok mindent meg lehet tudni Istenről
- mert van hittan és zsolttárcék
- az osztálytársaim segítőkészek Ludvig Stefánia 5.o.
- itt foglalkoznak velünk Óvári Martin 5. o.
- sok sportolási lehetőség van Mikula Martin 5. o.
- hallhatok Jézus cselekedeteiről Orsós Orsolya 5. o.
- ez egy békés kis iskola, kevesen vagyunk az osztályban, ez jó, mert jobb mint 32-en
- sokat tesznek értünk a tanárok Fodor Anett Regina 6. o.
- heten vagyunk egy osztályban és ez olyanná tesz minket, mint egy kis család
- nálunk vannak egyedi ünnepek, különleges órák, különleges programok Bogdán Zsófia 6. o.
- sok helyre eljutottunk Berta Zsolt 6. o.
- kedves tanárok vannak Óvári Attila 7. o.
- amikor én idejöttem, akkor olyan kedvesek voltak velem a tanárok és a diákok is. Ezért hálás köszönet, ha ők nem lennének, én még mindig nem jutottam volna el idáig Pápai Andrea 7. o.
- a tanárookra lehet számítani Szilber Annamária 8. o.
- kicsik az osztályok és mindenre jut idő Gerber Sarolta 8. o.

2009-es karácsonyunkat az anyaiskolánk tette varázslatossá, meghitté, felejthetlenné. A „Nyilas Misi karácsony” keretében a Pécsi Református Kollégium diákjai egy-egy cipős doboznyi ajándékot gyűjtöttek össze a drávafoki gyerekeknek. A téli szünet előtti utolsó délután az iskola karácsonyfája alatt mindenkire várt egy-egy doboz. Az élményről így számoltak be a tanulók:

„A tavalyi karácsony nagyon jó volt. Minden diák annyira meg volt lepődve, mint még soha. Három év alatt akkor kaptam a suliból a legnagyobb ajándékot. Remélem, lesz még ilyen élményben részem.”

Pápai Andrea 7. o.

„Nemcsak az ajándék volt jó, hanem az is, hogy együtt lehettünk. Persze az ajándéknak is nagyon örültünk.”

Fodor Anett Regina 6. o.

HITÉLET

„Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útaitok az én útaim, így szól az Úr! Mert a mint magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én útaim útaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál!” (Ésaiás 55: 8-9)

Halálra szánt iskolánk újjászülétekor számtalanszor tapasztaltuk meg ennek az Igének igazságát.

2006-ban már köztudottá vált az a hámáni szándék, hogy a kisiskolák ideje két éven belül visszavonhatatlanul lejár. Drávafokon akkor még körzeti általános iskola működött, melyet három község, Drávafok, Bogdása és Markóc tartott fenn. Minden racionális jel az iskola bezárása felé mutatott.

2006 májusában Szakácsné Kozári Piroska indítványára Dr. Csikesz Sándor lelképásztor, teológiai professzor születésének 120. évfordulója tiszteletére egy emléktáblát helyeztünk a volt református iskola homlokzatára, melyre egy idézet került: „Az Universitas a nemzet pénzverdéje.” Az ünnepségre a 60 évvel ezelőtti református iskola külseje teljes egészében megszépült.

Elgondolkodtató volt látni azt, hogy valami új kezdődött el, miközben a bezárás hírei egyre fokozódtak. Igazgatónőnk szívében akkor felerősödött egy ószövetségi Ige: „És a vér jelül lesz néktek a házakon, a melyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelmeitekre...” (II. Mózes 12:13)

2006 nyarán, egy szép sellyei ünnepségen (Barkó – ház avatásán) vetődött fel először a gondolat, miszerint az iskola menthető lenne, ha a Pécsi Református Kollégium tagintézményévé válna. Bereczky Ildikó lelkész és Hoppál Péter főigazgató gondolata fogékony talajra hullott a Fokiak szívében.

2007-ben megkezdődtek a tárgyalások, és már az év elején egy lakossági fórumon az érintett községek elé került a megmaradás egyetlen lehetősége. A zömében nem templomos szülők örömmel és nyitottan fogadták ezt a kezdeményezést.

A következő hónapokat igen intenzív tárgyalások jellemezték. Rögös út vezetett a célig. Aki ellenérdekelt volt, az hihetetlen, álnok köveket gördített elénk. Harc közben sokszor elfogyott az erőnk, de az időben érkező Igék és a testvéri imaközösségek mindig újult erőt és reményt adtak. pl. „Eszendőre ilyenkor bizonytalanságod támad és imé akkor a te feleségednek Sárának fia lesz.” (I. Mózes 18. 10.)

Végül a hámáni, életellenes gondolatok felett diadalmaskodott az Úr akarata és 2007. szeptember 1-jén tanévnyitó Istentisztelettel vette nyitányát egy új korszak. Az első évben az alsósok, egy évvel később a felsősök is csatlakoztak a református kollégiumhoz. Pontosan 60 évvel a drávafoki református általános iskola államosítása után, 2008. szeptember 1-jén, már teljes egészében életre kelt a református iskola.

A régi hagyományokhoz hűen minden héten az oktatás áhítattal kezdődik, melyen az ifjúság nyelvén szól a sokáig üldözött evangélium. A hitoktatás hivatalosan beépült a tanmenetbe és heti két órában ismerkednek a gyermekek a Biblia világával. Ezeknek az óráknak elsődleges célja nem csupán a Biblia lexikális tudásának elsajátítása, hanem az igaz hitnek felébresztése. Sok alkalomra, párbeszédre, imádságra, időre és megtapasztalásra van szükség ahhoz, hogy a gyermekek, a szülők, és a pedagógusok szívében felnőjön az Isten Országáa.

Az iskola egyházi jellege megmutatkozik a fegyelmezés területén is. Két esetet említek. Tavaly néhány nyolcadik osztályos tanuló a katolikus hittanóra alatt tiszteletlen magatartást tanúsított. Ezért „büntetésül” egy héten keresztül az egész iskola előtt ők olvasták fel a napi Igét. Idén, október 31-én, a reformáció ünnepélyén több diák nem volt jelen. Az osztályfőnöki intőt kiválthatták, ha a háromnapos, gyülekezeti evangelizáción legalább kétszer részt vesznek. Sokan éltek ezzel a lehetőséggel, sőt voltak olyanok is, akik szüleikkel együtt hallgatták az életre hívó jézusi szót.

Újjászervezett, „megreformált” iskolánk immár a harmadik tanévét tölti Istenünk dicsőségére, sokunk örömeire és az ellenérdekeltek megszegyenítésére. Hisszük és reméljük, hogy ez csak a kezdet. Miközben dolgozunk, szolgálunk és imádkozunk, szüntelen keressük az Úr gondolatait, hogy azok szerint építkezzünk, mind lélekben, mind külső formában. Nem felejtkezünk meg Jézus Urunk szaváról, aki azt mondta: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: A ki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” (János ev. 15: 5)

Unger Károly
az iskola lelkésze, református hitoktató

Ökumené a drávafoki iskolában

Kicsiny, elhaló falvak az Ormánságban. Egy megmaradt parázs, egy élni akaró felekezeti iskola, fel-felizzó remények. A vallási élet is már a múlté, de egy-egy Isten-élmény erejéig még összejönnek az Istent kereső emberek.

Évek óta hagyomány, hogy reformátusok és katolikusok együtt ünneplik a karácsonyt. Vallási légkörben, vallási neveléssel sokkal könnyebb a gyermeket is lelkesíteni. Nem volt ez másképp 2008 karácsonyán sem, amikor egy apró falu, Bogdása együtt várta a „Fiú” érkezését. Az egyébként kihalt, évközben sötét középkori templom soha nem látott fényben fogadta az ünnepi előkészüldéstől elgyötört „vándorokat”, falubelieket. Gyermekszavakban és gyermekhangon hallottuk az örömhírt: megérkezett, megszületett. Talán, ha többször halljuk, egyszer fel is engedjük nőni és meghalljuk tanítását is. Ráébredünk, hogy nemcsak a jászol jelöli ki utunkat, hanem a kereszt is.

2009-ben is folytatódtak közös ünnepeink és nem hiányoztak közös kirándulásaink sem. Részesei lehettünk elsőáldozásnak és bérmálásnak is. Reménykedünk, hogy a jövőben mind többen lépnek majd erre az útra.

Az anyák napi megemlékezéskor pedig külön öröm volt, hogy a katolikus templomban adhattunk hálát édesanyáknak és a jó Istennek, hogy engedett megszületnünk, és azért imádkoztunk, hogy továbbra is gondunkat viseli a Mindenható – általuk.

Október 7-én lehetőségünk nyílt arra, hogy a drávafoki iskola felső tagozatosaival megtekintsük a Pécsi Bazilikát, a Kincstárat, a Püspökség kertjét, majd a Világörökség részét képező sírkamrákat. A meglepetések és az ajándékozó szeretet napja volt ez.

*Szabó Gyöngyi
katolikus hitoktató*

VERSENYEREDMÉNYEINKBŐL

2007/2008

Apáczai – díj

Nyerges Roxána 8. o.

Unger Károlyné
Mittly Zsuzsanna

Zrínyi Miklós kistérségi versmondó verseny 1. hely

Nyerges Roxána 8. o.

Mittly Zsuzsanna

2008/2009

Nagypeterdi cigány-versmondó verseny

Ignác Eszter 7. o. 1. hely

Szilber Annamária 7. o. különdíj

Mittly Zsuzsanna

Kistérségi versmondó verseny

Ludvig Stefánia 4. o. 1. hely

Unger Ábrahám 3. o. 2. hely

Orsós Orsolya 4. o. 3. hely

Hum Andrea

Orsós Roland 5. o. 3. hely

Ignác Eszter 7. o. különdíj

Mittly Zsuzsanna

Olvasási verseny, Szentlászló

Lantos Cinka 2. o. 1.hely

Baricsné Goják Ildikó

Altmann Prosper vetélkedő 1. hely

Csapatunk:

Fodor Anett Regina 5. o.

Lőrincz Zsolt 6. o.

Óvári Attila 6. o.

Nyerges Regina 6.o.

Hum Andrea

Kerékpáros sulikupa

Stanek Flóra 8. o. 3. hely

Filip Éva

Történelmi vetélkedő – Sellye 1. hely

Csapatunk:

Nyerges Regina 6.o.

Balázs Bence 7. o.

Stanek Flóra 8.o.

Solymosi Mónika 8.o.

Szilágyi Emőke 8.o.

Lőrincz Attila Péter 8. o.

Hum Andrea

Olvasni jó! – plakátpályázat 1. hely

Stanek Flóra 8. o.

Solymosi Mónika 8. o.

Hum Andrea

Siklósi Kistérségi Kulturális Gála 1. hely

Cigánytáncosaink

Óvári Viktor 3. o.

Óvári Martin 4. o.

Óvári Attila 6. o.

Badacsonyi Tamás 6.o.

Badacsonyi Enikő 4. o.

Orsós Orsolya 4. o.

Pápai Andrea 6. o.

Nagy Csaba

2009/2010

Kálvin vetélkedő

3. hely

Bogdán Zsófia 6. o.

Nyerges Regina 7. o.

Óvári Attila 7. o.

Gerber Sarolta 8. o.

Szilber Annamária 8. o.

Turi Petra, Mittly Zsuzsanna

ISKOLAI ESEMÉNYEK

Egyházi ünnepeink, istentiszteleti alkalmaink

Drávafok a régi református falusi modell szerint tudja szervezni ünnepeit, hiszen az iskola mellett ott a templom. Nagy gondot fordítunk a hagyományok felelevenítésére, illetve új hagyományok kialakítására.

A folytonosság szép példája, hogy a még élő „öregdiákok” kötik fel gyermekeink nyakkendőit az ünnepélyes fogadalomtétel után, akiket a végzős nyolcadikosok köszöntenek egy szál virággal.

Az adventi istentiszteleten az első-másodikos gyermekeink, a böjti istentiszteleten az ötödik-hatodikos tanulóink, Húsvétkor a harmadik-negyedik osztályosok, míg Pünkösdkor a hetedik-nyolcadikos tanulók szolgálnak a gyülekezetben.

Megható és nagyon ünnepélyes volt a tanévzáró istentisztelet. Valamennyi tanulónkat a lelkész áldással indított útnak, a zászló és az iskolavezetés kivonulása után ők vonulhattak ki elsőnek a templomból, és vonultak át az iskolába, ahol folytatódott az ünnepség a hagyományos ballagással.

CSENDESNAPOK, PROJEKTNAPOK, PROJEKTHETEK

Iskolánk már a kilencvenes évek eleje óta tart egészségnevelési, környezetvédelmi, anyanyelvi heteket. Nagy sikerük miatt szeretjük volna ezeket ebben az új helyzetben is

megtartani. Gyakran terjesztettük ki ezeket a rendezvényeket vetélkedő formájában a sellyei kistérségre, időnként a szigetvári kistérségre is.

Ennek a hagyománynak tettünk eleget, amikor Kálvin születésének 500 éves évfordulója alkalmából megszerveztük a háromfordulós vetélkedőnket. A szellemi megmérettetés mellett gyönyörű alkotások is készültek, melyek iskolánkat díszítik. Köszönjük, hogy a vetélkedő ajándékként meglátogathattuk a drávaszögi református gyülekezeteket.

Kép: A fenséges jutalom

Kép: nehéz a feladat

Kiemelném még a „Miatyánk imakertét”, ami első nagy egyházi rendezvényünk volt 2008. szeptember 12-én. Fontosnak tartottuk, hogy azonnal az elején olyan élményt adjunk gyermekeinknek, a szülőknek, pedagógusoknak, amire mindig szívesen emlékeznek majd, ami bemutatja, hogy amit Istenről, Jézusról, önmagukról gondolnak, lehet egészen más. Sikerült.

A 2009. évben hasonló élményt nyújtottak a komplex napok. Jó volt találkozni a pécsi felsős gyerekekkel, fogadni őket, látni felkészültségüket, érdeklődésüket. A két intézményegység kapcsolatát tovább mélyítette a mi pécsi látogatásunk.

Kép: A Mi Atyánk imakertben

Unger Károlyné

„SZEMEZGETŐ”

Közös élményeink

Nagy hatással volt gyermekeinkre az első közös alkalom, amit a pécsi iskolánkban tölthettek. „Amerikából jöttünk”. Mi pedig Drávafokról. Nagy volt a kontraszt, ugyanakkor megláthatták tanulóink a lehetőséget is, amit a Pécsi Református Kollégium nyújt számukra. Jó volt együtt örülni, ünnepelni, hálát adni. Hisszük, a közös spirituális élmény életre szóló emlék marad.

2009. augusztus 30., a közös tanévnyitónk még nagyobb hatással volt diákjainkra, pedagógusainkra, képviselőinkre, a szülőkre. A több mint ezer ember közös, Istent dicsőítő éneke, a drávafokiaknak fenntartott hely tovább erősítette bennünk, hogy itt szeretnek bennünket, fontosak vagyunk.

Nemzeti ünnepeink

Az aradi vértanúkra az áhítat keretén belül emlékezünk hagyományosan. Az 56-os év hőseit és az 1848-49-es forradalom szereplőit évek óta a drávafoki művelődési házban ünnepeljük. A falu életében ezek azok az ünnepek, amelyet az iskola diákjai rendeznek, a falu egész közössége számára.

Egészségnevelési napok

Minden év őszén megrendezzük egészségnevelési napjainkat. A testi egészség mellett főleg a lelki és szellemi „egész – ségre”, egységre fektetjük a hangsúlyt. A délutánokat előadók, érdekes foglalkozások teszik színesebbé. Ezeken a napokon a sport is kiemelt szerepet kap, ami mindig óriási siker a gyerekek és a pedagógusok körében.

Kép: Tekerjünk, amíg bírjuk szusszal

Ünnep-várók

A karácsonyi és a húsvéti szünet előtt egy héttel megkezdjük a ráhangolódást az ünnepekre. Minden délután ajándékokat készítünk, sütünk-főzünk, táncban rojduk. Reggelente énekekkel előzzük meg a tanítási órákat.

Farsang

A farsangot minden évben a diákönkormányzat szervezi. Külön műsorral lépnek fel, aztán az iskola tanulói egyéni jelmezeikben is megmérettethetnek a zsűri előtt. A szülők büfét biztosítanak a gyerekek és a vendégek számára. Az est második felében kerül sor a tombolahúzásra, ahol mindig értékes ajándékokat lehet nyerni.

Kép: zenebohócok

Anyanyelvi napok

Minden év március-április fordulóján rendezzük meg iskolánkban a hagyományos anyanyelvi hetünket, melynek keretén belül kiválasztjuk a legjobb versmondóinkat, mesemondóinkat, helyesíróinkat, a legszebb füzeteket. A nyelvi vetélkedő érdekes feladataiból nemcsak sokat tanulhattak a csapatok, hanem jól is szórakoztak. Immár másodszorra rendezett az iskola ezen napok keretében kistérségi versmondó versenyt, ahol a környék legjobbjai mérhetik össze tudásukat. Erre az eseményre sok tanuló érkezik Sellyéről, Vajszlóról, Bogádmindszentről, Magyarmecskéről, Drávasztárából, Felsőszentmártonból, Kétújfaluból, Nagypeterdről. A paletta mindig színes. 2008 tavaszán Tüskés Tibor Kossuth-díjas költő jött el hozzánk zsűrizni. 2009-ben Unger Pálma színművésznőt és N. Szabó Sándor színművészt köszönthettük, akik jelenlétükkel emelték a színvonalat.

Anyák napja

Május első vasárnapján ökumenikus istentisztelettel köszöntjük az édesanyákat, amelyet egyik évben a református, másik évben a katolikus templomban tartunk.

Drávafoki Aranyág

Az iskola hagyományos jótékonyági és kulturális estje. Ezen a májusi pénteken mindenki szerepel, az iskola összes pedagógusa készül színvonalas műsorral. Versek, mesék hangzanak el, többféle néptáncot, modern táncot láthatunk, kisebb színdarabokon derülhetünk. Minden évben valami újdonsággal jelenünk meg, olyannal, ami még nem volt. Legutóbbi alkalommal diákjaink árnyjátékot adtak elő a teremtés történetéről. A várt siker nem maradt el. Ilyen különleges szám volt az énekkar előadása is; Zorán: Kell ott fenn egy ország című számát adták elő diavetítéssel a háttérben, nem kevesünknek könnyet csalva a szemébe. Ez az est jótékonyági est is. Az ilyenkor befolyt összeget a gyerekek év végi kirándulására szoktuk fordítani.

Kép: cigánytáncosaink a kezdetekkor

Mittly Zsuzsanna

Táborok

2008 nyarán a Baranya Megyei Önkormányzat jóvoltából 15 diákunk és 3 pedagógusunk az ausztriai **Neumarkt**ban tölthetett el egy hetet. A tábor teljesen ingyenes volt, kimondottan a hátrányos helyzetű gyerekeknek szervezték. Egy középkori kastélyban laktunk, ahol kényelmes és modern szobákban alhattunk. A naponta ötszöri étkezés sok gyermeknek nem adatik meg itthon. A táborban egy romániai csoport is volt, velük nagyon jó barátság alakult ki mind a gyerekek, mind a tanárok között. Sőt egymás nyelvét is próbáltuk elsajátítani több-kevesebb sikerrel. A német nyelvet használtuk, hogy megértsük egymást. A tábor szervezője, Kristina minden kívánságunkat leste. Gyönyörű és érdekes helyeken fordultunk meg.

Iskolánk 6 tanulója és 1 pedagógusa 2009 augusztusának végén 5 napot tölthetett el a csodaszép Erdélyben. A Baranya Megyei Közgyűlés segítségével kis csapatunk **Kovácsna megyében**, Setépataknál táborozott egy fenyveserdő közepén, nem messze Kisbacontól, Benedek Elek szülőfalujától. A tábor lakói az első pillanattól nagy szeretettel fogadtak bennünket, s mindent megtettek, hogy a közös kézműves foglalkozások, drámajátékok, kommunikációs gyakorlatok, csapatépítő játékok, éneklések során otthon érezzük magunkat, s megtapasztaljuk, hogy a nagy távolság ellenére is összeköt bennünket magyarságunk, a magyar nyelv, népdalaink, Benedek Elekünk.

Sikerült felkeresnünk Csomakőrösön a Körösi Csoma Sándor emlékszobát, Kisbaconban a Benedek Elek múzeumot, és ugyanitt egy működő malmot is láttunk.

Nagyon örültünk, hogy ilyen csodálatos helyeken járhattunk, s hogy új barátokat szerezhetünk.

Nyílt napok

A tavalyi évben „iskola-nyitogató”-t rendeztünk a leendő elsősök számára. Óriási sikert aratott a cica liztbe rajzolt farka, de a varázsceruza felülmúlhatatlan volt. A fákat nyárból télbe, télből tavaszba varázsoltuk.

SZAKKÖRÖK, DIÁKKÖRÖK MUNKÁJA

Sportélet

Iskolánkban az egészségesebb életre, mozgásra vágyó tanulóink kézilabda- és futball-edzéseken vehetnek részt heti rendszerességgel. Versenyzési lehetőséget számukra a szomszédos felsőszentmártoni iskola biztosít. Tornacsarnokukban évente 4 alkalommal rendeznek teremlabdarúgó és kézilabda tornákat a térség – hozzánk hasonló – kisiskolái számára.

Minden évben részt veszünk a Sellyei Kistérségi Sportnapon, ahol 2009-ben iskolánk váltóverseny csapata ezüstérmes lett.

Csányoszló és Felsőszentmárton tanulóival rendszeresen versenyzünk a háromfordulós

FOK-FAK Kupa elnyeréséért, melyet iskolánk szervez. Ősszel futás, télen asztalitenisz, tavasszal kerékpár sportágban mérik össze képességeiket a versenyzők. A drávafoki gyerekek közül 2008-ban hárman vihették haza az összetett verseny győztesének járó kupát.

Tánc, zenei és művészeti élet

A sportkör mellett rendszeres mozgást biztosít még két táncsoportunk: a 22 fővel működő néptánc, és a két éve alakult cigány táncsoport. Ma már elképzelhetetlenek az iskolai, falusi ünnepek táncosaink fellépése nélkül, színesség, színvonalassá varázsolják rendezvényeinket. Táncukkal a hagyományok ápolására, tiszteletére hívják fel figyelmünket. Cigány táncsoportunk 2009-ben a Siklósi Kistérségi Kulturális Gálán első helyen végzett.

Művészeti képzésünk színvonalát emelte, hogy diákjaink Sellyén citera hangszeren tanulhattak játszani, az idei tanévtől iskolánkban szolfézs és zongora oktatás indult.

A táncosok mellett műsoraink állandó szereplői az énekkar tagjai.

Tanulóink délutáni elfoglaltságait színesítik az Ügyes Kezek kézműves szakkör foglalkozásai. A gyerekek alkotásai az osztályok, folyosók falait díszítik, s fejlesztik a diákok esztétikai érzékét.

NAPKÖZI

Hogyan lesz otthonunk a napközi? Ha jól érezzük magunkat, ha „otthon” vagyunk benne. Megtanulunk együtt imádkozni, hittel úgy, ahogy érzéseink diktálják. Jobban esik az ebéd, ha Jézus a vendégünk. Tanulásunk is intenzívebb, ha Isten szent lelke leszáll miközénk. Jólesik a közös játék, a közös alkotás.

Napirendünk:

- közös ebéd
- játék
- tanulás
- kulturális és sport programok
- uzsonna
- hazautazások

Két napközis csoportunk van; alsós és felsős. Az alsós csoport létszáma megegyezik a tanulók létszámával, a felsősök közül azonban már nem veszi mindenki igénybe. Tanuláson kívüli programjaink: énekkar, foci, kézilabda, ügyes kezek szakkör, mentortanári segítség, középiskolai felvételire előkészítő alkalmak. A tágas, füves, szép udvarunkon a fából készült játékok mellett sportpálya is található, ahol értelmesen tölthetik el a gyerekek a szabadidejüket.

Zsifkó Jánosné

ÉNEKKAR

Énekkarunk 15 főből áll. Alsós, felsős tanulók egyaránt részt vesznek benne. Éves munkánkat a következő tematika szerint végezzük:

Felkészülés egyházi és társadalmi ünnepekre;

Népdalkincsünk megismerése, éneklése: Ormánsági gyermek – és népdalok.

Éves célkitűzésünk: Színvonalas szereplések, a kicsik bevonása a munkába. Jó érzés számunkra, hogy a község életében aktívan részt veszünk, s munkánkról hálával és köszönettel nyilatkoznak.

Zsifkó Jánosné

Kép: A hősökre emlékeztünk

A DIÁKÖNKORMÁNYZAT MUNKÁJÁRÓL

2007-2009-ig Hum Andrea tanárnő vezetésével működött a diákpresbitérium. Az irányítás a 2009/2010-es tanévben Mittly Zsuzsanna kezébe került. A diákönkormányzat 12 taggal működik. Az alsós osztályokból 1-1 kisdíák, a felsősökből osztályonként 2-2 tanuló képviseli a társait. Az év legfontosabb eseménye számunkra a farsang, hiszen ezt a mulatságot mi szervezzük. Közösen beöltözünk, megalapozva az est hangulatát, illetve a háttérmunkákért – büfé, tombola – is mi felelünk. Tavaly a japán császár udvarát varázsolta Drávafokra Andi néni és csapata, ahol a pedagógusoknak komoly próbákat kellett kiállniuk, hogy az iskola irányítása még véletlenül se kerüljön a japán császárság kezébe. Nagy összefogással sikerült levernünk a hatalomátvétel kísérletét.

A másik fontos eseményünk az Aranyág-est, ahol mi segítünk a szülőknél abban, hogy minden simán menjen.

A 2008/2009-es tanévben papírgyűjtést szerveztünk, ahol rengeteg felesleges papírt sikerült az osztályoknak összegyűjteniük. Ez év őszén diákfórumot is tartottunk, ahol a diákok elmondhatták észrevételeiket, kérdéseiket, és megbeszélhették azokat tanáraikkal. Az idei tanévben is ezeket a hagyományokat fogjuk követni.

Mittly Zsuzsanna

LEGYÉL TE IS MILLIOMOS!

Iskolánkban hagyomány a „Legyél Te is milliomos!” verseny. Év elején minden diákunk egyforma pontszámmal (tőkével) indul, s ehhez gyűjt, illetve veszít pontokat, aszerint, hogy milyen a magatartása, szorgalma, kapott-e dicséretet, vagy beírásokat, részt vesz-e versenyeken, műsorokon, vállal-e feladatokat, munkákat, mellyel szépítheti iskolánkat, templomunkat, segítheti tanárai munkáját. A tanulók pontszámait háromhavonta összesítik az osztályfőnökök egy előre kidolgozott ponttáblázat alapján. Év végén a legtöbb pontot gyűjtő 10 tanulót tárgyjutalomban részesítjük, illetve rendezvényeken, kirándulásokon, táborozásokon vehetnek részt.

Sovány Tiborné

KÉPEK

Kép: 2x2 néha 5... házi matekverseny	Kép: „Nyilas Misi” karácsonya
Kép: Sólyom László nálunk járt	Kép: Drogprevenációs plakát-pályázat 1. hely

A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM ÁLTALÁNOS ISKOLÁJA

BEVEZETŐ

Az általános iskola fennállásának viszonylag rövid idejéhez képest sok változáson ment át, hiszen alkalmazkodnia kellett a változó világhoz, változó körülményekhez. Már az a hat év is, amióta igazgatóként dolgozom itt, sok tekintetben történelemnek mondható. A változási kényszerrel nem csak a Pécsi Református Kollégium Általános Iskolája van így, hanem országsszerte fenntartótól függetlenül az iskolák azt tapasztalják, hogy a megváltozott elvárások sokkal többet követelnek tőlük, mint a megelőző időszakban bármikor.

Mik ezek a megváltozott körülmények?

Mivel sajnos egyre kevesebb gyerek születik, általános trend lett az iskolák megszüntetése, összevonása. Az iskolák túlélésük érdekében megpróbálnak a szülők egyre több kérésének megfelelni, így sok helyen úgy tűnik, hogy olyan lesz az intézmény, mintha nem a szakember pedagógusok irányítanák az ott folyó pedagógiai munkát. Egyre inkább úgy tűnik, hogy mindenki sokkal jobban ért a pedagógiához, mint maguk a pedagógusok. A gyerek jogainak egyre nagyobb hangoztatásával sokszor a kötelességek feledésbe merülnek. Ezzel párhuzamosan nemzetközi mérések arra utalnak, hogy nem elég ügyesek, okosak a magyar gyerekek. Nem tudnak olvasni, vagy ha olvasnak is, nem értik, hogy miről szól az, amit olvasnak. Az életbe kikerülve nem tudják kamatoztatni az iskolában tanultakat. Ezeknek a nemzetközi felméréseknek az adatai kemény tények, meg is rengették az iskolákat alapjaiban. Politikai programmá lett az oktatás reformja, de a különféle reformprogramok olyan gyakran változtak, hogy egyikről sem lehetett megállapítani, hogy jó volt-e, vagy legalább van-e benne hasznosítható elem, mert a következő program ismét az alapjaiban változtatott meg mindent.

Ennek a fejtelenségnek sajnos az iskolákon keresztül maguk a gyerekek lettek áldozatai. Mindenki elbizonytalanodott: az oktatási szakemberek és a szülők egyaránt. A Pécsi Református Kollégiumban az a szakmai meggyőződésünk, hogy a fontos értékeket meg kell tartani, de mivel a világgal együtt a gyerekek is változnak, így ezekre a változásokra az iskoláknak is válaszolnia kell.

Az, hogy milyen egy iskola, elsősorban a tantestülettől függ. Egyházi intézményként elvárás, hogy Istenben hívő pedagógusokat alkalmazzunk, de emellett megrendíthetetlen szakmai tudást és emberséget is elvárunk tőlük, amely biztosíték lehet arra, hogy évről évre megtöltsék tanítványaink a padokat.

Meggyőződésünk, hogy feltétlenül szüksége van a gyerekeknek arra, hogy felnőttek irányítsák a fejlődésüket, figyelembe véve a koruknak megfelelő szintet. A pedagógus tudásával, személyes életvitelével alkalmas arra, hogy példát mutasson tanítványainak. A mi iskolánkban létezik az egyetemes zsinórmérték, mely a Biblián alapszik és a magyar keresztyén hagyományokból táplálkozik. Emellett szeretnénk minden előrevívó újítást is kipróbálni, és a beváltakat tovább alkalmazni.

Nekünk, magyaroknak a világ vérkeringésébe való bekapcsolódást, bennmaradást az biztosítja, ha a nyelvtanulást komolyan vesszük, és minden területen a szaktudáshoz a nyelvtudás természetesen kapcsolódik. Ez vitt minket is arra, hogy korábban (már a

második osztályban) kezdjük el tanítani az idegen nyelveket, és a felső tagozatban óraszámnövelést vezetünk be. Órahálónk már ötödik éve eszerint alakul, és nagy örömünkre szolgál, hogy gimnáziumunk jelzése szerint jól megállják helyüket a tőlünk kikerülő tanulók a nagy szorgalmat, kitartást igénylő nyelvi tagozaton is.

Az élethosszig tartó tanulásról sokan azt gondolják, hogy a huszonegyedik század „találmánya”. Talán szervezett formában vagy törvénybe foglaltan az is, de magára valamit adó pedagógus mindig figyelemmel kísérte a tudomány állását, és tantárgyaiban megkísérelte annak legfrissebb eredményeit alkalmazni. Most is erre kell felkészítenünk tanítványainkat. Az információs társadalom fejlődése hihetetlenül gyors, éppen ezért szeretnénk elérni, hogy ne hagyja el falainkat olyan diák, aki nem képes a számára fontos tudnivalókat a megfelelő helyről összegyűjteni. Ez a cél mozgat akkor, amikor könyvtárismeretet tanítunk, a számítástechnikával kiemelten foglalkozunk, rendszeresen múzeumokba visszük el tanítványainkat. Több éve minden osztályteremből közvetlenül elérhető az internet. Ezek mellett tanári továbbképzéseink közül többet szántunk arra, hogy egymásnak ötleteket adjunk a tanítást segítő multimédiás szemléltetőanyagok elkészítésében. Szeretnénk, ha a gyerekek nemcsak lövöldöznenek és „csetelnenek” a számítógépen, hanem hasznossá tudnák tenni azt munkájukban.

Látjuk, hogy milyen fontos értékek halványulnak el fokozatosan. Úgy látjuk, hogy olyan alapvető közösségi értékek kerültek veszélybe, mint hazaszeretet, a család vagy az a büszkeség, hogy mi ebbe az iskolába járunk. Ezek a fogalmak már sokak számára kiüresedtek, csak egyszerű szavak, pedig ettől csak szegényebb lesz a gyerek. Az, aki nem tud erősen kötődni, hazához, családjához, közösséghez, minden helyzetben csak sodródik. Iskolánk kiemelt céljai között szerepel az, hogy meg szeretnénk erősíteni tanítványaink hazafias érzelmeit, és ez által is biztos támaszt adni számukra. A magyar népi kultúrával való ismerkedést néptánc oktatással, az ormánsági néprajzi gyűjtemény kiállításával, a hon- és népismeret tantárgy tanításával, a „Komplex tanulmányi nap” szervezésével szeretnénk biztosítani.

Amikor kigondoltuk, hogy egyenruhát hordassunk tanulóinkkal, két szempontot tartottunk szem előtt. Az egyik szempont tanulóink együvé tartozásának külső megmutatása volt. Ezt nem mindenki fogadta örömmel. Sokan ugyanis azt gondolták, hogy az egyenruha a sokszínűség visszaszorítását is magával hozza. A másik szempont az a nem titkolt szándékunk volt, hogy az egyre növekvő különbségek a tanulóink anyagi háttérében a ruházatban ne mutatkozzanak meg. Mivel egyébként is hajlamosak vagyunk a külsőségekből ítélni, célunk az volt, hogy ebben az iskolában ne a drága ruha legyen az elsődleges szempont valaki megítélésében.

Jó iskola a pécsi „Refi”?

Sokan sokféle paramétert vesznek figyelembe ennek megítélésénél. A versenyeredmények sok iskolában előbbre valók egyéb szempontoknál. Ezt én csak abban az esetben helytelenítem, ha a versenyekre való készülés háttérbe szorítja az alap tananyag megtanulását, vagy azokat a tanulókat, akik nem készülnek versenyre. Nagy büszkesége minden iskolának, ha sok tehetséges, eredményes tanulója van, hiszen a tehetséget fel kell ismerni, és fel kell készíteni a megmérettetésre. Ha ezt meg tudják tenni egy iskolában, az a diák és a felkészítő tanár gondosságára, szorgalmára és jó felkészültségére utal. Büszkék vagyunk mi is tanulóink versenyeken elért kimagasló eredményeire. Sok szülő elképzelése szerint a legfontosabb, hogy az iskolában a gyerekek szeretetben, nyugalomban, támogató

környezetben tölthetik napjaikat. Fontosnak tartjuk ennek is a biztosítását, ezért a versenyzés semmi esetre sem kényszer, csak lehetőség a gyerekek számára.

Odafigyelünk a tanulási nehézséggel küzdők felzárkóztatására is. A tananyag mennyiségi növekedése gyorsan nyilvánvalóvá teszi, hogy mely tanulók szorulnak fejlesztésre. Mivel nem mondhatunk le ezekről a gyerekekről, kiváló fejlesztő pedagógusaink gondoskodnak arról, hogy könnyebben kapcsolódjanak be az órákba és jobb osztályzatokat szerezzenek.

Mások szerint a jó iskolában sok lehetősége van a gyerekeknek arra, hogy érdeklődésüknek megfelelő szakköröket, foglalkozásokat találjanak. Ennek megfelelően a művészeti, zenei, sport, idegen nyelvi szakköröktől zsúfoltak a délutánjaink. Szinte minden diákunk látogat valamilyen délutáni programot.

Egyesek véleménye szerint az is a jó iskola egyik ismérve, hogy olyan műsorokat, rendezvényeket tart, amelyek egyedivé, feledhetetlenné teszik. Iskolánkban alig múlik el olyan hét, amely sokakat megmozgató, változatos programot ne kínálna az érdeklődő diákok és szülők számára.

Sokak fontosnak tartják azt is, hogy az iskola szép, esztétikus környezetben fogadja tanulóit. Nagy területen van az iskolánk, vannak olyan adottságai, amelyek megnehezítik a gördülékeny munkát. Minden erőnkkel azon vagyunk, hogy ezeket csak az itt dolgozó pedagógusok vegyék észre, és ne vessen árnyékot a diákok tanulmányi előmenetelére.

A Pécsi Református Általános Iskola igazgatójaként úgy gondolom, hogy a fent felsoroltak szerint sok külső elvárásnak jól megfelel az iskolánk, és nagyon remélem, hogy az eddig leírtak nem dicsekvésnek tűntek. A következőkben azt szeretném felsorolni, hogy az igazgató szemével nézve mitől jó ez az iskola.

Szerintem nagyon jó, hogy a pécsi „Refi” a református iskolák közösségének része, amelyikben úgy érezhetem, hogy fontosak vagyunk. Tudja a fenntartó, hogy az iskolába járó gyerekek a jövő letéteményesei, hogy olyanok lesznek a jövő gyülekezetének a tagjai, amilyenek a mostani tagok gyerekeit neveljük. Ezért az Egyházmegye odafigyel, meghallgat, kritikát mond, és a kéréseinket is igyekszik teljesíteni.

Szerintem jó egy olyan iskolában tanítani, ahol hozzánk tartozik az oktatási rendszer nagy része. Van már óvodánk, ahol úgy foglalkoznak a kicsikkel, hogy megkérdezik tanítóinkat az elvárásainkról. Van gimnáziumunk, ahol megkérdezik a véleményünket a felvételtől, haladásról. Örömmre szolgál, hogy szoros az együttműködés, összetartás közöttünk.

Szerintem jó, hogy részese lehetek az iskola napról napra történő változásának, fejlődésének. Isten segítségével eddig akármilyen megszorítások voltak, mindig tudtunk valamennyit hozzátenni az előzőekhez. Imádkozunk, hogy ez a jövőben is így maradjon. Sok régebbi tanítványunk visszatérve csodálkozik el, hogy milyen sokat szépült az iskola, az udvar.

Szerintem nagyon jó olyan kollégákhoz jönni naponta, akikkel tudjuk, hogy azonos céljaink vannak. Ismerjük egymás gondját, baját és tudjuk, hogy számíthatunk egymás segítségére. Jó baráti csapatot alkotunk, szeretünk együtt lenni, sokszor még a munkahelyen kívül is.

Szerintem jó olyan iskolában tanítani, ahová olyan szülők íratják be gyerekeiket, akik velünk azonos célokat tűznek ki, és ezekért a célokért tenni is akarnak. Nagyon sok segítséget kapunk mindennapos munkánk támogatásaként a szülőktől. A segítség minden

téren megnyilvánul: adományokban, 1%-okban, társadalmi munkában, osztályok szépítésében, bál rendezésében, játékonykodásban és még rengeteg más mindenben.

Szerintem nagyon jó olyan iskolába járni, ahol a gyerekek jól érzik magukat. Gyerekek lehetnek, játszhatnak, tanulhatnak és barátságokat köthetnek. Délután sokszor alig akarnak hazamenni, mert jó hely nekik az iskola.

Pécs, 2009. november

Bartisné Gagyí Ágnes
Pécsi Református Kollégium Általános Iskolájának igazgatója

HITÉLET

Hitéletünk eseményei

Az éves programok közül iskolánk református hitéletének jelentős alappillérei: a csendesnap, a hittanos hét és a nyári hittantábor. Ezek a pedagógiai tevékenységek arra irányulnak, hogy a gyermekek lelki fejlődését elősegítsék. A Biblia azt mondja az emberről, hogy úgy élhet harmóniában, ha Teremtőjével, vagyis Istennel szoros kapcsolatban él. Ezek az alkalmak lehetőséget adnak arra, hogy az értelem mellett lelkünk is közelebb kerüljön Urunkhoz. A hittanóra kereteiből kilépve egy szabadabb, kötetlenebb légkörben igyekszünk a gyermeki szívekhez közelíteni.

Minden tanévben két alkalommal hívjuk elcsendesedésre a gyermekeket. Az első ilyen alkalom ősszel, a reformációra emlékezve történik, a második pedig a feltámadás örömmüzenetének jegyében telik.

A programot a változatos történetek, dramatizálások, munkáltatások és éneklések teszik élményszerűvé. Egy-egy témát minél több oldalról megvilágítva, illetve eljátszva, esetleg úgy, hogy maga a gyermek is részese a történetnek, sokkal inkább segíti az élményszerű megértést.

Lázár feltámasztása Csendesnap 2008.

Tavasszal kerül megrendezésre a változatos programokat kínáló hittanos hét. Itt a gyermekek egy megadott bibliai esemény alapján készülnek, és ki-ki saját talentumainak megfelelően méreteti meg saját tudását. Az elmúlt évben Jónás próféta elhívásával foglalkoztunk. Az ő életét diákjaink számos technikával megrajzolták, megfestették, dramatizálták. Az ügyesek teszt formájában is, külön korcsoportokban, számot adhattak bibliaismeretükről. A zsoltáréneklési versenyre szabadon választott énekekkel lehetett nevezni. Ezeken a versenyeken azok a tanulóink is részt vehetnek, akik országos versenyekre nem juthatnak el. A nevezés önkéntes, a feladatok pedig népszerűek. A hét a hit elmélyítése mellett alkotói tevékenységre ösztönzi tanulóinkat. A versenyre pedig egész tanévben emlékezhetünk a kiállított alkotások segítségével.

Iskolai zsoltár éneklő verseny

A nyári hittantábor az iskolán kívüli nevelésre nyújt lehetőséget. A táboroknak már nagy hagyománya van, és a tanulók évről évre szívesen vesznek részt rajta. Mindenki számára izgalmas a megszokott környezetből kiszakadva, más helyekkel ismerkedni. A közösségépítés kitűnő alkalmát ez. Az elmúlt években Sellyén, Izményben, a Dombai-tónál és Tekeresen tartottunk nyári tábort. Délelőttönként a gyermekek korcsoportok szerint játékos bibliaóra segítségével ismerkedhetnek a történetekkel. Délután színes kézműves

foglalkozások várják a kicsiket, nagyokat egyaránt. Esténként hitünk hőseivel ismerkedhetünk meg. A programot kirándulások, kreatív közösségi játékok színesítik. Itt alkalom nyílik egymás gondolatainak megismerésére. A hetet a tábortűz mellett vidám játékokkal, énekléssel és szalonnasütéssel zárjuk.

Bibliai tanítás - szemléltetéssel...

Énekeljétek az Úrnak új éneket Hittantábor 2009.

Ajándékot készítünk Hittantábor 2009.

Készül a vacsora Hittantábor 2008.

EGY OLDALRA EZEKET 2 OSZLOPBA

Bibliai tanítás

Közös éneklés

Mindent bele! Hittantábor 2009.

Úton - Hittantábor 2009.

*Barka Adrien
tanító-hitoktató*

Advent varázsa

Minden évben izgalommal és várákozással nézünk az advent időszaka elé. Osztályaink lázban égnek, hiszen a közelgő ünnep, a titkolózás, az angyalkázás átszövi mindennapjainkat.

Már az őszi szünet után elkezdjük válogatni a karácsonyi műsorok anyagát, szerepeket keresünk, és beleéljük magunkat a megformálandó karakterekbe. Ahogy közeledünk december közepéhez, egyre sűrűsödnek a próbák, jelmezeket, díszleteket tervezünk és készítünk. A legnagyobb öröm, hogy színdarabjainkat, bábjeleneteinket több alkalommal is előadhatjuk. A Mikulás-ünnepséggel kezdődik a sor. Idén legkisebbjeink, az 1.b osztályosok bábjeleneteket adtak elő. Osztályaink a szülőknek, nagyszülőknek is meghitt ünnepeket varázsolnak az utolsó hétre hagyott osztálykarácsonnyal. Osztálytársaiknak, barátaiknak kívánnak áldott ünnepeket a gyerekek, amikor az év utolsó tanítási napján megnézik egymás műsorszámait.

Nagyon fontos alkalom számunkra az Árkád Üzletházban való szereplés is. Mindig öröm, ha egy osztály megmutathatja iskolatársainak, hogy mivel készül a nagy ünnepre, hogy mennyi munka, próba és tanulás van a produkciók mögött. Az Árkád-szereplés azonban mindig más. Olyan emberek elé mehetünk, akik talán újat, szebbet, bensőségesebbet is megtudhatnak tőlünk a karácsony ünnepéről. Szeretnénk elmondani ezeknek az embereknek, hogy számunkra többet jelent ez az időszak, mint a karácsonyfa, az ajándékok, a vásárlás. Öröm számunkra, amikor az iskola falain kívül is hirdethetjük hitünket.

Az Árkádban szerepeltünk 2009. decemberében

Ebben az évben már négy alsó tagozatos osztályunk: az 1.b, a 2.a, a 2.b és a 3.b vett részt ezen a városi ünnepségen, mely sokakhoz juttatja el Jézus szavait.

A nagy forgatag mellett szeretnénk elvinni az evangéliumi örömhírt ennél sokkal csendesebb, kevésbé látogatott helyekre is. Az elmúlt években olyan élményekben volt része a mostani 5.a és 7.b osztályosoknak, amit sokáig emlegettek. Három évvel ezelőtt a Megyei Közgyűlés Dísztermében a szociális otthonok dolgozóinak rendezett karácsonyi ünnepségen ők köszöntötték műsorukkal az egybegyűlteket. Jó hírért vitték iskolánknak, dicsérték felkészültségüket, fegyelmeztségüket, határozott kiállásukat.

A tavalyi év adventjében a mostani 5.a osztály tanulói már nemcsak a dolgozóknak, hanem a gondozottaknak vitték az örömhírt. Az Alkotmány utcai Szociális Otthon lakói nagyon nagy szeretettel fogadták őket. A szép műsor után alkalmuk volt a gyerekeknek arra is, hogy beszélgessenek az idős emberekkel. Kedvesek, udvariasak, barátságosak voltak, ők is gazdagodtak ezzel a találkozással, nemcsak az otthon lakói. Szeretnénk, ha minden osztály eljutna legalább egyszer egy szociális otthonba, hiszen nagyon fontos, hogy becsüljék, tiszteljék az előttük járó generációkat.

*Csonka Mónika tanító-hitoktató és
Molnárné Kiss Emőke tanító-földrajz szakos tanár*

Istentiszteleti alkalmaink

Iskolánk hitéletéhez szorosan kapcsolódnak, annak szerves részét alkotják a közös istentiszteleti alkalmak, az úgynevezett „családi” istentiszteletek és az osztályszolgálatok. Mindkét alkalom célja, hogy a szülők és a gyermekek egyaránt érezzék, hogy nemcsak az iskolához, mint közösséghez tartoznak, hanem református anyaszentegyházunk állandó és hitét gyakorló tagjai lehetnek. Valamint elengedhetetlenül fontos, hogy a gyermekek az iskolai alkalmakon kívül megismerkedjenek az egyházi liturgiákkal, megtanulják tisztelni és ápolni gyülekezeti hagyományainkat.

Istentiszteleti alkalom 2008

Egy tanév során hat családi istentiszteleten vesznek részt gyermekeink szüleikkel és családjukkal együtt. Ezért is nevezik „családinak”. Ezen alkalmakból négynek az idejét az egyházi ünnepkörökhöz kapcsolódóan határoztuk meg (valamint az évnnyitó és az évváró), melyeknek a kertvárosi református templom ad otthont, ahol rendszerint mintegy ezer fő hallgatja az igehirdetést és prédikációt. Bevett szokás, hogy a református istentiszteleti liturgia egyes részeit – úgymint köszöntés, imádkozás, igeolvasás – egy-egy ilyen közös alkalomra osztályközösségek vállalják magukra, megosztva azt pedagógus, diák és szülő között. Ezzel is erősítve összetartozásunkat, intézményünk egységét.

Első a sorban a tanévnyitó istentisztelet, melyet a kertvárosi református templomban tartunk. A másodikosok kedves szavakkal, versikékkel köszöntik a kis elsősöket, az újonnan érkező diákokat és tanárokat, akiket nyilvánosan, név illetve szak szerint be is mutatnak az iskola közösségének.

Következő közös alkalom (október vége, az őszi szünetet megelőzően) a reformációi vagy fogadalomtételi istentisztelet, melyre az elsősök lázasan készülődnek. Ekkor kerül sor ünnepélyes keretek között iskolánk új diákjainak, pedagógusainak a fogadalomtételére. Itt kapja meg mindenki az iskolai nyakkendőt, ezzel is szimbolizálva, hogy intézményünk és közösségünk teljes jogú tagjává vált.

Adventi istentiszteletre advent első és második vasárnapja között kerítünk sort.

A mindenkori második osztály végzi a szolgálatot, melynek keretén belül kis karácsonyváró műsorral örvendeztetik meg társaikat és a gyülekezetet.

Adventi istentisztelet 2009

Az egyházi évben a következő meghatározó időszak a nagybőjt, melyre szintén közösen – családok, gyermekek, pedagógusok – emlékezünk.

Ezt követi a pünkösdi istentisztelet, ami egyben az utolsó templomi alkalom, hisz az évváró évről évre iskolánk sportcsarnokában kerül megrendezésre.

Tanévzáró istentiszteletünk része a gyermekek éves teljesítményének értékelése, minősítése, a kitűnő tanulók és az önzetlenül segítséget nyújtó szülők jutalmazása, a tíz hónapon át szorgalmasan tanult bibliai igeversek megtanulásáért járó kupák kiosztása. Az ünnepi istentisztelet után bizonyítványokkal a kézben, egész évről számot adva, Isten áldásával indulunk a vakációra.

Tanévzáró ünnepély 2008

Ezen alkalmakon kívül iskolánk minden évfolyamának minden osztálya egyszer egy tanévben *istentiszteleti szolgálatot* végez, szabadon választott időpontban egy református gyülekezetben. Az osztályfőnök a hitoktató segítségével készíti fel a gyermekeket a tananyaghoz kapcsolódó, témájában megfelelő rövid műsorra. Az utóbbi időben több példa is mutatja, hogy az osztályok „kimerészkednek” Pécsről és ahol szívesen várják őket, ott végzik a szolgálatot (Pl.: Komló, Kozármisleny, Pécsvárad, Zengővárkony). Természetesen szülői segítség nélkül – mint olyan sok minden mást – ezt sem tudnánk megvalósítani.

Hitünk szerint, minden ilyen együtt töltött alkalom gyermekeink, azok családjaik és intézményünk javát szolgálják, építve ezzel közösségünket és az Úr Istenben való egységünket.

Istentiszteleti szolgálat 2008

Osztályszolgálaton a mai 6.b 2008-ban

„Legeltessétek az Isten közöttetek levő nyáját; ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkeskedésből, hanem készségesen; ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bizottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak.” /1. Péter 5, 2-3./

*Papp Éva
tanító-hitoktató*

Adni jó...

„Szép dolog a jóban fáradozni...”

(Gal 4,18)

Iskolánkban az elmúlt időszakban több területen igyekeztünk Jézus jótékonyására buzdító szavainak megfelelni. Közeli és távolabbi kapcsolataink révén, sajnos elég sok szegény családot ismertünk meg, vagy hallottunk róluk. Az ő támogatásukat iskolai illetve osztályszinten szerveztük meg. Az egyik osztályunk 2005. óta minden évben egy Szabolcs megyei iskola diákjainak karácsonyi ajándécsomagokat küldött. Ugyanebben az évben iskolai gyűjtésből a családból kiszakadt gyermekeknek a pécsi Gyermek- és Ifjúságvédelmi Intézetbe küldtünk ajándékokat.

2007 telétől részesei vagyunk a Dunamelléki Egyházkerület által meghirdetett Nyilas Misi karácsonya mozgalomnak. Gyermekeink cipős dobozban, szépen csomagolva hozzák – őszinte szeretettel – ajándékaikat, melyeket korábban az ormánsági szegény falvakba, a tavalyi évtől pedig a drávafoki tagiskolánk tanulóinak juttattunk el. A visszajelzésekből, a köszönő levelekből tudjuk, hogy van olyan gyermek, akinek csak a tőlünk kapott csomag volt a karácsonyi ajándéka.

Az örömszerzés másik alkalma a határon túli – Kárpátalja, Erdély, Drávaszög – diákok tankönyvvel és irodalmi művekkel történő segítése. A meghirdetett könyvgyűjtéskor mintegy 300 kötet könyvet küldhettünk a nehéz helyzetben levő testvéreinknek.

A jó célt szülők is szívesen támogatják, ezt csak bizonyítja, hogy amikor az istentiszteleti perselypénzt a brutálisan agyonvert tanár, Szögi Lajos árváinak ajánlottuk fel, 60.000 Ft jött össze, mely körülbelül duplája az átlagos perselypénznek. A legutóbbi alkalommal

Kárpátalja magyar iskoláinak megsegítését tűztük ki célul, mintegy 40.000 Ft került a perselybe.

Tanévkezdéskor derült ki, hogy több család – a szeptemberi kiadások, s a megromlott anyagi helyzete miatt – gyermeke étkezését már nem tudja befizetni. Ekkor a tantestület tagjai adakoztak, illetve saját, feleslegessé vált ruháikból „turkálót” szerveztek, s az itt összejött pénzből fizették ki a rászoruló gyermekek ebédjét.

Októbertől iskolai akció indult „Ajándékozz egy ebédet!” felszólítással. Jó érzéssel konstatáltuk, hogy 10 tanulónak sikerült így a napi ebédjét az iskolában biztosítani.

A megajándékozás nemcsak anyagi, hanem szellemi is lehet. Felejthetetlen élményt nyújtottak azok a gyermekek, akik karácsonyi műsorokkal időseket látogattak meg. Az Alkotmány Utcai Idősek Otthonába, valamint a Málomi Szociális Otthonba látogattak el. Tanulóinknak is örök emlék lesz az idősekkel való beszélgetés, a könnyektől csillogó szemek, s az őszinte köszönő szavak. Az egyik osztályunk visszatérően a Volvo Autókereskedésben adott karácsonyi műsort.

Nevelésünk fontos célja, hogy ebben az elanyagiasodott világban önzetlenül tudjanak tanítványaink másokra is odafigyelni, ha kell, segítséget nyújtani. Abban bízunk, hogy az itt megélt jótékonyság az életük részévé válik.

*Némethné Kúcs Rózsa
igazgatóhelyettes*

SCANNELT anyag DRÁVAFOKI KÖSZÖNŐ LEVÉL

SZÖGI CSALÁD KÖSZÖNŐ LEVELE.jpg

Hittanos versenyek

Versenyezni jó! – gondolják sokan, míg másoknak a gyomruk is összeszorul még a gondolattól is. Iskolánk egyik erénye egyesek szerint pont az, hogy nem terheli túl a gyerekeket, nem kell folyton versengeni egymással, másokkal. Ugyanakkor a tehetséges és megmérettetést is szívesen vállaló tanulók városi, országos versenyeken képviselhetik iskolánkat. Örömről, ők ezt nagy lelkesedéssel, komoly felkészüléssel teszik meg. Kiemelten figyelünk arra, hogy a református iskolák közötti versenyeken jelen legyen intézményünk is. A mezőny évről évre bővül, hiszen egyre több egyházi iskola nyitja meg kapuját hazánkban. A két legrangosabb verseny, melyeken évek óta sikeresen szerepelünk, a kecskeméti Bibliaismereti verseny, ill. a kaposvári ún. Lorántffy Napok.

A Kecskeméti Református Kollégium 13 éve rendezi meg országos bibliaismereti versenyét. Ez két részből áll: írásbeli és szóbeli fordulóból. Előbbi egy igen nehéz bibliaismereti feladatlap kitöltése csapatmunkában, utóbbi játékos, kreatív feladatok megoldása. E két versenyszámon kívül minden résztvevő iskolának egy színdarabbal is készülnie kell, a megadott bibliai történetek közül. Az előadásokat szakmai zsűri értékeli és díjazza a legjobbakat. A leírtakból is kiderül, hogy milyen sokrétű, komoly felkészülést igényel ez a verseny. Mégis büszkén elmondhatjuk, hogy tanulóink körében igen népszerű, nemegyszer könnyes szemekkel vették tudomásul azok, akik nem fértek be a csapatba.

Kecskeméti Bibliaismereti Versenyre készült színdarab előadása iskolánkban

A kaposvári Lorántffy Zsuzsanna Református Általános Iskola szervezésében a hittan mellett egyéni tanulmányi verseny is szerepel. Itt az alsósok matematika, nyelvtan,

prózamondás, a felsősök könyvtárismeret, idegen nyelv, hon- és népismeret tantárgyakból mérhetik össze tudásukat.

Mindkét eseményre szívesen mennek tanulóink, hiszen már az is nagy élmény, hogy két ilyen szép városba elutazhatnak. A szervezők nagy gondot fordítanak arra, hogy színvonalas ellátásban részesüljünk, és hasznos, érdekes szabadidős tevékenységekkel enyhítsék a versenyek izgalmát, feszültségét. Azok a gyerekek, akik egyszer eljutottak Kecskemétre, már a következő év szeptemberében kérdezzétek, hogy melyik évfolyam mehet a tanévben. Ahogy nőttek a gyerekek, úgy kerülhettek magasabb kategóriába, így néhányan többször részesei lehettek ennek az élménynek. Andrásfalvy Csenge, Bárdos Kristóf, Torma Bence, Vezér Tamás (7. b), Lettner Hanna (5. a) már „rutinos” versenyzőnek számítanak.

Lettner Hanna, 5. a osztályos tanuló így emlékezik az elmúlt évrre:

„A 2008/2009-es tanévben két versenyen vettem részt. Egyik a Lorántffy, a másik a kecskeméti verseny. Mindkettőn nagyon jól éreztem magam, de nekem mégis a kecskeméti tetszett jobban.

Amikor megérkeztünk, kedves emberek fogadtak minket. Saját termet kaptunk, ahol letehetjük a ruháinkat. Először köszöntés volt a díszteremben, majd a feladatlap kitöltése következett. Miután megkaptuk a fimon ebédet, a csapatok előadták a színdarabjaikat. Kedves családnaknál szállásoltak el bennünket, jó volt megismerni őket. A második és egyben utolsó nap szóban versenyeztünk. A legizgalmasabb rész mindig az eredményhirdetés. Ez sem maradt el. Izgatottan hallgattuk, ahogy sorra hívták ki a csapatokat az emléklapokért. Aztán a díjazottak következtek. Minket szólítottak utoljára, vagyis első helyezettek lettünk. Nagy volt az öröm, oklevelet és szép ajándékokat kaptunk.”

Lorántffy napok 2007

A Magyarországi Református Egyház Zsinata 2006-ban hozott határozatával a 2009-2014 (születésének 500. és halálának 450. évfordulója) közötti időszakot Kálvin Emlékeveknek nyilvánította. Ebből az alkalomból szervezett a Drávafoki Csikesz Sándor tagiskolánk háromfordulós Kálvin versenyt, melyre iskolánkból két hatodikos és három hetedikos csapat is nevezett. Az első két fordulóban a tanulóknak a világhálón érkező feladatokat kellett megoldaniuk, amelyek Kálvin életének és munkásságának alapos ismeretét, valamint igen nagy kreativitást követeltek a diákoktól. A döntő 2009. október 16-án Drávafokon volt, melyet egy csodálatos kirándulás előzött meg. A verseny résztvevői bejárták azokat a dél-baranyai és horvátországi falvakat, ahol nagy reformátorunk, Sztáray Mihály gyülekezeteket alapított az 1540-es években.

Schmidt Kamilla, 6. a osztályos tanuló a verseny napjáról a következőket írta:

„Március óta levelezős versenyen vettünk részt. Sok munka és felkészülés után sikerült bejutnunk a döntőbe, további két erős csapattal az iskolánkból. Három csapat versenyezhetett tovább. Ezekért a remek eredményekért iskolánk és a szervezők közös kirándulásra vittek bennünket Sztáray nyomába.

2009. október 16. Ez az a dátum, amikor a továbbjutott csapatok megküzdének egymással. A cél ismét ugyanaz: bejutni az első három közé. De kezdjük az elején! Reggel 8-kor gyülekeztünk az iskola előtt. A verseny 9.30-kor kezdődött. A döntőt Drávafokon tartották. Késésben voltunk, mert 20 perccel később tudunk elindulni. A buszon villámkérdésekkel gyakoroltunk. Mikor odaértünk, annyi időnk volt, hogy egy nekünk tetszőleges asztalhoz leüljünk. A versenyt két részben tartották. A játékos, de nehéz feladatok próbára tettek minket, ahogy a zsűri is. Igyekeztünk tudásunk legjavát adni. Másodikak lettünk. Ennek a hírnek nagyon örültünk, hiszen a vártnál jobb eredményt értünk el. Az első helyet is

magáénak tudhatja az iskolánk, így igazán büszkék voltunk társainkra is. Így a Kálvin János emlékére rendezett versenyről ezüst és arany érmet hoztunk el iskolánknak.”

A teljesítmény megörökítése kedvéért álljon itt a csapatok névsora:

I. helyezettek: Andrásfalvy Csenge Zsuzsanna; Farkas Kata Klaudia; Nagy Sámuel Csaba; Torma Bence; Vezér Tamás Dániel

II. helyezettek: Ambrusics Nóra; Feik Viktória; Gönczy Borbála; Kállai Nikolett Emília; Schmidt Kamilla.

*Csonka Mónika
tanító-hitoktató*

A konfirmáció

Az egyházi szóhasználatban bizonyos kifejezéseket magától értetődő természetességgel használunk, miközben más egyházakhoz tartozók vagy nem vallásos emberek valószínűleg azt sem tudják, mit jelent. Kérdés azonban, vajon mi, akik használjuk, valóban tudjuk-e, mit takar az a bizonyos kifejezés? Ha megkérdeznének felőle, vajon tudnánk-e érthetően válaszolni, vagy csak azt hisszük, hogy tudjuk, miről beszélünk? Ilyen szó a konfirmáció is. A konfirmáció latin szó, jelentése: megerősítés. Nyilvános megerősítése, megvallása a Jézus Krisztusban való hitnek, és annak, hogy elfogadom és egyetértek református egyházunk Heidelbergi Kátéban összefoglalt hitvallásával. A gyermek megkeresztelésekor a szülők és keresztszülők fogadalmat tesznek, hogy gyermeküket hitben nevelik és neveltetik. Ám minden ifjú életében eljön az idő, amikor önmagának kell vallást tennie Isten ügye mellett, megfogadnia, hogy életével Jézust fogja követni, és tudatosan, felelősen vállalja az egyházhoz és gyülekezetéhez való tartozást. Ettől kezdve válik az egyház teljes jogú tagjává, és részesülhet az úrvacsorában.

Iskolánk hittanos programjai azt a célt szolgálják, hogy tanulóink hitüket önként vállaló, Krisztust követő keresztyén emberek legyenek Isten öröme és hazánk jobb boldogulására. Azt is szeretnénk, ha növendékeink gyülekezeti közösségekbe épülve találnának támaszt a nehezebb időkben, és lennének támaszaivá a szükségben szenvedőknek. Ezért igyekszünk olyan programokat szervezni csendesnapjainkra felső tagozatos diákjainknak, amelyeken találkozhatnak idős és fiatal hívó emberekkel. Általában a tanév egyik csendesnapján baranyai gyülekezeteket látogatnak meg. Megismerik a gyülekezet történetét, bepillantást nyerhetnek egy falusi vagy kisvárosi gyülekezet életébe. Találkozhatnak olyan gyülekezeti tagokkal, akik bizonyosságot tesznek arról, Isten miként munkálkodik az életükben, hogyan tapasztalják meg napról napra Isten gondviselő kegyelmét. Fontosnak tarjuk ezeket az alkalmakat, mert szeretnénk, hogy tanulóink felnőve megtalálják helyüket a gyülekezetükben, hiszen a keresztyén embert nem magányosságra teremtette Isten, hanem arra, hogy közösségben, a gyülekezetben élje meg hitét.

**Győrfi Bálint tiszteletes úr megismertet minket a Zengővárkonyi gyülekezet történetével
Szentlőrincen voltunk csendesnapon**

A világban való jobb eligazodáshoz szükségünk van arra, hogy elgondolkodjunk bizonyos fogalmak jelentésének mélységén. Ilyen fogalmak: Isten és ember szeretete, bűn, hűség, barátság, haza. Az elmélyült elmélkedést segítik a hittanórák mellett a rendhagyó közösségi események. Az elmúlt év tavaszán például húsvéti zárandoklatot tartottunk, amelyen terheinkről és Krisztus megváltásáról elméltünk. Az elcsendesedésben igeszakaszok,

példázatos történetek, énekek segítettek minket. Jelképesen mindegyikünk egy-egy követ vitt magával, amelyet utunk végén a kereszt alá helyeztünk.

Csendes nap 2009 tavasz

Isten igéjére figyelve Csendesnap 2009. tavasz

A hitben felnőtté válás fontos állomása a konfirmáció, amikor a lekipásztor által felkészített konfirmandusok a gyülekezet közössége előtt bizonyosságát adják hitbeli ismereteiknek, és azon szándékuknak, hogy a gyülekezet tagjai közé tartozzanak. A konfirmáció ünnepi istentiszteleti alkalom, hiszen egyszerre kiemelkedő alkalma az egyén és a gyülekezet életének.

Iskolánk tanulói legnagyobb számban a két pécsi református gyülekezetben, a belvárosi és a kertvárosi közösségekben tesznek konfirmációi fogadalmat.

A következőkben két tanulónk írása olvasható erről a témáról:

„Életem egyik ünnepi eseménye a konfirmációra való felkészülés. Anyukám példájára én is szeretnék konfirmálni, ezért eljárok hittanórára és nagyon figyelek ott, hogy mindent megtanuljak. Otthon a családban mindenki konfirmálkozott és rendszeresen járunk templomba. A konfirmáció hitben való megerősítést jelent a Szentlélek ereje által a gyülekezet közösségében. Olyan megerősítés ez, melyben egyrészt én kapom, másrészt pedig én adom a megerősítést. A konfirmáció nemcsak az én magánügyem és nemcsak az én ünnepem, hanem a szüleimé, a keresztszüleimé is, sőt az egész gyülekezet velem együtt ünnepel. De erre nekik is készülniük kell, így a konfirmáció nálunk családi ünnep. Ez az ünnep hálás visszatekintés, boldog örvendezés és reménységgel teljes előrenézés lesz mindannyiunk számára.”

Tóth Enikő, 8.b

„2009 májusában konfirmáltam a Pécs-Belvárosi Református Templomban. Mindig aggódtam, mi lesz, ha hibázom a feleletben. Úgy gondoltam, ez a feladat óriási, nem leszek képes az egész gyülekezet előtt „felelni”. Az egész nagyon komplikáltnak és nehéznek tűnt. Ám utólag úgy érzem, felesleges volt az aggodalmam, mert rettentő könnyű volt. 2008 októberében húgommal együtt a szüleink döntése alapján kezdtünk el járni a konfirmáció-előkészítő órákra. Azért döntöttek így, mert amikor ebbe az iskolába kezdtünk járni, megígérték, hogy nyolcadik év végéig konfirmálunk, ezzel megerősítve a szüleink és keresztszüleink keresztelésünkkel tett fogadalmát.

Az első órán kaptunk egy könyvet, olvasmányokkal, tanulnivalókkal. Minden alkalomra meg kellett tanulnunk az előző órai anyaghoz tartozó kérdéseket és válaszokat. Az órák vasárnap, istentisztelet után kezdődtek. A foglalkozások nagyon tetszettek, mert másképp közelítették meg az általunk az iskolában megismert témákat. Kétségbe voltam esve a sok kérdést látva: Ezek közül melyiket kérdezhetik tőlem? Mindent meg kell tanulnom? Telt az idő, egyre többet tudtunk. ... A kivételes napra mindenki szépen felöltözött. A templomban rengetegen voltak. Nagyon izgultam. Elkezdődött. Mindenki néma csöndben figyelt minket. Én a harmadik voltam a felelők közt. Felálltam, válaszoltam a kérdésekre. Egy kicsit úgy éreztem, mintha nem is én lettem volna. Hamar végeztem, aztán megnyugodva hallgattam a többiek válaszait. Először mi úrvacsoráztunk. Életemben először kóstoltam bort. Mire kimentünk a templomból, a gyülekezet felnőtt tagjai lettünk.”

Ambrusics Petra, 8.b

***Duchnovszky Julianna
hittan-ének szakos tanár***

ISKOLAI ESEMÉNYEK**A komplex tanulmányi nap születése**

„Az, amit az iskolának el kell végeznie, elsősorban, hogy megtanítsa nekünk, hogyan kell tanulni, hogy felkeltse a tudás iránti étvágyunkat, hogy megtanítsa bennünket a jól végzett munka örömére és az alkotás izgalmára, hogy megtanítsa arra, hogy szeressük, amit csinálunk, és hogy segítsen megtalálni azt, amit szeretünk csinálni.”

(Szent-Györgyi Albert: Egy biológus gondolatai)

A „Komplex Tanulmányi Nap” című innováció bemutatása

Sok igazság van abban a kívánalomban, miszerint az iskola legyen nyitott a mindennapi élet és annak aktuális kérdései felé. A városi gyerekek zöme például meglehetősen keveset tud tágabb környezetéről (például a falusi világ) múltjáról, az ott élő emberek életmódjáról. Ezt a hiányosságot szeretnénk felszámolni úgy, hogy a tanulók – egyre bővülőbb körökben – jussanak el a szülőhelyhez való erős érzelmi-értelmi kötődés kiegészüléseképpen a falu- és városkörnyék, a kistáj (régio), majd az ország (haza) fogalmának mély átéléséhez. Ehhez a nevelődési folyamathoz tanórai munkán kívül új és speciális pedagógiai programokra szükség is van: többek között olyan feladatsorokra, mint amilyenek a mi komplex tanulmányi napunk programjában is szerepelnek.

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 45. § 5. pontja így szorgalmazza ezt a tevékenységet: *„A pedagógiai program a tananyagot vagy annak egy részét feldolgozhatja olyan témaegységekre, amelyeknek középpontjában a mindennapi élet valamely, a tanulók által megtervezhető és kivitelezhető feladata áll. A témaegységek feldolgozása, a feladat megoldása a tanulók érdeklődésére, a tanulók és a pedagógusok közös tevékenységére, együttműködésére épül, a probléma megoldása és az összefüggések feltárása útján.”*¹

A „Komplex tanulmányi nap” a hagyományos kirándulások célját messze meghaladó rendezvény illetve programsorozat, amelynek során tanulóink:

- a gondosan előkészített és jól szervezett, intenzív helyi megfigyeléseik során önálló munkával multidiszciplináris ismeretekhez jutnak;
- azaz közvetlen kapcsolatba kerülnek egy-egy régió (kistáj) természeti és épített környezetével, tárgyi-szellemi néprajzával, kulturális örökségeivel és hagyományaival;
- mindezek során pedig – remélhetőleg – erősödik tanulóinkban az a felismerés (tudat), hogy büszkék lehetünk regionális értékeinkre, hogy ezek megóvása, védelme mindannyiunk közös felelőssége és feladata.

Rendezvényünket „Komplex tanulmányi nap”-nak nevezzük, azonban mivel a felkészülés, a lebonyolítás és az eseményből levonható tanulságok értékelése általában több

¹ A törvény szövegét lásd: http://www.sulinet.hu/ikep/2002/12/torv_kozokt20021220.pdf; 2009. május 6.

hetet vesz igénybe, a folyamatos munka időtartama alapján programunkat akár „komplex tanulmányi hónap”-nak is nevezhetnénk.

A „komplex” jelzővel a hely- és természetismeretek sokrétűségére, szövevényes kapcsolataira utalunk; arra, hogy több tantárgy (sokféle művelődési szakterület) anyagához kapcsolódóan új részismeretek összefüggéseit igyekszünk bemutatni, illetve önálló munka révén a tanulókkal „felfedeztetni”.

Mint hogy a tárgyi és szellemi kultúra, illetve a hely- és természetismeret nyelvi formákban (szavakban, fogalmakban és szövegekben) is rögzült – így tanulták meg és adják tovább az egymást követő nemzedékek –, fontosnak tartottuk, hogy a címben jelzett téma kidolgozásakor figyelembe kell venni az adott régió nyelvjárásának főbb jellemzőit is. Vagyis a hely- és természetismeret feladatait nyelvjárási, irodalmi, szövegszerkesztési, képalkotói (vizuális célú) feladatokkal egészítettük ki. A komplex tanulmányi nap így mozdítja elő a tanulók – hely- és természetismeretén kívül – kreativitását is.

Komplexitása

A komplexitás szándéka az előkészítő munkálatokban és a tanulmányi nap lebonyolításában egyaránt megfigyelhető. Már a feldolgozásra szánt szakirodalom kiválasztásakor ügyelünk arra, hogy az egyes témák között feltétlenül legyen érdemi (ok-okozati, időbeli, analógiás, stb.) kapcsolat. Tehát a témakapcsolódások révén tudatosuljon tanulóinkban, hogy a valóság, a mindennapi élet azért is érdekes, mert minden összefügg mindennel, mert mindennek van színe és visszája. A témák egymásra épülésén túl fontosnak tartjuk, hogy érdekességek (alig ismert kuriózumok) is szerepeljenek a tanulmányi nap programjában. Fontos szempont továbbá az is, hogy a múltbéli és a mostani állapotok összehasonlíthatóságával önálló következtetések levonására akarjuk serkenteni tanítványainkat.

A komplexitás tehát lényegében a tanárok tervező munkáján múlhat. A kirándulás napján ugyancsak a tanári irányítás biztosítja, hogy a tanulók megfigyelései sokoldalúak és összetettek legyenek.

Vegyük példának az ormánsági kirándulásunkat!

Ormánsági kirándulás

A szakirodalom egyes részleteinek feldolgozása után, a helyszíni megfigyelések segítségével tanulóink meg tudják állapítani, hogy az ormánsági táj adottságai (rétek, legelők, vízjárta helyek, ligetek, erdőségek, jó minőségű szántóföldek, stb.) határozzák meg régtől fogva az itt élő emberek foglalkozását, életkörülményeit (az itteniek anyagi gyarapodását vagy éppen tengődését, nyomorúságát), életmódját, és sok tekintetben gondolkodásmódját, világmagyarázó eszmerendszerét is. Az utóbbiakat legjobban a táj hiedelemmondái alapján tudjuk érzékeltetni, megértetni tanítványainkkal. Ma azért érdekesek e mondák, hiedelmek, mert tanulságos és szórakoztató folklóralkotások, emellett pedig a mondabeli történeteknek sok esetben van valamilyen valóságalapja is. (Például a mesebeli „templomtolók” Baranyában a valóságban is léteztek, hiszen a Drávához közeli falvakban gyakran öntött ki a folyó. Mivel a templomok és a talpasházak is fából, illetve fára épültek, csupán befogták elé a vonójószágot és száraz területre húzták azokat. Így az áradás nem mosta el az épületeket.)

Tanulságos lehet végiggondolni az itt felsorolt fogalmakat, eseményeket:

Az ormánsági táj tagolódásai (rétek, mezők, erdők) – erdőségek (fafajták) – a fa jelentősége e vidéken – fából épült lakóházak, gazdasági épületek, templomok („nyelvemlék” értékű források alapján) – árvizek – továbbköltözések – templomvontatás – e téma a helyi mondákban, stb.

Láthatjuk, hogy az időrend mellett a tematikus érintkezések fogják egybe a fenti fogalmakat. Bízunk benne, hogy ezt a koherenciát tanulóink érzékelik; és a komplex jellegű anyaggyűjtés, komplex feladatelemzés és -megértés során sikerült feldolgozniuk ezt a fontos helytörténeti, művelődéstörténeti kérdéskört.

Komplexitás nyilvánult meg továbbá abban, hogy tanulóink több faluban (az egyes paraszti portákon) láthatták a hagyományos állattartás modernnek aligha nevezhető módszereit és körülményeit. Majd ellátogattunk a Sellyei Mezőgazdasági Szakközépiskola Mintagazdaságába. Nagy élményt jelentett tanulóinknak, hogy az állatok közelébe kerülhettek és kiváló szakemberektől érdekes tájékoztatót hallhattak az állattartás korszerű feltételeiről és az ezzel kapcsolatos tevékenységekről. Mindezek révén a kétféle (hagyományos és új) termelési mód összehasonlítását már a helyszínen elvégezheték a tanulók.

Helyszínek

Drávasztárán keresztül jutottunk el a Duna-Dráva Nemzeti Park területére, a Drávához tartozó nyílt vizek jellegzetes élőhelyeire, illetve a Dráva folyó medréhez. Itt a természetvédelem kérdéseiben jártas szakember előadásában a következő témákról volt szó:

- a drávai árterület nagysága, határai,
- a folyószabályozás munkálatai egykor és ma,
- az árvízvédelem teendői,
- a terület növénytakarásai és fafajtaik,
- a Dráva mai halállománya és a horgászat lehetőségei,
- ritka madárfajok: kis lile, billegő cankó, kis csér, gém, fekete gólya, kárókatona stb.

Tanáraink beszéltek itt a drávai vízi út jelentőségéről és a vízi közlekedés egykori eszközeiről (a 19. századi uszályokról és hajóvontatókról) illetve az azon dolgozó munkásokról.

Ezt követően ellátogattunk a **vajszlói** fatelepre, ahol láthattuk az értékes „ipari fa” (épületfa, bútoralapanyag, parketta stb.) feldolgozásának minden fázisát. Az ormánsági régió kulturális értékeinek megismerését jól szolgálta az, hogy meglátogattuk a vajszlói Kodolányi János Emléktár és Múzeumot, illetve a **sellyei** Kiss Géza Ormánsági Múzeumot is.

Komplex napi körutunk nem véletlenül kezdődött az ormánsági területtel, hiszen Baranyában itt található összefüggő református vallású terület. Így nagynevű református elődeink nyomát igyekeztünk követni: Drávasztárán Sztárai Mihály, a híres hegedűs lelkész dallamait szólaltattuk meg, **Kákcison** megkoszorúztuk Kiss Géza sírját. Nagy

érdeklődéssel hallgattuk a szépen festett kazettás mennyezetű templomok lelkipásztoraitól templomuk bemutatóját.

Menet közben sokszor találkoztunk ormánsági emberekkel, így hallhattuk e vidék nyelvjárásának főbb jellegzetességeit is. (E témában már a kirándulás előtt hallgattuk dr. Pesti János nyelvész előadását.)

Magyar mediterráneum

Csupán vázlatosan mutatom be a **siklói, nagyharsányi, villányi és mohácsi** kirándulás megfigyelési feladatait. Ezekből is kiderül, hogy a tapasztalatszerzés komplexitásáról itt sem feledkeztünk meg.

Ezen az útvonalon a látnivalók sokasága, illetve a rendelkezésünkre álló aránylag szűk időkeret (kb. 8 óra 1 nap alatt) ellentmondását úgy oldottuk fel, hogy következetesen igyekeztünk betartani a tervezett „menetrend”-et, így ugyanis mégis jutott idő minden fontos látnivaló megtekintésére.

A tanulmányút a *siklói vár* megtekintésével kezdődik. A vár történetéről előadások hangzanak el a vár egykori birtokosairól (főleg a Garay-családról, Perényi Imréről és feleségéről, Kanizsai Dorottyról), a vár építészeti értékeiről (gótikus várkapolna, reneszánsz ablakerkélyek stb.). Megcsodálhatjuk a Malkocs bej dzsámit, amelynek helyreállítása példaértékű a magyar műemlékvédelemben.

Nagyharsányban is sokféle hatás érte tanítványainkat. Érdekesek a Szársomlyó déli oldalának ritkás karsztborókaerdő maradványa, a mediterrán jellegű gyepes növénytársulások, a keleti–nyugati irányba futó „ördögbarázdák”. A kőbányászat nyomán egyre fogy e hegyünk nyugati oldala. Ez a kő biztosítja a Beremendi Cementmű alapanyagát. Itt felmerül a kérdés a gyerekeknek is, hogy vajon mi fontosabb: a természetvédelem vagy a lakosság számára a munkalehetőség biztosítása.

Nagyharsány falu nevezetessége leghíresebb mondája az „ördögszántotta hegy”, mely a Beremendi–hegy, a siklói Várdomb és a Göntér–domb keletkezéséről szól. Alapszövegét Haas Mihály tette közzé, de ezen kívül még öt további szövegváltozat is létezik. A téma mondaváltozatait úgy dolgozták fel tanulóink, hogy vizsgálták a mondabeli szereplők viselkedésének egyezéseit és eltéréseit. Így a cselekmény drámaiságát többféle nézőpont szerint lehet értelmezni s értékelni. Alkotó fantázia kellett ahhoz, hogy az „ördögszántás”-ról szóló mondát dramatizálták a tanulók (az 5. és 6. osztályosok), majd a drámapedagógiával foglalkozó kollégáink útmutatásai alapján maguk tervezték meg a színpadi megjelenítés módozatait. A Pécsset már megtanult és gyakorolt „mondadrámát” Szársomlyó „ördögszántása” közelében, a villányi Szoborpark szabadtéri színpadán adták elő az osztályok, előadásukat diák-tanár zsűri értékelt.

A Szoborparkban látható alkotásokat rajztanárok segítségével tanulmányozták diákjaink, akik feladatul kapták egy-egy alkotás megörökítését vagy rajzzal, vagy fényképezéssel.

Innen a Szoborparkból tekinthették meg a tanulók az 1687. augusztus 12-i második mohácsi csata helyszínét, és idézték fel eseményeit egy formabontó történelem óra keretében. Erről az eseményről egyébként már a felkészülésben is szó volt.

Összehasonlítottuk az 1526-os mohácsi vereség eseményeit a villányi–nagyharsányi csata (1687) hasonló momentumaival. A tanár segítségével a diákok következtéseket vontak le az eseményekből: a mohácsi tragédia szinte elkerülhetetlen volt (a gyenge, felkészületlen magyar haderő, illetve a hatalmas török túlerő miatt), míg 1687-ban már a gondosan, jól tervezett részhadműveletek ideje alatt is bízni lehetett a győzelemben. Ez a nagyon várt diadal szükségszerűen következett be, és lehetővé tette a 150 évig tartó török uralom felszámolását hazánkban.

Villányban a szőlőművelés és a bortermelés múltjával és jelenével ismerkedtek meg tanulóink. Innen *Sátorhelyre* utaztunk. Felkerestük a Mohácsi Történelmi Emlékhely nevű emlékparkot. Itt a falakon elhelyezett tablók, térképek segítségével tájékozódhattunk az 1526. évi mohácsi csata eseményeiről, valamint a tömegsírokat feltáró régészeti kutatásokról. Megrendítőek a sírok helyét mutató szimbolikus jelek: a fegyverek, lovak, kopjafák, lélekharangok szoborszerű együttesének látványa.

Mohácson ellátogattunk még a Nemzetiségi Néprajzi Múzeumba, ahol a népviseletekben, munkaeszközökben, használati tárgyakban gyönyörködhetek a gyerekek. A tanulmányút végén még meglátogattuk a Fogadalmi templomot is Mohács főterén.

A Duna melléke kapcsán került szóba, hogy ez a vidék a törökök elleni harcok során többször is elnéptelenedett. A török eltakarodása után megkezdődött a lakosság tudatos és szervezett betelepítése, részben pedig a spontán betelepülés a német birodalom területeiről, illetve a Balkán irányából. Lényegében 1867 után alakult ki a soknemzetiségű Baranya.

Összefoglalva az Ormánságról, valamint a Siklós – Mohács környékén tett kirándulásokról leírtakat, ugyanezen metodikával dolgoztuk fel a további Komplex-napok programjait is. Kirándulás-sorozatunkat úgy terveztük, hogy a tanulók felső tagozatos négy éve alatt körbejárjuk Pécs környékét. Így minden hozzánk járó tanulónak lehetősége nyílik alaposan megismerkedni a Dél-Dunántúllal.

2005	Ormánság (Vajszló, Sellye)
2006	Dél-Baranya (Siklós, Villány, Mohács)
2007	Szekszárd, Decs, Kakasd, Zengővárkony
2008	Kaposvár, Szenna, Kaposmérő

Módszertani kérdések

A komplex tanulmányi nap tartalma, ismeretrendszere több tantárgyhoz kötődik. Hogy a tapasztalatszerzés ne véletlenszerű legyen, ne csak kuriózumokra irányuljon, felkértük az iskola szaktanárait, hogy készítsék fel a tanulókat a várható látnivalókra, a tapasztalatok írásbeli rögzítésének módszereire, illetve a látott-hallott tények értelmezésére.

A programok komplexitását az is garantálta, hogy a különböző tantárgyakat tanító kollégák vettek részt a feladatlapok készítésében és a helyszíni megfigyelések irányításában. A tantárgyközi egyeztetéseket a főrendező irányította.

A komplex tanulmányi nap programjának kialakítása

A szervezők elgondolják az újabb tanulmányi nap fő célját, majd tantestületi vitára bocsátják. Elfogadása után kezdődik a megfigyelési feladatok összehangolt tervezése, kidolgozása, módszertani leírások készítése. Több külső szakember (nyelvész, néprajzkutató, helytörténész, természetvédelmi mérnök, muzeológus, lelkész és népművész) is segítette munkánkat.

A szervezés munkálatai

- A tanulók felkészítése
 - tanári irányítással iskolában (tanórán, könyvtárban),
 - külső szakember bevonásával: előadás tartásával az iskolában,
 - külső intézményben: múzeumban, Pintér-kertben.

- „Komplex-nap” faliújság készítése

Ez a faliújság egy, az iskola legforgalmasabb folyosóján, jól látható helyen elhelyezett nagyméretű térkép, amelyen bejelöljük a választott útvonalat és elhelyezzük rajta az ottani nevezetességek fotóit, figyelemfelkeltő írásokat.

- A helyszínen végzendő tanulói tevékenységformák meghatározása, koordinálása:
 - foglalkozások külső vezetőkkel,
 - rendhagyó tanórák,
 - színjátás (monda dramatizálása),
 - rajzolás,
 - fotózás,
 - hangfelvételek, interjúk készítése.

Munkamódszerek: egyéni és csoportmunka, valamint különböző csapatversenyek.

A felkészülés második fázisa a tanulmányút technikai feltételeinek megszervezése, biztosítása:

- Az útvonal „bejárása”

A természeti és épített környezet, műemlékek és kulturális intézmények „feltérképezése”, az állandó és időszakos kiállítások megtekintése, számbavétele.

- Kapcsolatfelvétel a különböző helyszínek kulturális intézményeinek, múzeumainak dolgozóival, a kiállítások, színházak munkatársaival, művészekkel, előadókkal, polgármesterekkel, lelkészekkel.

- Időpontok, elképzelések egyeztetése.
- Az előadók, foglalkozás- és tárlatvezetők felkérése.
- Osztályok tevékenységfajta szerinti beosztása kisebb munkacsoportokba.
- Gyerekcsoportok elhelyezése autóbusz férőhely szerint.
- A forgatókönyv elkészítése.

- A szerzett ismeretek dokumentálása.

E munka felelősségének súlyát jelzi, hogy egy-egy tanulmányi út során körülbelül 180-200 tanuló, 15 tanár: összesen 8 iskolai osztály 4 autóbusszal indul kirándulásra!

Komoly logisztikai feladatot jelent (és sokféle egyeztetést) az útvonal keretmátrix jellegű menetrendjének összeállítása.

A tapasztalatok értékelése

Mint már korábban említettük, tanulóink a „terepen” egyéni és csoportmunkában dolgoznak. A felkészülés során egyéni kutatómunkával készült jegyzeteiket, rajzaikat a helyszínen kiegészítik, bővítik. Ezeket a munkákat a tanulmányi kirándulás után leadják a szaktanáraiknak. A teljesítést értékeli a szaktanár. Ezt követően pedig beszámolót írnak élményeikről. (Ez a feladat lehetőséget kínál arra, hogy érezzék, a gondolatok nyelvi megformálása mellett a rendezett külső forma is fontos.)

A legizgalmasabb komplex feladat a tablók készítése. Már működő gyakorlat, de a továbbiakban is gondoltunk a szerzett élmények, ismeretek rögzítésére oly módon, hogy a helyszíni feljegyzések, vázlatok, rajzok és fotók alapján az osztályok tablókat készítenek. Az elkészült tablókat kiállítjuk, majd – ötletesség, tartalom és kivitelezés szempontjából – szavazásra bocsátjuk. Szavaznak az iskola tanulói, a pedagógusok, sőt a szülők is. A zsűri a szavazatok összesítése után a legjobb munkákat jutalmazza.

A tanárok értekezleten értékelik a tapasztalatokat. A munkálatok végül a feladatlapok, a tanulói feljegyzések és a tanári értékelések archiválásával fejeződnek be.

A komplex tanulmányi nap jövője

Iskolánk vezetősége és tantestülete egyaránt fontosnak tartja, hogy a 2005-ben indult komplex tanulmányi napok sorozata ne szakadjon meg. A folytatás mellett szól az is, hogy a diákok és a szülők elismeréssel szóltak programunk tartalmáról, jó színvonaláról.

Felmerülhet a kérdés: Hogyan tovább? Úgy véljük, hogy jelentős változtatásokra nincs szükség, de a szakirodalom felkutatásában és az életszerűbb feladatok tökéletesítésében még vannak lehetőségeink és teendőink. Változatlanul törekednünk kell a komplexitás érvényesítésére mind a tervezésben, mind a tanulmányi nap lebonyolításában. Örülünk, hogy kollégáink ebben lelkesen támogatnak bennünket s aktívan közreműködnek. A most teljessé vált és több évre tervezett programunk módot ad arra, hogy iskolánk tanulói eljussanak a legjellegzetesebb tájegységeinkre Baranya megye területén belül, sőt a velünk szomszédos megyék kistájaira is.

Összegezve a munka tanulságait, elmondhatjuk, hogy a témák kidolgozása sokkal nehezebb volt, mint ahogy ezt az anyaggyűjtés idején láthattuk. Nagy gondot jelentett a komplexitás érvényesülésének (érvényesítésének) példákkal való szemléltetése. Nagy figyelemre van szükség a hatalmas szakirodalom áttekintéséhez, illetve a legmegfelelőbb részek kiválasztásához is. Még ennél is bonyolultabb a részismeretek kapcsolódási pontjainak felfedezése. Tanítványainkat – akik fogékonyak az új, gyakorlatias ismeretek befogadására – csak nagy ráhangolással tudtuk rávenni, hogy motiváltan végezzék a

helyszíni megfigyeléseket. Iskolánk tanárainak jó együttműködése tette lehetővé, hogy diákjaink ilyen integrált ismerethalmazhoz juthattak.

*Bartisné Gagy Ágnes
igazgató*

Legszebb komplex napom – diákok írásaiból

Fontosnak tartjuk a diákoktól jövő visszajelzéseket rendezvényeink kapcsán. Ezért mindig várunk tőlük olyan írásokat, amelyekben őszintén leírják, mit tartottak értékesnek, élvezetesnek, tanulságosnak, illetve mely dolgok váltottak ki belőlük esetleg nemtetszést. Az írások magukért beszélnek.

2008-ban komplex napon Szennán jártunk

Bár csak akkor éltem volna...

„A kedvenc komplex napom a 2008-as volt, amikor Kaposváron és környékén jártunk. Sok kis faluban megfordultunk, de nekem legjobban Kaposmérő és Szenna tetszett. Kaposmérőn egy lovas íjászbemutatót nézhettünk meg. Ezután mi is kipróbálhattuk az íjászkodást és a lovaglást. Azután egy jurtába térhettünk be, ahol egy bácsi érdekes dolgokat mesélt a nomád életmódról és a jurta építéséről. Szennán ellátogattunk a skanzenbe. Ennek közepén egy gyönyörű kazettás mennyezetű templom állt. Körülötte parasztházak voltak korhű berendezéssel. Az egyikben egy szatócsbolt működött, ahol mindenféle finomságot vehettünk. Kaposváron pedig egy nagyot sétáltunk a belvárosban. Igaz, hogy csak kívülről, de megnéztük a kaposvári református templomot és a Csiky Gergely Színházat. Utolsó állomásunk egy múzeum volt. Itt egy régészeti előadást hallgattunk meg. Az egész komplex nap vidám hangulatban telt, érdekes programokon vehettünk részt, úgyhogy nekem ez volt a kedvencem.”

Leutsch Liza, 8.b

„Holnap komplex nap. Ne feledjétek! – mondta Kati néni, az osztályfőnökünk. Egész éjjel alig bírtam aludni, annyira vártam már. Másnap siettem az iskolába, hogy itt ne hagyjanak. A buszon nagyon jó volt a társaság. Igazából társasággal jó ide elmenni. Kati néni és Lotti néni feladatlapokat osztott ki, melyeket az egész út állomásai során töltöttünk ki. Képzeljétek, kedves olvasók, láttunk igazi talpasházat! Ha az Ormánság egyik jellegzetes kincsét szeretnétek megtekinteni, Sellyét keressétek fel érte! Megéri!”

Kállai Nikolett, 6.a

Talpas ház Sellyén – Komplex nap 2009

„Az én kedvenc komplex napom a 2009-es volt. Az tetszett benne, hogy megismerkedhettünk az Ormánsággal, annak kultúrájával és népi hagyományainkkal. Ellátogathattunk a drávafoki iskolába és annak szomszédságában álló templomba. Itt a foki diákok kórusa népdalokat énekelt nekünk. Megismertük a régi ormánsági emberek leleményességét, okosságát házaik építésében, mely által kivédtek a természeti erőket (talpas ház).

Meglátogattuk a drávafoki tagiskolánkat - Komplex nap 2009

Megnézhetjük a világszerte ismert, teljesen ép fakazettás templomot. Én azért örülök, hogy nekem nem kellett több országon átutaznom, hogy megnézhessem ezt a gyönyörű templomot.

Váratlan öröm ért Drávasztárán, ahol az épp nyugdíjba vonult, kedves tanárnőnk, Marika néni mesélt nekünk az ottani élővilágról. A háttérben hallhattuk a Dráva folyását, a madarak dalát, a szél fúvását s a természet egyéb nesztét. Igazán jól éreztem magam! Nagyon hasznos volt megtudni, hogy miként éltek régen az emberek, s hogy mi hogyan őrizhetnénk meg kultúránkat. Jó tudni, hogy vannak személyek, akik őrzik és ápolják ezt. Hatalmas kincset rejtenek a mi számunkra. E múltbéli értékek megőrzése által válik gazdagabbá jelenünk és erősebb alapokra épülhet a jövőnk.”

Jankovics Sarolta, 6.b

„2009-ben immár negyedik alkalommal lehettem komplex napon. Minden egyes évben új és érdekes dolgokkal ismerkedtünk meg. Még akkor is így van ez, ha egyszer már jártunk azon a helyszínen. Emiatt nem volt könnyű egyet kiválasztanom. Végiggondoltam a szerzett élményeket és az idei mellett döntöttem. Úgy vettem észre, az idei évben voltunk a legvidámabbak: többet beszélgettünk, jobban együtt volt az osztály. A feladatlap kitöltése is most tűnt a legkönnyebbnek számomra. A könnyebbség érzetét talán az is okozta, hogy felkészültebbek, informáltabbak voltunk. A komplex nap előtt informatika órán információkat kellett gyűjteni az Ormánságról. Így egyes feladatokat már a buszon meg tudtunk oldani. A csapatunk tagjai nyertek is vele fejenként egy tábla csokoládét. Kicsit lazább volt a napunk, nem éreztük, hogy sok a 'muszáj' és a 'kötelező'. A helyszíneket és a programokat jól kiválasztották tanáraink.

Megtanultuk, hogy ez az ormánsági imög

Az első helyszínen, Markócon érdekes volt a növényekről tartott bemutató. A finom illatú fűszernövények megismerése mellett megkóstolhattuk a házilag készített aszalt gyümölcsöket. Érdekesen fanyar volt az ízük. Drávaiványiban felkerestük a fakazettás templomot, melyről a gyűjtés során már sokat olvastam. Élőben látni a színek és minták tartósságát, elképesztő volt.

Drávaiványi templomban

Az ormánsági kistérséget bemutató múzeum kiállítási tárgyai a már tanult régmúlt emléket idézték. Nagy élmény volt, mikor osztálytársainkat felöltöztették a helyi népviseletbe. Kicsit meg is mosolyogtuk őket.

A drávacsoke iskolában összeismerkedtünk az odajáró lányokkal, akik nagyon kedvesek voltak. A templomban az iskola kórustagjai énekekkel készültek nekünk.

A nap megkoronázása volt, mikor Marika nénnel találkoztunk a Dráva-parton. Itt a természetről olyan érdekes előadást tartott, melyet tőle megszoktunk, s melyet én úgy szerettem hallgatni, amíg tanított bennünket. Az egész nagyon jó volt! A végigjárt helyszínekre az első adandó alkalommal habozás nélkül újra elmennék.”

Marika néni előadást tartott a Dráva partján.

Ambrusics Petra, 8.b

Magyar Mediterráneum (2006)

„A tanulók nagy öröme október 3-án, kedden egy kicsit kimozdultunk az unalmas padokból és tanulmányi kirándulásra indultunk.

Reggel felkerekedett az egész felső évfolyam, és külön buszokkal elindultunk Siklós és környéke felé. Jókora késéssel, de végül megérkeztünk a Tiffán pincészetbe. Itt bevezettek minket a borkészítés rejtelmeibe és szőlőt is kóstolhattunk. Kimentünk a szőlősbe és megmutatták nekünk a szőlőket még szüret előtt. Benéztünk a különböző tároló

helyiségekbe, címkézöbe. Most következett csak a látogatás java: a borkóstolás. Megkóstoltuk a hagymaszínű Rose Cuvée-t (nekem ez ízlett a legjobban), és még három vörösbort. Az egyik Pinot Noir volt, a másik kettőről csak annyit tudok, hogy mind a kettő díjnyertes volt Párizsban. Az utolsó bor aranyérmes volt és egy üveg 110 ezer forintba került. Ezután nagyon jó hangulatban folytattuk utunkat az „ördögszántotta hegyhez”. Mikor odaértünk, felmentünk a szoborparkba és ott kellett előadnunk az előre megtanult mondát. Egy kis idő még volt, ezért kitöltöttük a feladatlapot és megnéztük a szobrokat is. Ezután Nagyharsányban jártunk, egy régi református templomban. Itt meséltek nekünk a településről. Utunk utolsó állomása következett: Turony. Itt egy nagyon régi (Árpád-kori) templomban voltunk, aminek épp befejezték a felújítását. Mikor sétáltunk a busz felé, az erős szél egy fát nekifújta a villanyvezetéknek. Olyan volt, mint egy villámcsapás. Hazabuszoztunk és a társaságból itt is, ott is leszálltak az emberek, mindenki hazaindult. Nekem tetszett ez a kivételes nap, jól éreztem magam.”

Török Tímea, 8.a

Komplex nap Mohácson (2006)

„Iskolánk minden évben szervez egy komplex napot. Az idén Mohács és környékének megismerésére került sor. Reggel 8-kor külön buszokkal indultunk az iskola elől. Első megállóhelyünk Mohács volt, ahol megnéztük a szerb templomot, majd lesétáltunk a Duna-partra. Épp abban a pillanatban érkezett meg a komp. Utána buszra szálltunk és továbbmentünk Sátorhelyre. Itt található az 1526-os mohácsi csatában elesettek emlékére állított park, ahol kopjafák állnak a hősök emlékére. A kopjafákon buzogányok, kardok jelzik a katonák felszerelését.

A mohácsi csata helyszínén jártunk

Az emlékpark megtekintése után visszamentünk Mohácsra. Itt elmentünk a Fogadalmi templomba. A templom oldalánál áll a II. Lajos emlékmű, azt is megnéztük. Utazásunk következő és egyben utolsó állomása Nagynyárád volt. Ez a település arról híres, hogy itt található egy olyan kékfestő műhely, amelyből az országban csak négy darab van. Elmesélték a mesterség történetét, technikáját és demonstrálták is azt. Az itt készült anyagokból jutott a Pécsi Püspöki Pincészetbe és a villányi Bock Pincészetbe is. A falu másik nevezetessége; informatikatanárunk szülőháza. Tamás bácsi tárlatvezetést tartott a házban és a ház körül. Láttunk tyúkot, nyulat és sertéseket. Mindezek után visszaindultunk, 3 órára haza is értünk. Emlékezetemben a kékfestő műhely maradt meg leginkább. Remélem, jövőre újabb élményekkel fogok gazdagodni a komplex napon.”

Bánhegyi Bálint 7.b

„2007-ben a Völgységet és a Szekszárdi dombságot látogattuk meg. Szászváron a bányászati múzeumban a bányászat múltját tekinthettük meg, és megcsodálhattuk a szászvári templom óraszerkezetét. Bonyhádon a Völgységi Múzeumban a tájegység néprajzával ismerkedtünk. Ebben a városban békességben éltek együtt a különböző felekezetek: katolikusok, reformátusok, evangélikusok és zsidók. Láthattuk a németek kitelepítésének és a székelyek betelepítésének emlékeit. Megfigyelhettük, hogy a különböző nemzetiségek mindennapi élete miben különbözött egymástól. Szekszárdon a Petrits család mézeskalács múzeumát néztük meg. Már több mint 100 éve foglalkoznak

mézeskalács, gyertya, cukorka és sütemények készítésével. Megtudhattuk, hogyan készülnek a finomságok, majd a boltban lehetőségünk nyílt a vásárlásra is.”

Pelle János Fülöp 6.b

Szászvári bányászati múzeumban - Komplex nap 2007

Mézeskalács múzeum Komplex nap 2007

Komplex nap az alsó tagozaton

Öt évvel ezelőtt a 2005/2006-os tanévben vetődött fel a gondolat, hogy míg a felsősök a Pécs városát körülvevő tájegységeket látogatják végig, az alsó tagozat Pécs városát ismeri meg részletesen.

A tanító nénik kidolgozták egy-egy évfolyamon azokat a témákat, melyek segítenek városunk minél jobb megismerésében. Első osztályosaink egy belvárosi útvonalon haladva ismerkednek meg a történelmi városközponttal, második osztályosaink a város legpatinásabb tereit járják végig, harmadik osztályosaink a legszebb szobrokat keresik fel, negyedik osztályosaink a város múzeumai közül válogatnak.

A komplex napra minden osztály előzetes gyűjtőmunkával készül. Az osztályokban csoportok alakulnak, és készülnek fel egy-egy épület, tér, szobor, múzeum részletesebb bemutatására.

A komplex napot minden évben szeptember utolsó napjaiban rendezzük. Az osztályok az iskolából indulnak. Mivel iskolánkban nyolc alsó tagozatos osztály van, ügyelünk arra, hogy a tömegközlekedésben ne okozzunk fennakadást. A párhuzamos osztályok egymással ellentétes irányban haladnak, az egyes buszjáratokon kettőnél több osztály nem utazik.

Negyedik osztályos osztályfőnökként módomban volt osztályommal végigjárni az előzőekben leírt útvonalakat, és láthattam, hogy miként bővültek fokozatosan a gyermekek ismeretei, mennyi személyes emléket gyűjtöttek. Most röviden saját személyes élményeim alapján vázolólok fel a komplex napok eseményeit.

Ókeresztény sírkamrában jártunk Komplex nap 2007

Első osztályban nagy izgalommal indultunk az első közös kalandra. A gyermekek többsége autóval vagy iskolabusszal utazik, így már a buszozás is élmény volt sokaknak. Sétánk során megnéztük a Líceum templomot, a Nemzeti Színház épületét a szökőkúttal, a Széchenyi téren az Irgalmas rend templomát, a Zsolnay Vilmos emlékkutat, a Városházát, Gázi Kászim pasa dzsámiját, a Szerecsen Patikát, az Elefántos házat, a Ferencesek utcájában a házakon látható cégéereket, a Székesegyházat, az Ókeresztény sírkamrákat és Jakováli Hasszán pasa dzsámiját. E felsorolást olvasva láthatjuk, hogy az apró lábaknak hosszú utat kellett bejárni, ezért sokszor leültünk pihenni, és bizony már a Nemzeti Színháznál megéhezünk, így megtízóraztunk. Az iskolába üres hátizsákokkal, de sok-sok élménnyel értünk vissza. Délután mindenki elmondhatta, mi tetszett neki leginkább, és csoportonként egy-egy tablót készítettünk az előzetesen összegyűjtött képekből.

Második osztályban már az előzetes felkészülés is csoportokban történt. Egy-egy csoport egy-egy térről gyűjtött képeket, és készült fel annak bemutatására. Útvonalunk hasonló volt az első osztály útvonalához, de most a tereket figyeltük meg. Az Ágoston térről indultunk, ahol a középkori plébániatemplomot néztük meg. Innen a Búza térre mentünk. A gyermekek itt megtudhatták társaiktól, hogy honnan ered a tér neve. Utunk következő állomása a Színház tér volt, ahonnan a színház történetének rövid bemutatása

után indultunk tovább a Jókai térre, majd a Széchenyi térre. A Széchenyi téren felidézttük a tér történetét, régi képek alapján összehasonlítottuk a tér régi és mai arculatát. Kirándulásunk két utolsó állomása a Dóm tér és a Szent István tér volt, ahol ismét összehasonlítottuk a múltat a jelenel, beszélgettünk a világorökségről. Ezt követően mentünk vissza az iskolába, ahol ebéd után a csoportok összemérték tudásukat. A feladatok között szerepelt puzzle, párkereső játék, lexikon használat, tabló készítése, feladatlap megoldása, melyen kakukktojás, igaz-hamis feladat egyaránt szerepelt. A gyermekek ismét élményekben és ismeretekben gazdagodva tértek haza.

Széchenyi téren a 2.a osztály Komplex nap 2008

Harmadik osztályban Petőfi Sándor, Kodály Zoltán, Zsolnay Vilmos, Janus Pannonius, Hunyadi János és Liszt Ferenc életéből készültek előzetesen a csoportok. A 27-es járatról a Zsolnay-szobornál szálltunk le. Osztályunk már a megújult szobrot csodálhatta meg, és figyelhette meg részletesen. Innen a Szent István térre mentünk, ahol Varga Imre: Kodály Zoltán szobrát néztük meg, majd a Dóm téren Szepessy Ignác szobránál álltunk meg. Itt beszélttünk a püspök jelentőségéről, tevékenységéről és a szobor történetéről. Ezt követően Varga Imre másik alkotását, Liszt Ferenc szobrát csodáltuk meg, majd Liszt Ferenc és a város kapcsolatáról beszélgettünk. Ezt követően a Barbakán kertben Janus Pannonius szobrához mentünk, majd a Dóm térre visszatérve a Székesegyház apostolszobrait tanulmányoztuk. Megbeszéltük, hogy melyik apostolt milyen jelképek alapján ismerhetjük fel. Utunk következő állomása a Széchenyi tér volt. Itt Pátzai Pál: Hunyadi János szobrát néztük meg, és beszélgettünk Hunyadi Jánosról. Felidézttük a déli harangszó történetét. A Szentháromság szobrot tekintettük meg utolsónak. Itt a szobor történetével ismerkedtünk meg tanulói és tanítói beszámolók alapján. Sétánk zárásaként a két harmadik osztály a városnéző kisvasúttal végigjárta a belvárost, és újra felidézhattük, amit eddig a komplex napokon tanultunk, hallottunk. Az iskolába visszatérve ismét összemérték tudásukat a csapatok.

Komplex napon a 3.a osztály 2008-ban

Az idei tanévben is készülünk a komplex napra, de az őszi időpontot idén tavaszra módosítottuk, mert 2010-ben városunk Európa Kulturális Fővárosa lesz. Ennek jegyében megújult tereket, épületeket láthatunk majd. A negyedik osztályosok számára még inkább kiemelkedő fontosságú lesz, hogy a Zsolnay Múzeumot végigjárva megismerjék Zsolnay Vilmos munkásságát, hisz a Zsolnay Kulturális Negyed a programok egyik központi helyszíne.

Ismerkedünk Pécs nevezetességeivel Komplex nap 2007

A Várostarténeti Múzeum megtekintése a város történetébe vezet bennünket. A program sikerét mutatja, hogy a gyermekek kissé csalódottak voltak, mert ősszel nem mentünk el kirándulni, de nagyon várják a tavaszi komplex napot. Remélem, hogy az előzőekhez hasonlóan sikeres lesz, és egyben új kihívást jelent, hisz új, átalakított tereken haladunk, és lesz mód az előző évvel történő összehasonlításra.

*Ignáczné Ribarics Edit
tanító*

Október 6-i megemlékezés

Iskolánkban hagyományosan a 8. osztályosok adják az ünnepi műsort nemzeti gyásznapon. Az aradi vértanúk kivégzésének eseményeit ők már hitelesen,

méltóságteljesen tudják tolmácsolni. Schmidtné Varga-Zságer Ágnes kolléganőm még az előző tanév végén összeállította az ünnepi műsort, hogy mindjárt szeptember elején el tudjuk kezdeni a próbákat.

Úgy döntöttünk, hogy mindkét osztály összes tanulója szerepet kap, ezzel is fejlesztve egymás iránti felelősségérzetüket. A szövegek kiosztása után az első olvasópróbák, aztán a színpadi próbák következtek, amelynek a szervezése nem volt egyszerű feladat, de hála a kollégák segítőkészségének, hetente kétszer-háromszor is sort tudtunk keríteni rájuk. Közel ötven gyereket kellett irányítani, a szép szövegejtést megtanítani, a megfelelő színpadi mozgást, viselkedést kialakítani. A próbafolyamat közben el sem hittük, hogy ebből végül milyen szép előadás kerekedhet. Próbáról próbára csiszolódott a szöveg, az elhangzó dalok pedig modern hangvételük ellenére nagyon hatásos elemei voltak a műsornak, fokozták az érzelmi hatást.

Nagyon fontos volt a kellékek összegyűjtése, ami sok utánajárással végül sikerült. Nem gondoltuk volna, hogy a szétnyitott kétágú létra közepére belógatott meghurkolt kötél milyen drámai hatást vált ki a nézőkből. Hamar eltelt a néhány hét, és október 6-án minden tanuló ünnepi öltözetben, izgatottan toporgott a színpad bejáratánál. Utolsó simítások: „vértanúk” zakót levetni, Petőfit szavaló fiúnak bocskait felvenni!

Ági nénivel feszülten figyeltünk a kulisszák mögött, a közönség néma csöndben hallgatta az előadást. Amikor a Hímnuszt is elénekeltük, megkönnyebbülést éreztünk, ugyanakkor nagy meglepetést diákjaink szép szereplése láttán. Úgy gondoltuk mindketten, hogy nemcsak a felnőttek, hanem a gyerekek lelkét is megérintette műsorunk!

*Pavlovicsné Erényi Zsuzsa
magyar-angol szakos tanár*

Idegen nyelvi hét

Évről évre nagy lelkesedéssel készülnek diákjaink az **idegen nyelvi héten** rendezett versenyekre. *Angol- és németórákon* egyaránt összemérhetik tudásukat; kulturális ismereteket igénylő totókon (pl. Berlin-kvíz, USA-totó, London-kvíz), betűzési és fordítási versenyeken vesznek részt az órarend szerinti nyelvórák keretein belül már a negyedik osztálytól. Óraközi szünetekben az egész iskolát megmozgató táncházzal, délután filmvetítésekkel (adott idegen nyelven beszélő feliratos film) egészül ki a program.

Skót táncház az idegen nyelvi héten 2009

A gyerekek korábbi tanulmányaikból, illetve önálló otthoni kutatómunkával készülnek a versenyekre. A tanórákba már ötödiktől kezdve beépítünk a nyelvek kultúrájához köthető ismereteket, a házi feladatok elvégzése során a multimédiás eszközök felhasználására (ld. Internet) buzdítjuk őket.

A feladatlapok értékelése *egy-egy nyelvi csoporton belül és évfolyami szinten* megtörténik, mivel fontosnak tartjuk, hogy ne csupán a szorgalmasabb, tananyagban előrébb haladó diákok kerüljenek jutalmazásra. Minden csoportban minden verseny első három helyezettje ötöst érdemel, az évfolyam legjobbjai a hétkezdő áhítaton az egész iskola színe előtt kerülnek jutalmazásra. Az így kialakult versenyszellem eredményeképpen színvonalas, sok esetben a maximumot megközelítő munkák születnek.

*Szilágyi Zsuzsanna
angol szakos tanár*

Nyílt nap és az iskolanyitogató

„... akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szól” (Róm. 8,28)

Szülőként mi magunk – pedagógusok – is megtapasztaltuk, hogy az iskolaválasztás kiemelkedő esemény a család életében. Azt is tudjuk, hogy a szülők nem egyszerűen jó, hanem a legjobb iskolába szeretnék gyermeküket beíratni.

Ez a gondolat vezérelt bennünket, tanítókat sok-sok évvel ezelőtt, amikor is arra az elhatározásra jutottunk, hogy segítünk megkönnyíteni ezt a nagyon fontos és nehéz döntést. Segítünk, mégpedig azzal, hogy lehetőséget adunk a mindennapi életünkbe való betekintésre.

Úgy gondoltuk, hogy egy őszi napon meghívjuk nyílt napra azokat a nagycsoportos óvodás kisgyermeket és szüleiket, akik érdeklődnek első osztályaink iránt. Majd pedig több alkalommal foglalkozást tartunk a kicsinyeknek.

Már az első alkalommal óriási volt az érdeklődés. Nagy örömünkre zsúfolásig megteltek gyerekekkel, szülőkkel, nagyszülőkkel a tantermek. Nyitott osztályajtók mellett zajlott a bemutató óra, mert többen is kiszorultak a folyosóra.

Ez a nagy érdeklődés szerencsére azóta sem csökkent.

Ilyenkor a kis óvodások két óra erejéig „iskolássá válnak”, beülnek az iskolapadba az első osztályosok közé. A leendő első osztályos tanítók tartanak nekik és szüleiknek bemutató foglalkozást. Így ismerkedhetnek meg mindkét tanító nénivel/bácsiival.

Ezt követően, míg a felnőtteknek az iskola vezetője tart tájékoztatót, az apróságok a napközis tanítókkal játszanak.

A nyílt napot az *iskolanyitogató* foglalkozások követik több hónapon át, havonta egy alkalommal.

Ezekon a találkozókön lehetőség nyílik sok-sok játékra, vidám együttlétre, feladatok megoldására. Az utolsó alkalommal birtokba vesszük a hatalmas nagy sportcsarnokot. Itt minden izmunkat jó alaposan megmozgató érdekes, izgalmas feladatokat kell végrehajtani sok nevetéssel, játékkal.

Iskolanyitogató foglalkozás a sportcsarnokban

Ma már elmondhatjuk, hogy a nyílt nap és az iskolanyitogató minden évben megrendezésre kerülő programsorozat hagyomány lett nálunk.

Célunk az iskolakezdés megkönnyítése, az iskolai környezet és a leendő tanítók bemutatása, megismertetése. Továbbá nem titkolt cél az sem, hogy a keresztény értékek megtartásával és erősítésével folyamatosan megújulva maradjunk versenyképesek az általános iskolák között.

Mindezt Isten szavára figyelve, az Ő segítségével érhetjük el.

„Az Úr angyala védőfalat emel, s körülveszi az igazat, hogy oltalmazza.” (Zsolt. 34,8)

*Vargáné Kiss Klára
tanító*

Karácsonyi vásár

Sokáig a karácsonyról a fahéj, a narancs és a fenyőág illata, a család jutott eszembe. De tizenkét éve az ünnep készülődéshez hozzátartozik a Refi karácsonyi vására is.

Az emelkedett várakozáshoz, ami ilyenkor eltölti az ember szívét, nagyban hozzájárul ez a rendezvény, hiszen nem csupán a pénzszerzésre, hanem az összefogásra, a közös tevékenységre, időnk jótékony célú eltöltésére is lehetőséget kínál.

A karácsonyi vásározók forgataga

Azokon a hétvégéken, amikor a szülők időt, erőt, anyagiakat nem kímélve munkálkodnak, hogy gyermekeik osztályának standján minél több szebbnél szebb, ötletesebbnél ötletesebb portéka álljon, érezni azt a szellemiséget, értéket, amely mai rohanó világunkban sajnos ritkaságszámba megy.

Nem volt könnyű ezt a hagyományt megteremteni, sokféleképpen próbálkoztunk, míg megtaláltuk mai formáját. Mára már minden osztálynak külön asztala van.

6.b osztály a karácsonyi vásáron 2008-ban

A szülők együttműködése nem csupán arra jó, hogy gyermekeiket támogassák, de a közös foglalkozásokon egymás megismerésére, barátságok születésére is alkalom nyílik. Ezek a műhelymunkák mindig nagyon jó hangulatban telnek, ötletes ajándéktárgyak készülnek, sokat tanulhatunk egymástól, hiszen „ahány ház, annyi szokás” alapon elleshetünk apró trükköket, cserélhetünk jó kis recepteket, házi fortélyokat oszthatunk meg egymással. A hosszú együttműködés lehetőséget ad arra, hogy a gyermekeink nevelésében felmerülő gondjainkat is megvitassuk, egész kis szülőklubok alakulnak.

A szervezés, együttműködés és várakozás végül elhozza azt a napot, amelyre mind úgy készülünk.

Emlékszem, az első vásár nagy izgalommal járt, nemcsak azért, mert minden kezdet nehéz, hanem mert hiába tettünk meg mindent, csak reménykedhettünk abban, hogy a szülők is azonosulnak elképzeléseinkkel.

A Gondviselés jóvoltából azonban hagyománnyá vált ezzel a varázslatos ünneppel összekötött vásárunk.

A Szentestét megelőző, ezen bő választékú kavalkád lehetőséget nyújt kiszélesíteni a karácsonyfára aggatható díszek és apró meglepetések skáláját, amivel az utóbbi időben többen, az iskolán kívülről is élnek. A külsősök is hozzájárulhatnak és részesei lehetnek ennek a családi eseménynek, ami a többi ember, az ötletek, változatos megoldások megismerésére kínál alkalmat.

A 3.a osztály standja 2007-ben

Mivel a gyermekek is besegítenek árusítani a standoknál, nemcsak élményekkel térhetnek haza, hanem új ismeretekkel is gazdagodhatnak. Fontos célunk volt az is, hogy tudják értékékként kezelni a kézzel készített tárgyakat, ízlésüket formáljuk a világunkat elárasztó gyakorta ízléstelen „bóvlival” szemben. Megtanulják, hogyan viselkedjenek a társas interakciók során, fejben számolhatnak, megismerhetik a pénz és a munka értékét. Közösségtudatuk erősödése révén az osztály belső szférája harmonikusabbá válik, csemetéink gyermek és iskoláskora emlékezetesebb lesz. Ezek olyan rejtett hasznok, melyeket nem lehet a padban ülve elsajátítani, hiszen a legtöbb ember csupán felnőttkorban kerül ilyen helyzetekbe, akkor tapasztal csak hasonlókat.

Ezeket a sorokat írva újabb és újabb emlékek, gondolatok törnek fel belőlem, pillanatok, melyeket a szívemben őrzök.

Őszintén bízom abban, hogy a jövőben ezt a rendezvényt sikerül még jobban kiszélesíteni, hogy minél több ember érezze azt a szeretetet, hallhassa az egyedül erre a napra jellemző különleges, ünnepi érzéssel átitatott gyermekzívajt, és érezze azt a várakozást, ami minden év decemberében a Refi minden osztályközösségét áthatja.

Gasteigerné Hrubí Melinda
tanító

Farsang az általános iskolában

A karácsonyi készülődés izgalma, az ünnepek örömteli napjai már régen elmúltak. Túl vagyunk a sok felmérő írásán és a félévi bizonyítványt is megkaptuk már.

Javában tart még a téli hideg, reggelente sötét van, metsző hidegben kell iskolába indulnunk, kevés időt tudunk a szabadban tölteni. Vidámságra vágyunk!

Lázás készülődést látunk minden osztályban, közeleg a farsang! Ilyenkor a népszokások felelevenítése mellett az iskolánkban a gyermekek, tanítók jelmezbemutatókat terveznek.

Jókedv és vidámság (2008)

Minden évben színes műsorral készül az egész iskola. Erről beszélünk a szünetben, otthon, az utcán, a buszon. Sőt, még néha az órán is.

Külön rendezzük meg az alsós és felsős farsangot, kicsiknek napközben, a nagyoknak késő délután. A sportszarnokunkat ilyenkor az alkalomhoz illően feldíszítjük, a színpadról sem hiányozhat a mikrofon, fények, zene.

A mi iskolánkban az osztályok közösen öltöznek jelmezbe és műsort adnak elő. A jelmezek bemutatásának megtervezésénél fontos szempont, hogy vicces, szórakoztató legyen. A gyermekek a tanáraik segítségével saját maguk szerkesztenek érdekes koreográfiát és szöveget. A választott jelmezek és műsorok témája rendkívül változatos, de egy biztos: a gyerekek érdeklődését tükrözik. Az elmúlt 7 évben a sportszarnokot elfoglalták a „honfoglaló magyarok”, megérkezett „Mátyás király udvara és a török sereg”, játékra hívták a közönséget a „francia kártyalapok”, életre kelt Vivalditól a „Négy évszak”, táncolt az LGT-re a „cirkusz”, itt rendezték meg a „foci VB-t”, ahol még a „mazzorettek” is szórakoztatták a közönséget, volt itt „disznóvágás”, „olimpia”, és végül, de nem utolsósorban „Noé bárkája” is itt kötött ki.

Kártyázzunk! 2009

A honfoglaló magyarok egy csoportja

Kezdődhet a disznótor! 2008

Nem könnyű rangsorolni az előadásokat. A tanárokból, szülőkből, diákokból álló zsűrinek nehéz dolga van, pedig még a főszakácsnő is közöttük van. Mindenkinek jut a nyereségből, nálunk senki sem megy haza üres kézzel.

A díjkiosztások után jöhet a táncos mulatozás. A néptáncot tanító nevelő vezetésével népi játékokat játszunk, táncolunk, így próbáljuk elűzni a hideg telet. A vígasságot megszakítja időnként a tombola sorsolása. Délután minden osztály a saját termében folytatja tovább a télbúcsúztatót. Játsszunk, beszélgetünk, táncolunk, esszük a szülők által készített finom süteményeket.

Majd ha egyszer, évek múlva...

A mulatságok végeztével könnyebben viseljük a nagybőjt heteit.

Újult erővel tanulunk tovább és várjuk a tavasz közeledtét, a Húsvéti Ünnepeket.

Pinke Erzsébet
tanító

Március 15.

A magyar szabadságharcra országszerte megemlékeznek az iskolák, önkormányzatok. A Refiben mégsem úgy tartjuk számon, mint egy kötelező alkalom, amin csupán külső szemlélőként veszünk részt.

Az 1848-49-es szabadságharc eseményei a református egyház történetében is jelentőséggel bírnak. „A szabadságharc idején a protestáns egyházak egyértelműen a forradalom ügyét támogatták. A Dunamelléki Református Egyházkerület felhívást intézett lelkészeihez, hogy vegyenek részt a szabadságharcban. 1849. április 14-én az evangélikus vallású Kossuth Lajos a Debreceni Nagytemplomban üléselőtt képviselők előtt hirdette ki a Függetlenségi Nyilatkozatot. A debreceni református püspök körlevélben üdvözölte a Habsburg-ház trónfosztását... A rossz emlékű pátenst elleni harcban egyházunk nemcsak saját szabadságáért, hanem a nemzet szabadságáért is harcolt, majd a megtorlások során szenvedett.” A Magyarországi Református Egyház története (Kálvin Kiadó, 1999. Összeállította és írta: Dusicza Ferenc)

Ezek a momentumok áthatják a mi megemlékezéseinket is.

Az osztályok díszítése ilyenkor a tavaszi, húsvéti hangulaton kívül a magyar szabadságharcra emlékeztető dekorációkkal bővül. A megemlékezés napjára a kisiskolásoktól a gimnazistákig mindenki ünneplő iskolai egyenruhában, kokárdával érkezik. Ritkán adódnak olyan alkalmak, amikor az intézmény minden tanulója egyszerre van jelen, ez már magában élményt jelent a kisebbek számára.

Intézményünk minden tanulója együtt ünnepel.

A műsorra való felkészülés januárban elkezdődik. A mindenkori negyedikes (alsós) kisdiákok kézhez kapják a szövegeket, elkezdik a dalok megtanulását, a szükséges jelmezek, kellékek összeállítását tanítóik vezetésével.

A néptánc oktatók vállalkoznak arra, hogy verbunkos táncot tanítsanak csoportjuknak. Az általános iskolai énekkar szereplése is gazdagítja az ünnepi műsort.

Iskolalelkészünk igelovással és az igéhez kapcsolódó gondolatokkal bocsátotta útra 2009-ben a megemléezőket:

„...nem egy szokványos ünnep. Együtt készülünk rá, ünnepi hangulatot teremtünk a környezetünkben és magunkban. Felkészülünk valamire. Átérezzük a múltunk felénk sugárzó üzenetét. Várjuk a megújulást, a tavaszt és a feltámadás ünnepét. Minden évben kitartóan, újra, reménykedve. A 90. zsoltár szavai mit jelenthettek a szabadságharc idején élt őseinknek? Mit jelentenek számunkra? Engedjük, hogy a zsoltáros szavai megérintsék ezen a napon a szívünket, és így tudjunk hálát adni Istennek:

URAM, TE VOLTÁL HAJLEKUNK NEMZEDÉKRŐL NEMZEDÉKRE.”

Március 15-i műsor 2009-ben.

A Szózat és a Himnusz eléneklése az együtt ünnepléseink egyik legszebb része. Legyen szó bármilyen ünnepségről, megemlékezésről vagy istentiszteletről. A szabadságharc alkalmából elénekelte nemzeti imádság különös erőt és hitet sugároz fiataljainktól felénk. Nemzedékről nemzedékre.

Álljon itt a végén egy máig érvényes üzenet, melyet Ravasz László és püspöktársai 1948 újévében kiadott pásztorlevelükben fogalmaztak meg egyházi szolgálatuk céljából: „a magyar nép csakugyan azzá legyen, aminek 1848/49 legnemesebb harcosai és álmódói akarták: erőssé az egységben, eggyé a szabadságban, és szabaddá az igazságban, amely igazság nem egyéb, mint az isteni igazságosság és krisztusi szeretet elválhatatlan egysége.”

Kovács Márta
tanító-hitoktató

Reál nap a környezetvédelem jegyében

Országunk mindig is büszke volt azokra a tudósokra, akik a természettudományok terén kimagasló eredményt értek el. Sajnos az elmúlt évek oktatáspolitikai változásai a reáltárgyak színvonalas oktatása ellen hatottak. Csökkentették a reáltárgyak óraszámait, ami lehetetlenné teszi a tananyag megfelelő színvonalú megtanítását. A kormány részéről felmerült a fizika, a kémia és a biológia összevonása egyetlen tárgyba, ez valószínűleg a természettudományos tárgyak óraszámának további csökkenéséhez vezetne. Már napjainkban is élő tapasztalat az érdeklődés csökkenése a mérnöki és természettudományos pályák iránt, miközben folyamatosan növekszik az igény a hasonló szakmákban képzett diplomásokra.

Az általános iskolákban sajnos a természettudományos tárgyak óraszámának jelentős csökkenése bizonyos társadalmi elvárásokból is fakad, valamint szülői igény is az idegen nyelvi órák számának emelése.

Iskolánk igyekszik megoldást találni erre a problémára. Mint az alábbi táblázatban látszik, magasabb óraszámokban tanítjuk a matematikát és a fizikát, mint a NAT által előírt minimum óraszámok.

	A kerettanterv által ajánlott óraszámok		Tantárgyi óraszámok általános iskolánkban	
	matematika	fizika	matematika	Fizika
5. évfolyam	4	-	3,5	-
6. évfolyam	3	-	4	0,5
7. évfolyam	3	1,5	4	1,5
8. évfolyam	3	1,5	3,5	1,5

A csökkentett óraszám következtében kialakult érdeklődéshiány ellen támadást indítottunk már 2006-ban. Megszerveztünk egy egész éven át tartó vetélkedősorozatot, az „Iskola tudort”. Havonként más-más tantárgy feladatsorait megoldva mérhették össze tudásukat tanulóink. Matematika, fizika, kémia, biológia, földrajz, informatika, technika, testnevelés tárgyakból versenyezhettek. Tapasztalatunk, hogy a kezdeti nagy lelkesedés után kevesen értek célba, csupán néhány kitartó tanuló oldotta meg valamennyi tantárgy feladatait.

Iskolánkban hagyomány a különböző tárgyak hete, illetve napja. 2008-ban a reál munkaközösség új ötlettel állt elő: Reál-napot rendeztünk a Föld napja alkalmából, április 22-én.

Föld napja - Rauch Réka

Előzetes feladatokkal tettük izgalmassá a versenyt. Az ötfős csapatoknak szobrot kellett készíteni környezetvédelem témakörben. A szobrokhoz csak újrahasznosítható hulladékot lehetett felhasználni. Mindehhez rövid ismertető előadást is tartani, melyben az előadókészséget és az ötletességet értékeltük. A másik előzetes feladat földrajzi tudásukról adott számot.

A verseny napján a csapatoknak különböző feladatlapokat kellett megoldani, ezekben matematikai, kémiai, fizikai, biológiai, és földrajzi jellegű kérdések, feladatok voltak

(térvélemény is). A vetélkedő utolsó szakaszában a „Medve” című filmet nézhatték meg a résztvevők. Ebben a szívhöz szóló filmben láthattuk, hogy az anyai ösztön az állatvilágban is csodálatos dolgokra képes.

Diákok és tanárok egybehangzó véleménye alapján nagyszerű tanulási lehetőséget jelentett a verseny és mindannyian remekül éreztük magunkat.

Hagyományt kívánunk teremteni. Szeretnénk ezzel a nappal is felhívni a diákok és a kedves szülők figyelmét e tantárgyak szépségére, fontosságára és a környezet védelmére egyaránt.

Varga Jenőné
matematika-kémia szakos tanár

A magyar nyelvi hét

Iskolánkban különösen nagy hangsúlyt fektetünk anyanyelvünk használatára, közös irodalmi élmények megélésére. Ezért járunk színházba, koncertre, múzeumba, nézünk filmeket. Az egyik legnehezebb feladat az olvasás, az irodalom megszerettetése, hiszen a gyerekek manapság többnyire más forrásból szerzik ismereteiket, és nem az olvasás a kedvenc szabadidős tevékenységük. Ez érződik tanulóink műveltségén, szókinésén és nyelvhasználatán is. Ezek fejlesztése igen összetett, hosszadalmas feladat. A nyelvi héten erre összpontosítunk, és igyekszünk minél változatosabb feladatokat kínálni, hogy mindenki tudjon választani a tehetségének, érdeklődésének megfelelően. A helyesírási, szövegértési és nyelvhelyességi versenyeken mindenki megméretteti magát. A vállalkozók indulhatnak a vers- és prózamondó versenyen. Lehet egy kedves, emlékeztető irodalmi élményüket illusztrálni, képregénnyé alakítani, esetleg dramatizálni. Az „Igényesség a hétköznapokban” jelígenkhez a füzetszépségverseny illeszkedik a legjobban, itt a külalak mellett a tartalmat is figyelembe vesszük. Vetítésre olyan filmet választunk, ami a gyerekeket érdekli, ugyanakkor irodalmi értéke is van. (Robinson, Indul a bakterház, stb.) Az eredményeket évfolyamonként, illetve kategóriánként értékeljük. A jó teljesítményt nyújtókat megjutalmazzuk, a legjobbak pedig a közös áhítaton vehetik át a díjakat az egész iskola előtt.

A programok rugalmasak. Mindig szívesen várjuk a gyerekek jó ötleteit.

Schmidtné Varga-Zságer Ágnes
magyar-angol szakos tanár

Az év utolsó tanítási napja, avagy bemutatkoznak szakköreink

„Megáldja - az Úr - kezdenek minden munkáját.” /V. Mózes 28, 12 /

Iskolánk hagyományai közé tartozik, hogy az utolsó tanítási napon lehetőséget biztosítunk arra, hogy szakköreink az iskola tanulói, pedagógusai előtt számot adjanak egész évi munkájuk gyümölcséről. Összegyűlünk a tornacsarnokban, ahol a Kontrasztok KHT (Zeneiskola) tehetséges tanulói, néptáncosaink, énekkarunk, tehetséges versmondóink, színjátszóink szórakoztatnak bennünket. Csodálatos dolog látni és hallgatni remegő kezű zenészeinket, lámpalázás énekeseinket, versmondóinkat. Néptáncosaink mindig nagy sikert aratnak. Minden általános iskolai tanuló, az első osztályosoktól a nyolcadik osztályosokig együtt van ilyenkor. Fegyelmezetten hallgatják társaikat, minden egyes produkciót viharos tapsal jutalmazzák.

Bújj, bújj zöld ág...

Az első osztályosok gyermekjátékokat mutatnak be a bemutatkozó napon 2009-ben.

A színvonalas előadások ösztönzőleg hatnak kicsikre és nagyokra, hogy kitartó, szorgalmas munkával ők is élénk állhassanak a következő tanév végén.

Élménnyel teli délelőttöt töltünk így együtt. Itt figyelhetünk fel arra, hogy mennyi tehetséges tanuló jár iskolánkba.

A Csalogány c. színdarab előadása**Négyszögletű kerek erdőben jártunk**

Köszönet érte a pedagógusoknak, akik fáradságot, időt nem kímélve készítik fel diákjainkat erre a napra. Köszönet érte tanulóinknak, akik szorgalmasan készülnek, és számot adnak tudásukról, s emlékezetessé teszik számunkra ezt a napot.

*Herczeg Sándorné
tanító*

NAPKÖZISNEK LENNI JÓ!

Kíváncsi voltam a gyerekek véleményére, vajon miért jó a mi iskolánkban napközisnek lenni. Miért van az, hogyha megjelenik anya vagy apa, a legtöbb gyerek méltatlankodni és könyörögni kezd, hogy „csak egy kicsit hadd maradjak még!”. A következő válaszokat kaptam, a teljesség igénye nélkül:

„Azért szeretek a napiban lenni,

„...mert hatalmasakat lehet játszani.”

„...mert megtanulhatom a leckét.”

„...mert a barátaimmal lehetek.”

„...mert mesél a tanító néni, és otthon már nem kell leckét írnom.”

„...mert kedvesek a tanárok.”

„...mert jobban szeretek itt tanulni, mint otthon, mert anya nem tud annyit segíteni, mint a tanító néni.”

„...mert szépeket lehet itt készíteni és lehet társasozni is.”

„...mert van mindig szorgalmi feladat és lehet készíteni dolgokat.”

„...mert szeretek iskolában lenni!”

Azt hiszem, csak örülhetünk ezeknek a nyilatkozatoknak.

A mai „iskolabezárós”, „iskola- és osztályösszevonós” időszakban nagy ajándék számunkra, hogy a gyermeklétszámmal nincsenek gondjaink, sőt évről évre egyre többen szeretnének hozzánk felvételt nyerni. Hála Istennek a napközis csoportösszevonás gondolata sem merül fel, szinte kivétel nélkül teljes osztálylétszámmal működik mind a nyolc napközis csoportunk.

Tanórán kívüli tevékenységek:

Az alsó tagozatos gyermekek legfőbb életkori sajátossága a mozgás és a játékosság. A kötött, pörgős délelőtti munka után fontos, hogy szervezetük kicsit regenerálódjék, pihenjen. Tágas, egyre szépülő udvarunk alkalmas arra, hogy nebulóink a „fáradt gózt” kiengedjék, kedvükre szaladgáljanak, focizzanak, bújócskázzanak, vagy csak egy kicsit elvonuljanak beszélgetni. Tavaly állították fel az új játszóvárat, csúszda, homokozó hívogatja a kicsiket. A röplabdapálya nagy és puha homokfelülete is csábító. Az elmúlt tanévben 50.000Ft értékben vásárolhattunk udvari játékokat, többek között homokozó-, és

ütős játékokat, góyalábakat, labdákat. A szülők is nagyon sokat tettek azért, hogy gyermekeik gondozott, virágos környezetben tölthessék hétköznapjaik nagy részét.

Kidobózzunk vagy focizzunk?

Jó társasozni!

Télen is szívesen játszunk az udvaron

Napközis munkánk egyik fő feladata a szabadidő szervezése, a szabadidő hasznos eltöltéséhez különböző technikák megismertetése. Minden játéknak, együttműködésnek, közös beszélgetésnek közösségformáló hatása van, s minden jó közösség nagyon nagy személyiségformáló hatással bír, ezt tartjuk szem előtt.

A péntek délutánjaink talán a legszínesebbek. A hét utolsó napján nem foglalkozunk leckeírással, hanem egyéb izgalmas dologban vehetnek részt a gyerekek. Kéthetente ún. *klubnapközis* foglalkozást szervezünk, melyen mind a négy alsós évfolyam részt vesz. Az éves programot szeptemberben összeállítjuk és ehhez anyagi támogatást is kapunk.

Klubnapközi

Drótfonás

Minden hónapban az aktualitásokat (ünnepek, néphagyományok, Madarak és fák napja, stb.) figyelembe véve állítjuk össze a foglalkozások anyagát. Négy-öt felajánlott tevékenység közül választhatnak a tanulók, ezek között szerepel kézműveskedés, manuális tevékenységek, udvari mozgásos játékok és társasjátékok. 2007-ben a klubnapközis programunkkal 80.000Ft-ot nyertünk egy pályázaton, melyből társasjátékokat vásároltunk. Igyekszünk minél több érdekes kézműves technikát bemutatni, változatos játéklehelőséget kínálni a gyerekeknek.

A többi péntek délutánon a napközis tanítók osztályszinten szerveznek játékos elfoglaltságokat, általában ilyenkor jut egy kicsit több idő kötetlen beszélgetésre, heti munkájuk értékelésére.

Rendszeres nézőközönsége vagyunk a Bóbita Bábszínház és a Harmadik Színház gyermekelőadásainak, alkalmanként az ÖKO kuckó foglalkozásain is részt veszünk, valamint a 3. és 4. osztályok könyvtárba is rendszeresen látogatnak.

Tanulmányi munka

Délután 2 és 3 óra között üres az udvar, csendesek a folyosók, ekkor készíti el mindenki a házi feladatát. Persze a zeneiskola és egyéb szakkörök, sportkörök foglalkozásai belecúsúszhatnak ebbe az órába is, de már az elsősök is megtanulták, hogy ilyenkor csak lábujjhegyen, lakattal a szájukon közlekedhetnek, hogy tanuló társaikat ne zavarják. A gyerekek nyilatkozataiból kiténik, hogy a napköziben még a leckeírás is jó, mert a tanító néni tud segíteni és szorgalmi feladat is van és talán a közösség ereje még a tanulást is megkönnyíti. Tanulópárok, tanulócsoportok segítik egymás munkáját, ezzel is igyekszünk „egymás terhét hordozni”.

Tanóra a napköziben

Végezetül egy idézetet szeretnék megosztani az olvasóval, mert úgy érzem, mindnyájunknak megszívlelendő üzenetet közvetít.

„Ha a gyerekek toleráns légkörben élnek,

Megtanulnak türelmesnek lenni.

Ha a gyerekek bátorítva élnek,

Megtanulnak bízni.

Ha a gyerekek dicsérve élnek,

Megtanulják megbecsülve érezni magukat.
 Ha a gyerekek méltányosságban élnek,
 Megtanulják az igazságot.
 Ha a gyerekek biztonságban érzik magukat,
 Megtanulnak hittel élni.
 Ha a gyerekek megerősítve élnek,
 Megtanulnak szeretni.
 Ha a gyerekek elfogadva és barátságban élnek,
 Megtanulják megtalálni a szeretetet a világban.”
 Dorothy Law Holte: Egy élet a kezében...- részlet

Horváth Judit
tanító-napközis nevelő

KÓRUSÉLETÜNK

„Bármilyen tehetséged van, használd azt: az erdő is nagyon csendes lenne, ha csak azok a madarak énekelnének benne, akik a legjobban tudnak énekelni.” /Henry Van Dyke/

Tizenhárom év telt el az általános iskola megalakulása óta, és közel ennyi ideje van kórusa is ennek az intézményegységnek. Kezdetben az alsós kisgyermek és a felsősökkel együtt énekeltek, majd néhány éve különválva, két kórust alkotva dolgozunk. Megalakulásunk óta a cél az, hogy minden énekelni szerető gyerek járhasson közénk, hogy énektudását gyarapítsa, hallását fejlessze, zeneszeretét elmélyítse.

Kiskórusunk a Székesegyházban szerepelt 2008

Persze az énekkar nemcsak „móka és kacagás”, hanem kemény munka is. Ahogy Vezér Tamás 7.b osztályos tanuló megfogalmazta: „Sokan azt gondolják, hogy az énekkar csak „púp a hátunkon”. Ez lényegében igaz is, mivel nagyon sok dalt tanulunk, és nagyon sokat próbálunk egy-egy év során, de végül a kemény, fáradalmas munka mindig meghozza a gyümölcsét egy-egy fellépéskor (például a Székesegyházban), vagy templomi szolgálatkor.”

Templomi szolgálat

Minden tanévben 15-20 új művet tanulunk, és ez bizony kemény munkával lehetséges csak, hiszen nem elég a saját szólamunkra figyelni, ott van a többi is! A fülek és a hangok összecsiszolásához, egymáshoz igazításához is sok idő és gyakorlás kell. Mindezt türelemmel vagyok hálás a kórustagoknak, akik kitartóak a munkában és kiválóan helyt tudnak állni a fellépésekkor. Szívet melengető látvány és élmény hallani a gyerekeket, akik igazán fegyelmekkel, és tudásuk legjavát mutatva igazi zenei élménnyel örvendeztetik meg a hallgatót.

Ebben az évben a kiskórus munkáját (az alsós kicsinyeket) Molnár Anikó irányítja, aki a „Kontrasztok” Zeneiskola szolfézstanárnője. Az ő munkája kitűnő alap lesz a felsős kórus tevékenységéhez. A 2007/08-as tanévben szintén az előbb említett zeneiskola egyik tanárnője, Horváth Katalin segítette a művek megtanulását.

Nagykórus a Pécsi Adventen 2009

A tizenhárom év rendszeres fellépései közé tartoznak a Pécsi Advent rendezvénysorozatán való megjelenés és a két évente megrendezésre kerülő Ökumenikus Kórustalálkozón való fellépés is. A 2005-ben kiadott, „Ő és új énekek” címmel megjelent CD lemezen mindkét általános iskolai kórus képviselteti magát.

Idén új hangszert vásárolt az iskola: csengettyű zenekar beindítását terveztük el, ehhez szereztünk be két garnitúra csengettyű-sorozatot. A munka nemrég kezdődött, és az iskolai karácsonyi hangversenyre már be tudtunk mutatni egy szép, többszólamú karácsonyi darabot.

Szólj csengő, csingi-lingi-ling...

A felsős kórus munkájáról Farkas Kata (7.b) így számol be: „A tavalyi tagok és az új ötödikesek hétfőn a hetedik, szerdán a hatodik órában küzdenek egy-egy hangverseny vagy fellépés sikeréért.... Bátorítjuk a tehetséges és jó hangú felsősöket, hogy jelentkezzenek hozzánk!”

Katához csatlakozva én is biztatok mindenkit arra, hogy jelentkezzen a kórusunkba, hogy énekszóval minél több örömet szerezhessünk a hallgatóságunknak és minél többen dicsérhessük az Urat!

„Magasztaljanak a népek, ó Isten, magasztaljon minden nép!” /Zsolt. 67,4/

Duchnovszky Julianna
ének-hittan szakos tanár

SZAKKÖRI MOZAIK

Kémia szakkör

Ahhoz, hogy jó vegyészek, gyógyszerészek, orvosok nevelődjenek hazánkban, már általános iskolában fontos a kémia tantárgy megszerettetése, a diákok érdeklődésének felkeltése. Mivel két évben, hetedik és nyolcadik osztályban tanítjuk heti másfél órában átlagosan e tárgyat, ez igen nehéz feladat. Abban a félévben, amikor csupán egy tanóra van egy héten, gyakorlatilag a felejtés jobban működik, mint a tanulás.

Minden évben vannak nagyon tehetséges tanulóink, akik fogékonyak e tantárgy iránt is.

Nekik ajánlom a szakköri foglalkozást. A lehetőségem egy óra hetente, ami kevés egy tartalmas foglalkozáshoz, így kéthetente jövünk össze másfél órára. Igyekszem felkészíteni tanulóimat a középiskolai kémia tananyag könnyebb befogadására, a kémiai számítások mélyebb, alaposabb megértésére és nem utolsósorban a tavaszi időpontban megrendezésre kerülő Hevessy György kémia versenyre is. Az elméleti témák mellett sokat kísérletezünk, melyben a gyerekek is aktívan veszik ki részüket. Remélem, felnőtt korukban is szívesen fognak visszaemlékezni ezekre a kötetlen, vidám foglalkozásokra. Másként dolgozunk, mint tanórán, hisz itt lehet vitatkozni, egymást meggyőzni, sőt kisebb csapatokban is oldanak meg feladatokat a gyerekek. A kísérleteket is közelebbről szemlélhetik. Kisebb létszámban sokkal szélesebb a lehetőségek tárháza, s ez eredmény tekintetében hatékonyabb is.

Nekem megtiszteltetés velük dolgozni és öröm látni vidámságukat, fejlődésüket.

Varga Jenőné
matematika-kémia szakos tanár

Fizika szakkör

A világhírű tudóst, Albert Einsteint egyszer egy vendégségben megkérték, meséljen arról, mi is az a – nevéhez fűződő, híres – relativitás-elmélet. A nagy ember habozás nélkül felállt, és elmondott egy történetet, mely arról szólt, hogy egy forró nyári napon kiadós sétát tett egyik barátjával, aki vak volt.

- *De jó lenne egy pohár tej! – szólalt meg Einstein.*
- *Pohár – válaszolta a barát –, azt tudom, micsoda. De mi az, hogy tej?*
- *Nos, a tej egy fehér folyadék – magyarázta Einstein.*
- *Folyadék, azt tudom, hogy mi – mondta a vak ember –, de mi az, hogy fehér?*
- *Óh..., a fehér a hattyú tollának a színe.*
- *Toll, azt tudom, micsoda, de mi a hattyú?*
- *A hattyú egy madár, amelyiknek görbe a nyaka.*
- *Nyak, azt tudom, micsoda, de mi az, hogy görbe?*
- Akkor Einstein elvesztette türelmét, megragadta barátja karját, és kihúzta egyenesre.*
- *Most a karod egyenes – mondta. Aztán behajlította a vak barát karját a könyökénél. - Most görbe.*
- *Óh! – kiáltott fel a barát. – Most már tudom, mi a tej!*

Köztudomású, hogy az utóbbi évek oktatáspolitikája következményeként a reál tárgyak (fizika, kémia, biológia, földrajz) óraszámja csökkent a legnagyobb százalékban. Ezért is megnyugtató, hogy ebben a tanévben iskolánkban indulhatott fizika tehetséggondozó szakkör. Elsősorban hetedikeseknek hirdettük meg, de nagy örömünkre néhány nyolcadikos is csatlakozott a „csapathoz”.

A szakkör két alapvető célja:

Elsősorban szeretnénk fejlődési lehetőséget biztosítani a fizika iránt érdeklődő (nem feltétlenül reál beállítottságú) tanulók számára, hiszen a tanórákon csak nagyon kevés nehezebb, gondolkodtató feladat kerül(het) elő.

Másodsorban célunk, hogy felkészítsük tanulóinkat versenyekre, ahol reményeink szerint méltó módon tudják majd képviselni iskolájukat.

A heti egy óránkon feladatokat oldunk meg. Ezek a feladatok szorosan kapcsolódnak a mindennapokhoz, olyan készségeket, képességeket fejlesztenek, melyeket diákjaink egyrészt általános iskolai fizika óráikon, másrészt majd – hiszen némi pluszt is becsempészünk az anyagba – középiskolai tanulmányaik során tudnak hasznosítani. Egyértelmű, hogy azok a gyerekek, akik már általános iskolában a kötelező órákon felül is foglalkoznak fizikával (elsősorban feladatmegoldás szintjén), könnyebben veszik majd az akadályokat a cseppet sem könnyű gimnáziumi tananyag elsajátítása során.

Matematika szakkörön – ötödik és hatodik évfolyamon – olyan feladatokat veszünk elő, amelyek kiválóan fejlesztik a matematikai kompetenciát. A tehetséggondozás során a logikus gondolkodás, az úgynevezett „józan paraszti ész” fontosabb, mint az, hogy minél több ismeretet szerezzünk. (Nem elhanyagolva természetesen ennek jelentőségét sem.) Célunk tehát nem az, hogy minél többet számoljunk és írjunk (ezzel kicsit unalmassá is tennék az órát), hanem az, hogy a könnyebb-nehezebb feladatok lépésről lépésre történő levezetésével – és ezen lépések lejegyzetelésével – a logikus gondolkodás irányába tereljük, neveljük tanulóinkat.

Matematika szakkörösök 2009-ben

Sebők Zsolt
matematika-fizika szakos tanár

Rajz szakköri munka

Még csak harmadik esztendeje tanítok a Refiben, ebből pedig a második tanévet kezdtük meg úgy, hogy szakkört is indíthattam. Mindig szerettem volna egy olyan csapattal dolgozni, akiknek nem kényszer, hanem öröm, hogy alkothat.

Szerencsés helyzetem van, mivel sok tehetséges gyereket találtam iskolánkban, akik lelkesen vesznek részt a pluszfoglalkozásokon is.

Advent - Kiss Barbara

Ősz - Nagy Sámuel Csaba

Igazi műhelymunka alakult ki, főként a festészet, grafika irányába mozdultunk el. Új technikákat is be-belopunk a délutánokba pl. linometszés, pasztell, akvarell. Elsősorban pályázatokat célzunk meg, munkáink több városi és országos kiállításra is bekerültek. Alkotásainkkal az iskola falait díszítgetjük, ezzel igyekszünk színesebbé tenni.

Nemcsak a sikerélmény hajtja kis csapatunkat, hanem kellemes, oldott légkör alakult ki a gyerekek és köztem. Nincsen kötelező tanóra jellege, már várjuk, hogy találkozzunk.

Tavirózsák - Vég Jonatán Zsolt

Védd a természetet – Antal Judit

Monogram terv - Kaiser Fruzsina

Évente egy múzeumlátogatás is belefér programjainkba, amelyre érdeklődők is csatlakozhatnak.

Tavaly pl. Budapesten jártunk, a Nemzeti Galériát, a Mátyás templomot, a Várat tekintettük meg.

Főként felsős tanulók vesznek rész a művészeti szakkör foglalkozásain, de egy-két alsós tehetség is ellátogat hozzánk.

Szeretném ezt a lendületet megtartani és minden művészet iránt érdeklődő, tehetséges gyermeknek megmutatni egy újabb önkifejezési módot. Felkelteni az emberek figyelmét, hogy mennyire fontos elgépiesedett, "kész árus" világunkban a kreatív gondolkodás, tevékenykedés.

Sáricsné Horváth Zsófia
tanító-rajz szakos tanár

DIÁKÖNKORMÁNYZAT

DÖK a kezdetek kezdetén (2006-2008)

Sokszor hallani, hogy az iskolai éveket nem a padban eltöltött idő teszi feledhetetlenné. S bizony, ha a saját tanéveimre tekintek, azok is ezt bizonyítják. A tanultak, ha nem használtam őket, elhalványulnak az évek alatt.

Emlékszem viszont arra, hogy mikor, minek öltöztünk be a farsangon és arra is, hogy hogyan szappanoztuk le a táblát április elsején, s hogy emiatt fél délelőtt térdelnünk kellett

az iskola padjain. Emlékszem a teadélutánok ízére és a közös filmvetítésekre. A versekre, amit egymásnak írtunk adventkor, és a kirándulások, a sportnapok felszabadult örömeire. Azt hiszem, egy diákönkormányzat feladata az, hogy megszorítsa azokat az élményeket, amelyek színessé teszik az iskolai életet. Erre törekedtünk a DÖK-ös gyerekekkel az elmúlt pár év alatt.

„Minden kezdet nehéz” – mondják, s ezt mi is megtapasztaltuk, hisz el kellett telnie egy kis időnek, mire a gyerekekkel együtt rájöttünk, hogy mire jó, ha van érdekképviselő. Emlékszem, a kezdeti gyűlések még arról szóltak, hogy a szívüket öntötték ki diákjaink egy-egy fárasztó nap után. Aztán jött az ötletláda, amelybe a diákpresbiterek osztályaik többé-kevésbé komolyan veendő gondolatait gyűjtötték össze, hogy átbeszéljük, megfontoljuk egy-egy találkozón.

Volt, aki rövidebb órákat, hosszabb szüneteket kért, és volt, aki az osztályának szeretett volna padokat, új szekrényt. Volt, aki iskolarádiót akart alapítani, és volt, aki a menza ételeit szerette volna megreformálni...

Idővel aztán kialakult önkormányzatunk arculata, amely az évek során egyre több feladatot vállalt magára. Míg a kezdeti időkben szinte csak a tanártársaim segítségével szerveztük a DÖK napot, addig 2008-ra már igazi csapatmunka alakult ki.

Emlékszem, nagy izgalommal készültünk az első ilyen alkalomra. A játékos feladatokon túl nagy élmény volt a Márkus Színház Helység kalapácsa című előadása. Öröm volt látni a felszabadultan kacagó arcokat, amint kezükbe kaptak egy-egy cukorkát, egy „levágott fület” vagy éppen megkapták az „utolsó lehetőséget”.

A második évben már DÖK elnökünk is volt, Boglári Bianka. Az együtt dolgozás még nem történt tökéletesen, de az önkormányzati napunk, azt hiszem, mindenki számára felejthetetlen maradt. Tóth Gyuri kollégám segítsége és ötlete alapján reneszánsz napot szerveztünk. Az ünnepséget Mátyás királlyal (Csüllög Ferivel) együtt nyitottuk meg. Majd a gyerekek állomásról állomásra haladva ismerhették meg a királyi bűvészet titkait, a reneszánsz játékokat, az íjászatot, a cserkészlet rejtelseit, vagy akár a vakok világát. Többen korhű ruhába is öltöztek plusz pontért. Nagy móka volt!

Megelevenedett Mátyás Király udvara

Reneszánsz udvar lakói a REFI-ben

Mondják, hogy három a magyar igazság... Valóban, a harmadik évre sikerült Vágó Abigél és Réder Zsófi személyében olyan vezetőket találni, majd olyan önkormányzatot alapítani, amelynek tagjai igazán magukénak érezték az iskolai élet segítségét. Elnökeink olyan programot állítottak össze, amit évközben igyekeztek meg is valósítani. Igazi segítséget kaptam személyükben. Nagy öröm volt látni, hogy fogták össze olykor-olykor nélkülük is a gyűlésen résztvevőket és megbeszélték a diákokkal a teendőket.

Ötleteik alapján megújítottuk a Garabonciást, melynek cikkei a különböző számokban egy-egy témához kötöttük. Az iskolai menzán kívánságnapokat tartottunk, amikor egy-egy osztály kedvencét főzték meg szakácsaink. A nap menüjét pedig saját készítésű plakát hirdette. Sikerült megszervezni az osztályéneklési versenyt is, köszönet az osztályfőnököknek és a gyerekeknek! Többen osztálybemutató diavetítést is készítettek év végére.

Azt gondolom, hogy ezek a napok hozzájárultak ahhoz, hogy jobban megismerhessük egymást, és közösségünk erősebb legyen.

Az év végi diákönkormányzati nap, melyet újra a cserkészekkel közösen szerveztünk, 2008-ban is sok jó ötlettel telt meg. A több helyszínt átfogó programok között volt ételkészítés és kóstolás, filmvetítés, táncbemutató, ügyességi játékok, cserkész-előadások.

Örömmel láttam, hogy ez a nap a diákokról szólt. Ők nyitották és zárták be azokat a programokat, melyeket együtt találtunk ki.

Métázás

Remélem, az első pár év alatt sikerült elültetni tanulóinkban az igényt arra, hogy ilyen formában, önkormányzatot alakítva is hangot adjanak véleményüknek, és ez által jobban megszeressék iskolájukat. Nekem nagy öröm volt a közös gondolkodás, a közös élmény, melyet évek múltán is magamban hordok.

*Fekete Etelka
volt DÖK elnök*

Általános Iskolánk Diákönkormányzata 2008-2009

2008 októberében vettem át a Diákönkormányzat vezetését. Sok szervezéssel, munkával jár ez a feladat, de annál nagyobb örömmel jutalmaz meg a végén. Mondhatni közkívánatra lehetőségünk nyílt új programok beindítására, ami nagy sikert hozott.

2008-ban rendeztünk először Ki Mit Tud? vetélkedőt egyfajta tehetségkutató szándékkal és burkolt pedagógiai céllal, hogy a vállalkozó kedvű gyermekeknek színteret biztosítsunk talentumuk megcsillogtatására. „Házon belül” talán a kevésbé gyakorlottak is sikeresen küzdenek meg a lámpalázzal. Ez is jó gyakorlási lehetőség az esetleges későbbi, nyilvánosság előtti szereplésre. Több kategóriában várunk nevezéseket. Ezek a szépirodalom és vers, éneklés, hangszer, tánc és egyéb kategóriák. Közel 40 versenyszámot kellett értékelnie a szakavatott zsűrinek.

Ki mit tud? vetélkedő 2009

Farsangi alkalmaink évről évre szabad teret adnak a diákok alkotó fantáziájának. Hosszú előkészület előzi meg a jelmezes bemutatót. Az osztályok együtt készülnek csoportos jelmezekkel, melyeket saját kezűleg készítenek.

Múlnak a gyermekévek, nincs vissza út...

O, azok a boldog 60-as évek...

Rendkívüli lelkesedést váltott ki mind a hallgatókból, mind a felkészülőkből a karaoke daléneklő verseny megrendezése. Kizárólag magyar zeneszámok közül válogattunk. Igyekeztünk a magyar zenei élet minden rangos előadóját megszólaltatni, s a különböző stílusok teljes spektrumát lefedni. Szerepeltek dalok Máté Pétertől, Cserhádi Zsuzsától, az Edda együttestől, a Republictól, Hungáriától – hogy csak néhány előadót említsek. Mindkét eddigi alkalmunk nagysikerű volt, 40-60 fő nevezett.

Karaoke 2008

Tartunk rendszeresen sportversenyeket is. A 2008/2009-es tanév DÖK-napját hat állomás köré szerveztük. Odafigyeltünk, hogy minden készséget és minden tanulót megmozgassanak a teljesítendő feladatok. Témák szerint kellett rajzokat készíteni, történeteket különböző előadásmódok szerint előadni, adott kor ruháit, illetve ételeit elkészíteni. Kirakóverseny, bibliai rejtvényfejtés és osztályéneklő verseny zárta a produkciók sorát.

Bizakodva tekintek a jövő felé, s remélem, hogy az eddigi mozgalmas események után a következő évek még izgalmasabbak, színesebbek lesznek.

DÖK napi időutazás

Torna a szabadban – Sportnap

Tanulunk elsősegélyt nyújtani – Egészségnap

Terveink közt szerepel főzőversenyek, kirándulások, korcsolyázás, éjszakai sportversenyek szervezése. A sikerre való tekintettel szeretnénk a karaoke-éneklést többfordulósá tenni, melynek végén a népszerű 'Popdaráló' televíziós dalszöveg-verseny mintájára mi is megrendezzük a magunk zenei vetélkedőjét.

Lehetőségeinkhez mérten igyekszünk minden igényt kielégíteni a diákközösség számára a jövőben is.

*Kilián Balázs
testnevelő szakos tanár, a DÖK vezető tanára*

HANGULATKÉPEK

Válogatás kisiskolások fogalmazásaiból

Miért szeretem az iskolámat? Miért szeretek a Refibe járni?

Nagy izgalommal vettem kezembe a gyerekek fogalmazásait, hiszen minden írásuk tud valami újat nyújtani egy felnőtt számára. Szívesen csemegéztem azokból a sorokból, amelyek azt bizonyították, mennyire szeretnek a Refibe járni.

Nemrég olvastam egy könyvet, amelyben olasz gyerekek fogalmazásait gyűjtötték össze a vallásról, hitről. Nagyon mulatságos és mégis éles látásmódról adtak tanúbizonyságot. Hasonló érzéseket nyújtottak a mi tanulóink vallomásai is.

Egy kis válogatással szeretnénk megmutatni, hogyan emlékeznek tanulóink a múltra, miként élük meg jelenüket és betekinthetünk abba a varázslatos világba, amelyet az ő szemükkel láthatunk.

„Mikor belépek az iskolába, víg társaság fogad. A hétfői reggeleket áhítattal indítjuk... Az udvaron focipálya, padok vannak. Sok foglalkozás vár bennünket. Most az E épületben tanulok. Mikor a gimnázium előtt állok, csak gyönyörködni tudok a szép épületeinkben.”

Pintér Zsombor 3.a

Áhítat a csarnokban

„Az iskolában sok érdekes program van pl. kirándulás. Meg vagyok elégedve majdnem mindennel... Az osztályban nagyon sok a lány, ezért könnyű barátnőt választani. Az udvar is jó! Csak egy kicsit kicsi.

Az osztályban jól érzem magam, mert jó a hangulata. Rendkívül jók a jegyeim.

A nagy udvarban szeretek lenni. Szeretünk a konténerben ebédelni. A sportcsarnok is nagyon nagy.... Szeretek felérni a második emeletre. Az osztályban csend van reggel.”

Nagy Katalin 3.a

Mindig finom ebédet kapunk!

„Most elmondom a kedvenc programjaimat: nagyon szeretem a csendesnapokat, a farsangokat és a Márton napot, március 15-ét, az aradi vértanúk napját, a karácsonyi vásárt... Nagyon szeretek kirándulni és bábszínházba vagy színházba menni. Egyszer elmentünk Abaligetre és Sikondára.

De még játszani is nagyon szeretek. Ezekért a dolgokért szeretek iskolába járni.”

Tukora Péter 3.a

„Az iskolában nagyon jó tanárok vannak. Szeretem az órákat.... A szünetekben nagyon sokat szoktunk játszani, sokat fogócskázunk. Az osztályterem szép. Szoktunk kirándulni, például voltunk Sikondán, gyűjtöttünk terméseket.... Színházban is jártunk, a színház előtt ott vártak a szüleink.

Mi vagyunk az épület legtetjén és nagyon sokat lépcsőzünk, de szép a kilátás. Ebben az iskolában főznek a legjobban.

Szeretek itt tanulni... Ebben az iskolában van gólyaláb, labda, focipálya, röplabdapálya, hogy a szünetekben tudjunk játszani. A sportcsarnokban szoktunk tornázni és ünnepélyeket tartunk.

A focipálya ritkán szabad

Ez az iskola a legjobb!

Kedvenc tantárgyam az olvasás! Nagyon izgalmas történeteket olvasunk!.... Azt kérem, hogy negyedikben is legyen Szélkiáltó koncert!... Az a kár az iskolában, hogy mindig ebéd után hazamegyek.”

Horváth Marcell 3.a

„Szeretem ezt az iskolát, sok aranyos osztálytársam van... Nagyon jól tanítanak a tanárok. Szép osztályterem vannak. A mi osztálytermünk is nagyon szépen van kidíszítve. Jó a majális. A sportnap, a Ki mit tud? is érdekes!... Sokat tanulunk Istenről és Jézusról és a Szentírásról. Szeretek ide járni!”

Szerecz Sarolta 3.a

A 2.b osztályterme

„Azért szeretek a Refibe járni, mert négy év alatt embert faragott belőlem. A három és fél év alatt a félénk kisfiúból komoly fiatalember lettem... Én a Refiben zenélek is, most éppen gitározom... Az iskolának van egy nagy könyvtára, ahol rengeteg könyv van. Szeretem a sportcsarnokot, melynek szertárában szinte minden sporteszköz megtalálható. Tetszik a nyelvtanulás, én angolt tanulok.”

Bayer Levente 4.b

„Nagyon örülök, hogy minden év valami újdonsággal kezdődik. Idén például: Kálvin János tiszteletére építettek egy szobrot. Tavaly pedig röpipályát építettek... A különórákat is szeretem, például: zeneiskola, rajz szakkör.”

Pelle Kata 4.b

„Már óvodás koromban elhatároztam, hogy ebbe az iskolába fogok járni, mert ide járt a bátyám is és nagyon sok jót mesélt nekem. Nagyon vártam az első évnnyitót, mert kíváncsi voltam, hogy kik lesznek az osztálytársaim és a milyen lesz a tanító nénim.”

Futó Andris 4.b

„Délutánonként lehetőségünk van zenét tanulni, sportolni, cserkészetre járni és vannak családi programok is. Ezek közül az egyik kedvenc élményem, amikor májusban majálist szerveztek. Biciklivel mentünk és mindenféle jó programok voltak: henna-festés, labdajáték és biciklizés.

Közben a szülőknek főzőverseny volt.... Nagyon jól éreztük magunkat.”

Kiskuti Adrián 4.b

„Elindulok otthonról, nagy táskával, tornazsákkal, hegedűvel: iskolába megyek. Mikor megérkezem, hatalmas udvar tárul eléem. Épületeink meleg színű téglái biztosságot adnak. A rendezett környéken nincsen városi forgalom, családi házak közé épült a sulis. A halkan csordogáló patakocska jó hangulatot ad az udvarnak.”

Pintér Emma 4.b

Harang hangja hív minden hétfőn az áhítatra

„A harangunknak szép csengő hangja van, amely hétkezdő áhítatok előtt és ünnepeken szólal meg.... A porta mellett lakik Morgó, egy aranyos újfunlandi-rotweiler keverék.”

Kálló Ábel 4.b

„Az érdekes órák között jókat játszunk az udvaron. A diákpresbiterek és tanáraink jó szabadidős programokat szoktak szervezni. Az iskolabusz sok gyerekeknek könnyebbé teszi a bejárást és a hazajutást.”

Schmidt Bertalan 4.b.

„Úgy kezdjük a hetet, hogy áhítatot tartunk, ez erőt ad a hétre. Az iskola sok épületből áll. A legnagyobb a Gimnázium, csodaszép belülről és kívülről is. Van a tetején egy csillag, az nekem tetszik.... Az én iskolámat szívesen ajánlom mindenkinek!”

Szilágyi Levente 4.b

„A Refi egy csodás iskola. Elsősen kezdtem pályafutásomat a kisiskola épületében. Mára már a Bérleménybe költöztünk.

Az első osztály számomra csupa móka és kacagás volt. Szerettem a tanárokat is. Másodikban sokat jártunk a Bóbita Bábszínházba és az osztálykirándulásokon is mindig örömeimet leltem. Akkor is szerettem iskolába járni, bár a korai kelés fárasztó volt. Gondoltam: „hogyan elszaladt az idő?...” máris a harmadik osztályt tapostam. A századik matekórát tartottuk meg és két osztálytársam tanította. Az ópusztaszeri kirándulás is felejthetetlen élmény volt számomra. Immár negyedikes vagyok. Sok mindenem keresztülmentem már a négy év során, és ha valaki megkérdi tőlem, hogy melyik a legjobb iskola, bátran merem állítani, hogy a pécsi Refi.

Örülök, hogy ennek az intézménynek a tagja lehetek. Büszkén viselem a Refis pólót, valamint a nyakkendőt minden ünnepség alkalmával, amiből már útközben látják rajtam, hogy hova tartozom. Ezt az iskolát ajánlom mindenkinek!”

Fazekas Daniella 4.b

„Itt az alap tantárgyak mellett hittant is tanulunk. Ez a tantárgy Istenhez hoz közelebb. Most már rendszeresen járok templomba. Hittanon nem csak Istenről tanulunk. Valamilyen szinten a hittan történelem, hiszen itt is vannak jelentős történelmi események.

Ebben az iskolában a sportot is sokan űzik. Minden péntek délután fociedzés van, hiszen nemcsak lélekben kell erősnek lenni, hanem fizikailag is. Nagyon szeretek focira járni. János bácsi az edzőnk. János bácsival a Jurisics kupán 2-szer állhattunk a dobogó legfelső fokára. Az osztállyal is értünk el szép eredményeket. A Zrínyi Ilona matematikai versenyen 380 gyerek közül 38. lettem.

Ha örökké élnék, egész életemben itt tanulnék. De sajnos nem élek örökké. Én remélem, amit itt sajátítottok el, annak köszönhetően a felnőtt korban is szép eredményeket érek majd

el. Ebben az életszakaszban, amelyben most én vagyok, az agyamnak fejlődésre van szüksége.

A kedvenc tantárgyaim a testnevelés és a matematika. Ezen kívül nagyon foglalkoztat a csillagászat. Szeretem a technikát, bár nem vagyok benne olyan jó, de a tanárim bízhatnak és ez erőt ad. Az első perctől fogva nagyon szerettem ezt az iskolát.

Minden osztálytársam más-más egyéniség. De szerintem egyvalamiben mindannyian egyet értünk, ez egy remek iskola.”

Dér Dániel 4.b.

„Lassan négy éve, hogy hat évesen először beléptem az iskola kapuján. Nagyon izgultam és anyukám kezét fogtam szorosan, majd beléptem az osztályterembe.

A teremben vidám pajtások vártak, és ahogy tanító nénimre néztem, már láttam, hogy sok tudás vár rám. Volt vele egy vicces napközis tanár, Feri bácsinak hívták. Az első év nagyon eredményes volt. Megtanultam írni, olvasni, számolni. Délutánonként Feri bácsival a tanulás után zenéltünk, játszottunk és elkezdtünk megismerkedni a nagyvilággal!

Majd második lettem. Sajnos Feri bácsitól el kellett búcsúznunk, de jött helyette egy kedves napközis tanárnő, Erzszi néni. Minden délután olvasott nekünk egy mesét. Délelőttönként Klári nénivel szorgalmasan tanultunk. A szünetekben sokat játszottunk és közben egyre jobb lett az osztályközösség.

Harmadik osztályban megint új napközis tanárt kaptunk, Melinda nénit. Minden délután teázott velünk, ekkor szerettem meg a teát. Segítségével megtanultuk a bibliai szövegeket, így év végén szinte az egész osztály kapott egy-egy kupát. Közben emellett tanultunk is, egyre jobbak lettek tanulmányi eredményeim.

Ebben a tanévben már Gabi néni a napközis tanárunk. Tőle fegyelmet és időbeosztást tanultam.

Klári nénitől tanultam írni, olvasni

Külön szeretnék beszélni osztályfőnökömről, Klári néniről. Tőle tanultam a legtöbbet: matematikát, olvasást, írást, nyelvtant, környezetet, fogalmazást. Köszönöm neki, hogy a négy év alatt ennyi mindenre megtanított és azt kívánom, hogy továbbra is ilyen boldog legyen.”

Bayer Levente 4.b

„Még elsőben történt, de még ma is pontosan emlékszem erre a bizonyos napra. Térjünk csak rá, hogy mi is történt!

Egy szép napon nem tanultunk. Ezen a napon be lehetett vinni az iskolába a kedvenc játékunkat. Mindenki megmutatta, hogy mit hozott, majd ha a másik megengedte, akkor ki lehetett próbálni egymás játékát. Én majdnem mindegyiket kipróbáltam. A legjobban egy volt osztálytársamé tetszett, ez egy játék barkácsasztal volt. Utána mindig ilyenre vágytam.

Igaz, hogy már negyedikés vagyok, de szerintem most is lehetne egy ilyen nap. Nagyon szeretném megismerni a barátaim kedvenc játékait.”

Mohai Szilárd 4.a

„Én a 4.a. osztályba járok. Még a nyáron költöztünk ide, úgyhogy mindennel és mindenkivel most ismerkedem meg.

Tetszik ez az iskola, de vannak dolgok, amik mások, mint ahogy én szoktam meg. Egy új gyerekeknek mindig a rosszabb dolgok tűnnek fel először. Például minden napra kell vinni táskát. A régi iskolámban csak pénteken kellett cipekedni.

Azután a jobb dolgokkal kezdünk megismerkedni. Ebben az iskolában sok szakkör van, ahol megtudhatod, mi rejlik benned. Kipróbálhatod magad színészként, matematikusként, szobrászként vagy újságíróként. Ezt tettem én is.

Barátokat gyűjteni jó a focisapatban vagy a kosárlabdapályán. Az udvaron is sokat maradhatunk.

Ez az iskola egyre jobban tetszik nekem.”

Nagy Ákos 4.a

„Nagyon sok emlékem van az iskolámról. Sokat tanultunk, játszottunk és kirándultunk már együtt. De kezdjük az elején, mert ezzel kezdődött minden.

Égertetőre kirándultunk 2007

Jól emlékszem, amikor először jöttem iskolába. Nagyon meg voltam ijedve, hogy itt hagynak a szüleim. Aztán a második napon már rájöttem, hogy nem kell félnem senkitől. A harmadik napon már szereztem barátokat és nagyon jól éreztem magam. Amikor jöttek értem a szüleim, örömmel meséltem el, hogy mi történt velem aznap. Másnap újra találkoztam a barátaimmal és azóta is így van ez minden nap.

Azóta is ők a legjobb barátaim, pedig már negyedik osztályosok vagyunk. És remélem, hogy felsőben is azok maradnak. A legfontosabbat köszönhetem az iskolámnak, a barátaimnak.”

Dittert Bálint 4.a

„Nagyon szeretünk kirándulni, de amiről most írok, az volt nekem a legérdekesebb. Tavaly ellátogattunk a vakok iskolájába, ahol a „Láthatatlan kiállításon” vettünk részt.

Egy földalatti pincébe mentünk le. Az ajtó mellett botok sorakoztak, kivettem egyet. Lassan mentünk le a pincébe. Amint egyre lejjebb mentünk, dohos, meleg levegő vágott az arcunkba. (Egy kicsit féltem!) Aztán elindultunk. Voltunk úttesten, lakásban, piacon, erdőben. Utána egyre magasabb küszöbök jöttek, egyszer el is estem. Alig vártuk, hogy újra felérjünk. Amikor végre fent voltunk, alig hittük el, hogy látunk.

Most már elhiszem, hogy sokkal rosszabb sorsunk is lehetne.”

Budavári Glória 4.a

Tanórán kívül is sok érdekes dolog történik velünk!

Tanulóink a kötelező iskolai órákon kívül nagyon sokféle tevékenység, program, szakkör aktív résztvevői. A gyerekeknek lehetőségük van az ebéd után kórusra, matematika szakkörre, labdajátékra, cserkészetre, zenei- és hangszeres órákra, focira, táncra járni. A szabad programokon kívül szívesen és rendszeresen járnak különböző tantárgyakhoz kapcsolódó versenyekre is. Így emlékeznek az elmúlt időszak eseményeire:

„A Duna –Dráva Nemzeti Park minden évben kétszer, a Föld Napján és az Állatok Világnapján rendez vetélkedőt a város iskolásainak. Az osztályunk csapata már első óta minden évben részt vesz a versenyeken. Ebben a tanévben az Állatok Világnapján vettünk részt, 2009. október 5-én. Jó volt a verseny és sokat kellett tanulni rá, de megérte a fáradságot. Megtanulhattuk, hogy hogyan fejlődnek, mivel táplálkoznak, hogyan szaporodnak, milyen körülmények között élnek az állatok. Voltak írásbeli és szóbeli feladatok is. A válaszokat csapatmunkával adhattuk meg. Az eredménytől függetlenül mindenki kapott ajándékot. A következő alkalommal is szívesen részt veszek ilyen megmérettetésen.”

*Szilágyi Vajk és Szárszói Eszter 3.b.***Kirándulás Patcán**

„Hallottatok már az Apró Matematikusok versenyéről? 1-2. osztályosok számára rendezik meg. Baranya megye iskolásainak legjobbjai mérik össze tudásukat. Mind a két évben részt vettem a versenyen. Miután a gyerekeket csoportokra osztották, bementünk a kijelölt termekbe. A felügyelő tanár bemutatkozott, kiosztotta a feladatlapokat, és megkezdődött a munka. Amikor végeztem és ellenőriztem a munkát, beadtam a lapot, és kimehettem az iskola udvarára. Percről percre többen lettünk és játszottunk egy kicsit. Amikor letelt a versenyidő, és mindenkitől beszédtek a feladatlapot, vendégül láttak bennünket egy kis evés-ivásra. Kis idő múlva közeledett az eredményhirdetés. Én a 2008-2009-es tanévben, amikor második osztályos voltam, első helyezett lettem. Oklevelet és egy dinoszauruszokról szóló könyvet nyertem. Nagy élmény volt számomra ez a verseny. Küzdjete ti is tudásotokkal a nyereményért! Ajánlom nektek, szerezzon sok örömet az Apró Matematikusok versenyére!”

Juhász Dániel 3.b.

„Minden évben november elején rendezzük meg a sportcsarnokban a Ki Mit Tud-ot. A verseny zsűritagjai az igazgató néni, ének és magyar szakos tanárok. Kritikus szemmel figyelik a különböző fellépéseket. Vers, próza, ének, tánc, és egyéb kategóriában lehet jelentkezni. Én idén ének kategóriában indultam és második helyezést értem el. Néhány osztálytársam a tánccal próbálkozott. Előtte nagyon sokat gyakoroltak, bár nem értek el helyezést, de ügyesen és dinamikusan táncoltak. Sok jó produkciót láthattunk, és jól szórakoztunk.”

Balázs bácsitól megkaptuk az utolsó instrukciókat*Bunyik Rebecca 3.b.*

„Az osztályból igen sokan vesznek részt hétfő délután fél háromtól fél négyig a labdajátékon, melyet Balázs bácsi vezet. Bemelegítés után a kosárra dobás következik. Nagyon szeretjük a kosárlabdát és a meccsjátékot. Közkedvelt játék a tűz-víz kidobó is. Ilyenkor a fiúk és a lányok vetélkednek egymás ellen. Nagyon jó hangulatban telik a délután, szeretnék jövőre is járnunk.”

Alsós sportkör*Müller Hanna 3.b.*

„Délutáni rendszeres elfoglaltságok a zenei órák. A szolfézs és hangszeres órák helyszínét az iskola biztosítja, talán ennek is köszönhető, hogy sokan élnek a zenei oktatás lehetőségével. Heti két szolfézs és hangszeres oktatásban részesülnek a gyerekek. Osztályunk tanulói között népszerű a gitár, fuvola, furulya, klarinét, zongoratanulás. Kevés szabadidővel rendelkeznek ezek a gyerekek, de a zenei élmény és színvonalas oktatás kárpótolja őket. A kis művészeknek lehetőségük van a tanév folyamán arra, hogy a nagyközönség előtt megmutassák zenei tehetségüket, a gyakorlás eredményét. Ilyen alkalom a karácsonyi házi hangverseny is.”

Iskolánkban sokan tanulnak furulyázni

Az év végéhez közeledve az egyik legszínesebb és érzelmekben gazdag program a karácsonyi készülődés, ezen belül is a karácsonyi vásár. A gyerekek így fogalmazznak erről az időszakról.

„Minden évben megrendezi iskolánk a karácsonyi vásárt. Nekem a tavalyi évben tetszett a legjobban. Ilyenkor a szülők a tanárokkal együtt készülődnek. Adventi koszorút, ajtó- és ablakdísz, festett üvegmécseseket, karácsonyfadíszeket, narancslekvárt és még számtalan apró ajándékot vásárolhatunk szeretteinknek. A felsőbb osztályos diákok már maguk árulják portékáikat. Minden alkalommal jó hangulatban telik a vásár, sok szülő, nagyszülő és tanuló vesz részt.”

Pesti Viktor 3.b

„Én a családommal szoktam menni a karácsonyi vásárra. A vásár megkezdése előtt átadjuk az árulnivalókat, amiket otthon készítették a szüleim. Tavaly madáretetőt, dióhéj-bölcset és mézeskalács díszítésű koszorút készítettünk. A szüleimtől szoktam kapni aprópénzt, amit elkölthetek. Végignézem az árukat és általában zsákbamacskát, vagy apróbb tárgyakat vásárolok. A barátaimmal nézelődünk, beszélgetünk. Az osztály pultját is figyelemmel kísérem, hogy mennyi áru kelt el, és ha szükség van rá, segítek. Nézelődés után szüleimmel szendvicset, süteményt fogyasztunk és volt rá példa, hogy fényképet is csináltattunk magunkról. Nagyon várom az idei karácsonyi vásárt is.”

Antal Szilárd 3.b

Karácsonyi vásár 2009
Mit vegyünk?

„Szeretem a karácsonyi vásárt. Anyukámnak nagyon ügyes keze van, sokat segít az osztály portékáinak elkészítésében. Novemberben már türelmetlenül várom a vásár hangulatát, érdekességét, ilyenkor sokszor megkérdezem, hogy én mit tudok segíteni. Kedves anyukák, továbbra is legyen kedvetek és ötletetek a vásári készülődésre, hiszen értünk teszitek!”

Benkő Lívia 3.b.

„A tavalyi évben karácsony előtt pár nappal az Árkádban szerepeltünk az osztállyal. Egy betlehemi történetet adtunk elő a szűrös szőrű bárányról. Az osztályfőnökünk oldalról sugott nekünk és izgult velünk. A fellépésünk jól sikerült, és mindenki jól érezte magát. Idén is készülünk a szereplésre. Én különösen izgulok, mert egy olyan színdarabot adunk elő, aminek én leszek a főszereplője. A gonosz és szívtelen Jéghercegnőt játszom, akit legyőz a kedves, melegszívű Rózsika.”

Kúcs Viktória 3.b

*Összeállította: Sáricsné Horváth Zsófia tanító-rajz szakos tanár
és Vargáné Simon Krisztina tanító-napközis nevelő*

Válogatás a felsősök írásaiból

Felsőseinket kérdeztük arról, mit írnának iskolájukról. Az összehasonlíthatóság kedvéért megadtunk néhány mondatkezdést s nekik be kellett fejezniük saját gondolataik szerint.

A 2009 szeptemberében ötödik osztályossá érett növendékeinket megkértük, írjanak arról egy beszámolót, miként élték meg a felső tagozatossá válást. Az ő fogalmazásaikból is közlünk egy csokorra valót. Végül a hangulatképek sorát azok az írások zárják, amelyben az iskolai programokról írnak tanulóink.

Azért szeretek a Refibe járni, mert ...

6. osztályosoktól:

„... hetente áhítattal kezdünk és hittant tanulunk.”

„... itt a hittel kapcsolatban nagyon sok dolgot kaphatok, tapasztalatot szerezhetek.”

„... itt jól érzem magam és tanulhatok Istenről.”

„... nagyon kedvesek a tanárok, a menzán mindig finom az étel és nagyon jó fejek az osztálytársaim.”

„... fejlődhetek a lelki életben.”

„... mert jó a közösség, nagy a baráti kör és nagyon jók az osztálykirándulások.”

„... itt jó emberek vannak.”

„... a hétfők nem egyből tanúlással, hanem áhítattal, Isten igéjével kezdődnek.”

Jó együtt kirándulni!

7. évfolyamosok írták:

„... az osztálytársak mindig meghallgatják egymást, órán mindig csendben vannak, a tanárok nem szigorúak és mindig jó az időjárás a Refi környékén. Mostanság egyre kevesebb a szünet, a menzára járó gyerekek nem tolakodnak, egyre több a jó jegy és az új tanuló. A szmogot alig lehet érezni. Egyre kevesebb fát irtunk, egyre jobb diákönkormányzat-elnököket választunk, egyre több a kompromisszum. Eggyel mindig nagyobb szám van a tankönyveken. Komolyan, egyre jobban érzem itt magam!”

„... sok a kedves ismerős. Igaz, az osztályom néha rendetlen, de engem ez nagyon nem zavar. Az iskolában nagyon jók a tanárok. Az osztályfőnököm kedves, de szigorú. Sok jó program, koncert és előadás van a suliban, az ünnepek mindig jól telnek. Szeretem, hogy hétfőn, a nap elején megnyugtató áhítattal kezdünk.”

„... érdekesek az órák. A tanárok gyakran hoznak szemléltető eszközöket. Szerintem legizgalmasabb a matek, a kémia és a fizika, mert ezeken az órákon sokat kísérletezünk és nagyon érdekesek a megoldási feladatok.”

„... mert ez egy hívó iskola. Egyedül itt vannak barátaim.”

Tanulhatok Istenről...

8. osztályosok tollából:

„... ez egy szigorú, de nyugodt és kellemes iskola. Mintha az én szeretett munkahelyem lenne!”

„... megtanítanak minket a becsületes és a rendes viselkedésre.”

„... itt Istennel lehetek.”

„... a Diákönkormányzat nagyon jó szabadidős programokat szervez. Van iskolabusz. A zeneiskola is helyben van. Különbé tesz ez az iskola. Tanulhatok Istenről. Jó a menza.”

Refisnek lenni jó, mert ...

6. osztályosok írták:

„... másnak érzem magamat, mint egy átlagos ember.”

„... közel lehetek Istenhez.”

„... tanulhatunk hittant és tanulhatunk Istenről. Nagyon kedves gyerekek járnak ide és kedves, megértő tanárok tanítanak.”

„... ha az osztállyal megyünk valahova –és általában refis pólóban-, akkor mindenki látja, hogy mi a Pécsi Református Kollégiumba járunk és ez egy nagy kitüntetés.”

Szeretjük az iskolapólót

„... itt az egyház és a hit van a középpontban.”

„... nagyon jók a komplex napok és sokat megyünk kirándulni.”

„... itt megismerjük Istent, jók a tanárok, nagyon finom az ebéd és sokat tanulhatok.”

„... olyan, mintha egy nagy család lennénk, ahol mindenki szereti egymást.”

„... ha valakinek elmondom, hogy hova járok iskolába, akkor már kimutattam, hogy hiszek Istenben.”

„... az tesz különbbé a többi olyan iskolától, ahol nem ismerik Istent, hogy itt megismerhetjük az Urat és ez számomra nagy megtiszteltetés. Isten útján vinni az életem, felszabadulttá tesz, mert tudom, ha őt követem, örök életem lesz.”

7. évfolyamban írták:

„... az országban sincs sok református iskola, de a városban még inkább egyedülállóan számítunk.”

„... itt nem olyanok az emberek, mint másutt, hanem kedvesek. Itt Jézus útján járhatunk és tanulhatunk róla.”

„... egy olyan iskolát képviselek, amit szeretek.”

8. osztályosok tollából:

„... jók a tanárok és a tanulók.”

„... itt tanulunk Istenről.”

„... Istent is jobban megismerhetjük, mint bárhol máshol.”

„... ez egy református, hívó és tisztességes iskola, amely megtanított arra, hogy legyen hitem. Itt mindig jók az osztálykirándulások.”

„... a tananyagon kívül kapunk a Biblia tanításából is.”

„... a tanórák mellett rengeteg programon, szakköri és sportfoglalkozáson vehetünk részt.”

A Refiből arra fogok emlékezni, hogy ...

6. osztályosok írták:

„... számtalan szép áhítaton, közös istentiszteleten és oly sok Istennel kapcsolatos alkalmon vehettem részt.”

„... sok jó program volt, jó osztálytársaim voltak”

„... jók a farsangok, a karácsonyi vásár, az osztály, a kirándulás, a komplex nap.”

„... a tanárok mindig kedvesek és türelmesek voltak.”

„... a barátaimra és a tanárimra mindig számíthatok.”

7. osztályosok írták:

„... itt nemcsak a szellemi, hanem az erkölcsi értékek is fontosak, és ezeknek elsajátításában sok tanárunk példája segítségünkre van.”

„... milyen volt az első évnyitó. Akkor még úgy gondoltam, amikor imádkozni kellett, hogy ez egy vers, amit ha jó hangosan elmondok, akkor nem érhet semmi baj. De mára rájöttem, hogy az imádság ennél jóval több. Hogy ebben az iskolában Istenről tanulhatunk, az is az Ő ajándéka. Hiszen, ha nem akarná Isten, hogy róla tanuljunk, biztos nem is épült volna meg ez az iskola. Most még biztos kéne olyanokat írni, hogy milyen jó az oktatás, hogy minden nap eljöhethetünk ide és tanulhatunk a világ dolgairól. Ez persze mind igaz is és jó, de most nem ez volt a kérdés, hanem az, hogy mire fogok emlékezni. Hát én erre.”

„... nagyon jók az osztálytársaim. A város számomra legjobb iskolájában tanulhattam, amely kívül és belül is nagyon szép. Heti 5 órán tanulhattam angolt, s ebből a csütörtöki napon dupla órában. Ezt nagyon szeretem.”

„... az itt töltött idő alatt konfirmáltam.”

8. osztályosok tollából:

„... milyen jó volt az osztályom.”

„... jók voltak a tanórák.”

„... hogy élményekben gazdagok voltak az iskola által rendezett hittantáborok.”

Amit a Refitől kaptam:

6. osztályosok tollából:

„... hitet és sok-sok szeretetet.”

„... a tudást, amit szerettem volna. Olyan alapokat, amivel bátran tovább tanulhatok.”

„Hogy Istenhez nagyon közel kerültem, embertársaimat megtanultam még jobban tisztelni.”

„Jó tanárokat, jó barátokat, jó kirándulásokat. Megismerhettem Istent.”

„Megtanultam, hogy mindig segíteni kell mindenkinek, akárki is legyen az, mindenkit úgy kell elfogadni, ahogy van.”

„Megtanultam, mi a közösség, az összetartás, a hit. Megtanultam, hogy türelmes legyek, hinni és bízni az emberekben.”

„Megtanított arra, hogy Isten mindenben a segítségemre lesz és bízzak benne. Ez az iskola tanított meg írni és olvasni és itt neveltek 6 éven át.”

„Sok szeretetet és sok rendes barátot. De a legfontosabb: nagyon sok okosságot. Rengeteg élményt, vidámságot, ügyességet.”

7. osztályban írták:

„Rengeteg szép emléket, amelyekre mindig emlékezni fogok.”

„A tudás és a tanulás képességét.”

8. osztályosok írták:

„Itt megértették az érzéseimet és segítettek lelkileg is.”

„Azt, hogy engem is szeret Isten.”

„Hitem elmélyítését és szép emlékeket.”

„Nagyon szeretek ide járni. Itt minden nap szeretet vár. Én egy másik iskolából jövök. Itt nagyon jó programok vannak: komplex nap, Ki mit tud?, skót tánc a sportpályán, nagyon jó osztálykirándulások. Jó nagy a sportcsarnokunk és az ebédlőnk. Van büfé, benne sok finomság és ott van Árpai bácsi! A sulis előtt van a buszmegálló, ezért nem kell sokat sétálni! Van iskolabusz is azoknak, akik nem tudnak hazamenni, hazaviszik őket. Nagyon jó igazgatónk van! Szeretem, hogy van áhítat, nagyon tetszik. Szép a környezet, nagy füves helyünk van és még folyik itt egy kis patak is! Már most sok-sok dologra megtanított a Refi.”

Felső lettem

„... Felsőben az áhítat minden második héten az aulában van, míg alsóban mindig a tesiteremben volt. Amikor megyünk ebédelni, nem kell úgy sorakozni, mint alsóban és megvárni sem kell a többieket. Alsóban anya vagy apa fizette be az ebédem, de mióta felsős

lettem, azóta általában mindent nekünk kell csinálni. Pl. ebédjegyet megvenni. Otthon is több mindent bíznak ránk. ...”

Tóth István Tamás 5.a

„... Nekem azért tetszik az ötödik osztály, mert nincs napközi, hanem tanulószoba van helyette, vagy könyvtárba is mehetek tanulni. Az is tetszik, hogy szabad menni büfébe már. Most már busszal járok mindenhova. Sport közül legjobban a kosárlabdát szeretem. Járok kosarazni is! Indulni fogok a nagy kupás versenyen!”

Cseresnyés Diána 5.a

„Sok változás történt felsőben. Hol is kezdjem? Új osztályfőnökünk lett, a régi osztályfőnöktől el kellett szakadni. Sok új tantárggyal, tanárral kellett megismerkedni. Az új ebédelési rend kicsit fura. Ebédjegyet kell vinnünk, egyenként megyünk ebédelni, nem kell sorakozni. Rengeteg új szakkörre lehet jelentkezni, az informatikától a harangzenekarig. Ami a legfurább, hogy minden második héten a felsősöknek az aulában van áhítat. Megnyílt a büfé számunkra, most már mindenki oda jár. Testnevelésből a fiúk és a lányok már külön vannak, keveredve a B-sekkel. ...”

Fischer András 5.a

„Alsó tagozat után új iskolába mentem. Először kicsit izgultam, de végül is nagyon kedvesek az osztálytársaim. Bejöttek az új tantárgyak is, például hon- és népismeret, infó. Az új tanárok nagyon kedvesek és szeretem is őket. Sokan mondják, hogy szigorúak a tanárok, de szerintem kedvesek. Az osztályfőnökömet is nagyon szeretem. Nagyon kedves”

Czímber Veronika 5.b

„A kémia szakkör fantasztikus! Teljesen más, mint a tanórák. Lotti néni is más. Jókat játszunk, tanulunk, de a legjobb, hogy együtt vagyunk. Kémia szakkörön sokat kísérletezünk, és ez engem nagyon érdekel. Párosával és csoportosan is szoktunk dolgozni. Azért is jó, mert itt olyan dolgokat is tanulunk, amit órán nem. Másrészt megértettem olyan dolgokat is, amiket tanórán nem. Lotti néni nagyon kedves. Ha valamit nem értek, elmagyarázza. Nagyon szeretek kémia szakkörre járni, ajánlom mindenkinek.”

Gradwohl Eszter 8.a

Kémia szakkörön sok érdekes kísérletet végzünk

„Hatodik osztályos koromban találkoztam először a fizika tantárggyal. A körülöttem levő világ titka mindig is érdekelt, úgy éreztem, hogy a fizika sok mindenre magyarázatot tud majd adni. Például érdekelt, hogy a tárgyak mért mindig lefele esnek. Édesanyám mondta, hogy ez a gravitáció, de fizika órán részletesen tanultam erről a jelenségről. Érdekesek voltak azok a kísérletek, amit Andi néni végzett az órákon. Szeretnék a körülöttem levő világ titkairól egyre többet tudni.

Amikor ezeket elmondtam az osztályfőnökömnek, azt tanácsolta, hogy járjak fizika szakkörre. El is mentem már az első alkalomra és nagyon tetszett. Feladatokat oldottunk meg, de csöppet sem találtam őket száraznak és unalmasnak, mert Zsolti bácsi szigorúan, de sok humorral terelt minket a helyes megoldás útjára. A fizikai feladatok megoldása nem mindig tartozott a kedvenceim közé, de kezdek rájönni, ha logikusan követem a megoldás

kristálytisza logikáját, eljutok a helyes eredményre. Azóta is örömmel látogatom a szakkört, kedvenc elfoglaltságaim közé tartozik.”

Torma Bence 7.b

Fizika szakkörösök csoportja

Fizika szakkörön

„Hát a fizika, valljuk be: nem a legérdekesebb tantárgy és nem is a diákok kedvence. Ám fizika szakkörön Zsolti bácsi az ellenkezőjét is be tudja bizonyítani: a feladatok érdekesek, fejtörők, jó sok ideig el tudunk rajtuk vitatkozni nem kis hangerővel. Aztán fény derül arra is, hogy „Ez nem is olyan bonyolult!”, és mégis nagyon összetett, logikus. A szakkör 80%-át a 7.b-sek teszik ki, de ez a szakkör szerintem nemcsak azoknak szól, akik ezzel akarnak továbbtanulni, hanem azoknak is, akik nem értik, mert itt odáig „fajulnak” a dolgok, hogy a feladatok végén „Ja, hogy már mindent értek!”-kel sóhajt föl az odáig még „Na, ezt nagyon nem vágom.”-os tanuló. Különbösen is, addig nem megyünk tovább, amíg mindenki nem érti. Zsolti bácsinak hosszú a türelme. Hát, valahogy ilyen egy alkalom.”

Andrásfalvy Csenge 7.b

Külön angol 6 szemközt

„Komoly, nem vicc! Angol órán hárman vagyunk, legjobb esetben: Zsuzsa néni, Kata és Csenge. Nem csoda, hogy gyorsan haladunk! Órán nagyon jól érezzük magunk, néha túl jól... Egy „kivülálló” vallomása szerint az orgonaszón is túlhallatszik a hangunk! Mentségünkre szolgáljon, hogy mi is a földszinten vagyunk, nemcsak az orgona. Mi ketten már ötödikben elkezdjük az angolt mint második idegen nyelvet, de abban az évben még öten voltunk és összesen kb. 5 óránk volt. Tavaly maradt a létszám, de ketten felváltották egymást. Akkor az igazgatónő, Ági néni tanított minket és az is nagyon jó volt. Idénre már csak ketten maradtunk, ezért év elején kérdéses volt, hogy egyáltalán elindulhat-e az angol második idegen nyelv oktatása. Szerencsére elindulhatott. Az órákat nagyon élvezzük, bár a beszélgetés néha eltér a tananyagról, de így még jobb az órák. Angol neveket választottunk magunknak: így lett Zsuzsa néniből Susie néni, majd ez Sushira változott. Kata Phoebe lett, Csenge pedig Scarlett. Órán rendszeresen ezt a nevünket használjuk. Hát az angol, sajnos a napok végére maradt (7.,8. óra). Mindenkinek ajánljuk az ilyen nyelvtanulást Szilágyi Zsuzsa néniel, bár ő megvan a maga aktuális bajával (tehát velünk). Próbáljátok ki, mert nemcsak jó hangulatú, de nagyon hasznos is.”

Andrásfalvy Csenge és Farkas Klaudia Kata 7.b

„Artúr bácsihoz járok rajz és szobrászat szakkörre. Ezen a szakkörön nagyon sok érdekes dolgot hallok és látok. Ha rajzolunk vagy festünk, akkor azt tehetjük egy megadott témában, de saját fejünkből kipattanó ötleteinket is lefesthetjük. Volt olyan, hogy híres festők festményeit, grafikáit másoltuk le, de rajzoltunk már épületeket, természeti tájakat, embereket, emberi végtagokat, sőt volt, hogy egy felakasztott törölközőt rajzoltunk le.”

Budai Kornél 8.a

„A sportszakkör jó program a szabadidő eltöltésére – persze a tanulásra is időt kell szakítani! A lányoknak van foci és floorball szakkör a fiúkkal együtt. A floorball nagyon érdekes, nem sok iskolában ismerik, de mi megismerkedhettünk ezzel a sporttal. Évente megrendezi iskolánk az osztályok közötti bajnokságot, ami nagy izgalommal jár. Városi

versenyekre is szoktunk menni, a lány- és fiúcsapatok külön indulnak. Egyik évben a lánycsapat harmadik lett, mindenki nagyon boldog volt, hogy nálunk jobbakat is megtudtunk verni. Minden gyerekeknek ajánlom, hogy egyszer próbálja ki ezt a sportot.”

Takács Vivien 8.a

Floorball

„A tavalyi reálnap izgalmas volt. Nem nagyon tudtuk, mi vár ránk, mert eddig még nem rendezett ilyen programot az iskola. A verseny előtti héten kaptunk egy pár oldalas feladatlapot, amit a verseny kezdetéig kellett megoldanunk, valamint hulladékból valamilyen állatkát kellett összerakni. A verseny a csapatok bemutatkozásával kezdődött, ekkor kellett az állatunkat is bemutatni. Ezután a csapatok elfoglalták helyüket az osztályterekben. Pár oldalas feladatsort kaptunk, amit időre kellett megoldanunk. A feladatok között volt földrajzi, biológiai, kémiai, fizikai és informatikai is. A helyezéseket a következő hétfői áhítaton hirdették ki.

Szerintem nagyon jó ötlet volt ez a nap, mert a többi vetélkedőtől eltérő volt. Jól szórakoztunk, de új élményekkel és új tantárgyi ismeretekkel is gazdagodtunk. Igazán jó program, izgalmas délután volt. Bevallom, kicsit féltünk az „ismeretlentől”, de most visszagondolva, igazán fölösleges volt. Nem bántam meg, hogy jelentkeztem, remélem, idén is lesz rá lehetőségem.”

Bányai Borbála 8.a

Az idegen nyelvi héten sokféle feladatot kaptunk. Volt helyesírás, fordítás. Nekem a kvíz tetszett a legjobban, mert sok mindent megtudhattam Londonról és az USA-ról. Idén szerdán nagyszünetben skót táncot tanultunk, Varga-Zságer Ági néni vezetett minket. Ezt is nagyon élveztük. A kicsik vették legkomolyabban a táncot, alig fértünk el a sportpályán. Nekem a filmvetítés tetszett a legjobban, a „Nim szigete” című filmet nézhettük meg. Szeretem a nyelvi hetet, mert közelebről is megismerkedhetünk más országok kultúrájával.”

Rauch Réka 8.b

VISSZAPILLANTÓ

Ilyen volt a Refiben tanítani

1999 augusztusában lettem a Pécsi Református Kollégium Általános Iskolájának tanára. Ezt az időszakot nyugodtan nevezhetjük az iskola hőskorának, hiszen ekkor – a 4. tanévben – még csak alakult-épült az általános iskola. Három épületben elsőtől nyolcadikig összesen 9 osztály volt, a mai 16-tal szemben.

Augusztus végén a leendő osztályom tanulóival – ők voltak a "rangidősek", azaz a hatodikosok –, munka közben ismerkedtem meg. A csürről kihordtuk a holland adományból származó padokat és székeket, jól lesikáltuk őket, majd behordtuk a gimnázium épületében újonnan kialakított tantermünkbe. Igazi csapatépítés volt ez, mindenki szorgalmasan, vidáman tette a dolgát, és mire a termet berendeztük, már név szerint ismertem a diákjaimat.

A gimnázium alsó szintjén akkor még lázas munka folyt, a padlót burkolták, így a szeptemberi első tanórákat kopácsolás, kalapálás közepette kezdtük meg. A munkások aktív

részesei voltak a tanóráknak, mert ekkor még nem volt ajtó a termünkön, így több "nyílt napot" tartottunk az első héten. Aztán szép lassan minden elkészült, örültünk a naponta szépülő iskolánknak, és évről évre többen lettünk az osztályban. A jó hírünk elterjedt a városban, sokan akartak idejönni, nálunk tanulni legalább az utolsó két évben. Nyolcadik osztály végén egy hagyományteremtő, szép ünnepségen 29 diák ballagott el az általános iskolából. (Akkor még az ünneplő diákok és hozzátartozóik is elfértek az aulában.)

Amikor ide kerültem, számomra sok újdonság volt ebben az iskolában, hiszen korábban még sohasem dolgoztam egyházi fenntartású intézményben. Amikor az ismerősök kérdezgettek az új munkahelyemről, leggyakrabban annyit mondtam csak, hogy ez az iskola EGÉSZEN MÁS. Aztán próbáltam több szóval leírni: családias, kedves, közvetlen. Sokan faggattak tovább, talán azt várták, hogy valami titkot, különlegességet fogok mondani. Nehéz volt szavakba önteni, eleinte még magamnak sem tudtam igazán megfogalmazni, hogy mitől jó itt lenni, itt dolgozni, csak azt éreztem, hogy a helyemen vagyok. Éreztem a hit erejét nemcsak az áhítatokon, hanem a mindennapokban is. A közös ima, az együtt éneklés gyakran adott erőt a nehézségek, a napi gondok, feladatok, terhek elviseléséhez. Sokat tanulhattam: kollégáktól, diákoktól egyaránt, segítőkészségüket, önzetlenségüket mindig nagyra értékeltem.

Sokszor lehettem büszke a diákjaim eredményeire, hiszen sok-sok kiváló versenyző, sportban vagy tanulásban – gyakran mindkettőben – kiemelkedő tanítvány került ki iskolánkból. Voltak, akik jól sáfárcodtak a rájuk bízott talentumokkal, persze voltak olyanok is, akik kevésbé. De meggyőződésem, hogy mindenki kapott itt olyan útravalót, ami segítette őt a későbbi boldogulásában.

Ha egy szóban kellene megfogalmaznom, hogy milyen volt a Pécsi Refiben tanítani, a JÓ szót mondanám, bár sokak számára talán ez közhelynek tűnik. Pedig ebben benne rejlik minden: a jó hangulatú órák, a vidám percek éppúgy, mint az áhítat csendje.

Jó volt kirándulni, Molványban paprikáskrumplit főzni bográcsban, Lengyelországban táborozni, csendesnapon megismerni gyülekezeteket, vagy éppen különleges, megindító emberi sorsokat. Jó volt szolgálatra készülni és szerepelni, együtt énekelni zsoltárokat, dicséreteket, Bibliát olvasni egy egész héten át, hallgatni a kórusok gyönyörű énekét. Bár rengeteg munkával és előkészülettel járt, de azért jó volt komplex napra menni, versenyt szervezni, terepet rendezni az iskola körül, vagy karácsonyi vásárra készülni. Le sem lehet írni mindazt, amit átéltem itt az elmúlt 10 év alatt! De ez a sok jó nem hullott az ölünkbe, rengeteg munkával, összefogással mi teremtettük együtt: tanárok, diákok, támogató szülők. Persze voltak nehéz pillanatok is, kilátástalan vagy annak tűnő helyzetek, tragédiák. Ekkor mutatkozott meg igazán ennek a közösségnek az ereje: a közös imákban, egymás segítségével, az odafordulásban. Ettől más, ettől több a Pécsi Refi!

Hálás vagyok az Úrnak, hogy életem 1/5 részét ebben az iskolában tölthettem. Igyekeztem tudásom legjavát adva a számomra kijelölt helyen, pozícióban öregbíteni a Refi hírnevét. Bár a sors úgy hozta, hogy el kellett válnom ettől a nekem oly sokat jelentő közösségtől, a lelkem mélyén mindig "refis" tanár maradok.

Áldás, békesség!

*Szombath Zsuzsanna
magyar-angol szakos tanár*

Pedagóguspályám utolsó éve a REFI-ben

Régen, nagyon régen – negyven éve – kezdődött a tanári munkám. Iskolában nőttem fel. Édesapám volt az első tanítóm, majd példaképem. Tőle tanultam a gyerekek szeretetét, tiszteletét. Úgy érzem, hogy engem az Isten is pedagógusnak teremtett. Többször hívtak más állásba, de mindig maradtam és nem bántam meg.

Hosszú pályafutásom alatt megszámlálhatatlan számú tanítványom volt. Mindig lelkesen tanítottam őket a tudomány alapismereteire, a természet szeretetére, de mindig a nevelést tartottam a legfontosabbnak.

Munkám utolsó hat évét a Pécsi REFI-ben tölthettem. Ma már bevallom, ajándék volt nekem ez a nehéz, de szép időszak. Emlékszem, a felvételi beszélgetés tiszteletet követelő környezetére, remek hangulatára és az öröme - „De jó! REFIS-s tanár lettem!”, a három gyönyörű, kíváncsi szemű kislányra, akik augusztus végén bekukucskáltak a tanári ajtaján, hogy lássanak, ki lesz a jövődöbéli osztályfőnökük, a templomi tanári eskütétel ünnepélyesen megható pillanataira.

És hát a REFI! Így, csupa nagybetűvel! Szinte az első pillanattól otthonosan, jól éreztem magam. Sokszor azt vettem észre, hogy énekelgetek, dudorászok. A kollégáim közé jó volt bemenni a tanárba. Munkatársaimat szakmaiságukon felül mérhetetlen gyermekszeretetükért is tiszteltem. Gyakran megosztottuk egymással örömeinket, gondjainkat, bajainkat, mindig éreztem, hogy számítanak, hallgatnak rám. Örülök annak is, hogy szinte minden iskolai dolgozóval jó kapcsolatom volt. A főnökeim elismerték munkámat, meghallgatták a sokéves, felgyülemlett tapasztalatomat. Büszke vagyok arra, hogy a szülőkkel sikerült megfelelő, jó kapcsolatot kialakítanom. Két gyermek édesanyjaként, pedagógusként megértettem őket, nagyra értékeltem a gyerekek iránti tenni akarásukat. Sokszor kértek tőlem tanácsot, vagy csak egy őszinte beszélgetést.

És hát a DIÁKOK! Rendkívül sok szorgalmas, tehetséges tanítványom volt. Élmény volt egy-egy jó hangulatú, sikeres tanóra. A tehetségeseket próbáltam „röptetni”, versenyeztetni, ráhangolni őket a természettudományok szépségére. Sok jó visszajelzést kapok, jó érzés! Valahogy mégis a gyengébbek, a problémás gyerekek segítése volt számomra az igazi nagy feladat. A legtöbb hálát és köszönetet tőlük és szüleiktől kaptam.

Mindig szerettem osztályfőnök lenni. Nehéz, minden idegszálat igénybevevő feladat, rengeteg szépséggel. Az osztályomba tartozó diákok, szülők mindig egy kicsit az enyéme, a szívem csücskei voltak. Valamennyien egy külön sors, egy külön világ. Ha megismertem gondjaikat, bajaikat, könnyebb volt megérteni őket, segíteni nekik. Felejtethetetlenek a közös családi kirándulások, őszinte beszélgetések, a hála megnyilvánulásai.

Úgy látom, hogy a REFI fő erőssége a vallás. A hit, a vallás óriási értéke, hogy mértékadó, iránymutató, kapaszkodókat nyújtó. A meghitt istentiszteleti alkalmak, közös éneklések, elcsendesülések erősítettek bennünket, nagy hatást gyakoroltak rám, pedagógusra és a gyerekekre egyaránt. A hit, a vallás tett büszkévé, hogy REFI-s tanár vagyok.

A rengeteg élmény, emlék mellett a nyugdíjba vonulás tarsolyába bekerültek a szívszorító, könnyes búcsú feledhetetlen pillanatai is. Kollégáimtól, a szülőktől, tanítványaimtól nehéz volt a megválás. Még mindig a fülemben csengenek a szülői kórus dallamai, a megható köszönő szavak, szinte érzem az őszinte, szoros búcsúöleléseket.

És hogy hiányzik-e az iskola? Rettenetesen!!!

Nincs olyan nap, hogy ne gondolnék a REFI-re. Én az időt még mindig negyvenöt percben mérem, egy év nálam szeptembertől júniusig tart.

Szívet melengető érzés fog el, ha a városban jártamban-keltemben hangosan rám köszön valaki: Áldás, Békesség!
Szeretettel emlékeztem:

Pécs, 2009. december 2.

*Szabó Lászlóné, Marika néni
biológia – földrajz szakos nyugdíjas pedagógus*

8 évem a Refiben

Szüleimnek nem volt nehéz döntés, hogy hol kezdjem az általános iskolát, mert már nővérem is idejárt. Az első osztályfőnököm Márti néni volt. A kezdetekről az emlékeim nagy része a játékkal együtt töltött idő az osztályteremben, az udvaron, „Rózsa néni kertjében”, és a csoda, hogy a tanító néni eligazodik mindenben: írás, olvasás, számtan, környezetismeret. Reméltem, hogy egyszer majd én is sok mindent megérthetek.

Amikor ötödikes lettem, kicsit megijedtem az ismeretlentől, sok új tanár, tantárgy. De örömteli várakozás is volt bennem, mert ekkor kezdhettem tanulni azt a tantárgyat, ami ma is a kedvencem, a történelmet. Tanárom, Kati néni nagy átéléssel, örömmel adta át a tananyagot, szívügyének érezte, hogy mindenkivel megszerettesse a történelmet.

Zsuzsa néni angol órái nagyon emlékezetesek maradtak, mert a tananyag mellett sok érdekes dolgot megtudhattunk az élet mindenféle dolgáról. Ezek az órák barátságos hangulatban teltek, sokat mesélt kanadai élményeiről is. Megszerettette velem az angolt, ezért is jelentkeztem a nyelvi előkészítő osztályba.

Emberileg legközelebb hozzám Juli néni, az osztályfőnököm állt, most is jó szívvel gondolok rá. Mindig vidám, segítőkész volt.

A felső tagozat négy éve alatt a komplex napok keretében bejártuk a környező kistérségeket. Ezekben a kirándulásokon olyan helyekre mentünk, ahol én korábban még nem jártam, ezért számomra élmény volt mindegyik helyszín.

Az osztálykirándulásokon két állandó kísérőnk, Juli néni és Tamás bácsi volt. A legutóbbi, nyolcadikos kirándulásra emlékszem a legjobban. Visegrádot, Esztergomot és Budapest egyes helyeit néztük meg. Élményfürdőben is jártunk, ahol nagyon jól éreztük magunkat, kellemes időtöltés volt.

Az elválás az osztály- és évfolyamtársaimtól fájó, rossz érzés volt, és az, hogy sokukat talán nem fogom látni többé. Az általános iskolában eltöltött évekre és valamennyi tanáromra szeretettel gondolok.

Pál Dániel 9.b

DÍJAZOTTJAINK, EREDMÉNYEINK

Büszkeségeink

„Református értelmiségért” díj

A Pécs-Belvárosi Református Egyházközség „Református értelmiségért” díjat alapított iskolánk kiemelkedő tanulmányi eredményt elért református diákjai számára. A díjat minden évben egy gimnáziumi és egy általános iskolás végzős tanuló kaphatja meg, az, aki több éven keresztül kiemelkedő tanulmányi- és közösségi munkát végzett.

Pécs-Belvárosi Református Egyházközség „Református értelmiségért” díját az elmúlt években a következő tanulóink kapták meg:

2001/2002	Dormán Katalin
2002/2003	Bányai Zsófia
2003/2004	Szirmai Balázs
2004/2005	Mestyán Márton
2005/2006	Ilk Bálint
2006/2007	Kovács Kata 8.a Zentai Dóra 8.b
2007/2008	Máté Melinda 8.a Sidó Viktor 8.b
2008/2009	Pál Dániel 8.a Bálint Bence 8.b

Legek díja

Iskolánk 2004/2005-ös tanévben alapította a „LEG”-EK DÍJ-át. Ezt a díjat azok a végzős tanulóink kaphatják meg, akik kimagasló teljesítményt nyújtottak tanulmányi- és közösségi-munkájukban, vagy a sport terén. A díjat a tantestület ítéli oda a tanulóknak. A „LEG”-EK DÍJ-át a következő tanulóink kapták meg:

2004/2005

„A Legek Legje”	Longauer Beáta
„A Legek Legje”	Somogyi Eszter
Legsokoldalúbb diák	Peterdi Márton
Legjobb informatikus	Storcz András
A legjobb németes	Lang Tünde
A legjobb természetbúvár	Ritter Dániel
Aki a legtöbbet szerepelt	Vágó Barnabás

2005/2006

Legsokoldalúbb diák	Szatnik Szilvia
Legjobb informatikus	Péter Balázs
A legjobb angolos	Storcz Tamás
A legjobb irodalmár	Gangel Attila
Jó tanuló, jó sportoló	Szabó Kata
Akire mindig számíthatunk	Ilk Bálint

2006/2007

Jó tanuló, jó sportoló	Kovács Kata - 8.a
Jó tanuló, jó sportoló	Zentai Dóra - 8.b
Legjobb előadó	Lajkó Fanni - 8.b

2007/2008

„A Legek Legje”	Torma Eszter
Legjobb cserkész	Vénosz Zsombor
Legsokoldalúbb egyéniség	Vágó Abigél
Legjobb közösségi ember	Máté Melinda

Legjobb matematikus
Legkreatívabb egyéniség
Legjobb természetbúvár

Kertész Dávid
Réder Zsófia
Kutas Katalin

2008/2009

„A Legek Legje”
Legjobb angolos
Legjobb sportoló
A legjobb informatikus
Legkreatívabb
A legtöbbet szereplő diák

Kis-Bocz Ágnes
Bánhegyi Bálint
Berta Dániel
Bíró Gellért
Kecskés Laura
Keilhauer Sára Alexandra

Bibliai idézet kupa

A 2006-07-es tanévben a hittanos munkaközösség célul tűzte ki, hogy tanulóink rendszeres Szentírás-olvasókká váljanak, valamint, hogy gyermekeink hosszabb bibliai idézeteket tanuljanak meg, amelyek az életük során útmutatójuk lehet. Minden hónapban egy-egy rövidebb szakasz megtanulása a feladat, melyet, ha minden hónapban teljesítenek, tanév végén egy kupával jutalmazunk.

A havonként feladott hosszabb bibliai idézetek megtanulásáért a

2006-2007-es tanévben a következő tanuló kapott kupát:

Andrásfalvy Csenge

2007-2008-as tanévben a következő tanulók kaptak kupát:

Bangócs Barnabás
Csóka Cintia
Dénes Csaba
Gergő Bence Róbert
Gyenei László

Jankovics Sarolta
Kátay Tímea
Keleti Dominika
Kovács Zsófia
Kulcsár Szabó Hanna

Lajkó Márton
Lehr Viktor
Wohlfarth Viktor

2008-2009-es tanévben a következő tanulók kaptak kupát:

Bayer Levente
Dénes Csaba
Dér Dániel
Farkas Zsófia Anna
Fazekas Daniella
Göbl Bence
Hoppál Hunor
Kálló Ábel

Kátay Tímea
Kiskúti Adrián
Kovács Zsófia
Kúcs Viktória
Kúti Dorottya
Lettner Sára
Mészáros Péter
Papp Előd

Pintér Emma
Schmidt Bertalan
Schmidt Kamilla
Sipos Livia
Szilágyi Vajk
Tukora Péter
Zsember Kitti

Jutalmazott pedagógusaink

Országos elismerésben részesült pedagógusaink:

Herczeg Sándorné pedagógusunkat munkájának elismeréseként 2008-ban a Dunamelléki Református Egyházkerület „Benda Kálmán-díj”-ban részesítette.

Herczeg Sándorné

Harkainé Pintér Adrien 2007-ben megkapta az Apáczai Kiadó Esztergályos Zsolt emlékére alapított „Zenit 41” Apáczai Diploma II. díját.

Harkainé Pintér Adrien

Dizseri –díj

A Dizseri-díjat a Pécs-Kertvárosi Gyülekezet alapította 2003-ban iskolánk református felekezetű, jó munkát végző pedagógusainak jutalmazására.

Dizseri –díjat kapott pedagógusaink:

2003-ban	Duchnovszky Julianna
2004-ben	Hammer Viola Gabriella
2005-ben	Harkainé Pintér Adrien
2006-ban	Csüllög Ferenc
2007-ben	Csonka Mónika
2008-ban	Kis Lászlóné
2009-ben	Szombath Zsuzsanna

Tanulmányi versenyek eredményei 2006-2009.

Lórántffy napok - Református Iskolák Országos Versenye Kaposváron

2006-2007

Keilhauer Sára Alexandra 6.a	angol prózamondás	1. hely	Tanár: Szombath Zsuzsanna
Keilhauer Sára Alexandra 6.a.	magyar prózamondó	1. hely	Tanár: Szombath Zsuzsanna
Lajkó Fanni 8.b	zsoltár éneklés	1. hely	Tanár: Duchnovszky Julianna
Takács Olívia 4.a			
Marics Márk 4.a	hittanos csapat	2. hely	Tanár: Némethné Kúcs Rózsa
Nyíri Marcell 4.a			
Andrásfalvy Csenge 4.b	zsoltár éneklés	2. hely	Tanár: Csonka Mónika
Lajkó Fanni 8.b	angol prózamondó	3. hely	Tanár: Szombath Zsuzsanna
Bányai Borbála 5.a.	angol prózamondó	3. hely	Tanár: Schmidt Nóra
Lajkó Fanni 8.b	magyar prózamondó	3. hely	Tanár: Szombath Zsuzsanna
Szondi Daniella 8.a	német prózamondó	3. hely	Tanár: Fekete Etelka

2007-2008

Bányai Borbála 6.a	angol szépkiejtés	1. hely	Tanár: Schmidtné Varga-Zságer Ágnes
Keilhauer Sára Alexandra 7.a	zsoltár éneklés	1. hely	Tanár: Duchnovszky Julianna
Torma Eszter 8.a	angol szépkiejtés	2. hely	Tanár: Bartisné Gagyí Ágnes
Bányai Borbála 6.a	vers és prózamondás	2. hely	Tanár: Schmidtné Varga-Zságer Ágnes
Lajkó Márton 4.b	zsoltár éneklés	2. hely	Tanár: Némethné Kúcs Rózsa
Andrásfalvy Csenge 5.b	zsoltár éneklés	különdíj	Tanár: Duchnovszky Julianna
Kállai Nikolett 4.a			
Schmidt Kamilla 4.a	Hittanos csapat	2. hely	Tanár: Csüllög Ferenc

Szabó Martin 4.a

2008-2009

Lajkó Márton 5.b	spelling	1. hely	Tanár: Schmidtné Varga-Zságer Ágnes
Bányai Borbála 7.a	spelling	1. hely	Tanár: Pavlovicsné Erényi Zsuzsanna
Lajkó Márton 5.b	zsoltáréneklés	1. hely	Tanár: Duchnovszky Julianna
Keilhauer Sára Alexandra 8.a	zsoltáréneklés	2. hely	Tanár: Duchnovszky Julianna
Vezér Tamás 6.b	informatika	2. hely	Tanár: Burián Tamás
Lettner Hanna 4.a	matematika	2. hely	Tanár: Csonka Mónika
Kovács Zsófia 4.a	helyesírás	2. hely	Tanár: Csonka Mónika
Halmos Nikolett 4.a			
Kovács Zsófia 4.a	hittanos csapat	3. hely	Tanár: Csonka Mónika
Lettner Hanna 4.a			

Református Iskolák Országos Arany János Levelezős Versenye (országos döntő)

2006-2007

Torma Eszter 7.a	biológia	2. hely	Tanár: Szabó Lászlóné
Kovács Kata 8.b	matematika	2. hely	Tanár: Kis Lászlóné
Deér Máté 6.a	természetismeret	2. hely	Tanár: Szabó Lászlóné
Csima Zita Debóra 5.a	természetismeret	2. hely	Tanár: Szabó Lászlóné
Bengernő Viktória 7.a	biológia	4. hely	Tanár: Szabó Lászlóné

2007-2008

Torma Eszter 8.a	kémia	1. hely	Tanár: Varga Jenőné
Pelle Kata 2.b	környezetismeret	1. hely	Tanár: Vargáné Kiss Klára
Wahl Bianka 8.a	angol	2. hely	Tanár: Schmidtné Varga-Zságer Ágnes
Pál Dániel 7.a	földrajz	2. hely	Tanár: Szabó Lászlóné
Szabó-Cibolya Kristóf 3.a	környezetismeret	2. hely	Tanár: Csonka Mónika
Marics Márk 5.a	matematika	3. hely	Tanár: Mikulás Angéla
Juhász Eszter 2.a	matematika	3. hely	Tanár: Ignáczné Ribarics Edit

2008-2009

Bánhegyi Bálint 8.b	angol	1. hely	Tanár: Szabó Tibor
Juhász Eszter 3.a	matematika	1. hely	Tanár: Ignáczné Ribarics Edit
Ambrusics Petra 8.b	angol	2. hely	Tanár: Pavlovicsné Erényi Zsuzsanna
Pelle Kata Jozefa 3.b	környezetismeret	2. hely	Tanár: Vargáné Kiss Klára
Balikó Adrien 3.a	matematika	2. hely	Tanár: Ignáczné Ribarics Edit

Országos Bibliaismereti Verseny Kecskemét

2006-2007

6. évfolyam csapata		3. hely	Tanár: Duchnovszky Julianna
A csapat tagjai:	Boda Zsuzsanna Gyórfi Balázs Kresz Rebeka Marján Babett		

2007-2008

5. évfolyam csapata		2. hely	Tanár: Hős-Nagy Andrea
A csapat tagjai:	Andrásfalvy Csenge Bárdos Kristóf Gyórfy Dóra Torma Bence Vezér Tamás		

2008-2009

3.a és 4.a osztály csapata		1. hely	Tanár: Némethné Kúcs Rózsa
----------------------------	--	---------	----------------------------

A csapat tagjai
 Borbás Luca 3.a
 Juhász Eszter 3.a
 Lettner Hanna 4.a
 Mohai Szilárd 3.a
 Szabó Szonja 4.a

Siklósi Szárai Mihály Református Iskola területi idegennyelvi szépírási versenye

2007-2008

Bányai Borbála 6.a Kornélia	angol	1. hely	Tanár: Vincze Áronné Rahóty
Braun Csaba 6.a	német	1. hely	Tanár: Fekete Etelka
Andrásfalvy Csenge 5.b	német	2. hely	Tanár: Fekete Etelka
Balogh Nikolett 8.a	német	3. hely	Tanár: Fekete Etelka

2008-2009

Lettner Hanna 4.a	angol	1. hely	Tanár: Bartisné Gagyí Ágnes
Gaibl Réka 4.a	angol	1. hely	Tanár: Bartisné Gagyí Ágnes
Bányai Borbála 7.a	angol	2. hely	Tanár: Pavlovicsné Erényi Zsuzsanna

Karácsony Sándor Országos Zsoltáréneklő Verseny

2006-2007

Keilhauer Sára Alexandra 6.a		1. hely	Tanár: Duchnovszky Julianna
------------------------------	--	---------	-----------------------------

2008-2009

Lajkó Márton 5.b		arany	Tanár: Duchnovszky Julianna
Keilhauer Sára Alexandra 8.a		arany	Tanár: Duchnovszky Julianna
Andrásfalvy Csenge 6.b		ezüst/bronz	Tanár: Duchnovszky Julianna

Béres Ferenc Országos Református Népdal és Zsoltár éneklő Verseny Budapest

2007-2008

Lajkó Márton 4.b		különdíj	Tanár: Némethné Kúcs Rózsa
------------------	--	----------	----------------------------

Agócsy László Megyei Népdaléneklési Verseny

2007-2008

Lajkó Márton 4.b		1. hely	Tanár: Herczeg Sándorné
------------------	--	---------	-------------------------

Országos Cserkész Éneklő Verseny

2007-2008

Bárdos Kristóf 5.b		1. hely	Tanár: Duchnovszky Julianna
--------------------	--	---------	-----------------------------

Benedek Elek Regionális Mesemondó Verseny

2006-2007

Keilhauer Sára Alexandra 6.a		3. hely	Tanár: Szombath Zsuzsanna
------------------------------	--	---------	---------------------------

Országos Mesemondó Verseny – Székely népmesék

2006-2007

Keilhaer Sára Alexandra 6.a		különdíj	Tanár: Szombath Zsuzsanna
-----------------------------	--	----------	---------------------------

Városi vers- és prózamondó verseny

2008-2009

Juhász Eszter 3.a		2. hely	Tanár: Ignáczné Ribarics Edit
-------------------	--	---------	-------------------------------

“Ne felejtsek!” országos levelezős verseny

2006-2007

Torma Eszter 7.a nyelvtan arany fokozat Tanár: Schmidtné Varga-Zságer Ágnes

2007-2008

Bányai Borbála 6.a nyelvtan arany fokozat Tanár: Schmidtné Varga-Zságer Ágnes

Torma Eszter 8.a nyelvtan arany fokozat Tanár: Schmidtné Varga-Zságer Ágnes

Benkovics Lili 5.b nyelvtan bronz fokozat Tanár: Szombath Zsuzsanna

Torma Bence 5.b nyelvtan bronz fokozat Tanár: Szombath Zsuzsanna

2008-2009

Budai András 7.a nyelvtan ezüst fokozat Tanár: Schmidtné Varga-Zságer Ágnes

Torma Bence 6.b nyelvtan bronz fokozat Tanár: Szombath Zsuzsanna

Országos Jene Haining emlékverseny

2006-2007

Vörös András 8.b angol nyelv 6. hely Tanár Szabó Tibor

Tolnai Tarisznnyások Megyei Környezetismereti Versenye

2006-2007

Réder Zsófia 7.b földrajz 3. hely Tanár: Szabó Lászlóné

Környezetünkért Közalapítvány Városi “Tarts velünk” versenye

2007-2008

3.a osztály csapata 2. hely Tanár: Csonka Mónika

A csapat tagjai: Gaibl Réka
Kaiser Fruzsina
Lettner Hanna

2008-2009

3.a osztály csapata 2. hely Tanár: Ignáczné Ribarics Edit

A csapat tagjai Balikó Adrienn
Juhász Eszter
Vándor Kíra

Városi Természetismeret Verseny az “Állatok világnapján”

2007-2008

6.b osztály csapata 1. hely Tanár: Szabó Lászlóné

A csapat tagjai: Ambrusics Petra
Gulyás Bettina
Leutsch Liza
Papp Botond

Városi Környezetismereti Verseny

2008-2009

3.b osztály csapata 2. hely Tanár: Vargáné Kiss Klára

A csapat tagjai: Dér Dániel
Lettner Sára
Pintér Emma

“Apró matematikusok” megyei versenye**2006-2007**

Hoppál Hunor 1.b	3. hely	Tanár: Vargáné Kiss Klára
Lettner Hanna 2.a	4. hely	Tanár: Csonka Mónika

2007-2008

Hoppál Hunor 2.b	1. hely	Tanár: Vargáné Kiss Klára
Juhász Dániel 1.b	5. hely	Tanár: Molnárné Kiss Emőke

2008-2009

Juhász Dániel 2.b	1. hely	Tanár: Molnárné Kiss Emőke
Papp Luca 2.a	4. hely	Tanár: Sáricsné Horváth Zsófia

Zrínyi Ilona Megyei Matematika Verseny**2006-2007**

Vásárhelyi Róbert 5.b	6. hely	Tanár: Varga Jenőné
Nagy Kornél 5.a	8. hely	Tanár: Kis Lászlóné

2008-2009

Andrásfalvy Csenge 6.b	2. hely	Tanár: Kis Lászlóné
Borbás Luca 3.a	14. hely	Tanár: Ignáczné Ribarics Edit
Göbl Bence 3.b	15. hely	Tanár: Vargáné Kiss Klára

Alapművelési Matematika Verseny**2008-2009**

Nyíri Marcell 6.a	4. hely	Tanár: Kis Lászlóné
-------------------	---------	---------------------

Hevessy György Megyei Kémia Verseny**2007-2008**

Torma Eszter 8.a	6. hely	Tanár: Varga Jenőné
------------------	---------	---------------------

Árpád Kupa Városi Számítástechnika Verseny**2007-2008**

Bengernó Dániel 6.b	2. hely	Tanár: Burián Tamás
Pelle Fülöp 6.b	3. hely	Tanár: Burián Tamás
6-7. évfolyam csapata	3. hely	Tanár: Burián Tamás
A csapat tagjai		
Bengernó Dániel 6.b		
Bíró Gellért 7.b		
Györfi Balázs 7.a		
Kovács Ádám 6.a		
Papp Botond 7.b		
Pelle János Fülöp 7.b		

2008-2009

Vezér Tamás 6.b	1. hely	Tanár: Burián Tamás
Tálas Viktor 6.b	3. hely	Tanár: Burián Tamás
Bíró Gellért 8.b	3. hely	Tanár: Burián Tamás

“Olvas a város” városi rajzverseny**2007-2008**

Fábián András 2.b	2. hely	Tanár: Vargáné Kiss Klára
-------------------	---------	---------------------------

A kompetencia mérések eredményei

Az országos kompetenciamérés a közoktatásról szóló törvényben meghatározott tanulók 6., 8. és 10. évfolyamos csoportjának teljes körén a szövegértési képességeket és a matematikai eszköztudást méri fel. A mérésben alkalmazott feladatok nem a NAT, a kerettantervek, illetve az azokhoz fejlesztett tankönyvek által közvetített tudástartalom elsajátításának mértékét mérik, a felmérés nem az adott tanévi tananyag ismeretanyagának számonkérése, hanem azt vizsgálja, hogy a diákok által a közoktatásban addig elsajátított ismereteket milyen mértékben tudják alkalmazni a mindennapi életből vett feladatok megoldásában.

A szövegértés területén a különböző szövegekhez (elbeszéléshez, rövid történethez, magyarázó szöveghez, menetrendhez vagy éppen egy szórólaphoz) kapcsolódó kérdések jellemzően az információk visszakeresését, következtetések levonását, kapcsolatok felismerését vagy a szöveg részeinek vagy egészének értelmezését várják el a tanulóktól minden évben.

A matematikai eszköztudás területén pedig az alkalmazott feladatok valamilyen életszerű szituációban megjelenő probléma matematizálását, megoldását és a megoldás kommunikálását kéri a tanulóktól a matematika különböző területeit érintve (mennyiségek és műveletek; hozzárendelések és összefüggések; alakzatok síkban és térben; események statisztikai jellemzői és valószínűsége).

A felmérések tesztüzeteit központilag javítják, az ebből származó adatok szolgáltatják a jelentések alapját. Az elmúlt években elért matematikai és szövegértési átlagainkat közöljük, az országos és megyeszékhelyi általános iskolák átlagpontszámaival együtt az összehasonlíthatóság érdekében. A teljes jelentések iskolánk honlapján megtekinthetők.

A 2008-2009-es tanévben írt mérés eredményei az évkönyv szerkesztésekor még nem ismertek.

Hatodik évfolyam szövegértés

Év	Iskolai átlag	Országos átlag	Megyeszékhelyi általános iskolák átlaga
2004	547	509	533
2007	557	516	558
2008	587	519	541

Hatodik évfolyam matematika

Év	Iskolai átlag	Országos átlag	Megyeszékhelyi általános iskolák átlaga
2004	531	505	532
2007	515	500	530
2008	560	499	520

Nyolcadik évfolyam szövegértés

Év	Iskolai átlag	Országos átlag	Megyeszékhelyi általános iskolák átlaga
2004	486	500	521
2006	544	497	522
2007	557	497	522
2008	538	506	520

Nyolcadik évfolyam matematika

Év	Iskolai átlag	Országos átlag	Megyeszékhelyi általános iskolák átlaga
2004	487	500	523
2006	520	494	520
2007	519	491	513
2008	516	497	511

A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM GIMNÁZIUMA**BEVEZETŐ GONDOLATOK**

„Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők.”

A 2009-10-es tanévre kiépült gimnáziumunkban a négy és az öt évfolyamos képzés teljes rendszere. Kilenc osztállyal kezdhettük a tanévet. Létszámunk évről évre növekszik. Évek óta teremgondokkal, pénziánnyal küszködünk, ennek ellenére fejlődünk és gyarapodunk. De tudnunk kell, hogy nem a magunk ügyessége révén, nem csak emberi akaratból működik az iskolánk.

A következő naptári év a maga megszorításaival, elvonásaival szintén nagyon nehéz lesz, de az eltelt 14 év sem volt könnyű, amelyet ebben az intézményben töltöttem. Szinte a kezdetektől láttam a fejlődését. Sok minden történt közben: személyi változások, építkezések, osztályok összevonása, új tagozat elindítása. Hiszem, hogy a gyarapodásunk tovább folytatódik, ha mindennap hittel kérjük és várjuk a munkánkhoz szükséges erőt és bölcsességet.

Legutóbbi évkönyvünk kiadása óta ismét eltelt 4 év. Abban az évkönyvben olvashattuk a 2004-ben végzett tanulóinknak az utolsó osztályfőnöki órán írt vallomásait. Ők idén szeptemberben tartották 5 éves érettségi találkozójukat. Ezen a találkozón ugyanazok a mondatok hangoztak el, mint annak idején: ”Örülök, hogy ebbe az iskolába jártam, most sem döntenék másként. Nagyon sok mindent kaptam itt.” Egy másik osztálynak szintén ennek a tanévnek az elején volt az érettségi találkozója, de ők már 10 éve végeztek. Komoly, több diplomás, felelősségteljes emberek lettek. Úgy tűnik, megállják a helyüket az életben. Nekünk, pedagógusoknak ez az igazi öröm, ezért tudunk nap mint nap hálát adni. Nem hiába fáradozunk a hétköznapi munkánkban sokszor erőnkön felül, hiszen (és ezt valóban így is hiszem) a munkánk hosszú távon megtérül.

Egyházi iskolában pedagógusnak lenni nem könnyű feladat. A tanórán nemcsak a korszerű tudást kell átadni a tanulóknak, hanem nevelnünk is kell. Nevelnünk egész személyiségünkkel, egész valónkkal. Hitelesen. Nehéz helyzetben vagyunk azért is, mert a mai modern, értékválsággal küszködő világban nagyon sok káros hatás éri a fiatalokat. Ebben a világban kell őket helyes irányba terelni, megtanítani őket arra, hogy tudjanak választani jó és rossz között. Meg kell tanítanunk őket az alapvető emberi viselkedés, a társadalmi együttélés szabályaira, az emberi élet megbecsülésére, az egymásért való felelősségvállalás elsajátítására, a haza és a nemzet iránti elkötelezettség vállalására. Mindezt úgy, hogy érezzék a feljuk áradó szeretetet és igazságosságot.

A mi iskolánkba nem csupán azok a tanulók jelentkeznek, akiknek vannak egyházi kötődéseik. Elfogadást várunk tőlük hagyományainkkal szemben. Részesei ők is a mindennapi igeolvasásnak, imádkozásnak, hittanóráknak, áhítatoknak. Nagy feladat őket megszólítani. Ennek az eredménye csak később látszik. De hogy van eredménye, azt bizonyítják tanítványaink friss vallomásai. Így írnak:

„Idő kellett, míg hozzászoktam az új rendszerhez, de megszerettem azt, ahogy a dolgok itt a Refiben történnek. Véleményem szerint, ennél jobb helyre nem igazán kerülhettem volna. Sok szeretetet kapok tanáraimtól és osztálytársaimtól egyaránt. A tanárok hozzáállása sokkal kedvezőbb. Elfogadóbbak, mint a legtöbb helyen. Ez

valószínűleg a hitbéli gondolkodás miatt van, ami nagyon pozitív dolog. Azért is jó, hogy a Refit választottam, mert ugyanazokat az alapképzéseket megkapom, mint bármelyik iskolában. ... Szeretem ezt az iskolát. Szívvel örülök, hogy ide kerültem.”

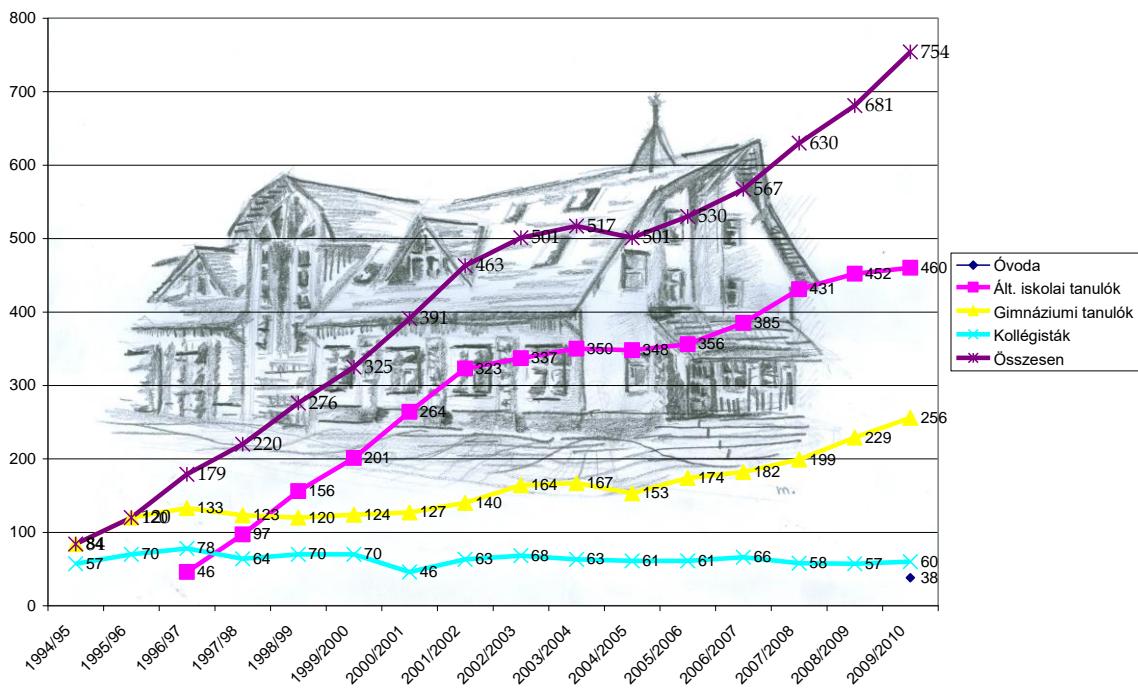
”Egy olyan iskolába járok, amelyik az alap dolgok mellett plusz dolgokat ad, olyanokat, amit más iskolában nem kapok meg, sőt inkább kiölnék belőlem a hajlandóságot arra, ami a legfontosabb.”

„Azért is járok ide, mert az iskola nem túl nagy, kevesen járunk ide, a tanárok jobban odafigyelnek ránk, olyanok vagyunk, mint egy nagy család!”

Isten áldása legyen további munkánkon!

*Kutasné Kovács Éva
igazgató*

GIMNÁZIUMI STATISZTIKÁK 2006-2009

Gimnáziumunk tanulói létszáma a következőképpen alakult a 2005-2006-os tanévtől:

2005-2006-os tanév: 174 fő

ebből kollégista: 61 fő

2006-2007-es tanév: 182 fő

ebből kollégista: 66 fő

2007-2008-as tanév: 199 fő

ebből kollégista: 58 fő

2008-2009-es tanév: 229 fő

ebből kollégista: 57 fő

2009-2010-es tanév: 256 fő

ebből kollégista: 60 fő

A számok jól tükrözik, hogy folyamatosan növekvő tanulói létszám jellemzi gimnáziumunkat. Öröndetes, hogy az évfolyamonként meghirdetett párhuzamos osztályainkba egyre nagyobb arányban kívánnak felvételt nyerni a leendő középiskolások. Nagy népszerűségnek örvend az általunk immár 5 éve meghirdetett nyelvi előkészítő képzés, mely 5 éves képzési rendszer és a 13. év végére többek között két nyelvvizsga megszerzésének és elmélyült ismeretek elsajátításának lehetőségét biztosítja a képzésben résztvevők számára.

Gimnáziumunkban az érettségizettek számának változása követhető az elmúlt négy év vonatkozásában:

2005-2006-os tanév: 44 fő (2 osztály)

2006-2007-es tanév: 33 fő

2007-2008-as tanév: 25 fő

2008-2009-es tanév: 25 fő

A fenti adatsor a 2005-2006-os év kivételével egy-egy érettségizős osztály létszámának alakulását mutatja. A 2009-2010-es tanévtől azonban minden évfolyamon párhuzamos osztályok (általános és nyelvi előkészítő) teljesítik majd az érettségi követelményeit.

A következő táblázat az intézményünkben érettségizettek továbbtanulási sikerességét mutatja.

Felvételi eredmények tanévenként					
	Egyetemi felvételt nyert:	Főiskolai felvételt nyert:	Egyetemi és főiskolai felvétel összesen:	Felsőfokú, ill. OKJ-s képzésben résztvevő:	Felsőoktatás-ban részt nem vevők:
2008/2009-es tanév (osztálylétszám: 25 fő)	8 fő	3 fő	11 fő	11 fő	3 fő
az osztálylétszám %-ában:	32%	12%	42%	44%	12%
2007/2008-as tanév (osztálylétszám: 25 fő)	5 fő	8 fő	13	4 fő	8 fő
az osztálylétszám %-ában:	20%	32%	52%	16%	32%
2006/2007-es tanév (osztálylétszám: 33 fő)	21 fő	3 fő	24	1 fő	8 fő
az osztálylétszám %-ában:	63%	9%	72%	3%	24%
2005/2006-os tanév (osztálylétszám: 2x22 fő)	8+6 fő=14 fő	9+12 fő=21 fő	35 fő	1+3 fő=4 fő	4+1 fő=5 fő
az osztálylétszám %-ában:	32%	48%	80%	9%	11%

Az egyetemi és főiskolai karokon továbbtanulók esetében a nappali, államilag finanszírozott képzésre bejutók aránya szerepel, az esetlegesen költségtérítéssel szakon tanulók száma ezeket az adatokat még pozitívabban irányba mozdítja. Az adatsorok tanulmányozása megmutatja számunkra, hogy tanulóink motiváltak a felsőoktatásban való továbbtanulásban, az egyetemi és főiskolai karokon kívül népszerű a felsőfokú szakképzésekben való részvétel, mely a későbbi egyetemi felvételi pont számításánál többletpontot jelent.

Gimnáziumunkban a 2005-2006-os tanévben indítottunk először nyelvi előkészítő osztályt. Ezekben az osztályokban a képzés első évében heti 15 órában tanulják az idegen nyelvet. A második évben heti 7 órában zajlik a képzés, melyet a tavaszi érettségi időszakban középszintű érettségivel zárnak. A harmadik tanév elején, az őszi érettségi vizsgaidőszakban emelt szinten érettségiznek a tanulók az első idegen nyelvből. Ezeknek az érettségiknek az eredményességi mutatói olvashatók ki a táblázat adataiból.

A. verzió

Nyelvi előkészítőn 1. idegen nyelvből érettségizettek eredményei							
		Angol		Német		Összesen	
		Középszint	Emelt szint	Középszint	Emelt szint	Középszint	Emelt szint
2009-2010-es tanév	ősz		53%		54%		53%
	tavas						
2008-2009	ősz		54%		67%		60%
	tavas	76%		71%		73%	
2007-2008	ősz						
	tavas	81%		85%		83%	
2006-2007	ősz	79%		89%		83%	
	tavas		60%		65%		62%

B. verzió

Nyelvi előkészítőn 1. idegen nyelvből érettségizettek eredményei							
		Angol		Német		Összesen	
		Középszint	Emelt	Középszint	Emelt	Középszint	Emelt

	int	szint	int	szint	int	szint
1. NYEK-es évfolyam eredményei	79%	60%	89%	65%	83%	62%
2. NYEK-es évfolyam eredményei	81%	54%	85%	67%	83%	60%
3. NYEK-es évfolyam eredményei	76%	53%	71%	54%	73%	53%

A táblázat bontásban jeleníti meg az angol, ill. német nyelvi érettségi eredményeket, valamint áttekintési lehetőséget ad a közép- és emelt szintű érettségik összehasonlítására.

A százalékos eredmények érdemjeggyé való váltása a következő módon történik a **középszintű** érettségik esetében:

0-19%: elégtelen

20-39%: elégséges

40-59%: közepes

60-79%: jó

80 % felett jeles az érdemjegy.

Nyelvi előkészítő osztályaink eredményét tekintve ez azt jelenti, hogy a tanulók nagy többsége jelesre érettségizett középszinten a tanult idegen nyelvből (83%, 83%, 73%).

A százalékos eredmények érdemjeggyé való váltása a következő módon történik **az emelt szintű** érettségik esetében:

0-19%: elégtelen

20-32%: elégséges

33-46%: közepes

47-59%: jó

60% felett jeles.

Tanulóink emelt szintű eredményei hasonlóképpen alátámasztják a nyelvi előkészítőn végzett tartalmas és színvonalas munkát (62%, 60%, 53%). 60% feletti eredmény megszerzése emelt szintű érettségiben a jeles érdemjegyen kívül és az emelt szintű vizsgáért járó többletpontokon túl nyelvvizsga bizonyítvány megszerzésével jár együtt. Ez azt jelenti, hogy a NYEK-en tanuló diákjaink kb. 90%-a a képzés első felében hozzájut első nyelvvizsgájához.

Az eredmények ismeretében méltán mondhatjuk, hogy a nyelvi előkészítőhöz fűzött elvárásaink megvalósultak. Reményeink szerint sikerül fenntartani a továbbiakban is a képzés magas színvonalát, melyhez nyelvszakos kollégáink lelkiismeretes munkája és tanulóink motiváltsága együtt járul hozzá.

Az elmúlt négy év nyelvvizsgaeredményei, amelyek nemcsak a nyelvi osztályok (B osztályok) tanulóinak, hanem az általános gimnáziumi osztályok diákjainak nevét is tartalmazzák.

2006/2007-es tanév

Középfokú C típusú nyelvvizsgát szereztek

német nyelvből:

angol nyelvből:

Burián Péter 10.B
Lang Tünde 10.B
Horváth Máté 10.B
Nedev Ágota 10.B
Pavlik Rebeka 10.B
Storcz András 10.B

Bondor Edina 10.B
Keszthelyi Flóra 10.B
Martin Dóra 10.B
Molnár Zita 10.B
Szigethi András 10.B

Felkészítő tanáraik voltak:
Almásiné Ferencz Ildikó
Bollérné Pap Anikó

Felkészítő tanáraik voltak:
A. Kamarás Zsuzsanna
Csík Ágnes
Dénes Krisztina

2007/2008-as tanév

Középfokú C típusú nyelvvizsgát szereztek

német nyelvből:

Giczei Bence 12.

Felkészítő tanára volt:
Almásiné Ferencz Ildikó

:

angol nyelvből:

Batik Máté 10.B
Farkas Anikó 10.B
Keresztény Márton 10.B
Simon Tamás 10.B
Storcz Tamás 10.B
Szabó Gergely 10.B
Sziráki Dorina 10.B
Teppert Balázs 10.B
Ungvári Bianka 11.B
Kovács Ferenc 12.

Felkészítő tanáraik voltak:
A. Kamarás Zsuzsanna
Dénes Krisztina

Felsőfokú C típusú nyelvvizsgát szereztek

német nyelvből:

Lang Tünde 11.B

Felkészítő tanárai voltak:
Almásiné Ferencz Ildikó
Bollérné Pap Anikó

angol nyelvből:

Broda Márk 12.

Felkészítő tanára volt:
Dénes Krisztina

2008/2009-es tanév

Középfokú C típusú nyelvvizsgát szereztek

német nyelvből:

angol nyelvből:

Becker Tímea 11.B
Buni Edina 11.B
Ilk Bálint 11.B
Laczkó Loretta 11.B
Oláh Gréta 11.B
Pávkovics Dóra 11.B
Rapajkó Ivett 11.B
Szász Nikolett 11.B
Szatnik Szilvia 11.B
Treszner Barbara 11.B
Ungvári Veronika 11.B
Varga Viktória 11.B

Erát Dávid 11.B
Zárth Péter 11.B
Hammer Gergely 12.A
Kovács Melinda 12.A
Kanalas Anna 12.A

Felkészítő tanáraik voltak:
A. Kamarás Zsuzsanna
Dénes Krisztina

Felkészítő tanáraik voltak:
Almásiné Ferencz Ildikó
Molnár-Scheich Dóra
Bollérné Pap Anikó

2009/2010-es tanév

Középfokú C típusú nyelvvizsgát szereztek

német nyelvből:

Bernát Patrik 11.B
Bernát Roland 11.B
Szondi Daniella 11.B
Török Tímea 11.B
Tóth Csaba 11.B
Zentai Dóra 11.B

Felkészítő tanáraik voltak:
Almásiné Ferencz Ildikó
Molnár-Scheich Dóra

angol nyelvből:

Bogyó Gergely 11.B
Csonka Áron Tamás 11.B
Dér Lídia 11.B
Lévai Kata 11.B
Máté Dóra 11.B

Felkészítő tanárunk volt:
Csík Ágnes

Összeállította: Nagy Andrea, Dénes Krisztina

Az elmúlt négy év díjazottjai

A Pécs-Belvárosi Református Egyházközség „Református Értelmiségért” díját kapta:

2006

Békési Bianka
Sermaul Kinga
Giczei Bence
Pöstyéni Dorottya
Ilk Bálint

2007

Békési Bianka
Pávkovics Dóra
Szekeres Tamás
Szatnik Szilvia

2008

Dér Lídia

Tóth Csaba
Kovács Melinda
Manhardt Mátyás

2009
Kanalas Anna
Pöstyéni Etelka

Timóteus-díjban részesültek:

2006
Szabó Ákos Marcell

2007
Szabó Szabrina
Lingl Helga
Kószegi Alexandra
Bondor Edina
Takács Dóra
Teleki Szidalisz
Giczei Bence

2008
Pöstyéni Etelka
Zentai Dóra
Storz András
Molnár Zita
Manhardt Mátyás
Giczei Bence

2009
Dér Lídia
Tóth Csaba
Bondor Edina
Kovács Melinda

A Pécs-Kertvárosi Református Egyházközség által tanároknak alapított „Dizseri-díjat kapták:

2006
Benkő-Kónya Lóránd

2007
Mácsodi Ferenc

2008
Gáspár Béláné

2009
Éliás Katalin

Összeállította: Kutasné Kovács Éva

HITÉLETÜNK

Egy iskolai osztály legjellemzőbb attitűdjei a hitéleti gyakorlat változásával kapcsolatban – avagy mennyire eredményes a hitre nevelés?

A Pécsi Református Kollégium Gimnáziumának egyik osztályában (11.B) végeztem az alábbi felmérést 2009 novemberében, amelyben a diákok szülői háttérét és az iskola hitéleti nevelésének hatását hasonlítottam össze. Az osztály létszáma 32 fő, a nemek szerinti megoszlásra csak abban az esetben térek ki, ha annak külön érdekességet tulajdonítok. A kérdőívet valamennyien elkészítették.

A diákok családi háttere

A felmérés kapcsán megállapítható, hogy az érintett osztály családi háttere többségében rendezett. Ezt a megállapítást három alapvető kérdés eredményéből vonhatjuk le. Az egyik kérdés a családi viszonyokra vonatkozik, amelyek szerint a diákok kétharmadának, 24 főnek a szülei házasok (75 %), 21 (66 %) esetben mindkét szülőnek van állása és anyagi helyzete jó (14 diáknál (44%): „nincsenek anyagi nehézségeink, gond nélkül megélünk”) vagy kielégítő (15 diák esetében (47%): „vannak nehézségeink, de boldogulunk”).

Képesítésük szerint a szülők megoszlása: 35% felsőfokú, 41% középfokú, 24% szakmunkás (nevelőszülők figyelembevételével 38%-38%-24% az arány). A férfiak-nők viszonylatában ezek a számok a következőképpen oszlanak meg: felsőfokú képesítésű 31%-38%, középfokú 34%-47%, és szakmunkás 34%-13%. Az arány a nevelőszülők figyelembevételével a felsőfokú végzettséggel rendelkezők előnyére tovább változik: 38%-38%, 30%-47%, 32-13%.

A család hitéleti gyakorlata

Hitélettel kapcsolatban a gyermekek bevallása és megítélése szerint a családok többsége egyházi háttérrel rendelkezik. A hitét rendszeresen gyakorló családok száma 6, azaz 19%. A bizonyos rendszerességgel templomba járók aránya már inkább az egyházi háttér gyengébb, de meglévő voltát tanúsítja, ami 15 családra jellemző (47%). A hithez pozitívan álló, de egyházi háttérrel nem rendelkező családok száma 8 (25%), ami szerintem inkább csak semleges viszonyulásként értelmezhető. A hit szerepének jelentőséget nem tulajdonító családok száma mindösszesen 3 diák esetében jelentkezett, azaz 9%, ami véleményem szerint jó aránynak mondható.

Az iskolaválasztás okai

Az iskolaválasztásnál 7-7 diák választotta intézményünket egyházi jellege miatt, illetve szülői nyomásra (22-22%), 14-en azért, mert megtetszett nekik (44%), 3 diák barátai, ismerősei miatt (9%), és csak egy diák azért, mert ide vették fel, de ő nem ide szeretett volna jönni. Két diák két válaszlehetőséget is megjelölt, a két megjelölés közül esetükben a másodikat, azaz az ismerősök, barátok miatti választást nem vettem figyelembe.

Az iskola felekezeti jellegéből adódó hatása a diákok hitéletére

Intézményünkben valamennyi diák hitoktatásban részesül. A katolikusoknak biztosítjuk a felekezetük szerinti hitoktatást, a többi felekezethez vagy sehová sem tartozó diák református hitoktatásban részesül. Az osztály felekezeti megoszlása: 14 diák református (44%), 10 katolikus (32 %), 2-2 diák baptista és evangélikus (összesen 12%), 4 diák nem tartozik sehová (12%). Református hitoktatásban 22 fő részesül, ami azt jelenti, hogy a 14 katolikusból 6-an nem a saját felekezetük szerinti hitoktatást választották.

Mindennek fényében az intézmény felekezeti jellegéből adódó diákokra gyakorolt hatásának vizsgálatánál érdekes és feltűnő, hogy mindösszesen 2 diák, azaz 6% válaszolta azt, hogy olyan nagy hatással van rá az intézmény, hogy saját megítélése szerint megváltozott az életszemlélete. Esetükben fontos szerepet kapott életükben a hit. Viszont e két diák családjánál az egyik esetben a hitnek nincs semmi szerepe (az érintett diák az egyike annak a 3 családnak, akikkel a fentiekben már találkozhattunk), a másik esetben pedig egy, az általam inkább semlegesnek ítélt, az egyházi háttérrel nélküli családból származó diák adta ezt a választ (a 8 ilyen megjelölésből ő az egyik). Ebben a kérdésben a

nemek aránya talán megemlítendő: 50-50% (1 fiú és 1 lány). Az első ránézésre alacsonynak tűnő, 6%-os számarány a családi háttér összefüggéseiben már egészen másképpen mutatkozik meg, és megállapítható, hogy pl. az egyházi háttérrel rendelkező diákjaink integrálása 33%-os eredményességű. Ez a diák magát felekezethez nem tartozók közé sorolta. Emellett mindössze 6 diák (19%) vélekedett úgy, hogy életvitelére és meggyőződésére nincs hatással az iskola, ugyanennyien jelölték meg azt a lehetőséget, hogy elgondolkodnak, de nem értékelik az iskola hatását jelentősnek. Nagyarányú (18 diák) azok száma, akik saját megítélésük szerint bizonyos dolgokban már másképp látnak, mint korábban (58%).

A családi hitélet gyakorlatával összehasonlítva mozgásokat láthatunk pozitív és negatív irányba egyaránt.

Három diák vélekedett úgy (9%), hogy a családja életében nincs szerepe a hit kérdésének. Ezzel szemben csak két diák vallotta saját életére vonatkoztatva önmagáról, hogy nincs szerepe életében a hit kérdésének, illetve egészen egyértelműen ő nem hisz (3-3%). (Ez a kérdés a családok esetében nem volt bontott, a diákoknál viszont szándékosan bontottam, hogy a „nem hiszek” válaszadás lehetőségét is megadjam a kamaszkorú fiatalságnak, érzékeltetve, hogy intézményünkben erre is van lehetőség).

A maguk módján hívő diákok aránya a családi helyzethez viszonyítva (amit én semleges álláspontnak ítélek meg) javulást mutat. Míg a családoknál ezt 8 diák jelölte meg (25%), addig a diákoknál 7 fő (22%). Ez csekély előrelépést mutat, hiszen a semleges családi háttérből statisztikailag 1 diák mozdult ki.

A bizonyos rendszerességgel hitüket gyakorló diákok aránya a család eredményeihez képest viszonylag rosszabb. Míg a családok 47%-át (15 diák ítélte így meg) ide soroltuk, a diákok vélekedése önmagukkal kapcsolatban kisebb, 34% (11 diák). Itt az elmozdulás számszerűsítve szintén 4 diák. Az irányváltás meghatározása azonban bonyolultabb, arra a befejezésnél külön térek ki.

A hitnek fontos szerepet tulajdonítók aránya viszont jelentős változást mutat. Míg a családok viszonylatában mindössze 6 diák véleménye szerint gyakorolja családja rendszeresen a hitét (19%), a diákok aránya ebben a kérdésben 12 fő (38%). Igaz, a diákok esetében ezt a kérdést a kori sajátosságukra való tekintettel nem kötöttük rendszeres templomba járáshoz, hanem a hit fontosságának megítéléséhez. A családi hitgyakorlat viszonylatában ez mindenképp 50%-os növekedést mutat.

Összefoglalás

Befejezésül összességében megállapítható, hogy a családi helyzethez viszonyítva 6 diák esetében látunk olyan mutatókat, amelyek a család hitéleti gyakorlatával szemben inkább negatív irányba történt elmozdulás (19%), 11 diák esetében viszont előrelépést figyelhetünk meg (34%). A család helyzetéhez viszonyítva nem történt változás 15 diák esetében (47%), közülük 4 diák (13%) gyakorolja családjával együtt rendszeresen hitét, 8 diák (25%) családjával együtt bizonyos rendszerességgel gyakorolja hitét és 3 diák (9%) a maga módján hisz.

Ez a felmérés iskolánkra nézve nem mintaértékű és nem általánosítható. Látna az eredményeket, célszerűnek tartanám, hogy a felmérést iskolai szinten is elvégezzük, így átfogóbb képet kaphatnánk arról, hogy az egyházi iskolának, esetünkben a Pécsi Református Kollégium Gimnáziumának a gyakorlatban milyen hitre nevelő hatása van.

Vincze Árpád

Szociológiai felmérés a PRK-ban**11.B osztály**

Kedves Diákok! Egy dolgozat elkészítéséhez kérem a segítségedet. Kérlek, név nélkül, őszintén válaszolj az alábbi kérdésekre! Segítségedet és együttműködésedet köszönöm:

Vincze Árpád

I. CSALÁDOM

1. Szüleim családi helyzete: (A megfelelő választ karikázd be, de adott esetben aláhúzással is jelöld, melyik a helyes válaszlehetőség!)
 - a. szüleim házasok
 - b. szüleim elváltak, édesanyámmal/ édesapámmal élünk, nevelőapám/ nevelőanyám nincs
 - c. édesapám/ édesanyám meghalt
 - d. van nevelőapám/ nevelőanyám, akivel együtt élek
2. Szüleim iskolai végzettsége

a. édesapám végzettsége:

- i. felsőfokú (egyetem, főisk.)
- ii. érettségizett
- iii. szakmunkás
- iv. alapfokú (8 osztály)

b. édesanyám végzettsége:

- v. felsőfokú (egyetem, főisk.)
- vi. érettségizett
- vii. szakmunkás
- viii. alapfokú (8 osztály)
- c. a velem élő nevelőapám/ nevelőanyám végzettsége
 - i. felsőfokú (egyetem, főisk.)
 - ii. érettségizett
 - iii. szakmunkás
 - iv. alapfokú (8 osztály)

d. Szüleim

- a. mindkettőjüknek van állása
- b. egyikük inaktív: nyugdíjas, GYES/GYED-en van, tartósan táppénzes, munkanélküli
- c. mindketten inaktív: nyugdíjas, GYES/GYED-en van, tartósan táppénzes, munkanélküli
- d. inaktív
- e. Családom anyagi helyzete
 - a. rendszeres szociális támogatást kapunk
 - b. nehézségek között élünk, de segélyre nem vagyunk jogosultak, pedig jól jönne a segítség
 - c. vannak nehézségeink, de boldogulunk
 - d. nincsenek anyagi nehézségeink, gond nélkül megélünk, de nem vagyunk gazdagok
 - e. véleményem szerint a gazdagok közé sorolhatjuk magunkat
- f. A családtagok többsége:
 - a. hitét gyakorolja, rendszeres templomba járó, és ez a mindennapi életben is megmutatkozik
 - b. bizonyos rendszerességgel gyakorolja hitét,
 - c. a maga módján hisz, de egyházhoz nem kapcsolódik
 - d. nincs szerepe a hit kérdésének családukban

II. SZEMÉLYED

g. Felekezeti hovatartozásod

a. katolikus	d. baptista
b. református	e. pünkösdista
c. evangélikus	f. egyéb
g. nem tartozom sehová	

h. Miért választottad a PRK gimnáziumát?

a. szülői nyomásra	d. nem ide szerettem volna
b. egyházi jellege miatt	jönni, de ide vettek föl
c. barátom, ismerősöm miatt választottam	e. mert megtetszett

8. Az iskola felekezeti jellegéből adódó hatása életvitemre:
- sokszor elgondolkodom, de nem értékelem az iskola hatását jelentősnek
 - nincs hatással életvitemre és meggyőződéseimre
 - vannak dolgok, amikben ma már másképp látok dolgokat
 - nagy hatással van rám, megváltozott az életszemléletem
9. Hitéletem:
- számomra fontos a hit szerepe
 - bizonyos rendszerességgel gyakorolom hitemet, de ennek különösebb jelentőséget nem tulajdonítok
 - a magam módján hiszek, de nem kapcsolódom egyházhoz/gyülekezethez
 - nincs szerepe a hit kérdésének életemben
 - nem hiszek

Vincze Árpád

Képek: bibliamaraton_1.jpg és bibliamaraton_2.jpg

„Számomra a **hétkezdi áhítat** megnyugtató, mert jó, hogy a hét nem rögtön számonkéréssel kezdődik, hanem egy nyugalmas órával, ahol igehirdetést hallgatunk - a bennünk lévő gondolatok, érzések szavakká válnak a lelkész által - és számomra kedves énekeket énekelünk.

A hittanórákat is nagyon szeretem, mert kötetlenebb, barátságos hangvételű, mint a többi óra. Számomra azért is érdekes, mert nagyon szeretem a történelmet és a Biblia is a történelem egy fontos részét mutatja be. Általános iskolai hittanórámról is sok kedves emlékem van, szeretettel gondolok rá vissza.”

Pál Dániel, 9. b

„Számomra a **hétkezdi áhítat** megnyugvást, feltöltődést és erőt ad arra, hogy az adott hetet is végigcsináljam és végigtanuljam. A szerda esténkénti kollégiumi áhítatok pedig azért tartoznak emlékezetes élményeim közé, mert nagy segítségemre voltak abban, hogy kibírjam a kollégiumot. Kitartásra való biztatást és erőt adott nekem az iskolai hét utolsó két napjára.”

Fuszanecker Anett, 10. b

„A **Bibliamaraton** egy nagyon korrekt ötlet volt, szinte mindenkit foglalkoztatott, minden diák, tanár kivette a részét belőle, és egyedülálló is volt a városban. Otthonossá tette az iskolát. Szép emlék. Élménynek elsősorban az éjjeli részét mondanám, ilyen nem sűrűn történik, hogy csak úgy, matracon bent alhat az ember az iskolájában, illetve aludna, ha nem azért jött volna be, hogy olvasson. És a hangulat is jó volt, nem beszélve a viccesebb eseményekről. Összehozta a diákságot. Nekem személy szerint tetszett!”

Bernát Patrik, 11. b

„Ebben az iskolában nem ciki, ha valaki hívő. Nem tabu ilyesmiről beszélni, és ez igazán jó. Számomra a hétkezdi áhítat azóta jelent többet, mióta a 2. órában tartjuk, mert akkor már nem vagyok olyan álmos, és jobban oda tudok figyelni. Szeretem, hogy nem mindig ugyanaz az ember tartja, hanem változatos és sokszínű. A hittanóra is fontos része az életemnek, és segít eligazodni a Biblia és az egyháztörténet világában. Egyetlen apró

probléma van csak vele: a fiataloknak nem mindig ad kézzelfogható tanácsot arra, hogy hogyan viselkedjenek a mai világban, hogyan küzdjenek meg a különböző problémákkal.

A **Bibliamaraton** emléke mindig meg fog maradni bennem, sosem gondoltam volna, hogy végig lehet olvasni a Bibliát egyfolytában az elejétől a végéig. Bár nyilván a megértésre idő nem volt, de nem is ez volt a cél – de legalább felhívta a figyelmet a Szentírásra a rendezvény.

A hittanverseny is egyedi dolog, ilyenre más iskolában nem mehetnénk. Segít mélyebben megismerni a Bibliát, és persze összekovácsolja a csapatot.”

Dér Lídia 11.b

Bibliismereti vetélkedő

„Mindig is kedveltem a hittanórákat. Szeretném megtudni, mi a Biblia igazi üzenete, hogy mit rejthet az a könyv, ami a világon eddigi legtöbb eladással büszkélkedhet. Sok mindenre választ kaptam a hittan-tanároktól, de egy könyvvel, úgy vettem észre, ők sem tudnak mit kezdeni, ez pedig a Jelenések könyve. Hogy is tudhatna bárki, hiszen az eljövendőt rejti magában. Ezzel a felismeréssel pont megbékéltem, amikor Vincze tanár úr arra kért két osztálytársamat és engem, hogy egy olyan hittanversenyen vegyünk részt, ahol ebből a senki által meg nem értett könyvből kell felkészülni. Mivel nem sok tapasztalatom volt hittanversenyekkel kapcsolatban, és egy olyan dolgot kellett megtanulni, amit senki sem ért igazán, kicsit vonakodva adtam be a derekam. A Jelenések könyve egy hétnyi igencsak intenzív tanulmányozása után azon kaptuk magunkat, hogy egy békési iskolában ülünk, és a teszttel a kezünkben várjuk a kezdés pillanatát. Egymás ötleteit támogatva, de mégis igen megfontoltan karikáztunk be minden egyes választ. Nagyon élveztem azt az összhangot, ami akkor közöttünk volt. Egyszerre inspirált minket az adrenalin, a megfelelni akarás, a kint sorakozó pogácsák és a fülünkben csengő ördögi kacaj Vincze tanár úrtól. Mivel országos verseny volt, és volt olyan csapat, akik több mint két hónapot készültek rá, nem tudtuk, mire számíthatunk egy hétnyi készüléssel. Az eredmény a lehető legrosszabb volt. Egyszerre felemelő és lesújtó. Ugyanis pár perccel maradtunk le a dobogós helyről, az ország területéről érkező húsz csapat egyikeként. Az eredménynek amúgy sem tulajdonítottunk nagy jelentőséget. Ettől a hittanversenytől ugyanis sokkal többet kaptunk, mint mondjuk egy országos első helyezést. Megtanultuk, hogyan kell csapatban dolgozni, hogy mikor kell gondolkodás nélkül elfogadni a másik választát, és mikor kell vitába szállni saját igazunkért. Remek tapasztalatszerzés volt, amit szívből kívánok mindenkinek, ha teheti, használja ki az ilyen és ehhez hasonló lehetőségeket.”

Csonka Áron Tamás, 11. b

„Honnan veszed a bátorságot?” – Csillagpont 2009

Kép: csillagpont.jpg

„A Csillagpontra, a Fadd-Domboriban megrendezett Református Ifjúsági Találkozóra szívesen gondolok vissza. Július 21-én sikeresen regisztráltunk a helyszínen, ahol karszalagot kaptunk, valamint a pár napra vonatkozó programfüzetet, énekeskönyvet egy vállra akasztható táskába rejtve. Az iskolánkból 10-en mentünk. Reggelente hét órai kezdettel különböző helyeken voltak áhítatok. Reggeli után, 9 órakor kezdődtek a „Honnan veszed a bátorságot?” központi témáknak a napi fő előadásai. Majd 10.45-kor elkezdődtek a kiscsoportos beszélgetések, amelyeknek a számát a kapott karszalagokra írták. Én a 25-ös

kiscsoporthoz tartoztam. Ezek a beszélgetések nagyon megnyerték tetszésemet, mert sok jó emberrel ismerkedhettem meg és beszélgethettem a napi témákról. Ebéd után programok sokaságaiból választhattunk kedvünk szerint, ezek akár késő estig is tarthattak. Koncerteket, különböző előadásokat néztünk, hallgattunk. Az egyik nap hajnalig tartó virrasztás is volt. Kirándulni is voltunk a paksi atomerőműben! A helyszínen derült ki, hogy csak négyen mehetünk be. Érdekes dolgokat láttunk, hallottunk odabent. Humorosan jegyeztük meg a kint várakozóknak, hogy sugárzunk az örömtől... Összetalálkoztam egy régi ismerőssel is. A jó időt kihasználva a kicsiny csoportunkkal a Dunában hűsítettük le magunkat. Az utolsó napon volt a záró istentisztelet, amit a Magyar Televízió is közvetített. Bevallom, életemben először láttam ennyi embert együtt úrvacsorázni! Erre a pár napra, a megismert sok jó emberre és az élményekre szívesen gondolok vissza!”

Jorcsák Vivien, 12. a

„A **Szeretet-Híd** program nagy élményt nyújtott, mivel közelebb kerültünk egymáshoz. Hitéleti és közösségi szempontból a kórus munkáját igen fontosnak tartom, a sok utazás és önmagában az éneklés miatt is.”

Kratafila Olivér, 10. a

„Az **adventi istentiszteletek** nekem mindig tetszenek, hétvégén be kell jönni, az igaz, de ettől függetlenül erre szeretek a legjobban eljárni.”

Teppert Balázs, 12. b

A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM VEGYESKARA

Az intézmény elsősorban zeneművelő közössége a Vegyeskar. Hivatalosan az 1995/96-os tanévben indult. Az énekkar alapító karnagya Dr. Hoppál Péter lett, aki mai napig vezeti a kórust. A kórus magára nézve meghatározónak tartja a közel félévezredes kollégiumi hagyományt. Tulajdonképpen ez az egyetlen alap, amire a kórus munkája épül. A hagyományokhoz hűen került-kerül összeállításra a repertoár. A XVI. századi magyar protestáns énekek régi és új feldolgozásai, genfi zsoltár feldolgozások a reneszánsz kortól napjainkig, öt évszázad hazai és külföldi kórusművei szerepelnek. Kiemelt feladatuknak tekintik a XX. és a XXI. századi magyar kóruskultúra ápolását. Gondolok itt Kodály Zoltán, Bárdos Lajos, Gárdonyi Zoltán, Gárdonyi Zsolt, Draskóczi László műveire elsősorban. Számos művet írtak ma élő zeneszerzők a kórus számára (Tillai Aurél, Berkesi Sándor, Békési Marton Csaba...)

A hagyomány kötelez a repertoár összeállításában, de kötelez a szolgálatokra is. Nem lehet fontosabb egyházmegyei esemény liturgiáját összeállítani a kórus szolgálata nélkül. A Vegyeskar részt szokott venni városi, megyei és országos rendezvényeken is mind egyházi, mind világi szervezésükben egyaránt. Emlékezetes fellépések voltak: Protestáns Kulturális Est a Pesti Vigadóban, Vizsoly, Miskolc-Deszkatemplom, Győr, püspökszentelés a Kecskeméti Nagytemplomban, Országos Református Tanévnitő Pápan. Rendszeren látogatják a megye fiatal és idős, kicsi és nagy gyülekezeteit, ahol gyakran az istentiszteleti szolgálat mellett „minikoncerteket” is tartanak. Talán legfájdalmasabb és megrendítőbb szolgálat a temetési szolgálat, melyet többször gyakorolt a kórus az elmúlt években.

A szolgálatok mellett versenyeken is megmérettetik magukat a Megyei Kóruszövetség által szervezett Éneklő Ifjúságon, illetve a Keszthelyen kétévenként megrendezésre kerülő Helikoni Ünnepeken is. A többszörösen arany diplomával, aranyminősítéssel jutalmazott kórus méltóképpen képviseli és hirdeti az elődök hagyományát, nagyságát. De nem csak országunk határain belül végzi ezt a munkát a kórus, hanem bizony határainkon túl is. Már-már nehéz összeszámolni hány külföldi koncertúton vettek részt. Németország, Hollandia, Svájc, Kárpátalja, Erdély, Vajdaság, Baranya-háromszög. Egy ízben eljutottak az Egyesült Államokba is (Tennessee, Virginia, Észak-Karolina, New York). Több külföldi kapcsolata van a kórusnak (amerikai, japán, holland, német, erdélyi).

Az élő szolgálatok mellett meg kell említeni a „rögzített szolgálatokat” is. 1995 óta két kazetta, két stúdió CD és két koncert CD került kiadásra. Az elmúlt 5 évben mindig részt vettek a Református Zenei Fesztivál záróhangversenyén (Zeneakadémia nagyterme, Művészetek Palotája), amik koncertlemezként megjelentek, ezáltal országos ismertségre tett szert a kórus.

Mindaz a munka, amit az énekkar végez, nagyban felértékeli az is, hogy csupán hetente kétszer egy órát próbálnak. Néha kórustáborot szerveznek, aminek nem csak a szakmai felkészülés a lényege, hanem a közösség építése is. Különleges jellemzője a Vegyeskarnak, hogy egy „Kórushír” című, alkalmi megjelenésű kórusújságot is üzemeltetnek, mely egyfelől évről-évre áttekintést ad a kórus fellépéseiről, másfelől pedig információival előkészít egy-egy fontosabb eseményt.

***Tavali Emil
kóruselnök***

A Pécsi Református Kollégium Vegyeskarának tagjai 2010-ben

Karnagy: Dr. Hoppál Péter

Másodkarnagy: Pap Tamás (basszus)

Kóruselnök: Tavali Emil (tenor)

Kórustitkár: Loósz Nóra (szoprán), Szatnik Szilvia (alt)

Szoprán:

Burián Bianka	Kempf Eliza
Meláth Anna	Drexler Cintia
Bitá Heike	Schön Melinda
Hirsch Eszter	Szondi Daniella
Kis-Bocz Ágnes	Csüdör Eszter
Horváth Adrienn	Török Tímea
Farkas Anita	<u>Loósz Nóra</u>
Fenyvesi Luca	Ungvári Veronika
Fuszanecker Anett	Kutas Éva
Kereki Kamilla	

Alt:

Nedev Zsuzsanna	Sinkó Enikő
Németi Fanni	Szász Panna
Pesti Ágnes	Székelyhidi Zsófia
Szatnik Erzsébet	Barkóczi Zsófia
Szentkirályi Krisztina	Jorcsák Vivien
Kovács Evelin	Tóth Eszter
Bakó Réka	<u>Szatnik Szilvia</u>
Szukola Dorina	Sümegei Péterné
Király Vanda	Tényi Nicolette

Tenor:

<u>Bognár Balázs</u>	Molnár Bálint
Klotz Dániel	Szabó Gergely
Somogyvári Gergely	Szatmári Benedek
Vég Benjámín	Csonka Áron
Csonka Ábel	Dudás Attila
Győri Márton	Tavali Emil

Basszus:

Bálint Bence	Gönczy Márton
Biró Gellért	<u>Storcz Tamás</u>
Pál Dániel	Brassói Attila
Jávorka Dénes	Gaibl Miklós
Kratafila Olivér	Ötvös Sándor
Pap Gábor	

Egy év eseménynaptára. - A kórus fellépései 2007-ben.

- ♪ Éneklő Ifjúság megyei versenye. (80. jubileumi alkalom Pécssett!)
Kodály Gimnázium aulája, 2007. márc. 30.
- ♪ Lions Club jótékonyági koncertje
Baranya-megyei Közgyűlés Díszterme, 2007. ápr. 21.
- ♪ Vajdasági turné (Szerb Köztársaság, Szabadka és környéke)
2007. ápr. 21-22.
- ♪ Ballagás, Pécsi Ref. Kollégium Gimnáziuma, 2007. május 5.
- ♪ Pécsi Ökumenikus Kórustalálkozó
Kertvárosi Ref. Templom, 2007. május 13.
- ♪ Szenci Molnár Albert Országos Irodalomtörténeti Konferencia
Csurgó, 2007. május 25.
- ♪ Beth McCoy és énekegyüttese, USA baranyai programja
2007. május 24-27.
- ♪ Református Zenei Fesztivál, Budapest
Művészetek Palotája, 2007. június 17.
- ♪ Október 5. Zenei Világnap-i koncert a Művészeti Szakközépiskolában
- ♪ Október 27. Reformáció ünnepi önálló műsoros est a Szentlőrinci Ref.
Templomban.
- ♪ November 9. Szenci Műveltségi Verseny gálaestjén közreműködés a Pécsi
Kamarakórossal.
- ♪ December 2. Advent 1. vasárnap: Zengővárkonyi Ref. Templomban önálló
műsoros est.
- ♪ Dec. 2. Advent 1. vasárnap: Gimnázium aulájában ünnepi istentiszteleti szolgálat.
- ♪ Dec. 13. Pécsi Advent programjában koncert a Bazilikában.
- ♪ Dec. 16. Advent 3. vasárnap: Horvátország, (Laskó, Várdaróc) istentiszteleti
szolgálat.
- ♪ Dec. 18. Harkány, adventi jótékonyági hangverseny.
- ♪ Dec. 20. Iskolai karácsony.

Kép: korus_usa_1.jpg

Amerikából jöttünk

2008-ban iskolatörténeti kuriózumként két hetes koncert turnéra utazott Amerikába a Vegyeskar. A csapat a leendő Európa Kulturális Fővárosa kultúra-export programtámogatottjaként, sok jó szándékú szponzor segítségével vehetett részt az életre szóló élményeket nyújtó nagy utazáson.

Kép: korus_usa_2.jpg

A Pécsi Református Kollégium Vegyeskara számos európai és japán kóruskapcsolatot ápol. 2008 szeptemberében az Amerikai Egyesült Államokban tett koncert körutunkkal az első olyan gimnáziumi kórus, ifjúsági vegyeskar lettünk Baranya megyében, mely eljutott a tengerentúlra. A New Yorkban, Tennessee államban, Észak-Karolinában és Virginiában tartott, közel két hetes turnén szinte naponként változó helyszíneken népszerűsítettük a magyar kóruskultúrát és Európa leendő kulturális fővárosát.

Kép: korus_usa_3.jpg

Repertoárunk négy pillérré épült. Egyrészt az európai zenetörténet korszakait énekeltük végig a középkori gregoriántól egészen a 20. századig. Másrészt a magyar kórusirodalom gyöngyszemeiből szemezgettünk, kiemelt hangsúllyal Kodály, Bárdos és az őket követő nemzedékek műveit bemutatva. Harmadrészt egy folklór programot is vittünk magunkkal, melyben tradicionális amerikai dallamok mellett természetesen a magyar népzene eredeti szolisztikus formájától a nagy ívű kórusfeldolgozásig több aspektust is bemutattunk. Végül pedig a populáris zene stíluskörébe sorolható spirituálékat, könnyűzenei feldolgozásokat énekeltük – nagy sikerrel. Az így összeállt, több mint kétórás

repertoárból a koncertek közönségéhez, helyszínéhez, időtartamához flexibilisen tudunk igazodni. Az eredetileg mintegy 60 fős Vegyeskar fele, közel 30 fő alkotta a delegációt. A koncertek alkalmával nagy sikert arattak az Erdélyi Dániel orgona szakos zeneakadémiai művész-hallgató, Nárai Eszter énekművész, valamint két népdal szólista diákunk, Ungvári Veronika és Sinkó Enikő előadásában megszólaltatott darabok.

Kép: korus_usa_4.jpg

A turné kezdetén a New Yorki Első Magyar Református Egyház meghívására három napot töltöttünk el a metropoliszban. Kiemelkedő élmény volt az 1915-ben épült, 32. utcában található magyar református templomban adott koncertünk, melyet a helyi magyar adás televíziója rögzített. Arra is nyílt lehetőségünk, hogy New York legfontosabb látnivalóit megtekintsük.

A turné nagyobb részében, szeptember 9. és 16. között a *Tennessee Highlands Ifjúsági Vegyeskar* vendégei voltunk, akikkel életre szóló barátságot kötöttek diákjaink. Tennessee, Észak Karolina és Virginia államokban szinte naponként változó hotelekben szállva adtunk koncerteket a következő helyszíneken: Johnson City, East Tennessee State University, ETSU High School, Gatlinburg, Pigeon Forge, „Dollywood”, Dixie Stampede, Abingdon, Emory & Henry College. Két egyetemen a Kodály módszerről kellett szakmai előadással szolgálnunk.

Kép: korus_usa_5.jpg

Az út során két jelentős megbecsülésben részesültünk a teltházassal, nagy sikerű koncertek mellett. Egyrészt Tennessee Állam Szenátusa impozáns küllemű, személyre szóló dicsérő oklevelét vehettük át a helyi szenátortól, másrészt Abingdon polgármestere és Johnson City egyetemi középiskolájának főigazgatója is átadta számunkra a város jelképes kulcsát. Ezeket a gesztusokat mindhárom alkalommal a mi ajándékaink átadásával vizsongoztuk: kiemelten is az EKF programot népszerűsítő, illetve Pécsről, valamint Magyarországról szóló könyvek, villányi bor, és kórusunk CD lemezének átadásával.

Kép: korus_usa_6.jpg

Az amerikai kórus elfogadta a Pécsi Református Kollégium meghívását a 2010-es kulturális évadra Pécsre, mely találkozást a később egy a keleti parton megrendezendő Kodály szimpózium sorozat keretében újabb turné követhet.

Dr. Hoppál Péter
főigazgató, karvezető

Kórusmozaik

- A társaság össze-vissza mozog, zörögnek a kották, mindenki babrál valamit, időnként felhangzik egy jól beazonosítható nevetés. Aztán a karnagy kezét a magasba emeli, és a kórus elhallgat. Figyel, levegőt vesz, és elkezd... -

Lelkesedés. Kítartás. Összetartás. Szeretet. Ezek azok a szavak, melyek leginkább jellemzik a Pécsi Refi Vegyeskarát. Ezek azok a szavak, melyek segítségével ez a kórus sikeres és sokszor képességein felül teljesít. Ezek azok a szavak, melyek nélkül - úgy gondolom - nem hordozna annyi mondanivalót az éneklésünk, a közös munkánk.

Már 5. éve éneklek én is a kórusban. Emlékszem, annak idején nyolcadikos koromban kerültem be. Mintha nem is lett volna annyira rég. Az első lépések nehezek voltak. Pontosan úgy, mint mindenkinek egy új közösségben, de voltak és még mindig vannak

olyanok, akik felkarolnak és támogatnak. Pont ez az, ami jó bennünk, amitől többek vagyunk és így többet is tudunk nyújtani. Nem csak azért vagyunk együtt, mert kötelező vagy elvárják, hanem azért, mert szeretünk együtt zenélni, élvezzük, ha együtt lehetünk. Éppen ez teremt közöttünk olyan erős kapcsolatot, hogy minden szabadidőnket rááldoznánk egy fellépésre, annak sikerére. Ez az az *összetartás*, amit sokan nem értenek, mikor látnak minket.

Egy-egy darab megtanulásánál viszont nagyon nehezen rázódunk össze. Főleg, ha az egy olyan darab, ami az egész kórus számára új. Voltak már olyan pillanatok, amikor személyesen én is azt hittem, hogy nem lesz belőle semmi. Ez pontosabban 2008-ban, a helikoni próbánkon történt. Egész estig próbáltunk egy darabot (Cantate Domino), a végén már csak szenvedtünk vele és valami nagyon fáradt kibogozhatatlanságot hoztunk össze. Mindehhez képest a Helikonon arany minősítést értünk el és elkápráztattuk a zsűrit is. Ezzel csak azt akarom érzékeltetni, hogy a mi (majdnem) végtelen *kitartásunk* és előrelépési vágyunk legtöbbször olyat alkot, ami örömet okoz azok számára, akik hallgatnak minket.

Persze vannak hibáink is. Karnagyaink legtöbb energiáját az emészti föl, hogy precizításra ösztönözzenek minket. Ez talán nem a legnagyobb erényünk. Sajnos el kell ismernünk, hogy nem vagyunk tökéletesek ☺, de próbálkozunk ... Minden műnek keressük a mondanivalóját, és a művek mögött általában megtaláljuk azt, amivel „meg tudunk mozdítani valamit.” A legjellemzőbb rossz tulajdonságunk - ami nem a művészi értékünket befolyásolja -, az a késés. Szinte minden alkalommal, mindenhol. Mi a kóruson belül csak „református félórának” hívjuk, és míg a kisebbek mérgelődnek és idegeskednek rajta, addig a nagyobbak mosolyogva és hozzászokva mondogatják, hogy „megmondtuk”. Ezen szerintem nem is tudunk változtatni, mi mindig rohanni fogunk mindenhová. A „legérdekesebb” ilyen száguldást első nagyobb kiszállásom (értsd: templomi énekes szolgálat) alatt éltem át, mikor Bécsből Győrbe mindössze fél óra alatt kellett elérnünk a fellépésünkre. Izgalmas volt ☺! Szerencsére Pénzes Laci bácsi rugalmas ember, és mint akkor megtapasztaltuk igen jó sofőr.

Mindent összevéve azt hiszem, megéri kórusosnak lenni. Annak ellenére is, hogy a gimnázium közössége sokszor nem érti, hogy igazából miért is ragaszkodunk ennyire hozzá, mi ez a nagy *lelkésedés* minden kiszállás és fellépés előtt.

Ugyanakkor megtanultam azt is, hogy ha valamit lelkiismeretesen csinállok, az semmiképpen sem marad jutalom nélkül. Az, hogy ott lehettem az USA-ban tavaly a kórusal, életem egy meghatározó élménye marad. Az ott kötött barátságok és a velem történt élmények felejthetetlenek. És ilyen volt a brémai út is és minden kiszállás. Élményekkel és történetekkel teli, amiket utána felemlgetni egy újabb élvezet.

Mégis „a” kórusba tartozni nem csak az előbbieket miatt jelent sokat számomra - és azt gondolom, a többiek számára is -, hanem mert rengeteg *szeretetet* kaptunk és kapunk még mindig.

Jóllehet ezek a csodás helyszínek, programok, nehéz, időnként szívfacsaró fellépések örökre megmaradnak, mégis az a legjobb, amikor este együtt zenélünk, vagy beszélgetünk, esetleg utazunk a buszon, és együtt kiabáljuk teli torokból a rádióból szóló számokat. Elalvás előtt pedig nyugtázzuk, hogy „igen, ez jó volt” és legközelebb is boldogan indulunk neki egy újabb kihívásnak együtt.

... a karnagy leinti a kórust. Hatásszünet. A közönség tapsol, szinte már tombol. A karnagy bólint, megköszöni majd oldalra áll, meghajol. Aztán a kórusra mutat, a fiatalokra, akik mind mosolyognak, és halkán azt mondja: „Meghajlunk”.

Sokat gondolkodtam azon, hogyan lehet elkezdni egy ilyen írást. Hosszas tépelődést követően az Új Magyar Lexikon oltalmat nyújtó oldalaira bíztam a kezdést. Először kikerestem belőle a „kórus” kifejezést, viszont a könyv azt mondta, hogy az „énekkar” definíció alatt találok meg mindkettőt. Végül is nem áll egymástól túlságosan távol a két szócska, ezért az odaírtakat adom közre. Az énekkar meghatározása tehát a következő: „énekesekből álló együttes, melyben a szólamokat többen, csoportosan éneklük”. Átgondoltam a dolgot, és két megállapításra jutottam. Az első az volt, hogy definíciónak remek, mert tömör, megragadja a lényegét, és nem bonyolítja túl a kifejezés meghatározását. A második pedig az, hogy aki ezt leírta, sosem volt egy kórusnak sem a tagja, de a mienknek biztosan nem.

Ha a kórust kívülről nézzük, akkor valóban az látszik, ami a definícióban szerepel, ám amit kihagyott belőle, talán az a legfontosabb. A kórus nem egyszerűen azt jelenti, hogy a próbák alkalmával különböző műveket egymás után gyakorolunk a fellépésekre és versenyekre. Hozzá tartozik, de nem egyszerűen az. Maga a felkészülés, a munka, az együtt megélt tapasztalatoktól lesz öröm egy próba. A közös sikerek, az egyre jobban megélt zeneiség pedig tovább ösztönzi a fejlődésre való törekvést.

Legalább ilyen fontos a közösségbe való tartozás élménye, átélni mindazt, amit nyújthat. Kezdve a tanév eleji újdonsült kórustagok köszöntésével, velük való első énekléssel, és azzal a furesza érzéssel, hogy mindezen egyszer én is átestem, mégsem tudom mikor, mert már úgy tűnik, mindig is ide tartoztam. Aztán látni rajtuk a fejlődést, hogyan csiszolódik a hangjuk, hogyan simul bele az egységbe. Ezzel egyidejűleg nem csak egy ”kilencedikes” lesz, hanem a saját szólamának oszlopos tagja. Az első igazi fellépésünk velük az adventi időszakban van. Ekkor már egységes egészként szólalunk meg. A ”kicsik” ennek nagyon örülnek, mi pedig ”nagyokhoz” illően jól titkoljuk érzéseinket.

A fellépéseken, a legkülönbözőbb helyeken élhetjük át a legkülönbözőbb érzéseket. Amikor mosolyogva és önbizalomtól duzzadva éneklünk ötven embernek a legkisebb falu templomában, vagy több ezer néző előtt - kicsit megszeppenve – századmagunkkal, élő CD felvételre veszünk részt a fővárosban. Mindezek alkalmával jókedvűen, az izgalomtól kipirosodott arccal nevetgélünk a szereplés után. Vannak olyan szereplések is, amikor egészen mást kell képviselni. ”Pályafutásom” alatt a kórus két temetésen vett részt. Ekkor támaszt kell tudni nyújtani a gyászolóknak, amihez más lélekkel kell odamenni, ott helytállni és onnan távozni. Mindezt legbelül érezzük, de egész más sejteni, tudni és átélni valamit.

Ezek mind hozzátartoznak a kórushoz, és ettől lesz igazán szép az együttlét. Ezért igyekszik az egész közösség a legapróbb dolgokat is odaadással, és szeretettel csinálni. Amíg ez így lesz – már pedig én tudom, hogy a mi kórusunk ezen az úton halad – addig mindig sok szép élményben és lélekemelő pillanatban lesz részünk. A zene mindenkit összeköt, így, vagy úgy. Minket így. Nem is szeretném, hogy ez másképp legyen.

Csonka Áron Tamás

Mikor ebbe az iskolába jelentkeztem, már tudtam, hogy van egy tehetséges kórusa. Nagyon szerettem volna bekerülni ebbe a közösségbe. Gólyatáborunk idején volt a meghallgatás. Egyesével mentünk be karnagyunk irodájába és énekeltek egy választott

népdalt. Mindenki nagyon félt, sőt még a tanár úr is ijesztő volt, teljes komolysággal és semmi biztatással hallgatta a kevésbé jó énekeseket és a kicsit jobbakat is.

Körülbelül egy hónap múlva tudtuk meg, hogy ki lesz ennek a társaságnak a tagja. Szerencsére én bekerültem, nagyon örültem neki. Hatalmas érdeklődéssel vártam az első próbát. Aztán hétfő lett és mentünk mi „gólyák” énekelni. Még most is emlékszem az első élményeimre: sok ismeretlen ember, akik jó barátok, egy sokat nevető, összetartó csapat. Kis borsószemnek éreztem magam, de örültem, hogy velük lehettem. Tudtam, hogy pár hónap múlva már én is közéjük fogok tartozni, engem is elfogadnak, befogadnak, velem is viccelődnek majd. Így is történt a csapat teljes körű tagja lettem.

A kórusal hetente kétszer próbálunk egy-egy órát. Az első pár hónap az elsősök bevezetésével, „szoktatásával” telik. Megtanítjuk nekik az alap repertoárt, amit már mi - a nagyok – előlről, hátulról, belülről és kívülről is egyaránt fújunk. A második félévben jöhetnek az új darabok vagy a régebben énekelt művek. Nagyon sok fellépésünk van, főleg advent idején. De ez nem baj, mert emiatt vagyunk ilyen jó közösség, hogy ennyi hétvégét áldozunk az éneklésnek. Sok emlékezetes szereplésünk volt. Mikor Dégen megettük a lelkészeknek szánt süteményeket; vagy amikor vasárnap helyett szombaton indultunk el Mohácsra, ettől függetlenül másnap jól szerepeltünk. Olyan is volt, hogy a tanár úr egyszerre két fellépést vállalt el: a fél csapat Pesten volt, a másik fele meg itt Pécsen szolgált.

A kórus tizenöt éves fennállása alatt bejárta az egész Kárpát-medencét. Voltunk Erdélyben, Kárpátalján, Felvidéken. Horvátországban és Szerbiában már én is velük voltam. Európán belül jártunk még Hollandiában, Svájcban. Tavaly elmentünk Németországba egy egyházi fesztiválra, ahonnan sok élménnyel gazdagon jöttem haza. Legnagyobb fellépésünk 2008 szeptemberében volt, mikor meghívást kaptunk az Egyesült Államokba. Egy kisebb létszámú kamarakórusal mentünk el. Álmaiban nem gondoltam volna, hogy valaha is eljutok Amerikába, főleg nem, hogy egy kórusal. De igen, kint voltunk, két hét alatt bejártunk több államot, énekeltünk New Yorkban élő magyar reformátusoknak, Tennessee állambeli fiataloknak, akikkel örök barátságot fogadtunk és mai napig tartjuk a kapcsolatot.

A kórus a jó társaságon, a mulatságos fellépéseken túl lelki támaszt is nyújtott, amelyért mindig hálás leszek. Olyan örömmel, odaadással tudunk énekelni, hogy sokszor a közönség szemébe örömkönnnyeket csalunk. A fellépések után odajönnek hozzánk, megköszönik, hogy ilyen szépen énekeltünk nekik. Ilyenkor nagyon boldogok vagyunk. A kórus nekem erről szól: másoknak boldog perceket szerezni. Még sokáig szeretnék a kórus tagja lenni. Így az érettségi közeledtével már most azon morfondírozok, hogy a következő tanévben hogyan fogok visszajárni hozzájuk, hogyan tudom majd összeszűríteni, összeegyeztetni az egyetemet és az éneklést. Bármilyen is lesz a jövőm a kórus, a barátaim szerepeli fognak benne.

Loós Nóra

AZ ELMÚLT NÉGY ÉV VERSENYEREDMÉNYEI

2006-2007. tanév

Implom József Helyesírási Verseny, megyei döntő /Pécs/

8. hely: Teleki Szidalisz 11.A

Felkészítő tanár: Ács Marianna

Országos Angol Nyelvi Verseny /Pápa/

4. hely: Storcz Tamás /Felkészítő tanár: A. Kamarás Zsuzsa/

5. hely: Szigethi András /Felkészítő tanár: Csík Ágnes/

Országos Németh László Nyelvhasználati Verseny /Budapest/

8.hely: Teleki Szidalisz 11.A

Felkészítő tanár: Ács Marianna

Nyelvi Előkészítő Évfolyamok Regionális Versenye /Pécs/

Angol nyelv

3. hely: Storcz Tamás 9.B /Felkészítő tanár : Dénes Krisztina, A. Kamarás Zsuzsa/

Német nyelv

2. hely: Oláh Gréta 9.B / Felkészítő tanár : Almásiné Ferencz Ildikó, Bollérné Pap Anikó/

2007-2008. tanév

Szenci Molnár Albert Műveltségi Verseny /országos, Pécs/

1. hely: Farkas Anikó 10.B
Kovács Melinda 11.A
Szatnik Szilvia 10.B

Felkészítő tanárok: Ács Marianna, Teczelyné Balázs Zsuzsanna, Tényi Nicolette,
Vincze Árpád

[Képek: szenci verseny 1.jpg és szenci verseny 2.jpg](#)

Implom József Helyesírási Verseny, megyei döntő

7. hely: Lang Tünde 11.B

Felkészítő tanár: Teczelyné Balázs Zsuzsa

Áprily Lajos Művészeti Verseny /Kárpát-medencei református iskolák számára, Szentendre/

Képzőművészeti kategória

Arany fokozat: Peti Andrea 11.A

Ezüst fokozat: Treszner Barbara 10.B

Népdal kategória

Arany fokozat: Papp Orsolya 11.A

Versmondó kategória

Ezüst fokozat: Török Tímea 9.B

Felkészítő tanár: Ács Marianna

Nyelvi Előkészítő Évfolyamok Országos és Nemzetközi Versenye /Pécs/

Német nyelv

1. hely Tóth Csaba 9.B

Felkészítő tanárok: Almásiné Ferencz Ildikó, Molnár-Scheich Dóra

„Természet – Környezet – Egészség” /regionális, Pécs/

- 3.hely: Bóli József 11.A
Kovács Melinda 11.A
Papp Gábor 11.A
Strasszer Tamás 11.A
Tóth Nikolett 11.A

Felkészítő tanár: Nagy Réka

Házi Bibliismereti Verseny

1. hely: Zalabai András 12.A
2. hely: Török Tímea 9.B
3. hely: Drexler Cintia 9.A
Lévai Kata Sára 9.B

Helikoni Ünnepségek

- Zongora: Dér Lídia 9.B bronz fokozat
Zenekar: Nagy Tamás 12. A arany fokozat
Kamarakórus : arany fokozat
Vegeteskar: arany fokozat, Kodály Társaság különdíja
Karnagy: Dr. Hoppál Péter

2008-2009. tanév

Implom József Helyesírási Verseny, megyei döntő

- 1.hely: Dér Lídia 10.B
6. hely: Németh Péter 9.B
Felkészítő tanár: Ács Marianna, Bányai György

Áprily Lajos Vers-és Prózamondó Verseny / iskolai forduló

1. hely: Horváth Adrienne 9.A /Felkészítő tanár: Bányai György/
2. hely: Bachesz Krisztina 10.B /Felkészítő tanár: Bányai György/
Békefi Balázs 10.B /Felkészítő tanár: Bányai György/
3. hely: Balogh Nicolette 9.B /Felkészítő tanár: Ács Marianna/
Bernát Patrik 10. B /Felkészítő tanár: Bányai György/

Fiatalok Európában /megyei, Pécs/

3. hely: Király Vanda 10.A
Patai Viktória 10.A
Sinkó Enikő 10.A
Székelyhídi Zsófia 10.A
Felkészítő tanár: Nagy Andrea

Mozaik Kiadó országos levelezős versenye

Magyar nyelv

2. hely: Lang Tünde 12.B

Történelem

3. hely: Lang Tünde 12.B

Biblia a reformáció korában /országos, Pécs/

3. hely: Csonka Áron 10.B

Lacza Bálint 10.B

Máté Dóra 10.B

Felkészítő tanár: Csík Ágnes

„Természet – Környezet – Egészség” /területi, Pécs/

3. hely: Bóli József 12.A

Kovács Melinda 12.A

Papp Gábor 12.A

Strasszer Tamás 12.A

Felkészítő tanár: Nagy Réka

Soli Deo Gloria Bibliaismereti Verseny /országos, Békés/

1. hely : Csonka Áron 10.B

Lacza Bálint 10.B

Lévai Kata Sára 10.B

Felkészítő tanár: Vincze Árpád

Bocskai Byte Középiskolai Informatika Verseny /Halásztelek/

6. hely: Storcz András 12.B

8. hely: Dér Lídia 10. B

10. hely: Máté Dóra 10.B

Felkészítő tanár: Kissné Makra Ildikó

Református Gimnáziumok X. Országos Informatika Versenye /Nagykőrös/

6. hely: Storcz András 12.B

9. hely: Békefi Balázs 10.B.

Felkészítő tanár: Kissné Makra Ildikó

Áprily Lajos Művészeti Verseny /Kárpát-medencei református iskolák számára, Szentendre/

Népdal kategória

Arany fokozat és közönségdíj: Ungvári Veronika 11.B

Képzőművészeti kategória

Bronz fokozat: Peti Andrea 12.A

A húsz legjobb természetfotó között volt Kempf Eliza 9.B munkája.

Felkészítő tanárok: Ács Marianna, Grincsisin Artúr, Véghelyi Ákos

„Számolj a füsttel” országos pályázat matematikából

Különdíj: Kozári Kálmán 12.B

Felkészítő tanár: Kondor Ágnes

2009-2010. tanév

Ábrahám Örzse Emlékverseny /Mezőtúr/

Angol nyelv

2. hely: Dér Lídia 11.B

Felkészítő tanár: Csík Ágnes

Kálvin Vers- és Prózamondó Verseny /országos, Pécs/

Versmondó kategória

1. hely: Szatnik Szilvia 12.B

Felkészítő tanár: Téczyelné Balázs Zsuzsanna

Művészeti Triatlon /Budapest/

Rajz és művészettörténeti kategória 2. hely: Csonka Ábel 10. B

Felkészítő tanárok: Grincsisin Artúr, Téczyelné Balázs Zsuzsa

Megyei versmondó- és szépkiejtési verseny /Pécs, Kodály Gimnázium/

Versmondó kategória

2. hely: Széles Krisztián 9.B

Felkészítő tanár: Bányai György

Országos népdaléneklési verseny megyei válogató /Pécs, Kodály Gimnázium/

3. hely: Sinkó Enikő 11.A

Felkészítő tanár: Pap Tamás

*Téczyelné Balázs Zsuzsanna,
Dénes Krisztina*

Sporteredmények

Fiúk

1. REFISZ Kupa Országos Református Labdarúgó Torna

2006 3. hely

2007 1. hely

2008 9. hely

2. Regionális Református Sportvetélkedő. Labdarúgás

2006-2009-ig minden évben 1. hely

3. Városi Kispályás Focibajnokság

2006 4. hely

2007 1. hely

2008 4. hely

2009 5. hely

kép sportcsapat.jpg

4. Megyei Diákolimpia Teremlabdarúgó Kupa

2009 4. hely

5. Református Gimnáziumok Országos Teremlabdarúgó Bajnoksága

2009 3. hely

Lányok**1. Megyei Szellemi Diákolimpia**

2006 2. hely

2007 3. hely

2008 2. hely

2009 3. hely

2. Regionális Református Gimnáziumok közötti Sportvetélkedő

2006 röplabda 2. hely

2007 kosárlabda 1. hely

2008 kosárlabda 1. hely

2009 labdarúgás 1. hely

Röplabda eredmények:**2007/2008-as tanév**

Diákolimpia Megyei Döntőjében az V-VI. korcsoportos lánycsapatunk 2. helyezést ért el.

Amatőr Diákolimpián az V-VI. korcsoportos lánycsapat 2. helyet szerezte meg.

Országos Református Röplabda Bajnokságon az V. korcsoportos fiúcsapatunk bronzérmes lett.

Babits Strandröplabda Tornán a lány csapatunk 5. helyezést ért el.

2008/2009-es tanév

Amatőr Diákolimpián az V. korcsoportos lánycsapat 3. helyezést ért el.

A Diákolimpia Megyei Döntőjében a VI. korcsoportos lánycsapat ezüstérmet szerzett.

Az Országos Református Röplabda Bajnokságon a VI. korcsoportos fiúcsapat a 2. helyezést szerezte meg.

Kép: Sport_ropi_1.jpg	Kép: Sport_ropi_2.jpg
Kép: Sport_ropi_3.jpg	Kép: Sport_ropi_4.jpg

Gimnáziumunk eredményes sportolói**Peterdi András sporteredményei a 2006-2007-es esztendőkbén:**

- 2006 Junior Országos Bajnokság, Gödöllő, Csapat I. helyezés.
Junior Világbajnokság, Dél-Korea, Csapat VII. helyezés.
- 2007 Junior Világkupa, Budapest, Egyéni II. hely.
Junior Európa Bajnokság, Prága, Egyéni II. hely.
Felnőtt Országos Bajnokság, Gödöllő, Csapat III. helyezés.

Junior Világ bajnokság, Törökország, Csapat III. helyezés.

Felnőtt Országos Bajnokság, Gödöllő, Egyéni II. hely.

Treszner Barbara sporteredményei:

- 2006 Utánpótlás Magyar Bajnokság: 3. hely.
Modul Ötöröny Nemzetközi Gyorskorcsolya Verseny: 1. hely.
Mikulás Kupa Nemzetközi Gyorskorcsolya Verseny: 2. hely.
- 2007 Országos Bajnok C korcsoport
Poland Sanok Cupa Junior B: 2. hely.
- 2007/2008 Danubia Open Nemzetközi Sorozat Junior B: 1. hely.
- 2008 Országos Bajnok B korcsoport.
Czeh Open Junior B: 1. hely.
Vienna Cupa, Bécs Junior B: 1. hely.
Felnőtt Országos Bajnokság: 5. hely.
Bolzano, Olaszország: 43. hely.
- 2009 Diákolimpia, Rövidpályás Gyorskorcsolya: Háromszoros Országos Bajnok.

Jorcsák Vivien Sporteredményei

- PTE PEAC-RFC Egyesület

- 2006 Világkupa, Szeged: 3. hely.
- 2007 Országos Bajnokság, Pécsvárad, Junior: 1. hely.
Diákolimpia, Csepel, Junior: 3. hely.
- 2008 Junior Magyar Bajnokság, Szigetszentmiklós, Junior+70kg: 2. hely.
Diákolimpia Csepel, Junior+70kg: 2. hely.
- 2009 Megyei Diákolimpia, Pécs: 2. hely.
Diákolimpia, Csepel, Junior, Országos Light-contact +70kg: 2. hely.
Diákolimpia, Csepel, Junior, Országos Semi-contact +70kg: 3. hely.

Patai Viktória, 11.A osztályos tanulónk judó eredményei:

2006

Serdülő Diákolimpia 3. hely.

2007

Nemzetközi versenyek: Nagykanizsa, „Mikulás Kupa” 1. hely.
Siklós Tenkes Kupa 2. hely ifi, 3. hely, serdülő csoport.

Diákolimpia 3. hely.

Tatai Ifjúsági Magyar Bajnokság 5. hely.

Ausztriai Nemzetközi Verseny 5. hely.

2008

Nemzetközi versenyek: Románia 3. hely.
Horvátország (Észék) 3. hely.

Budapest Rákosvidék kupa 1. hely.

Tenkes Kupa felnőtt 1. hely.

junior 1. hely.

ifi 1. hely.

Ausztria 7. hely.

Harmadosztályú felnőtt Magyar Bajnokság 1. hely.
Beremend Megyei Verseny (Megye Legjobbja) 1. hely.

2009

Beremend Megyei Verseny 1. hely.

Nemzetközi versenyek: Eszék 1. hely.
 Siklósi Tenkes Kupa junior 1. hely.
 felnőtt 3. hely.
 ifi 3. hely.

Másodosztályú Felnőtt Magyar Bajnokság 2. hely.

Összeállította: Czár Tiborné, Kondor Ágnes

Harkai Adrienn: A lovak vonzásában

Harkai Adrienn, a Pécsi Református Kollégium Gimnáziumának 10. B osztályos tanulója. Öt éves kora óta lovagol. Első sikereit póni díjugratásban aratta Csini nevű ébenfekete póniján. Jelenleg B2 kategóriában két lovat lovagol a Pécsi Lovas Klub versenyzőjeként.

Legjobb eredményei:

2007 Díjlovas, és Díjugrató Regionális Gyermek Bajnok.

2008 Megyei Díjugrató Ifjúsági Bajnok, Megyei Kezdő Lovas Díjugrató Bajnokság 3. hely.

Regionális Kezdő Lovas Bajnokság 2. hely.

2009 Megyei Díjugrató Ifjúsági Bajnok, Regionális Díjugrató Felnőtt Bajnok.

Képek: [lovas_1.jpg](#) és [lovas_2.jpg](#) egymás mellett

Riport Treszner Barbarával

– Mesélj nekem, légy szíves, a gyorskorcsolya pályafutásodról, hogy mikor kezdted, miért pont ezt a sportot választottad, milyen eredményeket értél el, és hogy most milyen szinten űzöd ezt a sportot?

– Versenyszerűen 8 éves koromtól űzöm ezt a sportot, de előtte apuval és nővéremmel sokat jártam le a koripályára, a nyitva tartásra, így tanultam meg korizni. Egyik nyitva tartáson bementék a hangosbemondóba, hogy lesz Megyei Diákolimpia, és hogy szeretettel várnak minden 19 éven aluli fiataalt. Apu mondta, hogy érdemes lenne indulnom. Akkor még nem volt sok kedvem hozzá, de a suliban összegyűjtötték a gyerekeket, akik tudtak korizni, nekem az egyik tesitanár mondta, hogy menjek, szóval indultam a versenyen, és továbbjutottam. Azokat, akik továbbjutottak, edzésre invitálták, persze ez nem volt kötelező, de én mentem. Így csöppentem bele a Pécsi Korcsolyázó Sport Egyesület csapatába. Elkezdődtek az edzések. A kezdők és azok az emberek, akik csak nyitva tartásra járnak, mind hokikoriban vagy műkorcsolyában vannak. Az edzők, ha látják, hogy tehetséges vagy, megpróbáltatják veled az igazi short-tracket, vagyis a rövidpályás gyorskorcsolyát, ami annyiban tér el a hokikoritól, hogy a penge kétszer olyan hosszú, a cipő pedig bokáig ér, és általában (inkább a profiknál) lábraöntött. Ezt a korcsolyát a versenyzőnek magának kell éleznie és vigyázni rá, mert ha a pengével akármilyen baj történik, akkor a futamban nincs sok esélye. Velem pár hónap múlva meg is próbáltatták ezt a fajta korcsolyát, amiről előtte életemben nem hallottam, és ezek után szinte mániámmá vált. 9 évesen mentem az első országos bajnokságomra, ahol 2. lettem. Ezek után minden edzésen ott voltam, ami heti 3 alkalommal fél 8-tól 9-ig tartott, úgyhogy az elalvással sohasem volt gondom.

Kép: [gyorskorcsolya.jpg](#)

A következő években elkezdtem rendszeresen a nagyobbakkal Pestre járn az edzésekre, ahol fedett a jégpálya, és ahol megismertem azokat az embereket, akikkel a következő 7-8 évet töltöttem. Idővel egyre többet jártam fel a fővárosba, összetartásokra, edzőtáborokra. Eljutottam nemzetközi versenyekre, ahol általában mindig dobogón vagy dobogó közelben voltam. Minden versenyen és edzőtáborban jól éreztük magunkat a többiekkel, mindig jó volt a hangulat, s persze volt, amikor már a végkimerültségtől jött ránk a nevetőgörcs vagy éppen pont ezért vesztünk össze a legkisebb apróságokon is. Három év múlva kerültem be a válogatottba, még nem hivatalosan, ami azzal járt, hogy minden hétvégén összetartásra kellett menni, vagy minden (általában 2 hetente megrendezett) versenyen ott kellett lenni, és a legjobban teljesíteni. Csütörtökönként sulit után irány a Tenkes IC, Budapest! Napi 2 edzés, néha tesztek, ami alapján a ranglistát állítják fel. A *-os Pilon Hotelben alvás a többiekkel, minden este 10-kor takarodó, általában minden nap pizzarendelés vagy a közeli kínai gyorsétterem, majd vasárnap edzés után ismét utazás hazafelé. Nem volt nehéz megenni a vonatozást, igaz, hazafelé mindig a csapattársaimmal egymásra dőlve aludtunk, így pihentük ki az edzés fáradalmait. A csapattársaimra nagyon büszke vagyok, mivel egész Magyarországon csak nálunk nem fedett a jégpálya, mégis kiváló korisok kerültek ki a csapatból, mint például Knoch Viktor, aki 5. lett az előző Olimpián és a mostanira is kvótát szerzett. Kevesen voltunk a csapatban, de szinte mindenki válogatott volt. 2007-ben az lett a célom, hogy a következő Junior Világbajnokságra kijussak. Végigedzettem a 2 évet, fél életemet Pesten töltöttem, de megérte, mivel a megbeszélésen az én nevem is elhangzott a

Junior Vb-s csapat összeállításakor. A Junior Vb-t 2008-ban Bolsanoban (Olaszország) rendezték meg. Ez a verseny életem legemlékezetesebb versenye, attól függetlenül, hogy nem értem el semmi említésre méltó eredményt. Erre vagyok a legbüszkébb, hogy ide kijutottam a számos országos bajnoki, nemzetközi és diákolimpiai bajnoki címem mellett, amelyeken az iskolát is képviseltem. A 2008-as nyarat még végigedzettem, 4 edzőtáborban is voltunk, majd szeptemberben kiléptem a válogatottból. Az okokról csak annyit, hogy sok dologban nem voltak korrektek a vezetők, és a felnőtt válogatottban nem tetszett a légkör, így nem láttam sok értelmét a további munkának. Nem éreztem jól magam. A korit nem hagytam abba, Pécssett még mindig járok edzésre, és az idei, egyben utolsó Diákolimpiámon képviselni fogom az iskolát.

Riporter: Farkas Anikó

A NYELVI ELŐKÉSZÍTŐ ÉVFOLYAMOKRÓL

Az utóbbi tíz-tizenöt évben jelentősen megnőtt az igény a nyelvi és informatikai ismeretek iránt, így az ország gimnáziumai és szakközépiskolái számára 2004. szeptember 1-jétől lehetőség nyílt nyelvi előkészítő évfolyam beindítására.

Az idegen nyelv és informatika oktatás erősítése és támogatása érdekében iskolánk is élt ezzel a lehetőséggel. A 2005/2006-os tanévtől elindította az első nyelvi előkészítő osztályt az általános gimnáziumi képzéssel párhuzamosan. E speciális képzés célja, hogy tanulóink minél hamarabb használható nyelvtudás és informatikai ismeretek birtokába jussanak. Mindemellett az első évben rendelkezésre álló nagyobb időkeret alkalmat ad olyan képességek és készségek alakítására, formálására, amelyre eddig egyáltalán nem vagy csak igen kevés idő jutott.

Míg az általános gimnáziumi osztályokban a diákok első idegen nyelvként a német vagy az angol nyelvet heti négy órában tanulják, addig a nyelvi előkészítő osztályban első évben (9. évfolyam) ezeket a nyelveket heti tizenöt órában oktatjuk. Ezen kívül heti öt órában informatikát, heti két és fél órában testnevelést, heti két órában hittant, latin nyelvet, matematikát és magyar nyelv és irodalmat, heti egy órában pedig tanulásmódszertant, egyházi éneket és kommunikációt tanulnak a diákok. Az óraszámok világosan tükrözik, hogy az első évben magyar és matematika tantárgyakból szinten tartó órák vannak azzal a céllal, hogy a tanulók ne felejtsék el az általános iskolában tanultakat. Az irodalmi, történelmi, nyelvi és művészeti szemlélet alakítása szempontjából szükségesnek tartjuk a latin nyelv oktatását. Mivel nyelvi évfolyamról van szó, nagy hangsúlyt fektetünk a kommunikáció alakítására és arra, hogy a diákok különböző önismereti és tanulásmódszertani eljárásokat is megismerjenek. Iskolánk egyházi jellegéből adódóan ezen az évfolyamon is fontosnak tartjuk a lelki és erkölcsi nevelést.

A nyelvi előkészítő második évében (10. évfolyam) az angol és német nyelvi órák száma heti hétre csökken, az informatikáé kettőre, a latin nyelv óraszámára marad kettő, míg a magyar és matematika tantárgyak óraszámára megnő. A diákok az általános gimnáziumi osztályok első évéhez (9. évfolyam) hasonlóan elkezdnek közismereti tárgyakat, történelmet, földrajzot és rajzot is tanulni. Ez az év számukra a középszintű angol vagy német nyelvi és informatika érettségivel zárul. Latin nyelvből is záróvizsgát tesznek, mivel a későbbiek folyamán kötelező órai keretek között már nem tanulják tovább ezt a nyelvet. Ugyanakkor ösztönözzük diákjainkat, hogy angol vagy német nyelvből középfokú C típusú nemzetközi nyelvvizsgát tegyenek.

A harmadik évben (11. évfolyam) az őszi vizsgaidőszakban emelt szintű angol vagy német nyelvi érettségit tesznek, de már az aktuális tanév elejétől heti hét órában elkezdik tanulni az általuk választott második idegen nyelvet, amely lehet angol, német, olasz vagy francia. A második idegen nyelvet a következő évtől (12. évfolyam) 7+2 órában folytatják tovább, ahol a plusz két óra az emelt szintű óra óraszámának felel meg az általános gimnáziumi képzésben. Az utolsó évben (13. évfolyam) a második idegen nyelvből vagy középfokú C típusú nyelvvizsgát vagy közép szintű érettségit tesznek a diákok. A közismereti tárgyakat az általános gimnáziumi osztályokhoz hasonlóan tanulják.

A nyelvi előkészítő osztályokban az idegen nyelv elsajátításának hatékonyságát tanórán és tanórán kívül is próbáljuk elősegíteni. A Rotary Klubon keresztül iskolánkba érkező cserediákokat ezekben az osztályokban helyezük el. A 2008/2009-es tanévben a gimnáziumunkban oktató amerikai angol anyanyelvi lektor ezekben az osztályokban kapott nyelvi órákat. A hozzánk érkező finn tanulók többsége ezen osztályok diákjainak családjainál voltak elszállásolva. Az American Corner által szervezett angol nyelvi programokon is többségében ezek a gyerekek vettek részt, de természetesen az általános gimnáziumi osztályok tanulói számára is ugyanúgy lehetőség nyílik a nyelvi programokon való részvételre. Némettanáraink minden évben német színházba viszik az érdeklődő diákokat. Mindenki számára nyitottak az iskola által szervezett külföldi utak (Velence, Bréma).

Összegzésként elmondhatjuk, hogy a nyelvi előkészítő évfolyam beindítása új távlatokat nyitott iskolánk számára. Sikerességét igazolják a diákok jó vizsgaeredményei és az erre a képzésre jelentkezők egyre növekvő létszáma.

Csik Ágnes

MOZAIKOK AZ ISKOLAI ÉLETBŐL

Gólyatábor - 2009

Hogy miből volt a legtöbb az idei gólyatáborban? Hát szúnyogból! (Jó, volt ott más is, de a szúnyogok számbeli fölénye megkérdőjelezhetetlen.) Mindez persze érthető, hiszen a Dráva közelében, Mattyon táboroztunk augusztus utolsó előtti hétvégén. A gyönyörű időt ajándékba kaptuk, a jókedv belülről fakadt.

Már a szobabeosztásnál szempont volt, hogy a régi refisek minél jobban keveredjenek az újakkal, akik kissé megszeppenten nézték az összeszokottan hangoskodó társaságot. Elfogódottságuk csupán az első ismerkedési játékokig tartott, délután már fesztelenül beszélgettek, este pedig kivették a részüket a viháncolásból.

A három nap alatt játékra és munkára egyaránt jutott idő. Az "ások" többet játszottak, a „bések” többet írtak (Bányai tanár úr betegágyából irányította az esszéírás folyamatát). Guzsvány tanár úr vezetésével kirándultunk a Drávához, és egy életre megtanultuk, mennyivel jobb tikkasztó hőségben gyalogolni a mezőn, mint kiéhezett szúnyogokkal viaskodni az ártéri erdőben. A legelszántabbak ruhástól merültek a folyóba, a többiek csak bokáig merészkedtek az erős sodrású vízbe, és kíváncsian lesték, hogy a parti iszapban talált béka(lány?) miképpen reagál Bognár Balázs közeledésére.

A falubeliek nagy öröme a 9.A osztály Dénes Krisztina tanárnő irányításával kitakarította a templomot és rendbe tette a templomkertet. Eközben a 9.B tűzifáért és nyársnak való ágakért járta a környéket, valamint a konyhában szeletelte a szülők által

küldött szalonnát, hagymát, paprikát és paradicsomot. Mire meggyulladt a tábortűz, a szúnyogok is új erőre kaptak, de bízunk benne, hogy a füst majd elkergeti őket. Először csak csapkodtunk és hadonásztunk, aztán ugrándozni kezdtünk, végül - miután a szalonnánk belepottyant a parázsba - taktikát változtattunk és „Jó lesz az nyersen is!” felkiáltással nekiestünk a tálaknak. A szúnyogok végső rohamra indultak, csapatostul repültek a szánkba és belecsapódtak a szemünkbe. Ezen a ponton feladtuk és – kissé rendezetlenül – visszavonultunk.

Manci néni kakasa városi fül számára elviselhetetlen módon jelezte a pirkadatot, de a diákok többségét csak a reggeli torna (elvileg futás, gyakorlatilag álmos séta) hozta lendületbe. Hálás köszönet Vincze tanár úrnak, aki egy személyben gondoskodott testi és lelki táplálékunkról (reggeli és esti áhítatok Tavali Emil gitárkíséretével, valamint hadtáp szolgálat). A gólyatábor végére kiderült, hogy a mostani kilencedik évfolyam igen jó hangú társaság!

Én tanárként nagyon jól éreztem magam, a diákok véleményét Szatnik Erzsébet 9.B osztályos tanuló summázza:

„Sok embert megkérdeztem, hogy milyen volt neki a gólyatábor. Igazából elég eltérő véleményeket hallottam, de abban mindenki egyetértett, hogy a szállás és a hangulat nagyon jó volt. Sokakat megkedveltünk, persze mindenki leginkább a saját osztálytársaival lett jóba, mert eléggé külön volt a két osztály, ezért is örültünk annyira a szabad programnak, mert akkor a többiekkel is együtt lehettünk. A programok izgalmasak és változatosak voltak, néhányan hiányolták a strandolást. Azokat a programokat szerettük leginkább, amikor csoportban dolgoztunk, mert az közelebb hozott bennünket egymáshoz, és mindenki beleadhatta azt, amit tudott. A koránkelés sok embernek nem tetszett, de valljuk be őszintén, ki szeret korán kelni? Reméljük, hogy a gólyatáborban kötött barátságaink sokáig megmaradnak.”

[Képek: gólyatábor1.jpg és golyatabor2.jpg](#)

A. Kamarás Zsuzsa

Szecskaavató

Kép: szecska1.jpg Intézményünk évente ismétlődő közösségi programjai közt akad egy, melynek nincs párja a kilencedikes diákok életében: a szecskaavató. Ezt minden év októberében rendezzük meg. Ekkorra már az új tanulóink is megismerkedhettek az iskolával, a kollégiummal és nem utolsó sorban az osztálytársaikkal. Részükről az igazi bemutatkozás azonban ezen a különleges napon történik meg. Ilyenkor minden szempár rájuk szegeződik, ekkor válnak ők is a gimnázium teljes jogú tagjaivá.

Az újoncok avatása a végzős diákok privilégiuma, akárcsak az egész hét nagyszüneteiben megrendezésre kerülő programok megszervezése, a jobbnál jobb feladatok kitalálása. Hagyományá vált, hogy a kilencedikes osztályok az adott hét elején két előzetes feladatot kapnak. Az egyik egy tánc, melyre az osztályközösség együtt gyakorol. A másik – az elmaradhatatlan – a végzősök tiszteletére megalkotandó „dicsőítő óda”, amely az évek során elhangzott már verses és zenés formában is. A próbák, az ötletelések legfőbb haszna, hogy összekovácsolják a kis csapatokat. **Kép: szecska2.jpg**

A feladatok végrehajtásának zűrzavarában hamar eltelik a hét, melynek az utolsó napján az i-re is felkerül a pont. A végzős diákok kérésére a szecska rendszerint már

reggel 8 órakor, egy maguk által – némi útmutatással – kreált jelmezben érkeznek. Hat tanóra után irány a belváros, hiszen a pécsieknek ezt látni KELL! Mosolyt csalunk a járókelők arcára, *Süss fel nap*-ot énekelünk a színház előtt, Barbie babát sétáltatunk, kisautót tologatunk vagy épp felelevenítjük a korábbi óvodás ismereteinket a *Bújj, bújj zöld ág* című nótára. Mindenki – végzős, szecska vagy csupán járókelő – jól szórakozik, alig akarunk „haza” indulni iskolánkba... Aztán erőt veszünk magunkon, és mégis felkerekedünk. Ott persze új feladatok, kihívások várnak még kilencedikeseinkre, mielőtt az utolsó évesek megválasztják a szecsakirályt és párját; a szecsakirálynőt.

Kép: szecska3.jpg

Miután gólyáink a pécsieknek már bemutatkoztak, most az iskola tanulói előtt bizonyíthatják rejtett vagy kevésbé rejtett tudásukat, tehetségüket. Az aulában ekkorra összegyűlt már az iskola apraja-nagyja, s kezdődhet a tánc... - a szó szoros értelmében is. Ilyenkor pillanatok alatt kiderül, ki, mire jutott a kiadott feladatokkal a héten. A megoldások bemutatása után pedig sorra jönnek az ötletesebbnél ötletesebb próbatételek, melyek eredményeképpen hamarosan csillog – villog a két végzős osztály terme... (Ilyen szép még sosem volt!) A fiatalabbak számot adnak énektudásukról, improvizációs képességeikről, s közben persze zavarban vannak... De ki ne lenne, sőt ki nem volt??? Mindenkinek eszébe ötlik az első szecskaavató, amikor ő állt ott, őt figyelte minden kíváncsi tekintet. Majd - mialatt a zsűri számolja a pontokat - az új tanárok is megkapják a maguk személyre szabott feladatát. Ilyen velük is csak egyszer történik... **Kép: szecska4.jpg**

Az eredményhirdetés előtt elhangzik a „fogadalomtétel”, majd a nap királya és királynője elnyeri méltó jutalmát: a koronát és az aula takarítását. A helyszín átalakul, a feladatokra emlékeztető apró jelek eltűnnek, kezdődhet a lazítás és a jól megérdemelt suli disco...

Kilencedikeseink így élték meg:

Azért jó, hogy van szecskaavató, mert:

- „ a végzősök megismerik az elsősöket, az elsősök pedig a végzősöket.”
- „ az elsősöket ezzel beavatjuk, és így az iskola tagjaivá válnak. És nagyon vicces.”
- „ mert a hétköznapokban van egy kis móka!”
- „ Buli, mert vicces volt!”
- „ Szerintem tök jóóó! Segít a beilleszkedésben.”
- „ Olyan élmény volt, amit szerintem soha nem felejték el.”
- „A dicsőítő dal és a tánc próbáin nagyon jól szórakoztunk.”
- „ Összekovácsolta az osztályt. Amiket elő kellett adni, ahhoz csapatmunka kellett. Mindenki elmondhatta a véleményét, együtt hoztuk össze!”

Kondor Ágnes

Ballagás

Ballagásaink hangulatát egy búcsúztató beszéddel idézzük fel.

Tisztelt Ünneplő Gyülekezet, Kedves Ballagó Diákok!

Hát most rátok került a sor! Gondoltátok volna, hogy ide juttok? Ballagtok. Korábban bármennyire is akartátok, nem adathatott meg. Most meg, ha akarjátok, ha nem, muszáj elhagyni az iskolát.

Ballagtok, korszakot zártok: ünnepélyesen, megadva a módját, ahogy illik, kiültetve közszemlére a sokadalom szeméi, fényképezőgépei elé, és a színpadról felétek irányuló beszédek keresztútjében.

Nyüzsgő, pezsgő, fárasztó évek vannak mögöttetek: hosszú szerenádok éjszakák, bonyodalmas szervezkedések, búcsúzkodások: a túlfűtött érzelmek hullámain, a meghatottság, vagy éppen az önfeledtség, netán a letargikus fáradtság végleitei naponta többször is mutatva jutottatok el ide, ennek a búcsúzkodásos fejezetnek mostani végső, ünnepélyes akkordjához.

A ballagási ünnepély pedig akkora felhajtás, hogy egyszerűen muszáj az ünnepi szónoknak nagyokat, szépeket, jókat és lehetőleg igazakat mondani, mert most mindenki hallja (aki figyel). Ezen felelősség nyomasztó súlyát átélve próbáltam úgy készülni, hogy régi ballagási beszédeimből ihletet merítsek. Hát, megdöbentem, hogy azok mennyire szépek, jók és tartalmasak. Bárcsak leporolhatnám és felolvashatnám őket! De nem lehet! Nem az idő szűke miatt nem lehet, hanem mert nem szabad. Ti nem a tavalyiak vagytok, sem a tavalyelőttiek, ti TI vagytok és nem mások, nektek is kijár, ami másoknak. Ez a gondolat aztán tovább nehezítette a dolgomat, mert megint valami teljesen újat kell kitalálnom ebben az esőt vajúdó, fronthatásos, fejfájásos, szomjas délutáni időben. Fogadjátok hát gondolataimat gyermekkort magatok mögött tudó, felnőtt ifjúkor méltó lelki és intellektuális nyitottságával.

A nektek szánt beszédem vezérmotívuma – mondhatni a „trükkje”, hogy egy közismert és épp aktuális szócskát vallatóra fogok egyszerű és nagyon primitív kérdésekkel, és mindezt addig bonyolítom, gabalyítom, míg úgy nem érzem, hogy most már adtam dolgot mindnyájatoknak, ha ki akarjátok bogozni.

Ez a szó egy ideje: ballag, ballagtok – és mint tudjátok, az igék többsége tranzitív, vagyis az a természete, hogy vonzatai vannak, s mindenféle kérdések szükségképp feltehetőek rájuk nézve, mert a jelentésükből következik. A mi esetünkben pl.: Ki ballag? Mikor ballag? Honnan ballag? Hová ballag? Hogyan ballag? – Ugye, milyen egyszerű?

Nézzük mindjárt a „Ki ballag?” kérdést. Egyértelműnek tűnik: rajta is van a meghívón: Bangócs Boglárkától Vörös Anitáig éppen 33 személy. Na, de valójában kicsoda is Bangócs Boglárka, Benkovics Boldi, Brassói Zolika vagy Völgyesi Vivi? Ott kezdődik az igazi felnőttég, amikor a „...valójában ki vagyok én?” kérdés kiben-kiben magára nézve felvetődik. Ugye, nem gondoljátok, hogy azok vagytok, akiknek látszotok, vagy azok, amilyennek látszani szeretnétek, vagy netán azonosak vagytok cselekedeteitekkel, testetekkel, és ugye, azt sem gondoljátok, hogy érdemben meg tudjátok magatoknak válaszolni ezt a kérdést. Most kezdődik a ti útkeresésetek, önmeghatározásotok hosszú folyamata. Ne szűnjetek meg keresni önmagatok igazi lényegét, hogy aztán rátalálva, belső bizonyosságra lelhessetek!

De ez a létezés egyéni, személyes dimenziója, ha úgy tetszik, ti bajotok, bár van egy olyan aspektus, mely minket is érint, igaz, csak spekulatív, mégpedig: hogy te most éppen aki vagy, akivé mostanra lettél, azt mennyire befolyásolja az a tény, hogy felnőtté eszmélődésed éppen itt, a Pécsi Refiben következett be. És ha ez a 4 vagy 8 év valahol egészen máshol lett volna és máshogy lett volna, akkor is vajon ugyanez az eredmény? (No, nem a lábméret, testsúly vagy szemszín vonatkozásában kérdés ez!)

Közérdekűbb a kérdés második fele: „Kik ballagnak? Kik ballagtok?”. Nemcsak egyének, hanem egy egész karakterrel bíró közösség, az éppen ballagó 12. osztály. A közösség, a csoport, az osztály nem egyenlő az azt alkotó egyének mechanikus összességével, nem, az valami más, úgy is mondhatnám: szubsztanciális létével bíró valami, egység, egy önálló entitás. Értitek? Ez már a tantestület, meg a többi közösség kérdése: ti mint osztály, ti mint közösség.

Rólatok, mint osztályról csupa jókat tudok mondani, bár az elején sok vásott, idétlen, gyerekes dolgot műveltetek, de megkomolyodtatok, jó közösség lettetek, tanári szempontból ilyen problémamentes végzőseink ritkán voltak, távozásotoknak nem örülünk, nem hagytok magatok után rossz példát, jól töltöttétek be a tizenkettedikes iskolai hivatásotokat. Megszerettétek magatokat mindkét osztályfőnökökkel, kollégiumi nevelőtökkel netán túlzottan is – no, nem a szeretetet sokallom, mielőtt megbotránkozik valaki, hanem az ebből fakadó engedékenységet. Szívesen fordultatok hozzánk, osztályfőnökökhöz, nevelőtökhöz, mi pedig komolyan vettünk benneteket. Örömmel tölt el, hogy miközben azt tapasztalom, hogy sok iskolában a végzősök közhangulata diáknyelven úgy jellemezhető, hogy már nagyon tele van a „hócipője” az iskolájával, a mindennel, alig várják, hogy végre vége legyen, addig bizton állítható, hogy a Pécsi Refire ez általában nem, rátok pedig különösen nem jellemző. Szeretettel, szeretetben távoztok. Ez beszédes és fontos jelzés mindnyájunknak.

De mivel hozzám méltatlan ennyi sok dicséret, azért némi malíciával megjegyezném – csupán az egyensúly kedvéért, hogy miközben jobbak és komolyabban vehetőbbek voltatok az átlagnál, és nem is döngettétek a fiatalság lázadó ostromgépeivel egyébként erős falainkat, azért nem nagyon szaggattátok az istrángot, hogy képi nyelven és finoman fogalmazzam meg tanuláshoz való viszonyokat és ide vonatkozó aktivitásotokat.

Nézzük a „Honnan ballagtok?” kérdéskört! Látszólag ez is nagyon egyszerű: a „Pécsi Refiből”. Igen, de mi az, hogy Pécsi Refi? Milyen az és hány van belőle?

Az egyik az, amit mond magáról, ahogy meghatározza nevelési elveit, céljait a Pedagógiai Programjában, a működési rendjét és normáit a Házirendjében, és minden, amit hivatalosan mond, és állít magáról.

Egy másik Refi az, ahogy mi élünk, létezünk, cselekszünk a mindennapi gyakorlatunk során, ahogy hétköznapijaink és persze ünnepeink is valójában zajlanak. A kettő nem ugyanaz, elvek és valóság sosem fedik egymást teljesen, bár remélem, hogy nincsenek is ellentétben, és valóságos gyakorlatunk szépen araszolgatva közelít ahhoz a nagyszabású vállalkozáshoz, melyet elveinkben, céljainkban megfogalmaztunk. Ezek a tantestület és főleg a fenntartó számára fontos kérdések.

És ott van a harmadik Refi, a TI Refitek, ami megint csaknem azonos az előzőekkel. Az a Refi, a ti Refitek: amit és ahogy megéltetek a 4 év során, amit magatokkal visztok mint tapasztalatot, mint emléket: jókat, rosszakat vegyesen.

Tisztázzátok magatokban saját Refi-képeteket, folyamatosan visszaemlékezve és értelmezve, újra értelmezve a veletek történeteket későbbi sorsotok tükrében.

Maradt még a „Hová ballagtok?” kérdése. Vagyis hogy milyen világba mentek ki innen, mire számíthattok? Mi vár rátok? Erről most már nem beszélhetek, pedig igen hálás téma, órákon keresztül tudnám ecsetelni szépséges világunk katasztrofális állapotát mind a természet, mind a társadalom, mind a kultúra dimenzióiban, s a sötét láttelelnél már csak az érzékelhető tendenciák, a trendi sötétebb. Ez csak az érem egyik oldala, melyet ellensúlyoz a keresztyén ember hite, bizonyossága abban, hogy Isten nem engedi át az ő világát egészében a sátáni erők uralmának.

Hogy készíthetünk fel jól benneteket erre a nagyon bonyolult, veszélyekkel teli és bálványokkal teli világban való boldogulásra? És ezen a ponton összekapcsolódik a kérdés, és ez a mi számunkra a legfontosabb, hogy ti, ahonnan mentek (a Refiből) és ahová mentek, nem független egymástól, mert – ahogy „jártok-keltek-cselekedtek”, „éltek-viszonyultok” a világban – azon látszódnia kell, és hiszem, hogy idővel látszódni is fog, hogy honnan léptetek ki (a Refiből) abba a világba.

De ez már nem a mi dolgunk, azért hagyjunk helyet a gondviselő isteni kegyelem számára is, mert munkánk eredménye nem tőlünk függ. Ám ez nem mentesít attól, hogy minden telhetőt megtenni kötelességünk.

A szellem barangolásának huszárosan véget vetve végezetül és pihenésképp, mely nagyon megragadott: a tablóképek. A képi jelentés és az ige ilyen egymásra találása megdöbbentő. Ott vagytok egészen picikében az életetek kezdetén, és egészen nagyban, mostani állapototokban, s közte 18 év, az eddigi egész életetek. És hozzá az ige: „Mindeddig megsegített mindeket az úr.” Nincs ennél lényegibb találóbb: tényleg mit lehet többet, mást mondani, mint azt, hogy: „Mindeddig megsegített mindeket az úr.”

Kívánom, hogy ezután is segítsen meg, segítsen meg Titeket, segítsen meg Minket is, az iskolánkat is és az egész gyülekezetet, és mi pedig tudjuk nyilvánvalóvá tenni a világ számára, hogy minket nem „akárki” segít meg, nem holmi szerencse vagy jó sors, hanem az egy igaz élő Isten!

A nevelőtestület és a magam nevében ezekkel a gondolatokkal búcsúzva kívánok rövidtávon sikeres érettségit, hosszú távon tartalmas, nem önmagáért való és nem önmagába zárt életet.

Képek: ballagás_9210, ballagás_9241

Aldás! Békesség!
2007

Bányai György

Nemzeti ünnepeink

"Ha az ünnep elérkezik, akkor ünnepelj egészen. Ölts fekete ruhát. Keféld meg hajad vizes kefével. Tisztálkodjál belülről és kívülről. Felejts el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata. Az ünnepet nemcsak a naptárban írják piros betűkkel. Nézd a régieket, milyen áhítatosan, milyen feltétlenül, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek!

Az ünnep a különbözőség. Az ünnep a mély és varázsos rendhagyás. Az ünnep legyen ünnepies. Legyen benne tánc, virág, fiatal nők, válogatott étek, vérpezsdítő és feledkezést nyújtó italok. S mindenekelőtt legyen benne valami a régi rendtartásból, a hetedik napból, a megszakításból, a teljes kikapcsolásból, legyen benne áhítat és föltétlenség.

Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Készülj föl reá, testben és lélekben.

S nemcsak a naptárnak van piros betűs napja. Az élet elhoz másféle, láthatatlan ünnepeket is. Ilyenkor felejts el mindent, figyelj az ünnepre."

(Márai Sándor: Fűves könyv. Helikon Kiadó, 2000. - 52. oldal)

Nemzeti ünnepeink fontos helyet töltenek be iskolánk életében. Van, amit közösen az általános iskolával, s van, amit külön – külön ünnepelünk.

Október 6-án a gimnázium közössége hagyományosan túrázással emlékezik meg aradi vértanúinkról. A túra alatt vagy a kitűzött cél elérése után az osztályok különböző

állomásokon különböző feladatok teljesítésével bizonyítják felkészültségüket, rátermettségüket. Például: 1848-as kötelező, illetve szabadon választott népdalok közös éneklése, kötélmászás és céllövészet, előzetesen megadott anyag alapján, a korábban kisorsolt vértanú bemutatása. Az évek során kedvelt feladattá vált a népszerű tabujáték, melyek kérdései az 1848-49-es eseményekhez, személyekhez, fogalmakhoz kapcsolódnak. A kapott pontszámok alapján elért eredményeket a következő hétkezdő áhítaton hirdetik ki, s a jutalmakat is ekkor kapják meg a győztes osztályok. **Kép: ünnepek_okt6.jpg**

Kedvenc túráim 2008 őszén volt, mert a vértanúk szobrának megkoszorúzásával kezdtük a napot, majd az egyik legrégebb pécsi templom, a Mindenszentek templomának megismerésével folytattuk. Különösen is érdekes volt hallgatni Bányai György tanár úr élvezetes előadását a templom történetével és a hozzáfűződő 1588-as hitvitával kapcsolatban.

Ha visszagondolok az elmúlt öt év **október 23**-ai megemlékezéseire, akkor egy igen színes palettát látok magam előtt. Hallhattunk ünnepi beszédet Benkő-Kónya Lóránd tanár úrtól, ünnepi műsort diákok és tanárok közös előadásában, láttunk filmeket: Mészáros Márta rendezésében a Temetetlen halott címűt, vagy Tarantintól A szabadság viharában című dokumentumfilmet. Mégis két esemény marad számomra emlékezetes. Az egyik, amikor egy osztállyal (a 2007-ben érettségizettekkel) közösen készítettük el a megemlékezést rövid jelenetek előadásával kórház ruhában, régi fényképek kivetítésével. A másik, a jubileumi, a forradalom 50 éves évfordulója 2006-ban. Ez az alkalom fontos volt, mert először ünnepeltek együtt a pécsi egyházi iskolák (a Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziuma, a Szent Mór Katolikus Iskolaközpont), s mert az országosan elismert történész, Dr. Tökéczki László, az akkori egyházkerületi főjegyző ünnepi beszédét hallgattuk.

Március 15-ei ünnepségeinket az általános iskolával közösen tartjuk, hol a mi, hol az ő rendezésükben. Innen is kiemelnék két, számomra kedves alkalmat. 2006-ban A költő visszatér rockopera címdalához kapcsolódva rövid jelenetekkel idéztük fel az események sorát, bevonva az általános iskola kórusát, akik népdalokat énekeltek, illetve a negyedik osztályos néptáncos fiúkat, akik verbunkot adtak elő. 2008-ban, az akkori 11. A osztállyal egy igen látványos verses, táncos, éneklős műsorral adóztunk az 1848-as forradalom hősei emlékének.

Remélem, hogy az elkövetkező években is sikerül majd ötletgazdag, a hagyományokat hűen folytató megemlékezéseket létrehoznunk a diákok együttműködő részvételével.

Tényi Nicolette

SZAKKÖR

A festészet – szobrászat szakkörön végzett munkáról

Az általam vezetett képzőművészeti szakkör 2007 szeptemberében kezdte el munkáját a Pécsi Református Kollégium Gimnáziumának falain belül. A gyerekek színes és fekete-fehér reprodukciókra támaszkodva dolgozták fel a kapott témákat, készítettek továbbá kompozíciókat tapintható tárgyokról, mint például: üvegekről, gyümölcsökről és drapériákról.

Máskor nagy hangsúlyt fektettünk az önálló gondolatok realizálására. Az első hónapokban Szőnyi István zebegényi festőművésszel és a művészetről alkotott gondolataival ismerkedtek meg a diákok. Megtanulták tőle a festészet klasszikus törvényszerűségeit, mint

pl. az arányosságot, a helyes tömegek felismerését, a komponálás rejtélyeit, a motiváló téma szakszerű kiválasztását.

Rajzszakor 1 és rajzszakor 2 képek

Egy komolyabb feladat előtt vázlatokat (skicceket) készítettek, mielőtt hozzáláttak a tanulmányhoz. Megjegyzem, hogy a jól sikerült vázlat tartalmazhat olyan elemeket, amelyekről önálló műalkotássá válhat. Szőnyi rengeteg ilyen vázlatot készített, melyekről leolvasható a művész rendkívüli rajzi tudása, atmoszférateremtő készsége és jellegzetes, derűs színvilága. Amikor csak tehetett, a természetben dolgozott. A tanulók ezt nem biztos, hogy megtehetik, ezért maradt nekik a reprodukciók tanulmányozása.

Leleményesség-fejlesztő gyakorlatokként H. MATISSE műveit tanulmányozták, hogy megértsék, mennyire fontos a kreativitás fejlesztése az önálló alkotás szempontjából. A francia művész öregkorában fejlesztette tökélyre a papírkivágásait, melyeket már nemcsak másolták a gyerekek, hanem „átírták” azokat, tehát változtattak az eredeti műveken, új képi esemény létrehozása érdekében.

A 2008-2009. tanévben a szakkörösök belekóstoltak a mintázás rejtelmébe, kisméretű domborműveket készítettek egy kitalált vagy szabadon választott fáról. A diákok megtanulták azt, hogy mitől lesz plasztikus egy dombormű, mitől kelt térérzetet, és hogyan kölcsönözzenek a művek egyedi formát és kifejezést. Mivel sokat foglalkoztak plasztikával, úgy éreztem, hogy okvetlenül kell tudniuk Medgyessy Ferenc debreceni szobrászművészről, aki nehéz történelmi periódusban vált rendkívüli művésszé. Medgyessy nagy életművéből sokat válogattam, hogy egy példaképet hozzak létre, illetve fedezzek fel a kis növendékeim számára. Tőle tanulták meg a mozdulatok pontos ábrázolását és a vidám, derűs hangulatok átadását.

Voltak szabadon választott témáink, ahol kiderült, hogy mennyire „vagyunk” önállóak, vagy ha úgy tetszik, milyen talentummal áldott meg bennünket az Úr.

A szakkörön is, tanórákon is az a célom, hogy a tanítványaimnak átadjam mindazt, ami a biztos rajzi tudáshoz vezet. Az önálló gondolkodáshoz olyan ismereteket kapnak, amelyek kiállják az idő próbáját, és jó irányba terelik gondolkodásukat, bármilyen pályára is kerülnek. Első tanáromtól gyakran hallottam: „Légy először ember, aztán művész, vagy valami más...”. Próbáltam így tenni, és most én is ezt tanítom, mert értékesnek találok ezt a gondolatot.

Grincsisin Artúr
rajztanár, festészet-szobrászat
szakkör vezetője

DIÁKPRESBITÉRIUM

A diákönkormányzat – iskolánkban Diákpresbitérium – kezdetek óta működik a diákok vezetésével. Tagjai az osztályok választott képviselői. Vezetőit minden évben maguk közül választják a tanulók. A szervezet fő feladata a diákközösség kéréseinek, észrevételeinek közvetítése az iskola vezetősége felé, programok szervezése a tanulóközösség részére.

A 2006/2007. tanév óta rendszeresen veszünk részt a város által Diákönkormányzatok számára kiírt pályázatokon. Az itt nyert összegből már hagyományá váló „ismerkedő” táborokat szervezünk, ahol új tagjaink megismerhetik a diákpresbitérium

működését, feladatait. A mindig jó hangulatban együtt töltött hétvége során megbeszéljük az aktuális feladatokat, új ötleteket dolgozunk ki.

Igyekezünk új programokat szervezni a diákok számára. Tavaly először rendezte meg a Diákpresbitérium – az Adventet megelőző időszakban – teaházass készüldését az ünnepre. Nagyon vidáman teltek ezek az esték, sokan jöttek el koszorút, mézeskalácsot készíteni, tanárok és diákok egyaránt.

Szintén presbitériumi kezdeményezés volt, és mostanra már hagyománnyá vált az osztályéneklési verseny. Ezt minden év tavaszán, a „Zöld-napon” tartjuk.

A Diákpresbitérium vezetői:

2006/07. tanév: Szabó Szabrina 12.a

2007/08. tanév: Kozári Kálmán 11.b

2008/09. tanév: Székelyhidi Zsófia 10.a

2009/10. tanév: Rapajkó Ivett 12.b

Kép: [diakpresbiter.jpg](#)

Nagy Réka

KIRÁNDULTUNK.....**Osztálykirándulás Egerben / 2009.05.28-30./****10.A**

Kép: 10_a_kirandulas.jpg

2009. május 28-án Szarvaskő felé vettük az irányt. „Röpke” 5 óra vonatozás után megérkeztünk arra a helyre, ahol az elkövetkezendő 2 éjszakát töltöttük. Miután lecuccoltunk és megverekedtünk az ágyakért, elindultunk Egerbe, hogy közelebről is megismerkedjünk a bor városával. Jártunk a várban, ahol egykor Dobó István és serege harcolt a törökök ellen, majd bejártuk a várost. Persze nem lóháton...! Az egri kisvonat (közismertebb nevén Dottó) szimpatikusabb volt, na meg persze kényelmesebb is. Városnézés után megtámadtuk a McDonald's-ot, nagyjából 10 perccel vacsora előtt. Vacsora után, mint a jóllakott óvodások buszra szálltunk, és visszaindultunk Szarvaskőre.

A szálláson sem unatkoztunk: volt jégkrém, TV és egy kényelmes kanapé is.

Másnap Szalajka völgy volt az úti cél. A Szilvásváradra közlekedő vonatot kis híján lekéstük, így futással kezdtük a napot. A reggeli torna tehát megvolt. Miután megérkeztünk Szilvásváradra, végigjártuk az összes lovas múzeumot és meghallgattunk egy áhítatot is. Utána pedig ebédelni mentünk. Bár mindenki nagyon éhes volt, az út túloldalán felállított vidámpark mégis jobban érdekelte a társaságot. Ebéd után tanáraink egy 10 perces könyörgésnek és nyávogásnak köszönhetően megengedték, hogy szórakozzunk egy kicsit, így jóllakottan és újult erővel nekivágtunk a vidámparknak. Minden játékot kipróbáltunk, a dodgomezésnél pedig Scheich Dóra tanárnő is velünk tartott. Még szép, hogy ő volt a fő célpont! Miután kiszórakoztunk magunkat, elindultunk a Szalajka völgyi kisvasút felé. Ez az út kicsit tovább tartott, mint ahogy tanáraink eltervezték, mert út közben felfedeztük a vattacukros nénit. Mindenki előszeretettel ette a finomságot, amitől persze a szivárvány különböző színeiben pompázott a nyelvünk. Tanáraink is jóízűen kóstolták meg a kékmálna ízű édességet, mit sem sejtve arról, hogy kék lesz a nyelvük...

A vattacukorgép ostroma után elvonatoztunk a Szalajka völgybe. A csapat „kemény magja” elment az ősemberbarlanghoz, majd ismét csatlakozva a többiekhez, megnéztük a Fátyol vízesést. Kirándulásunk végén visszasétáltunk Szilvásváradra, és az esti vonattal visszacöcögtünk Szarvaskőre. Az esti futás szerencsére kimaradt. Miután visszaértünk a szállásra és kellőképpen átmelegedtünk, elkezdtünk palacsintát sütni. És csak sütöttünk, és sütöttünk... majd a 80. palacsinta után elfogyott a tészta. Vacsora után páran egy jégkrém kíséretében elmentek az udvar végébe a lovakhoz. Mivel szeretjük a kísérleteket, kipróbáltuk azt is, hogy a villanypásztor milyen hatással van az emberekre. Aki nem akart kísérletezni, az leült szalonnát sütni vagy csatlakozott a fiúkhoz, akik belefeledkeztek a pingpong-meccsekbe. Hajnali 2 óra körül kezdtük úgy érezni, hogy ólomból van a szemünk, ezért diszkréten, az összes villanyt felkapcsolva betrappoltunk a szobába, felébresztve azokat, akik csak örülni tudtak annak, hogy ilyen sokáig nem tartózkodtunk a szobában.

A 3. nap reggelén korán keltünk, majd miután mindenki összepakolt, visszamentünk Egerbe. Ez volt az utolsó nap, így már csak arra volt időnk, hogy vegyünk magunknak valami ennivalót. Egy óra körül indult a vonatunk.

Szép emlékekkel gondolunk vissza erre a 3 napra. Jól éreztük magunkat, és sokat neveltünk. Reméljük, még sok ilyen élményben lesz részünk, és az idei osztálykirándulás is ugyanilyen jól fog sikerülni!

Király Vanda és Székelyhidi Zsófia 11.a

Prága – BRÉMA – Bremerhaven – Lipcse

Kép: [Brema_1.jpg](#)

Kép: [Brema_2.jpg](#)

32. Deutscher Evangelischer Kirchentag

2009. május 19. – 24.

2009 májusában a Pécsi Református Kollégium Gimnáziumának vegyeskara és németül tanuló diákjainak egy csoportja Németországba utazott, hogy részt vegyen a Német Protestáns Egyházi Napokon. De a hivatalos beszámoló helyett álljanak itt diákjaink élményei, gondolatai:

„Nagyon sokat utaztunk, és egy idő után megálltunk Prágában egy hatalmas sétára.”

„Brémában hatalmas, fergeteges buli volt a megnyitó. A német istentisztelet, a különböző üdvözlések, köszöntések után megkezdődött a multság. Megjelentek a táncoló, éneklő és doboló emberek, akik fergeteges hangulatot teremtettek a rengeteg ember közrefogásával.”

Kép: [Brema_3.jpg](#)

„Ebben az öt napban sok rendezvényen voltunk. Pl.: előadásokon, és mi a kórusral is sokat énekeltünk. Volt, hogy csak úgy megálltunk az utcán este, és elkezdtünk énekelni. Jó buli volt. Az utolsó előtti napon hivatalos volt a kórus egy kis templomba, ahova az emberek nagy része azért jött, hogy minket hallhasson. És ez jó érzés volt.”

Kép: [Brema_4.jpg](#)

„Az út során nagyon sok ember került közelebb osztálytársaihoz, tanáraihoz. Az egész utazást jellemezte a béke, a szeretet, a barátság, a tréfa, az éneklés és az új tájak felfedezése.”**Kép: Brema_5.jpg**

„Szerintem nagyon jó programok voltak. Ez az utazás nagyon jó nyelvfelkészítő volt szerintem.”

„A város nagyon szép volt. A megnyitó különösen tetszett. Amikor a sok fiatal együtt vonult és táncolt a városon keresztül. A város régebbi részei tele voltak kis sikátorokkal, a sarkon éttermekkel.”

Kép: Brema_7.jpg

„Egyik nap a tengerrel is voltunk. Nagyon jó volt! Picit hideg volt a víz, de nagyon jókat szórakoztunk.”**Kép: Brema_6.jpg**

„Nagyon jól éreztük magunkat minden egyes sétánál, programnál. A hazafelé út nagyon hosszúnak tűnt, de sok helyen megálltunk. Én nagyon jól éreztem magam, ha lesz még lehetőség, biztos, hogy elmegyek.”

„Senki nem akart elindulni hazafelé, de hát sajnos vége lett a fesztiválnak. A hazafelé úton még megálltunk Lipcsében éjjelkor, megnézni Bach templomát és szobrát. Legszebb élményeim közé tartoznak a kórus szolgálatok, amikor megláttam az örömkönyveket a közönség szemében és persze a tengerpart.”

A beszámolóért és a fotóért köszönet Bakó Rékának, Jorcsák Viviennek, Kereki Kamillának, Kempf Elizának, Loósz Nórának, Schön Melindának és Szatnik Szilviának!

Velence

Február 20-án, pénteken indultunk a hajnali órákban. Az utazás előtt már nagyon izgatottak voltunk, és végre eljött a nagy nap.

Két busszal utaztunk, melyekben végig remek volt a hangulat. Utunk nagyon sok szép tájon vezetett, majd végre megérkeztünk. Először Padovát jártuk be. Nagyon érdekes volt a belváros hangulata, mintha megállt volna az idő. Este már későn értünk a szállásunkra, ami Mestrében volt. Klassz kis épületekben laktunk, „mobil home” volt a nevük.

Másnap reggel indultunk Velencébe. A buszunkat egy parkolóban hagyva, vaporetto-val utaztunk a városközpontba. Már útközben elállt a lélegzetünk a város szépségétől. Kikötés után a hatalmas tömeget követve a Szent Márk tér felé vettük az irányt. A csatornák feletti kis hidakon alig lehetett haladni, de megérkeztünk. Fantasztikus látvány fogadott minket: a Dózse palota, Harangtorony, a Szent Márk székesegyház és a Söhajok hídja. Amiket eddig csak képeken láttunk, az most mind ott volt előttünk a valóságban.

Képek: velence1.jpg és velence2.jpg

Ezután szabad program következett. Mi bejártuk fél Velencét. Olyan helyeken is voltunk, ahol nem találkoztunk senkivel, de a legtöbb helyen csak úgy hömpölygött a tömeg. Este megcsodálhattuk a város csodaszép díszvilágítását is. Fantasztikus nap volt!

Másnap délelőtt újból felkerestük a várost. Délben indultunk haza. Nehéz volt otthagyni Velencét és a karnevál forgatagát. Egy életre szóló élmény volt, soha nem fogom elfelejteni.

Mindenkinek csak ajánlani tudom!

Tóth Csaba 11.b

Kirándul a tantestület / Visk, 2009. június 24-27./

A jól végzett munka után jöhet a jól megérdemelt pihenés! Így volt ez velünk is, tanárokkal, technikai dolgozókkal, amikor elindultunk június végén Viskre.

Utunk tartalmas volt programokban, gazdag, lélekemelő pillanatokban. A Debreceni Református Kollégium, Munkács vára, a beregszentmiklósi Schönborn-kastély és a túristvándi vízimalom megtekintése, koszorúzás Szolyván és Szatmárcsekén, kirándulás a Vereckei-hágóra, mind-mind emlékezetes marad mindnyájunknak.

Hirtelen fel sem tudnám sorolni kirándulásunk összes célpontját, ám amit soha nem fogok elfelejteni, az a lelket melengető vendéglátás, amiben részünk lehetett. Szívembe zártam az ottaniakat. A magyarság megmaradásáért küzdő iskolaigazgatót, tanárokat, vendéglátóinkat.

„Ne csald a magyart, csalják azokat eleget!”- kiáltott rám Ötvös Sanyi nagymamája, mikor próbáltam a „pájinkából irinykó-pirinykóval” is beérni. Eleinte hiába volt minden tiltakozás, „nyakon kellett öntsük a gilisztákat egy kis „pájinkával”. Később már nem is mertünk annyira tiltakozni. Na meg aztán, az igazat megvallva, nem is nagyon akartunk...

Fantasztikus volt a hangulat az utolsó estén megrendezett vacsorán. Igazi fergeteges multság volt, dalolással, tánccal és az isteni finom töltött káposztával. Hoppál Péter főigazgatónk és tanítványa, ma már iskolánk tanára, Papp Évi vitték a prímet. Hogy ez a tantestület hogy tud énekelni s mulatni is! Nem volt olyan nóta, amit elkezdtek a zenészek, s ne tudott volna folytatni.

Az Ötvös család kitett magáért. Hálából, szeretetből. Így köszönte meg a gimnáziumnak, a kollégiumnak, a tanároknak, diákok közösségének, hogy otthont adott s ad ma is távolba szakadt fiának. A kirándulás egyik legmeghatóbb pillanata volt ez! Köszönet érte Nektek Pécsről!

Ezért szeretek kirándulni a refis tantestülettel. Mert nemcsak az a lényeg, hogy az ember hol jár, mit lát, miket tapasztal, hanem a hogyan, az az érdekes. Egy közösségben megtapasztalni ezeket az élményeket, számomra ez a legfontosabb.

E kirándulás összekovácsolt bennünket, általános iskolai és gimnáziumi tanárokat, drávafoki kollégákat, technikai dolgozókat. Lehetőség nyílt arra, hogy a mindennapi munka hevében elszalajtott beszélgetéseket megejtsük, hogy egymásra is figyeljünk, sőt, hogy megismerkedjünk egymással.

Kívánok magunknak — Isten áldásával — sok ilyen jó hangulatban eltöltött kirándulást!

Képek: [Viski_1.jpg](#)
[Viski_2_emlekmu.jpg](#)
[Viski_3_szineviri_tonal.jpg](#)

Ács Marianna

A Kárpát-medencei Magyar Református Középiskolák Találkozásán voltunk

Kép:Erdely_1.jpg

A 2009. július 9-12. között megrendezett XIV. Sepsiszentgyörgyi találkozón iskolánk tanárai közül Kutasné Kovács Éva és Sümegi Péterné, diákjaink közül pedig Bauer Fruzsina, Kovács Krisztián, valamint Kempf Eliza vehettek részt a jutalomúton. Pécsről először Halásztelekre utaztunk, ahol egy éjszakát töltöttünk el az ország különböző pontjaiból érkező református gimnáziumok diákjaival. Innen Erdély felé vettük az irányt, közben még több kisebb csoport is csatlakozott hozzánk. A 16 órás út során mindenki nagyon elfáradt, ám e közben volt időnk megismerkedni a közel 40 főnyi diáksereggel.

Kép: Erdely_2.jpg

Megérkezésünkkor egy nyitó Istentiszteleten vettünk volna részt, ám az utazás továbbtartott a tervezettnél. Érkezéskor meleg vacsorával vártak minket. Majd a szálláshoz vezettek. Mi, diákok a Sepsiszentgyörgyi Református Gimnázium kollégiumában kaptunk szálláshelyet. Az első emlékezetes programunk a kopjafa-állítás volt a Nyerges-tetőn. A három nap alatt sor került a környéken lévő templomok megtekintésére. Ezen utak alatt voltunk Brassóban, ahol a híres Fekete templomot néztük meg. Kézdivásárhelyre, Alsócsernáti faluba, Csomakőrösre, Körösi Csoma emlékházához is ellátogattunk, valamint Zágomban. Záró istentiszteletünkön a következő évek találkozóit terveztük, miközben köszönetet mondtunk azért, hogy együtt lehettünk. Értékes ismeretekre, kapcsolatokra tettünk szert és mindenki szomorúan vette tudomásul, hogy e pár nap ilyen hamar eltelt.

Bauer Fruzsina 10.b

Kempf Eliza 10.b

Kovács Krisztián 10.b

A Talentum tábor margójára

A nyár folyamán egy református szervezésű táborban vettem részt, egyedüli pécsi refisként, így most enyém a megtiszteltetés, hogy tudósítsak róla.

Először pár szót szeretnék szólni a táborról. 15 év óta minden nyáron megszervezik ezt a jeles eseményt. Idén Balatonfenyvesen. Célja, hogy összegyűjtse a 14-18 éves református ifjúságot egész Kárpát-medencéből. Ebben az évben, Kálvin-év lévén, ő és munkássága volt a központi téma, de emellett szó esett a magyarság történelméről, és társadalmunk égetően aktuális helyzetéről egyaránt. Ezen túl 3 kisebb csoportra osztották a táborlakókat, úgymint, akik a biológia, történelem és matematika iránt érdeklődnek. Én az utóbbiba tartoztam, ahol érdekes logikai feladatokat oldottunk meg közösen.

Most pedig ideje szólnom a tábor programjairól. Egy hét alatt ültünk előadáson, beszélgettünk, gondolkodtunk, túráztunk, sportoltunk és persze fürödtünk a Balatonban. Minden nap áhítattal kezdtünk, s csak utána jött a reggeli. Délelőtt tartottuk a kiscsoportos foglalkozásokat, amelyek egészen délig tartottak, majd ezt szabad program követte. Fürödtünk, pingpongoztunk, a faluban sétáltunk. Vacsora előtt egy esti áhítatot tartottunk, vacsora után pedig rendszeresen az előadást hallgattuk.

Csak két napunk telt el ettől eltérő módon. Ezeken a környék nevezetességeit néztük meg. Láttuk a Szent László által építtetett Somogyvárat, jártunk Berzsenyi Dániel szülőházában, végigjártuk a keszthelyi Festetics kastélyt és megmásztuk a Badacsonyt.

Most, így pár hónap elteltével ennyit tudtam felidézni az élményekből. Azaz van valami, amit nem felejtettem el, de nem lehet hüen leírni. Ez a csodálatos légkör volt. A Kárpát-medence legtehetségesebb református középiskolásai közt lehettem! Nagyon sokat kaptam. Új barátokat, élményeket, és ami jó volt, hogy mindenekelőtt Isten igéje volt a mérvadó ebben az egy hétben.

Szatmári Benedek 10.b

HANGULATKÉPEK

„Új vagyok a Refiben...”

Félelem... Idegenség... Nyugtalanosság... Izgalom...

Mindenki ismeri azt az érzést, azt a szorongást, amikor az Ismeretlennel találkozunk. Így van ez minden életkorban, minden új szituációban, mikor átlépjük az óvoda, iskola, majd a gimnázium kapuját. S nincs ez másként akkor sem, ha az iskolapadból kikerülve, tanárként lépjük át ugyanazt a küszöböt.

Én sem éreztem magam másként. Félttem a kihívástól, a kudarcoktól, az új arcoktól, az Ismeretlentől. Talán kicsit még mindig félek. De a felém forduló kedves arcok, az ablakon besűrűdő felhőtlen nevetés, és az órán épp jókor elsütött poénok már-már feledtetik velem az érzést: új vagyok a Refiben...

Bak Yvett

A Refi diák-tanár szemmel

2001-től 2005-ig négy csodálatos évet tölthettem el a Pécsi Református Kollégium falai között. A „Légy jó mindhalálig” című regény jut róla eszembe; Nyilas Misi kikerül az otthon védőburkából és egy új, számára teljesen idegen helyen folytatja tanulmányait. Számomra nemcsak iskola volt ez, hanem egy második otthon.

A kezdet nagyon nehéz volt. Emlékszem a beköltözés napjára is. Utolsóként érkeztem a szobába. A többiek addigra már szinte ismerték egymást. Mint utólag megtudtam, akkor ki is "néztek", de ez a feszültség már az első este alkalmával feloldódott. Igazi szobaközösséggé formálódtunk rövid időn belül, majd a gólyatáborban megismerkedhettünk egész osztályunkkal. Kivételes évfolyam, kivételes osztályfőnökök; egyszóval kivételes csapat volt a miénk. Osztályokon belül persze, mivel a két osztály között mindig volt egy kis versengés. Ez a versengés mindig eltűnt a kollégium falai között, és rögtön jelentkezett, amint osztály osztállyal állt szemben.

A papírforma nálunk is érvényesült. Az első két évben sok embert veszítettünk el. Valakit sajnáltunk, valakit pedig kevésbé. Így a létszámcsökkenésnek és egyik osztályfőnökünk ideiglenes távozásának végül osztályösszevonás lett az eredménye. Ettől nagyon tartott mindkét osztály. Olyannyira, hogy nyíltan felvállaltuk tiltakozásunkat. Tanáraink próbálták velünk megértetni, hogy nincs más lehetőség, de mindhiába; nem akartunk belenyugodni, persze kénytelenek voltunk. Aztán eljött 2003 szeptembere, és mi kíváncsian vártuk, hogy mi fog történni. Örömmel tapasztaltam, hogy nem alakult ki a két

fél között semmi konfliktus. Nagyon jól tudtunk együtt dolgozni, ha kellett. Egyébként mi is lusták voltunk. Sőt mi több, igazi lázadó osztály. Igen, lázadni, azt nagyon tudtunk. Ez segítette az összekovácsolódásunkat. Nagyon sok dolgot éltünk meg együtt ebben az iskolában. Szecskaavatók, farsangok, zöldnapok, sportnapok, túrák sok-sok élménnyel, osztálykirándulások, karácsonyi ajándékozások, csendességek, hangoskodások és még sorolhatnám. Jó volt ez a sokszínűség, hogy soha nem állt meg az élet. Valami mindig történt, vagy ha nem, akkor történnie kellett, tehát nekünk kellett cselekednünk. Tíz kezemen nem tudnám összeszámolni azt a témérdek csíny, amit közösen (főleg kollégisták) véghezvittünk. Ezek olyan élményt nyújtottak, melyeket az ember soha nem feled el.

Úgy éreztük (hadd beszéljek egy kicsit mindenki nevében), mint minden osztály a vége előtt: elválaszthatatlanok vagyunk. Én, személy szerint valami miatt már 9. osztály végén éreztem, hogy nagyon gyorsan el fog repülni a négy év. És valóban. Csupán, mint mindig, egy ballagás és egy érettségi kellett ahhoz, hogy ez a jó kis csapat "oszlásnak induljon". Lett belőlünk több kis csapat. Valamelyik még megvan, de akad olyan is, amelyik nincs. Ezért mindig örülök, ha egy-egy volt társammal összefutok az utcán, és ha többre nem is, de egy őszinte „Hogy vagy?”-ra azért van időnk.

Ezért szerettem ezt az iskolát! Mert amellet, hogy az Isten tiszteletére nevelt, az emberek közötti kapcsolatokat is kiválóan ápolta. Hol örömmel, hol bánattal, hol sírással, de legfőképp nevetéssel. Szerintem ez az egyik legfontosabb dolog.

És hogy mi a helyzet most? Velem és a Refivel? Kérem szépen: Örök szerelem! Kilencedik évemet töltöm Pécsen, de igazán sosem tudtam elszakadni volt iskolámtól. Valami mindig odakötött. Idén szeptembertől ez a kötelék megerősödött; a Pécsi Református Kollégium tanára lehettem. Ezek után talán nem kell ragoznom, hogy mit is jelent ez nekem.

S hogy milyen a Refi tanárszemmel? Talán még nem telt el kellő idő, hogy erre pontos választ tudjak adni. Annyit mondhatok, hogy teljesen más szögből látom ezt a kis világot. Van bennem egy állandó vágyakozás, hogy csak még egyszer beülhessek a padba. Csak még egyszer hadd legyenek itt az osztálytársaim, szobatársaim. Mindez, tudom, lehetetlen. Viszont őszintén remélem, hogy tanárnak lenni legalább olyan jó érzés lesz, mint diáknak. Ezért kérem az Istent, legyen áldása továbbra is ezen az iskolán.

Pap Tamás

Pécs, 2009. november 28.

Iskolám: a Refi

Egy emlékkép villan fel a múltból, amikor még általános iskolába jártam, és fogalmam sem volt, hogy hova menjek tovább. Lapozgattam a felvételi kalauzt, és megakadt a szemem egy iskolán, melynek még a nevét sem bírtam megjegyezni. Ugyanakkor minden elvárásomnak megfelelt papíron: erős nyelv- és informatikaoktatás 0. évfolyamon, nem szakos osztályok (hiszen nem tudtam, mi akarok lenni, ha nagy leszek, így fontos volt, hogy általános tagozatú osztályba járjak), sportolási lehetőség, kollégium (avagy internátus) közel az iskolához. Tökéletes! – gondoltam.

Elkezdtünk szüleimmel érdeklődni – vajon miféle intézmény lehet ez? Gyülekezetünk egyik tagja itt tanított, először tehát nála kérdezősködtünk. Majd ellátogattunk nyílt napra

is, méghozzá nem is egyszer: hetedikben és nyolcadikban egyaránt. Beszélgettünk az igazgató úrral is egy kicsit. A benyomásaim egyre inkább amellet szóltak, hogy megtaláltam a megfelelő helyet további tanulmányaimhoz. A tanárok egytől egyig kedvesek voltak, és az a légkör! Érezni lehetett, hogy nem egy szokásos suliba járok. A tanulók kinézete alapjaiban különbözött attól a bizonyos másik iskolától, amely 'elitnek' számít a városban, és ahova szintén felvettek. Egyszerűen jobban éreztem magam itt.

Ma, 11.-es tanulóként néhány dolgot másképp látok, de tudom, hogy jól döntöttem. Az ígérek lassacskán valósággá válnak, két tantárgyból van érettségim, egyikből emelt szinten is, illetve informatika vizsgám. Az oktatás színvonalas, aki akar, annak van lehetősége fejlődni, szakkörök keretében készülni, versenyekre menni, és jó eredményeket elérni. Sportolni is lehet szinte minden délután, és kedvünk szerint választhatunk az edzések között.

Azóta megismertem a tanulókat, akikkel baráti közösséget alkotunk. Szinte mindenki ismer mindenkit, bárkitől lehet segítséget kérni, ha szükséges. Minden reggel a tanárok felolvassák az aznapi Igét, majd imádkozunk. Hétkezdő és hétzáró áhítatokon, hittanórákon szintén Isten felé terelnek bennünket. Itt nem tabu a hit. Ha problémánk van, az iskola lelkészével bármikor leülhetünk beszélgetni, és az osztályfőnökök is szívesen segítenek. Baráti, személyes légkör vesz körül minden nap – jó érzés iskolába menni!

Az osztályom is nagyon jó közösség, sokkal jobb, mint általánosban. Itt tényleg mindenkivel barátok vagyunk, segítünk egymásnak, foglalkozunk a másik ügyes-bajos dolgaival. Persze nem vagyunk egy mintaosztály, de a hangulat mindig jó, és jól érezzük magunkat még néhány unalmas óra közben is. Ha valaki hiányzás miatt lemarad, akár órák után felzárkózni is segítünk egymásnak.

Visszatekintve tehát, igazán boldog vagyok, hogy ezt a sulit választottam, főleg, amikor azt hallok, hogy volt osztálytársaim megbánták a választásukat. Én bevállaltam, hogy 5 évig járjak gimnáziumba, de ennek csak örülni tudok – néha még így is túl rövidnek tűnik, nem akarok elballagni!

Dér Lídia

Miért is volt jó refis diáknak lenni?

Elsősorban azt hiszem azért, mert biztonságot kaptam, melegséget és szeretetet. Mikor nyolcadikosként elmentem a nyílnapra, és beléptem az épületbe, valami különös érzés fogott el. Otthon éreztem magam, pedig még soha sem jártam itt előtte. Úgy gondolom, hogy ez a megmagyarázhatatlan érzés az, ami megkülönbözteti a mi iskolánkat a többi átlagos középiskolától. A középiskolás korosztály, ha nem is vallja be, igényli, hogy foglalkozzanak velük. Ezzel mi is így voltunk. Még ha néha túlságosan zavaró is volt, hogy mindig mindenki mindenről tud (néha már az események megtörténte előtt) azért jó volt a tudat, hogy érdekeljük tanárainkat. Kaptunk egy pluszt a hittanórák és az áhítatok által, ami remélem, minden itt végzőnek segít abban, hogy megőrizze keresztyén mivoltukat, kikerülve a nagyvilágba. Fontos számomra a kórus, aminek a világába ha egyszer valaki beleszöppen, akkor annak nehéz lesz utána szabadulnia. Így jártam én is. Hamar megszerettem ezt a társaságot, amely refisekből áll, mégis valahogy más. Szorosabb kapocs van köztünk. A zene, a művészet, az éneklés szeretete. Sajátos hangulata van a buszban öltözéseknek, az első, második, esetleg sokadik református félórának, a helikoni „aranyeső”-nek, vagy mikor látjuk az idős nénik szemében a könnycseppeket egy-egy

szívhez szóló darabnál, hogy csak néhányat említsek a megannyi feledhetetlen élményből. Néhányan még azt is megtapasztalhatják, milyen egy-egy beéneklés alkalmával 40-50 embert megpróbálni kordában tartani. Én próbáltam. Le a kalappal a karnagyok előtt.

Végül van itt egy olyan ember, akit még meg kell említenem. Aki mellett nem lehet csak úgy elmenni a földszinten. Aki mindenkit megnevettet, és felvidít, ha valami bántja. Igen, Árpi bácsiról beszélek, aki már rég kinötte a lépcső alatti büfés szerepét, és az iskola egyik meghatározó személyiségévé vált, legyen szó karácsonyi angyalkázásról, vagy akármiről másról.

Azt, hogy miért is volt jó ide járni, nem lehet néhány sorban leírni. Meg kellett élni a számtalan felejthetetlen pillanatot, a közös kirándulásokat, versenyeket, éjszakába nyúló bibliaolvasást, és még sorolhatnám a végtelenségig a sok szép emléket, amiért jó, hogy refisnek mondhattam magam 4 évig.

Kovács Melinda

Miért szeretek a Refibe járni?

Miért szeretek a Refibe járni? – kaptam meg a megírandó fogalmazás témáját. Hazudnék, ha azt mondanám, nem gondolkodtam rajta igencsak sokat. Most joggal feltételezhetnék (először én is azt hittem) azért, mert nem tudok ilyen szempontokat felsorolni. De pont az ellenkezője. Annyi dolgot tudnék leírni, ami ehhez az iskolához köt, hogy magam sem hittem el először. Most döbbsentem csak igazán rá, hogy amit a tanárok mondanak, miszerint „ez a második otthonod” – nem is olyan nagy „kamu”. Lassan több mint tíz éve ugyanoda járok reggelente. Ez - akárhonnan nézzük – meglehetősen hosszú idő.

Emlékszem, amikor szüleim arról beszélgettek a nagymamámmal, hogy melyik iskolában kezdjem meg tanulmányaimat, akkor ő egy percig sem habozott, és a Refit nemcsak javasolta, hanem kifejezetten kérte, hogy oda írassanak be. Nemcsak azért, mert hívő, bibliaolvasó embert szeretett volna nevelni belőlem - csakúgy, mint családunk bármely tagja -, hanem azért is, mert diákéveit ő is egy református iskolában töltötte, a pápai „Nátusban”. Délutánonként az ágyán ülve hallgattam fiatal éveinek szép emlékeit, egyik kalandos történetet a másik után. Ekkor tudatosult bennem: „Én is oda szeretnék menni!” - annak ellenére, hogy a város legtávolabbi iskolája volt.

Sosem felejttem el az első napot, az új osztálytársakat. Először születtek igazi barátságok. Pont ugyanígy volt ez a gólyatáborban is, csak kicsit idősebbek, sokkal magasabbak és kevésbé elszántak voltunk. Mindettől függetlenül csak azon a két napon annyi minden történt velünk, mint átlagosan két hónap alatt. Ezek az igazi emlékek. Persze mindez kicsit elmosódik annak fényében, hogy még két évig leszek együtt leendő családommal, ugyanis ez tényleg egy nagycsalád. Nemcsak az osztályomra, hanem az egész iskolára gondolok. A gimnázium létszámából adódik, hogy itt mindenki ismer mindenkit, a tanárok pedig nem egy vonalkóddal ellátott gépet látnak benned, amibe csak tuszkolják a sok adatot, hanem mindenkit kicsit a saját gyerekeknek érznek. Nemcsak tanítanak, hanem nevelnek is. Nemcsak szellemi, testi, hanem lelki fejlődésedre is nagy hangsúlyt fektetnek.

Ezért nem választanék más iskolát, ha még egyszer döntenem kéne, mert itt érzem, hogy napról napra több leszek.

AZ INTERNÁTUS**BEVEZETŐ GONDOLATOK**

A Pécsi Református Kollégium legrégebbi tagintézménye az internátus. 1992-ben önálló egységként Baranyai Baksay Sándor Kollégium néven alapította a Baranyai Református Egyházmege azzal a céllal, hogy az akkor még a Kodály Gimnázium Református tagozatára járó vidéki tanítványainak kollégiumi elhelyezést biztosítson. Ebben az időszakban intézményünk még nem rendelkezett saját épülettel, ezért a Pécs-kertvárosi Gyülekezet adott helyet parókiáján a fiúknak, a lányok pedig a Kodály Zoltán Leánykollégiumban laktak. A jelenlegi épületet 1994 szeptemberében vették birtokba diákjaink. A gimnáziumi tanulók közel 30%-a az internátus lakója. Az internátus létszámadatai a 2006-2010 közötti időszakban a következőképpen alakultak:

Tanév	Létszám	Fiúk	Lányok
2006-2007	67	17	50
2007-2008	53	15	38
2008-2009	56	20	36
2009-2010	60	23	37

A Pécsi Református Kollégium bentlakásos intézmény kezdetektől fogva, amely kollégiumi elhelyezést biztosít a vidéki, vagy szociálisan rászoruló gimnáziumi tanulók számára. Ez a sajátos helyzet — amely a mindenkori református kollégiumok hagyományát ápolja — teremti meg azt, hogy a gimnázium és az internátus szorosan együttműködve tudja megvalósítani célkitűzéseit. Az internátusi nevelés mindig meghatározó tényezője volt a református kollégiumok oktató-nevelő munkájának. Így a mi intézményünk is arra hivatott, mint évszázadok óta a református kollégiumok, hogy a tanárok, nevelők az oktatáson túl személyes példaadással, lelki tartással, szellemi erővel, sok esetben karizmatikus adottságokkal életre szólóan meghatározzák a tanulók hivatásválasztását, hithez, nemzethez való viszonyát, erkölcsös gondolkodását, szépre, jóra való fogékonyságát. Mindez hozzájárul a diákok közösséggé formálódásához is. Így az egyéni formálódás, belső épülés, szellemi, lelki gazdagodás összetartó erővé, motívummá válik. Reménység szerint ez segíti azt, hogy a kollégium diáktársadalmát közös kútfő táplálja minden korban, a biblikus szellemiség és lelkeség.

Internátusunk otthont nyújt a tanulóinak, segíti, kiegészíti a családi nevelést, továbbá gondoskodik a családi légkör megteremtéséről és az érzelmi védettség feltételeiről. A gimnázium és az internátus szerves összetartozásából következik nevelőmunkájának egyöntetűsége és összhangja. Az internátusban alkalmazandó nevelés irányelveit, munkarendjét, a tanulók kötelességeit az intézményünk házirendje és pedagógiai programja határozza meg. A gimnázium vezetősége és tantestülete aktív segítségével támogatja munkánkat. Az internátusban a gimnáziumban tanító kollégáinkkal egyeztetve, rendszeresen figyelemmel kísérjük diákjaink tanulmányi eredményeit, az internátusi renddel, fegyvelemmel kapcsolatos kérdéseket.

A bentlakó diákok életében a tanulmányi munka mellett fontos szerepe van a hitéleti alkalmaknak. Ahogyan a keresztyén embernek küldetése van ebben a világban, úgy kollégiumunknak is Krisztustól vett küldetése, a bizonyágtétel, a keresztyén életgyakorlat. Azt gondoljuk, hogy az internátus hitéleti alkalmi és keresztyén szellemisége a tanulók számára a hitben való megerősödést hivatottak szolgálni, amely remélhetőleg egy életminőséget is eredményez, amely gondolkodásukat, magaviseletüket, másokkal való bánásmódjukat meghatározza, és amely egész életüknek egy egységes, öntudatos, céltudatos és felelős irányt ad.

A kötelező programok mellett természetesen van szabadidejük is diákjainknak. Ezt az időt részben saját maguk szervezik, de emellett számos lehetőséget, szabadidős tevékenységet kínálunk számukra: kulturális programokat, mint mozilátogatás, zenés programok, néptánc, stb.

Kollégiumunkban lányok és fiúk körében egyaránt nagyon népszerűek a különböző sporttevékenységek. Ezt szem előtt tartva többféle sportolási lehetőséget biztosítunk, illetve minden városi és megyei szervezésű sportrendezvényen részt veszünk. A sportversenyeken kívül egyéb versenyeken is szívesen vállaljuk a részvételt, és diákjaink bárhol megállják a helyüket.

Minden tanévben történnek fejlesztések az internátusban. A fejlesztések megtervezésében arra törekszünk, hogy diákjaink számára minél korszerűbb, igényesebb, családiasabb környezetet biztosítsunk. A 2006-2007-es tanévben tanulók és nevelők örömeire az előző évben nyert pályázati pénzből otthonosabbá tudtuk tenni a kollégiumot. A 2007-2008-as tanévben a fiúinternátust újítottuk fel: a padlószőnyegek helyére műanyagpadló került és a szekrényeket is felújítottuk. A második félévben az egész kollégiumot kifestettük, ami komfortérzetünket tovább javította. A következő, 2008-2009-es tanévben további fejlesztésekkel gazdagodtunk. Nagy előrelépés, hogy az internátus első emeleti feljárójához hő és hangszigetelt ajtó került beépítésre, aminek következtében a kollégiumi élet sokkal kellemesebb lett. A megnövekedett létszám miatt plusz 6 fő befogadására tettük alkalmassá a fiúinternátust. Ennek folytatásaként a nyáron öt lányszoba felújítása történt meg. Ez a felújítás magában foglalta az ablakok cseréjét, laminált parkettázást, illetve a régi vaságyakat fenyőágyak váltották fel. Ezzel a fejlesztéssel a leányinternátus technikai felszereltsége, megjelenése jelentősen javult.

Nevelési célkitűzéseinkben és munkánk során törekszünk érvényesíteni intézményünk alapidokumentumaiban is megfogalmazott keresztyén nevelésre vonatkozó alapelveit. Ezért fontosnak tartjuk, hogy az evangéliumi szellemű közösségi nevelés elveinek alkalmazásával és a tanulók nyugodt tanulási feltételeinek biztosításával segítsük a gimnáziumi oktató-nevelő munkát, a tanulókat istenfélő, kötelességtudó, művelt keresztyén emberekké neveljük. Reményeink szerint diákjaink számára az itt eltöltött idő nem csupán az ismeretanyag elsajátítása, szálláslehetőség, hanem életre szóló útravaló, és egyben motiváció a szellemi és lelki igényességre és szomjúságra. Ehhez kérjük Isten áldását: „És legyen az Úrnak, a mi Istenünknek jókedve mirajtunk, és a mi kezeink munkáját tedd állandóvá nekünk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá!” Zsolt.90,17

*Sümei Péterné
internátusvezető*

KOLLÉGIUMI ÉLET NEVELŐK ÉS DIÁKOK SZEMÉVEL

A kollégiumi élet hétköznapijai

2008 szeptembere óta dolgozom a Református Kollégiumban. Nagy szeretettel jöttem a hívásra, de egyben telve kíváncsisággal is, mert más korosztály volt, akikkel eddig foglalkoztam.

Ezek a gyerekek már szinte felnőttek. Ők teljesen meg vannak arról győződve, de sokszor szükséges, hogy szeretettel terelgessük őket a helyes irányba, megértve azt, hogy az ő problémáik és gondjaik messze nem azonosak a mieinkkel.

Amikor a csoportommal először találkoztam, érdekes helyzetben voltam. Első és már több éve itt lakó diákokkal próbáltunk közös nevezőre jutni, reményeim és tapasztalataim szerint, sikeresen.

Úgy érzem, e rövid idő alatt is voltak „harcaink” egymással és még lesznek is. Azt gondolom azonban, hogy ezek a viták fontosak, hiszen előre viszik a problémák megoldását. Ezért minden esetben fontosnak tartom megbeszélni egy-egy döntés hátterét mind a felnőttek, mind a diákok szemszögéből nézve, mert csak így tudunk egymásra számítva együtt dolgozni a továbbiakban. Minden évfolyam számára meghatározó a megértő, baráti légkör, hogy végzősként kellemes élményekkel búcsúzzon az internátustól.

Folytatva a hagyományokat, részt vettünk a kollégiumok közötti városismereti és irodalmi vetélkedőkön, ahol eredményesen szerepeltünk. Az idei tanévben, hagyományt teremtve, Wass Albert versmondó versenyt szervezünk a városi kollégiumok részvételével.

A tavalyi tanévben a diákok körében népszerű foglalkozásként működött a „Film-Színház-Muzsika” szakkör, amelynek keretén belül más programok mellett moziba és előadással egybekötött filmvetítésre is eljutottunk. A „Művészetek Palotája” foglalkozássorozat a képzőművészetből merített lehetőségeket, amelynek során az ünnepkörökhöz kapcsolódóan kézműves foglalkozásokat szerveztünk.

Érdekes visszaolvasni ezeket a gondolatokat. Vajon egy évkönyvben mennyire érdekes a lehetőségek számbavétele, az eredmények sora. Ha évek múlva a diákok előveszik ezt a könyvet, vajon mely oldalakra lapoznak. Sikerül-e egy nevelőnek ilyen rövid idő alatt annyit hozzátenni a diákok életéhez, hogy megkeresik ezeket a sorokat is.

Úgy gondolom, fontosak a tények, az adatok, de talán ha az „öregdiákok” látják a nevelő nevét a könyvben, akkor már nem is a leírt sorok lesznek fontosak, hanem az a sok emlék, ami ez által újra az eszükbe jut. A nevelő pedig csak reménykedhet abban, hogy valamit sikerült hozzáadni a diákévekhez, a felnőtt világban való eligazodáshoz. Hiszen én is sok szeretetet, kellemes élményt, jó beszélgetéseket és vidám perceket éltem át minden nap velük, veletek együtt. Köszönöm!

Kép: internatus1.jpg

Keczeliné Vörös Sára
nevelőtanáár

A kollégiumi élet hétköznapijai kicsit más szemmel

A kollégiumi élet örökös szélmalomharc. Este időben lefektetni a diákokat, holott nem akarnak lefeküdni, reggel pedig felkelteni, holott ezt sem akarják. Rajtuk kiigazodni? Azt hiszem, „örök talány”! Az ébredés nehezen megy, éppúgy, mint este a lefekvés és elcsendesedés, mert hát mi, kollégiumi nevelők csupa olyan dolgot kérünk, ami a kollégistáknak pont fordítva lenne jó! Felkelni a reggeliért? Ezért? Finnyáskodnak a legtöbben, ezért nem érdemes – hallom sokszor, sokaktól! Árpai bácsi büféjében majd megreggelizek, kapok ott én minden jót, Erzsébet néni konyhája utol sem éri Árpai bácsi „szakértelmét”!

Vannak, akik kérlelnék, hadd aludjak még egy kicsit! - már ha éppen kérlek, s nem dűnyög éppen! De hát nem hagyom magam, a kötelesség mindenekelőtt: Felkelni!- kiabálok most már én is erőteljesebben, erre aztán megindul a reggeli élet. Örökös szélmalomharc!

Hogy mennyit jegyeznek meg a szép szóból, hogy az együttélésünket könnyítsük meg az egymásra figyeléssel, hogy legyünk tekintettel egymásra és ne nehezítsük meg, hanem ellenkezőleg, könnyítsük meg a másik munkáját, hogy elfogadják, hogy a kollégiumban mindenki – a legnagyobb főnökasszonytól a legkisebb takarítónőig – értük van.

A rendrakás az olyan kollégiumi nevelői mánia, a diákok ezt föl nem foghatják, hogy mire való. Ők ugyanis zsenik, akik átlátják a kaoszt, erre büszkék, s ha én nem látom át, nos, akkor mire való az én diplomám?

De, hogy fokozzam a köztünk lévő generációs különbségekből adódó meg nem értés gyönyöreit, leírom, hogy mindezek semmik ahhoz képest, mennyire nem értik, hogy miért is kell silentiumra járniuk. Föl nem foghatják, s pláne, ha még hozzáteszem azt is, hogy nem is egyszer noszogatom őket ezzel, hanem kapásból háromszor napjában? Szörnyű, nem? Örökös szélmalomharc ez!

Ők ugyanis már tudják a holnapi anyagot, de házi amúgy sem volt, ja és majd elfelejtem, épp ma kaptak ötöst. Én persze hiszem is, nem is, de azért csak megnéztem én azt a naplót, s hát örömmel konstatalem, hogy igen jó református diákok ők, tényleg ötöst kaptak, nem hazudtak, igazat szóltak, büszke vagyok rájuk! Csakhogy nem matekból ám! No meg nem is töriből, de még csak nem is angolból, ne adj Isten latinból, de nem ám, no, gondolom akkor magyarból, esetleg irodalomból, de újfent csalódnom kell! Aha, megvan, hát persze javarészt humán tárgyakat néztem – szakmai ártalom -, biztosan valami reál-féleség lesz az! Fizika, kémia, no, csak nem biológia? De nem, nem és nem, csak nem találok azt az ötöst! Mentő ötlet! Hittan, biztosan hittan! Most már tudom, hogy az, nem lehet más! Hittan, hittan zakatol a fejemben, ujjammal követem a naplóban a rubrikát, és, és, de nem, nem, nem és nem! Médiaismeret kérem! Hát megvan, médiaismeret, mégiscsak igazat szóltak az én szentjeim, ötös az, de még mekkora! Médiaismeretből az egyiknek, a másiknak meg Tánc- és dráma! Ez igen, már majdnem elengedtem őket silentiumról, de még időben érkezem vissza a tanáriból, hogy mosolyogva közöljem kedveseimmel, hogy a mai silentium, csakúgy, mint a tegnapi, és csakúgy, ahogy a holnapi is: meg lesz tartva! Apelláta nincs, részvétel kötelező!

Mégis, mi van a mi kollégiumunkban, amit szeretnek a mi diákjaink? Mert valami azért csak lehet benne, különben meg nem értem, hogy miért is sírnak mindannyian az utolsó vacsorájukon annyira, hogy sokszor nekem is elszorul a torkom tőle!

Azt gondolom, a közösséget siratják, ahol eddig éltek, mert akármilyen is ez a mi kollégiumunk a maga „ütött-kopottságában”, vaságyaival, lehetetlen messziségre a hön áhított Árkádtól, szigorú házirendjével, és még ki tudja, mennyi mindenével együtt, de a miénk! A Miénk! Ez az otthonunk, persze csak 5 napra, no de 4-5 éven keresztül, heti 5 napokat itt tölteni, szóval, az már otthon, nem?

Valahol otthon volt ez a végzősök számára, otthon a felsőbb éveseknek, és otthon lesz az alsósoknak is egyszer...

Igazi közösségek formálódnak itt az évek során, barátságok, szerelmek szövődnek, bajtársiasság alakul ki, értékeket kapnak, szolidaritásból, összefogásból, segítségnyújtásból, odafigyelésből, áldozathozatalból, jóságból, hitből és szeretetből!

Azt gondolom, hogy aki egyszer pécsi refis volt, az soha nem felejt el az itt kapott útravalót és világ életében büszkén fogja mondani: pécsi refis voltam? Nem, PÉCSI REFIS VAGYOK, hajrá Pécs, hajrá Refi!

***Benkő-Kónya Lóránd
nevelőtanár***

Kollégiumi hétvége

Megint egy élménnyel lettünk gazdagabbak, mi, akik részt vettünk az október 17-18-i kollégiumi hétvégén.

Számos érdekes, szórakoztató program állt rendelkezésünkre, melyek összekovácsolták az amúgy is remek társaságot. A programok közt a következők szerepeltek: egy színjátékot kellett előadnunk egy kötelező olvasmánnyal kapcsolatban, amiben mindenki megmutathatta kreativitását, valamint színészi képességeit. Majd a fergeteges előadások után a bowling pálya várt a nagy csapatra. Itt szintén fantasztikus volt a hangulat a száguldó bowling golyóktól és a pizza illatától.

Visszatérve a kollégiumba, az est fénypontja a filmvetítés volt, a pattogatott kukorica, valamint Molnár-Scheich Dóra tanárnő menyei „Sport szelete” borzolta a kedélyeket. A filmvászonon a „Mindenható” című vígjátékot tekinthettük meg. Másnap reggel istentiszteleten vettünk részt, amit ugyancsak móka követett. Voltak, akikre a Szigetvári vár várt, a társaság többi tagját pedig a termálfürdő pezsgő habjai csábították. A termálfürdő után mindenki felfrissülve tért vissza az internátus falai közé.

Külön köszönettel tartozunk Ági néninek, Saci néninek, Molnár-Scheich Dóra tanárnőnek, Ötvös Sándornak, Benkő-Kónya Lóránd tanár úrnak, hogy feláldozták idejüket és jelenlétükkel színesebbé tették a diákközösség hétvégéjét.

Az elkövetkezendő kollégiumi hétvégét is izgatottan várjuk, ugyanilyen gazdag programok várnak majd ránk.

Csüdör Eszter 11.a

Inetrnatus2.jpg	Inetrnatus3.jpg
Inetrnatus4.jpg	Inetrnatus5.jpg

Diákként és nevelőként a Pécsi Református Kollégium Internátusában

1995. augusztus 31. délután. Tanévnyitó az akkor még Pécsi Református Gimnáziumban. Az első nap abban az intézményben, amely később oly meghatározóvá vált az életemben. Az első este az internátusban. Hiányosak és mégis részletesek az emlékek erről az időszakról. Akkor sokkal jobban látszott az épületen, a szobákon, hogy ez valamikor egy irodaház volt. Persze az akkori vezetők, tanárok igyekeztek otthonosabbá tenni az internátust. Ami előnye, az egyúttal hátránya is volt. Egy épületben a gimnázium, az internátus, az étkező. Földszint: étkező. Első emelet: leányinternátus. Második emelet: fiú internátus, tantermek, tanári szoba, titkárság, gazdasági hivatal. Harmadik emelet: gimnázium. Minden egy épületben. Lehetőség van gyors ügyintézésre. Elkésni szinte lehetetlen, mert csak egy emelet a sulis. Ez volt az előnye. A hátránya: mindig minden pillanatban „kísértett” a tanórák légköre, az iskola levegője. Nem érezhettük soha, hogy „megszabadultunk” az iskolától. Legalább egy délutánra.

A felszereltség is más volt. Nem volt rendszeresen használható tv-szoba, teakonyha, informatika terem. Csupán egy nyilvános telefon volt, amin kb. 60 ember osztozott, hogy kapcsolatot tarthasson a családdal. De volt sok beszélgetés a folyósokon, a lépcsőfordulóknál. Mindenki ismert mindenkit egész jól. Senki nem a szobájában, a tv-szobában volt, vagy az „infóban” msn-ezett. Az esti áhítatokon szinte mindig 20-30 ember volt, mert ez volt az „esemény” az internátusban. Valószínűleg mi is a fent nevezett helyeken töltöttük volna az időnket, ha lett volna erre lehetőségünk. De szerintem, ezt egyikünk sem bánja, hogy így alakult. A kezdetek kezdetén közös reggelivel indult a nap 6.30-kor, természetesen közösen fejeztük be 7 órakor. Ma 7-kor kezdődik a reggeli, ami nyilván könnyebbséget jelent nevelőnek, diáknak egyaránt. A vacsora hasonló rendszerben működött, mint ma. A legelső évben Szabó Gábor tanár úr volt a fiúk nevelője. Egyedül. Az internátusban ő volt az állandóság, aki mindig jelen volt, délután, éjszaka, reggel. Közöttünk élt, lakott. Ő volt mindenki „GÁBORBA-ja”. A következő tanévtől a fiúk két éves száműzetésbe vonultak a mai kisiskola épületébe. Na, az volt egy kaland...! Szinte teljesen elszeparáltan a „civilizációtól”. De mi nagyon élveztük. Persze volt, akiknek még szobájuk sem volt, egy felakasztott pokróc mögött aludtak. 6 m²-en aludtunk négyen. Mégis, talán a kollégista éveim legjobb időszaka volt. Itt már volt közös „előszobánk”, ahol a Vészhelyzetet és a focimeccseket tudtuk együtt nézni a TV-ben. A nevelő a külön bejáratú szobában volt, ezért ritkán nézett ránk, de nem voltunk felügyelet nélkül. 1998 őszére elkészült a gimnázium épülete, és a fiúk visszaköltöztek a régi helyükre, ami tulajdonképpen ugyanúgy néz ki, mint ma.

Úgy érzem, nem is tudom objektíven – nevelőként – megítélni, hogy mikor volt jobb a Pécsi Refi internátusa. Talán nem is kell. Csak azt tudom, hogy jó érzés ott dolgozni, ahol korábban az ember tanult, és mesélni a mostani diákoknak a „régis idők” ügyes-bajos kollégista dolgairól. **KÉP: [internatus6tavali.jpg](#)**

***Tavali Emil
nevelőtanár***

Egy nevelőtanár emlékei – röviden

Egy kedves felkérésnek eleget téve megpróbálom az emlékeimet, tapasztalataimat papírra vetni. Nem könnyű feladat, hiszen tíz évet dolgoztam az internátusban. Sok-sok gondolat kavargó ilyenkor az ember fejében. Idő kell ahhoz, hogy ezek a gondolatok letisztuljanak, és csak a szép és meghatározó élmények kerüljenek előtérbe.

Tele félelemmel, izgalommal, szorongással kezdtem a munkámat, hiszen az egyházi közeg nagy kihívást, próbatételt jelentett számomra. Félttem, hogy nem tudok, vagy legalábbis nem leszek képesek megfelelni az elvárásoknak, annak ellenére, hogy több éves pedagógiai tapasztalat állt mögöttem. Mégis, ez más volt. Ismeretlen, de egyben izgalmas, misztikus. Belevágtam, és nem bántam meg. Voltak kezdeti nehézségek, de szép lassan minden a helyére került. Sok volt a tennivaló. A gyerekek aranyosak voltak, nagy-nagy szeretettel fogadtak engem. Segítettük egymást mindenben. Kezdtem jól érezni magam, mert megtaláltam a helyem közöttük. Hiszen a gyerek, az a világon mindenütt gyerek. De ezek a gyerekek mások. Van valami nagy kincs a birtokukban, ami megkülönbözteti őket más társaiktól. A hitük. Istenhez való viszonyuk. Tetszett, ahogyan az esti áhítatokra készülődtek.

Az internátus lakóinak szükségük volt támaszra, pátyolgatásra, vigaszra. A családi kötelékből való kiszakadás nagy próbatételnek bizonyult. Igyekeztem mindent megtenni azért, hogy jól érezzék magukat, nyugodt légkörben tudjanak élni, tanulni. Segítettem őket hitük megtartásában, erősítésében.

Közben azért szerveztük az életünket, mindennapjainkat. Csinosítottuk, szépítettük környezetünket. Új nyílászárókat kaptunk, függönyök kerültek az ablakokra, fürdőszoba felújítás fiúknál, lányoknál egyaránt. A teakonyha az esti főzőcskézés, teázgatás, beszélgetés helyszínévé vált. Egyre otthonosabbá vált a mi internátusunk. A miénk lett, igazán! Szerettek itt élni a gyerekek. Felszabadultan, örömmel néztek minden nap elé. Én így láttam, és így éreztem.

Nagyon örültem annak, amikor sikerült a városi, és megyei kollégiumok vérkeringésébe bekapcsolódnunk. Megnyílt előttünk az út, hogy végre megmutathassuk magunkat, hogy mire vagyunk képesek. *Megmutattuk!* Megyei kollégiumok által szervezett sportversenyekre, vetélkedőkre kaptunk meghívásokat, ahonnan kiemelkedő eredményekkel tértünk vissza. Önbizalmat erősítő események voltak. Jó visszaemlékezni ezekre a pillanatokra. Szinte mindig ott voltam velük a helyszíneken.

Persze voltak csalódások szerelemben, kudarcok tanulásban. Örültem, ha támaszra leltek személyemben. Az ajtóm mindig nyitva állt minden diák előtt. Szerencsére mindig jöttek. Egy-egy csésze tea mellett könnyebb volt a vigasz. Rengeteget beszélgettünk, sokszor éjszakába nyúlóan is.

A várakozással teli karácsonyi kollégiumi esték, az „angyalkázások”, a diákbálokra való lázas készülődések, ruhapróbák, és nem utolsósorban a végzős diákok „utolsó vacsorájának” megszervezése és lebonyolítása, felejthetetlen emlékképek mind-mind.

Aztán eljött a 2007/2008-as tanév. Ez a tanévkezdés számomra az utolsó becsengetés volt. Ez a tanév a nyugdíjba vonulásom jegyében telt el. Készülődtem, búcsúzkodtam, rendeztem az adminisztrációt. És eljött az utolsó „angyalkázás”, az utolsó karácsony, és a diákok mellett az én utolsó vacsorám is. A búcsúztatásom a legnagyobb meglepetés erejével hatott, a diákok és kollégák részéről egyaránt.

A Dizseri Sándor-díj büszke tulajdonosaként, a volt igazgatóm, Bányai György soraival köszönöm meg Isten áldásával azt, hogy a Pécsi Református Kollégium Internátusának nevelőtanára lehettem.

„Nyugdíjba vonulásának alkalmával munkájának legnagyobb elismerését, hivatásának értelmét hajdan volt növendékei szeretete és hálája adja.” Így igaz!

*Gáspár Béláné
volt nevelőtanár*

HITÉLETI ALKALMAINK

Esti áhítatok az internátusban

Az esti áhítatok a 9. évfolyamnak szerdánként, a 10. évfolyamnak keddenként vannak a kollégiumban. A tavalyi évben Vincze Árpád lelkész és Tavalai Emil nevelő tartotta az alkalmakat. Az idei tanévben internátusunk vezetője, Kinga néni is tart áhítatokat. A koleszosokon kívül egyre többen járnak a zenés ifjúsági istentiszteletekre. Havonta egyszer a SPIRITUS zenekar zenés dicsőítő áhítatot tart nekünk az iskola aulájában, amely eddig minden évben új tagokkal bővült.

Az áhítatokon egy adott témáról kezdünk el közösen beszélgetni, énekelni, és persze az imádság, az Isten dicsőítése sem maradhat el.

Beszélgetéseink alkalmával sok mindent megtudunk a hitéletről, egymásról, egyre jobban megismerjük egymást és azt, hogy ki, miről, hogyan gondolkodik. Kis csapatunk idénre már nagyon összeforrt és ez által őszintén megbízunk egymásban. Reméljük, hogy a következő tanévekben is folytatódik ez a remek kollégiumi hagyomány. Hadd fejezzük be az egyik legkedveltebb énekünk refrénjével:

„Minden nap csak érted élek
Minden nap követlek téged
Minden nap veled járok Uram!”

*Gonda Gréta 10/b
Szabó Gergely 10/b
Pap Gábor 10/a*

Internátusi csendesnap

A fent nevezett eseményhez egészen augusztus 31-ig kell visszaugranunk. Na, most tudni kell, hogy az évnyitó 30-án vasárnap, az első tanítási nap pedig szeptember 1-jén volt. Tehát nekünk, kollégistáknak maradt egy üres nap, amit a vezetőség egy közösségépítő, elsőévesek beépülését segítő csendesnappá nyilvánított. Ha őszinte szeretnék lenni, nem szerettem volna egy nappal előbb kezdeni az évet, sőt, mindenki görcsösen kapaszkodott a szünet utolsó reményszálába. De hát ez van, ezt kell szeretni, az év elkezdődött.

Sőt rögtön egy reggeli tornával, majd az étkezés után egy áhítattal. Részletekre nem emlékszem, de volt nevetés, ének, és persze elcsendesedés is. Ezután csoportokra oszlottunk. Itt szűkebb körben megbeszéltük, mi történt a nyáron, mi változott bennünk a szünet alatt, milyen érzésekkel jöttünk vissza.

Ebéd után új csoportbeosztás, most már versengés céljából. Az első akadály egy bonyolult tudásalapú teszt volt, amit rövid fakultatív program követett. Vacsora után gyűltünk össze újra a sportcsarnokba, egy csapatok közötti sorverseny erejéig. Az izgalmak levezetésére pedig táncbemutató és szabad tánc tanulási lehetőség kínálkozott. Ez idő alatt mi a tábor tüzet készítettük elő.

A tűz körül fejeztük be a napot, értékeltük a csapatokat, fagyiztunk, majd Árpai bácsi áhítatával zártuk az estét. Azért néhányan a tűz körül maradtunk őrizni azt, amíg lelohadt, aztán mi is nyugovóra tértünk.

KÉP: internatus7.jpg

KÉP: internatus8.jpg

Igaz, ami igaz, így utólag visszagondolva, nem is volt annyira kellemetlen ez a nap. Sőt, egész pihentető és tanulságos szünetzárásnak lehettünk részesei.

Szatmári Benedek 10/b

MOZAIKOK

Adventi időszak

Angyalkázás

Az angyalkázás egy aranyos hagyomány kollégiumunkban, amit mindenki nagyon szeret. A „Szeretet ünnepéhez” közeledve nagyszerű érzés a mindennapi apró meglepetések titkos küldözgetése vagy elrejtése. Persze, ha a „Mi Angyalkánk” serénykedik, az is boldog pillanatokot okoz. Ilyenkor mindenki igyekszik jobban megismerni azt az emberkét, akit ő húzott, hogy kedvébe tudjon járni az adventi időszak alatt.

Amikor eljön a várva várt, nagy nap, a téli szünet előtti utolsó este, az internátusi karácsony, mindenki izgatottan várja, vajon ki is volt az ő Angyalkája. Ez az este nagyon meghittén, családiasan és békésen szokott telni. Rövid műsor után jön az ajándékozás, majd a közös teázás és beszélgetés. **KÉP: internatus9.jpg**

Nagyon szeretem ezt az ünnepet, hisz a kollégiumban minden ünnepi hangulatban tündököl a várakozás időszaka alatt.

Varga Viktória 12.b

Refisek a diáktalálkozón

Kollégiumok közötti műveltségi és fotóverseny

Idén először vettünk részt a versenyen, ahol nagyon jól éreztük magunk. Minden csapat 3 fős volt. A Refiből 3 lány indult: Varga Viktória, Kempf Eliza, Szócs Tímea és persze kísérőtanáraink és felkészítőink: Kinga néni és Saci néni.

Nevezésként egy színes fotós tablót kellett készítenünk a kollégiumunkról, ahogy mi látjuk. A verseny első napján a városban, itt Pécsen sétáltunk és közben fényképeket készítettünk a város nevezetességeiről. Olyan helyeken is jártunk, ahol előtte még nem. Például ilyen volt számunkra a Cella Septichora. Az esti programokat is nagyon élveztük, az Ifjúsági Házban koncerteket szerveztek számunkra. Este visszatérve a Hajnóczy Kollégiumba, ahol a verseny volt, és ahol elszállásoltak bennünket, alkalmunk volt megismerkedni a többi versenyzővel.

KÉP: internatus10_rajz.jpg

Másnap délelőtt az volt a feladatunk, hogy elkészítsünk egy fotómontázst azokból a képekből, amiket a sétán fényképeztünk. Ezeket a munkákat később elvitték kidolgoztatni. Amíg a zsűri tanácskozott a műveinkről, addig egy műveltségi vetélkedőn vettünk részt. Mi második helyezést értünk el, jutalmul könyvtalványokat kaptunk. A programok zárásaként a városnéző kis vonattal tettünk pár kört a városban.

Jól éreztük magunkat ebben a két napban, sok új élményt szereztünk, új embereket ismertünk meg és a nevelőinkhez is közelebb kerültünk.

Ungvári Veronika 12.b

KÉP: [internatus11.jpg](#)

Sport, mozgás egészség – sportélet az internátusban

Örömteli és megtisztelő feladatként vállaltam el a kollégisták sportéletének megszervezését, a versenyekre való felkészítését, a rendszeres mozgás biztosítását és az egészséges életmódra nevelést.

Hamarosan kiderült, hogy aktív, sportszerető fiatalokról van szó, akik szép számmal vettek részt a megyei kollégiumok közötti atlétika versenyeken, harcos csapattagjai voltak a Hajnóczy Kollégium által meghirdetett kézilabda és labdarúgó tornáknak és elsősoró sikereket értek el a strandröplabda kupákon.

A 2008-2009-es tanévtől több új lehetőséget kínáltunk:

- 3 hónapon keresztül heti rendszerességgel biztosítottuk az úszás lehetőségét;
- gyógytestnevelés foglalkozásokon tartásjavító gyakorlatokkal segítjük elő, hogy egyenes legyen testtartásuk, lábboltozatuk megerősödjön, így a megelőzést próbáljuk elsődleges feladatnak tekinteni;
- havi 2 alkalommal röplabdás leányaink edzőmérkőzéseken készülnek a Miroslav Krleza Kollégium csapatával a tavaszi kupákra.

Az idei tanévben – hagyományt teremtve – meghirdettük szeptemberben a REFI KUPÁT leányok részére. Kilenc csapat jelezte részvételi szándékát az egész délutánt betöltő strandröplabda tornán, ahol a mieink nagyon szép játékkal és sportszerű viselkedéssel győzelmet arattak. A vendégeink jókedvvel és ezen szavakkal búcsúztak tőlünk: Jövőre, ugyanitt, veletek!

Egészségünkre!

Elért eredményeink:

Hajnóczy Kupa	2007	labdarúgás fiú	I. helyezés
Strandröplabda Kupa	2008	leány	I. helyezés
Strandröplabda Kupa	2009	leány	I. helyezés
REFI Strandröplabda Kupa	2009	leány	I. helyezés

Szőcs Tímea 12.b

KÉP: [internatus12.jpg](#)

KÉP:
[internatus14.jpg](#)

KÉP:
[internatus13.jpg](#)

Hajrá, Refi!

Negyedikes diákként már számtalan sportrendezvényen vettem részt a kollégiumunkkal. Amikor elsősök voltunk, csak atlétikai versenyek, kézilabda és futball bajnokságok nyújtottak lehetőséget arra, hogy más kollégiumokkal is megmérkőzhessünk. Mostanra már a röplabda, strandröplabda, kosár versenyeken is szerepelhetünk. (Még hozzá nem is rosszul.)

A kézilabda tornákon a középmezőnyt erősítjük. Viszont röplabdában szinte mindig dobogósok vagyunk. A Hajnóczy Kollégium által megrendezett strandröplabda bajnokságot már másodszor nyertük meg. Reméljük, idén is mi hozzuk el a serleget.

Diáktársaink szorgalmas munkájának is köszönhetően mostanra a mi iskolánk udvarán is megtalálható egy homokos röpi-pálya. Ennek örömeire idén először mi is rendeztünk egy strandröpi-bajnokságot, amit meg is nyertünk. **KÉP: [internatus15.jpg](#)**

A kollégiumok közti versengéseken kívül minden első héten a Miroslav Krleža horvát iskola koleszosaival játszunk barátságos mérkőzéseket. Minden második héten pedig Ági nénivel vonulunk át a sportcsarnokba, hogy a tartásunkon valamelyest javítsunk. **KÉP: [internatus16.jpg](#)**

Ezen kívül a tavalyi tanévben márciustól minden hétfőn úszni jártunk. Nagy örömünkre ez a program idén téle is tervben van.

Sportszeretőként mindenféle sportrendezvényt támogatok és legjobb tudásomat nyújtva szívesen részt is veszek rajtuk, mind a csapatjátékokban, mind az egyéni versenyeken.

Szerintem a sport rengeteg dologra megtanítja az embert; kitartásra, türelemre és az ellenfél tiszteletére.

4-5 évvel ezelőtt még egyetlen kollégiumok közti sportrendezvényen sem regisztrálták a Pécsi Református Kollégium nevét. Nevelőinknek hála, mára egyre több ilyen eseményen veszünk részt. Egyre jobb eredményekkel.

Kesztyüs Ágnes nevelőtanár

Egy kollégista kézírata

Refi udvarában áll egy palota,
Hétköznap nyitva áll ajtaja, ablaka.
Nem akárki térhet be ide
Sok mindennek meg kell felelnie.
Kiválasztottak lányok és legények,
Kik a tanulásban igen serények.
Nevelőink Ági és Saci néni,
Hőstetteiket mindenki regéli.
Igazgatónk Kinga néni,
Tőle kell a kimenőt kérni.
Három próbát ki kell érte állni,
Csak úgy mehetsz a városba sétálni.
Röpien és fociban mi vagyunk a sztárok,
Baranyában jobbat sehol sem találtok.
Nálunk a legjobb az élet,
Mert vidámak vagyunk és szépek!

Pávkovics Dóra I. 12.B

AZ ORMÁNSÁGI NÉPRAJZI GYŰJTEMÉNY

2007 májusában nyílt meg állandó néprajzi kiállításunk a Kollégiumban.

Mindez néhai Szigethi András kovácshidai református lelkipásztornak köszönhető, aki feleségével együtt a 70-es, 80-as években összegyűjtötte az Ormánság paraszti életére jellemző tárgyakat, eszközöket. A Szigethi család azzal a céllal bízta ezeket a kincseket iskolánkra, hogy szellemi bázist nyújtson az idejövő gyermekek számára.

A kiállítás anyagának bemutatása helyett álljon itt Kodolányi János írása arról, amikor először járt a lelkész-családnál: „Tágas háromszögletű verandán ülünk. A bútort itt is évszázados holmi: két csodaszép, kitűnően konzervált szőkröny, egy karos pad, vastag, hasított tölgyfából készült szék. A falon egy-egy régi, szépen faragott mosósúlyok. Amint ráesik a pillantásom, már látom is a térden felül biklában mosó asszonyokat, lányokat, amint a feketevíz hullámai között állva a mosóhely deszkáján ütemesen verik a ruhát...

A fiatal asszony, Magdolna rögtön észreveszi pillantásomat, s a súlykot leakasztja a falról. El-elakadó, elfogult hangon beszél a többi bútorról is. Fiatal, friss, igen szép asszony Magdolna, az ormánsági fajta minden jellemző szép vonása tündöklék rajta. Nagy, mély szeme csillagként ragyog...” /Kodolányi János: Baranyai utazás/

A kiállítás rendezője, Dr. Kuti Klára, a PTE Néprajzi és Kulturális Tanszékének adjunktusa a berendezési tárgyakkal úgy tagolta a rendelkezésre álló, hosszúkás teret, hogy az jól imitálja a hagyományos, háromosztatú parasztházat.

A kiállítás a széles közönség számára is nyitva áll, előzetes egyeztetés alapján.

[Kép gyűjtemények\nnéprajzi_gyűjt_kép1.jpg](#)

A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM KÖNYVTÁRA

A könyvtár alapítása az iskola megszületésével egy időben történt. Sokat költözött az évek során. Működött az internátusban, a gimnázium első és második emeletén, aztán 2005 nyarán az internátus felső emeletére került.

A könyvtár állománya eleinte adományokkal, hagyatékokkal szaporodott, majd 2002-től tervszerű állománygyarapítással (rendszeres és tervezhető beszerzési keret) sikerült az iskola arculatának és pedagógiai programjának megfelelő gyűjteményt kialakítani.

Két nagy hagyatékról külön is említést kell tenni:

- **Abod László** hagyatéka: kb. 4000 dokumentum (ebből háromezer feldolgozásra került)
- **Fazekas Vilmos** hagyatéka: kb. 1000 dokumentum (még feldolgozásra vár, főleg régészeti, zenei, művészeti albumok, német nyelven).

A **Baranyai Református Egyházmegye gyűjteménye** letéti könyvtárként hozzánk került, feldolgozása folyamatban van. Elsősorban az egyházmegye lelkészei számára szeretnénk publikussá tenni ezt a könyvgyűjteményt, kutatószoba kialakításával.

Mintegy 12.000 könyvvel, 340 videokazettával, 100 DVD-vel, 150 audio-CD-vel, 50 CD-ROM-mal rendelkezünk. Helységeink: olvasóterem, társalgó-kézikönyvtár, hírlapolvasó, kutatóterem, raktár.

gyűjtemények\Konyvtar1.jpg	gyűjtemények\Konyvtar2.jpg
--	--

A személyi állományt egy főfoglalkozású könyvtáros, egy félállású könyvtáros, Schweitzer Rita, egy alkalmanként besegítő könyvtár-asszisztens, Tóth György alkotja. Szigethi Katalin tanárnő heti négy órában feldolgozó munkával, illetve könyvtárhasználati órák tartásával nagyban segíti a könyvtár működését.

Számítógépparkunk elavult, ígéretet kaptunk a rendszergazdától, hogy a közeljövőben új, gyors gépekre cserélik ezeket.

Folyamatban van egy integrált könyvtári rendszer beszerzése, alkalmazása. Ha ez sikerül, a világhálón is elérhető lesz könyvtárunk katalógusa.

Éliás Katalin
könyvtár vezető

A BARANYAI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE LEVÉLTÁRA

Folyamatosság és változások, így jellemezhetnénk az elmúlt időszakot a Levéltár esetében.

A folyamatosságra mi sem jellemzőbb, mint hogy folytattuk az állománygyűjtő és megőrző, rendszerező munkát. A köztudatban egyre inkább ott van folyamatosan növekvő intézményünk, mely kutatási helyként, szellemi műhelyként is igyekszik helytállni. Mentő munka is folyik, hiszen sok gyülekezet esetében „áldatlan állapotból” kell kimenteni az iratanyagokat, de emellett mentünk mindent, amit gyülekezeteink nem tudnak megőrizni. Számítalan eset azt mutatja, hogy a levéltár szolgálata néhány esetben a nyűgtől való megszabadulást jelenti a gyülekezetek számára. Még mindig előbukkannak lappangónak vagy elveszettnek vélt értékeink. Ezeknek legjobb helye, alkalmas új otthona lehet levéltárunk. Szeretnénk mindig kincsestára lenni gyülekezeteinknek a múltjuk megismerése céljából!

A munka folyamatosságában külön köszönetet kell mondanunk Éliás Katalin könyvtárosnak, aki a Levéltárban tevékenykedve nélkülözhetetlen munkát végzett és végez. Különösen két fontos állomásnál áldozatos munkája jelentette azt a kapcsolatot, mely a levéltár életének folyamatosságát is jelentette. Az első ilyen esemény:

Szabó Gábor levéltárvezetőnk Egyházmegyénkből Nagykőrösre került, ezért személyi változás történt a Levéltár élén. 2009-től Németh Norbert csányoszrói lelkipásztor látja el a Levéltár vezetését. Fontos állomás volt ez a Levéltár életében, mert biztosítanunk kellett a folyamatosságot. Ezúton kívánjuk Isten áldását az intézmény részéről Szabó Gábor nagytiszteletű úr életére!

Másik jelentős esemény a Levéltár régi helyéről a volt lelkészi lakásba való költözése. Tágasabb helyet kaptunk, de az alkalmassá tétel nagyszabású munkát kívánt. Csak a helyváltásra egy hetet kellett szánnunk, az újrendezés időszükséglete nehezen meghatározható. Ebben az óriási munkában meghatározó volt Éliás Katalin könyvtáros átgondolt szellemi és kemény fizikai munkája. Megköszönjük a Kollégium technikai dolgozóinak munkáját is. A salgó-palcok legójátéka is két napot jelentett. Az új hely tágasabb bár, de már most meglátszanak korlátai is, hiszen, ha ilyen irányban fejlődünk, akkor nagyon hamar kinövünk a lakásból is. Minden bizonnyal egy olyan megoldás lehetne majd végleges, mely a növekedés lehetőségét is megadja. De amíg ez a lehetőség eljön, addig gyűjteményünk az új helyen igyekszik teljes mértékben szolgáltatásait nyújtani.

Öröm számunkra, hogy a kutatások száma és a kutatással eltöltött idő növekedett. A Baranyai Egyházmegye iratanyagának nagy részét őrizve lehetünk aktív részesei annak az örömnak, amit „A Dél-Dunántúl Festett Templomai” című könyvsorozat jelent a térség kazettás templomaival megismerkedni akaróknak.

Ami a körülményeket illeti, az új helyen nagyobb lett a kutatói tér, és helyet kapott egy, a levéltártól elkülöníthető vendégszoba is. Számítógépparkunk elavult, de egy pályázat úgy tűnik, hogy még ebben az évben hozzásegít egy új géphez. Igyekszünk otthonossá tenni kutatóknak, látogatóknak gyűjteményünket. Szívesen segítünk család, templom, gyülekezet, iskola iránt érdeklődő testvéreinknek.

Anyagaink feldolgozása folyamatos. Mindezt színesíti, hogy gyülekezeteink elképzelhetetlenül bonyolult társesházi szervezetekben éltek és élnek az utóbbi

évtizedekben, így minél jobban szeretnénk menteni a néhány lelkes, összezsugorodó gyülekezetrészek iratanyagát. A költözés miatt késett, de nem fog elmúlni, hogy egy fényképtárat hozzunk létre gyülekezeteink mai állapotáról.

Nyitva tartásunk szerdán és pénteken, más napokon megbeszélés szerint lehetséges.

Németh Norbert levéltár igazgató

Kép: levéltár.jpg

PUBLIKÁCIÓK

BIBLIOGRÁFIA

Bak Ivett: A tabloidizáció megjelenése a megyei napilapokban - A Zalai Hírlap vizsgálatán keresztül...(szakdolgozat)

Bartisné Gagyí Ágnes: Innováció : Szakdolgozat. – Piliscsaba : Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Bölcsészettudományi Kar, 2009.

Csik Ágnes: Eredményesek-e a pécsi refisek a történelem érettségiben?

Dénes Krisztina: EFL Writing Assessment in The Reformed High School of Pécs : Szakdolgozat. - Pécsi Tudományegyetem, Bölcsészettudományi Kar, Pedagógus szakvizsga, angol szakirány 2009.

Ignáczné Ribarics Edit: Az iskolák közötti különbségek megjelenése a DIFER mérési eredményeink tükrében. – Csengőszó, 2006. november, 2007. január, március, május

Kis Lászlóné: Középiskolások családi, nemzeti, közösségi kötődéseinek állapota kérdőíves felmérés alapján . Szakdolgozat. – Piliscsaba : Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Bölcsészettudományi Kar, 2009.

Molnár-Scheich Dóra: Képesítő fordítás (német és magyar nyelvből) : Szakdolgozat. - Pécsi Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Kar

Nagy Andrea: A környezeti nevelés lehetőségei tanórai és tanórán kívüli tevékenységek során : Szakdolgozat. – Pécs : PTE BTK Neveléstudományi Intézet, 2008.

Dr. Hoppál Péter:

Szakmai publikációk 2006-2010:

- 1. A magyar protestáns passió** – Doktori értekezés, védés: 2006., LFZE Doktoriskola, Budapest (Zeneakadémia)
- 2. A Szabédi Graduál** in: Magyar Zene 2006/1.
- 3. Egyházi ének / Kerettantervi ajánlás** a református általános iskolák és középiskolák számára. (Bódis Tamással közös kötet), Református Pedagógiai Intézet, Budapest, 2007. ISBN 978-963-9700-16-1
- 4. A magyar református iskolarendszer helye a magyar közoktatásban** in: Református pedagógus identitás 1. RPI, Bp. 2008.
- 5. Az egyházi ének szerepe a 21. századi református közoktatásban** in: MRE Zsinat közoktatási stratégia 2008.
- 6. A református iskolák partikula-rendszerének mai esélyei** in: MRE Zsinat közoktatási stratégia 2008.

7. A pénzügyi válság hatásai a magyar önkormányzati rendszerre – Szakdolgozat, PTE Közgazdaságtudományi Kar, Pécs 2009.

8. Éneklés az iskolában, az egyházi ének szerepe a 21. századi református közoktatásban in: Mester és tanítvány 2009. november, 24. szám (Művészeti nevelés)

9. A gregorián passió magyar református hagyománya - konferenciakötet, PTE Természettudományi Kar, Pécs 2009. (előkészületben)

CD lemezek:

1. **Református Énekek a Zeneakadémián V.** – Élő koncertfelvétel, km.: Draskóczi László, Berkesi Boglárka, Baskó István. Vezényel: Berkesi Sándor, Cseri Zsófia, Hargita Péter, Hoppál Péter 2006.
2. **„30 év”** a Mohácsi Bartók Béla Vegyeskar CD lemeze, 2007.
3. **Református Énekek (Művészetek Palotája) VIII.** – Élő koncertfelvétel, km.: Varga László. Vezényel: Berkesi Boglárka, Arany János, Cseri Zsófia, Hoppál Péter 2009.

**RÉSZLETEK A REFORMÁTUS OKTATÁS-NEVELÉS, ILLETVE A PÉCSI REFORMÁTUS
KOLLÉGIUMRÓL SZÓLÓ PUBLIKÁCIÓKBÓL**

Bartisné Gagyai Ágnes: Innováció (részlet)

1. Bevezetés

Jelen dolgozatban két pedagógiai innovációval kapcsolatban szeretnék néhány gondolatot felvetni. Ezek bevezetésének ötlete öt évvel ezelőtt merült fel a Pécsi Református Kollégium Általános Iskolájában. A két program legtöbb vonásában, részletében eltér egymástól. A közös bennük az elvárás, hogy az iskolának egyéni jelleget adjanak és a tanári testületet együtt gondolkodásra készítsék (melynek további hozadéka a közösség megerősödése is).

Az újdonságok bevezetése nagy körültekintést kíván szinte minden lépésnél, sok tervező munkát és megbeszélést. Ezzel a tanárok tisztában vannak, és azzal is, hogy megnövekszik a tőlük elvárt feladatok mennyisége. Ezért fontos, hogy mindenki elmondhassa véleményét, hangot adjon esetleges kételyeinek is. Pontosan felvázoltuk, hogy milyen eredményt várunk a programtól. Tanáraink a programok bevezetése mellé álltak, vállalva a többletmunkát. E két projekttel kapcsolatos lépéseket, feladatokat szeretném bemutatni.

Az iskola sajátos arculatát azért tartjuk fontosnak, mert a demográfiai hullámvölgyben lévő országban minden oktatási intézmény vezetője tudja, hogy csak abban az esetben maradhat meg iskolája, ha elég gyermek jelentkezik. Vonzó kínálat esetén minden szeptemberben olyan létszámú osztályok indulhatnak, melyek lehetővé teszik az intézmény magas szintű működését.

A következőképpen nyilatkozik erről a témáról Halász Gábor, az OKI igazgatója egy pódiumbeszélgetésen:

„Az innováció olyan társadalmi helyzetekben, korszakokban értékelődik fel, amelyeknek fontos jellemzője a nyitottság, a bizonytalanság, a változás, az alkalmazkodás. Tehát olyankor, amikor a társadalom nem tudja azt a stratégiát követni, hogy megállapodik bizonyos megoldandó feladatokban, és ennek alapján világos célokat jelöl ki, ezekhez rendel hozzá valamilyen konkrét végrehajtási programot, és meg minden a kijelölt, meghatározott úton. Vagyis akkor értékelődik fel az innováció, amikor nem tudjuk, hogy pontosan hova is akarunk menni. Érezzük, tudjuk, hogy nem maradhatunk ott, ahol vagyunk, azt is tudjuk, hogy felelősek vagyunk azért, hogy az ügyek előre menjenek, de nem tudjuk teljesen kézben tartani, irányítani a folyamatokat. Az innováció szorosan összefonódik a tanulással, az új tudás megszerzésével, a környezet megváltoztatásával. Továbbá azzal a tudatossággal, amely a környezet változtatásában, a célok kijelölésében, a változáshoz hozzárendelendő eszközök megválasztásában, egyáltalán a probléma felismerésében érvényesül.”²

² Rend és Rendezetlenség az Iskolai Innovációban – Pódiumbeszélgetés az OKI Konferencián –Halász Gábor: <http://www.oki.hu/oldal.php?tipus=cikk&kod=2003-02-np->

Fodor István, az Ericsson Magyarország Rt. elnök-vezérigazgatója ugyanitt így vélekedik erről a témáról: „...az innováció a napi élet, a munka része. Kutatás-fejlesztés nélkül nem létezhetünk. Az innováció a minőség fejlesztésének elengedhetetlen feltétele.(...) Ez tehát olyan gondolkodási mód, amely előreviszi a dolgokat, fejlődést eredményez kicsiben és nagyban. Úgy is fogalmazhatunk, hogy kreatívan hozzátesz valamit a világhoz, egy-egy konkrét folyamathoz.”³

Nagyon időszerű témának tartom az innovációkkal való foglalkozást. A versenyhelyzetben iskolák szűnnek meg, vagy kénytelenek lesznek társulásokat létrehozni, hiszen a finanszírozási gondokat valahogyan meg kell oldaniuk. Ehhez – kicsit leegyszerűsítve – két út vezet. Az egyik az, hogy csökkentjük a kiadásokat, s ezzel egyre kevesebb kínálatot tárunk a tanulók elé. A másik lehetőség viszont az, hogy megkeressük azokat a változtatási módokat, amelyeket elvár az iskola partneri köre, amelyek azon a területen hasznos tudást adnak. Ebben az esetben lesz elég tanuló, és nem kell az iskolát bezárni.

Dolgozatom célja, hogy bemutassam azokat a tevékenységeket, amelyeket elvégeztünk annak érdekében, hogy két jól működő innovációval rendelkezünk, melyek hatására ma iskolánk Pécs város egyik legkeresettebb alapfokú közoktatási intézménye. Ezen kívül szeretnék az „innováció” elméletével foglalkozni, és az iskolánkban bevezetett újdonságokat ebbe az elméleti rendszerbe belehelyezni.

Természetesen tudjuk, hogy állandó ellenőrzéssel, odafigyeléssel kell finomítanunk programjainkon, egyre magasabb szinten kell kiszolgálnunk partnereink igényeit. Ezt olyan módon szeretnénk tenni, hogy fenntartónk is érzékelhesse, hogy a tőlünk elvárt minőséget a küldetésnyilatkozatunkban lefektetett módon hajtjuk végre.

[schuttler-rend](#), 2009. április 30.

³ Ua. – Fodor István: <http://www.oki.hu/oldal.php?tipus=cikk&kod=2003-02-np-schuttler-rend>, 2009. április 30.

Csík Ágnes: Eredményesek-e diákjaink a történelem érettségien?

A 2005-ben bevezetett új típusú érettségi kihívást jelentett valamennyi középiskola számára. Az érettségi reform bevezetése óta eltelt időszakban öt évfolyam vizsgázott az új rendszernek megfelelően, így már érdemes visszatekinteni, hogy a Pécsi Református Kollégium Gimnáziumának diákjai mennyire szerepeltek eredményesen a középiskolai tanulmányaikat lezáró érettségi vizsgán.

Az érettségi vizsga, amelyet a fiatalok nagykorúvá válásuk idején tesznek, lezárva középiskolai tanulmányaikat, mindenki személyes élményanyagában különleges figyelemmel övezett eseményként él tovább. Az éretté nyilvánítás a társadalom számára is fontos, tekinthetjük a felnőtt társadalomba beavató rítusnak is, amely így szimbolikus jelentéssel is felruházza az érettségit. Az érettségi vizsgát tett fiatalok vagy a munkaerőpiacon keresztül, vagy a felsőoktatási intézmények hallgatóiként válnak részesévé a nagykorúak közösségének. Az érettségi vizsga ezen túlmenően kizárólagos belépőt nyújtott mindig is - és ad ma is - a felsőfokú tanulmányokhoz.

A történelem érettségi vizsga azért is bír kiemelt jelentőséggel, mert komplex tantárgyként a társadalomtudomány szinte minden területét magába foglalja, s ezáltal az általános humán műveltség ismereteit és értékeit közvetíti, valamint meghatározó szerepet játszik a nemzeti és európai azonosságtudat kialakításában, közéleti gondolkodásra nevel; elősegíti a jelenkor helyi és globális problémáinak megértését; tudatosítja a diákokban az egyes ember és az emberiség mindenkor történelmi felelősségét.

Az új történelem érettségi egyik alapvetése az, hogy a tantárgy tanulása során a diákok nemcsak tényeket, adatokat, ismereteket, összefüggéseket tanulnak meg, hanem történelmi gondolkodást is elsajátítanak, amelynek segítségével képesek a múlt adaptálására, valamint a jelen megértésére. A történettudomány vizsgálati eljárásainak (például forráskritika) elsajátításával a diákok felismerik, hogy az emberek cselekedetei mindig idő-, hely- és érdekfüggők, és a történelem segítségével a ma jelenségeit is jobban tudják értelmezni.

A vizsga szerkezete jelentősen megváltozott, mivel hagyományosan történelemből csak szóbeli vizsgát tettek a diákok. Az új típusú középszintű érettségien viszont a szóbeli mellett írásbeli feladatokat is meg kell oldaniuk. Az érettségizők az írásbeli vizsgarészen a vizsgapontok 60%-át szerezhetik meg (90-et a 150 pontból).

A középszintű történelem érettségi vizsga írásbeli részében a tanulóknak egy két részből álló feladatlapot kell 180 perc alatt a Középiskolai Történelmi Atlasz használatával megoldaniuk. A feladatlap első részében 12 egyszerű, rövid választ igénylő feladat található. Ezek általában „zárt” végűek, vagyis a feladatoknak csak egy megoldásuk lehet, ezért ezt a részt tesztnek nevezzük. A feladatok a részletes követelményekben meghatározott kompetenciákra (pl. források használata, szaknyelv alkalmazása) és tartalmakra (pl. név, évszám, topográfia) irányulnak. A legtöbb feladat valamely forrás (szöveg, kép, térkép, diagram stb.) feldolgozását, értelmezését várja el a vizsgázóktól. A feladatok kronologikusan ölelik át az egyetemes és magyar történelmet az ókortól a jelenkorig.

Az írásbeli feladatlap második részében a vizsgázóknak három szöveges, kifejtendő feladatot kell megoldaniuk. Ezek közül kettő problémamegoldó, rövidebb választ igénylő, egy pedig elemző, hosszabb választ igénylő esszéfeladat.

Az írásbeli vizsgarész bevezetése növelte a vizsga megbízhatóságát, hiszen egyrészt sokkal szélesebb körben méri a jelöltek történelemtudását, másrészt a vizsga standardizálttá vált. Az érettségiző diákoknak, bárhol is tegyenek vizsgát az országban, ugyanazon követelményeknek kell megfelelniük; ugyanazt a feladatlapot töltik ki, ugyanabban az időben, azonos időparaméterekkel, és dolgozataikat ugyanazon megoldókulcs alapján értékelik.

A szóbeli vizsga a történelmi jelenségek és események problémaközpontú bemutatását várja el a tanulóktól. E vizsgaforma elsődleges célja az, hogy a diákok bemutassák, milyen színvonalon áll szóbeli kifejezőképességük, illetve miként tudnak a történelem különböző dimenzióiban (pl. gazdaság, társadalom, politikatörténet) eligazodni és képesek-e a tételben meghatározott problémát összefüggéseiben bemutatni, elemezni és értelmezni. A szóbeli feleletek értékelése a hagyományos történelem érettségi vizsgáknál megszokott globális értékelés helyett meghatározott szempontokat tartalmazó értékelési útmutató alapján történik.

A régi típusú történelem érettségi főként a megtanultak adatközpontú visszaadását jelentette, az új típusú érettséginel új tudástartalmak kerültek előtérbe. A jelenlegi érettségi vizsga mást tekint történelmi tudásnak, mint amit hagyományosan annak tartottak, vagyis a reprodukálható ismereteken túl a feladatok elsősorban az ismeretfeldolgozási és -alkalmazási képességek vizsgálatát állítják fókuszba. Így hangsúlyos szerepet kapnak a kulcskompetenciák: nyelvi kultúra, kommunikáció, értő olvasás, érvelés, szövegalkotás, információk kezelése, probléma-felismerés, problémamegoldó gondolkodás, logikai kapcsolatok felismerése, modellalkotás, önkifejező képesség. Mind az írásbeli, mind a szóbeli feladatok magukban foglalnak valamilyen ismeretforrást (szöveget, képet, térképet, diagramot, grafikont, karikatúrát stb.), amely vagy tartalmazza a szükséges információkat, vagy segít előhívni azokat az ismeretelemeket (pl. fogalmakat), amelyekkel a feladat sikerrel megoldható. Ilyen módon az érettségi feladatai a tanultak új helyzetekben történő produktív alkalmazását várják el.

Jelentősen csökkent a politika- és az eseménytörténet aránya, ugyanakkor lényegesen nőtt a társadalom-, gazdaság- és művelődéstörténet szerepe, sőt az eszme-, a vallás- és az életmódtörténet is létjogosultságot nyert az új típusú történelem érettségi vizsgákon.

Tartalmát tekintve a szóbeli vizsgarészben is jelentős változásokat hozott az új típusú érettségi bevezetése. Míg a hagyományos érettségien az adott szaktanár által összeállított, kronologikus elrendezésű, elsősorban politikatörténeti tematikát kérték számon, az új típusú érettségi szóbeli részében a korábbihoz képest lényegesen standardizáltabb keretek között, a diákoknak főként magyar és XIX-XX. századi történelmi események ismeretéről kell számot adniuk.

Az érettségi vizsgában megnyilvánuló szemléletváltás nemcsak magát a vizsgát érintette, hanem visszazabályozó szerepe miatt a felkészítési folyamatra is hatott. Sőt a mindennapi tanítási-tanulási folyamat egészére gyakorolt hatása lényegesen jelentősebbnek tűnik, mint az egyszeri vizsgáztatási aktusra, alkalomra vonatkozó funkciója. A tartalmi és módszertani szemléletváltás nemcsak a történelemtanítás folyamatát alakította át, hanem jelentős mértékben befolyásolta a tanulók tanulási szokásait is. A fejlesztések és változások nyomán átalakult a történelem tanításának általános célrendszere: az ismeretek elsajátítása mellett az alternatívákban gondolkodás, a vita-készség, az önálló véleményalkotás képességének a kialakítása vált fontossá, és kiemelt szemponttá vált a problémamegoldó gondolkodás fejlesztése is. A diák részéről a tanulás többé már nem pusztán a tudomány

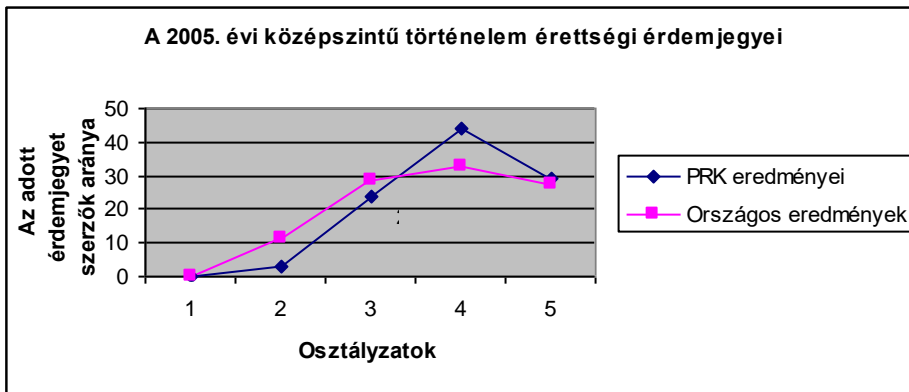
által kidolgozott és a tanár által közölt ismeretek megértése, hanem aktív részvétel az információk megszerzésében és feldolgozásában.

Megvizsgáltam, hogy iskolánk diákjai mennyire tudtak – tudnak megfelelni az új típusú történelem érettségi követelményeinek. Diákjaink teljesítményét összehasonlítottam az országos adatokkal, illetve a többi Baranya megyei és pécsi gimnázium eredményeivel.

A kutatás témájául szolgáló mintát a Pécsi Református Kollégium Gimnáziumában 2005 májusa és 2009 júniusa között diákjaink által letett rendes, középszintű érettségi vizsgák eredményei jelentik. 151 tanuló érettségi vizsgaeredményeinek adatait rögzítettem és dolgoztam fel. A vizsgázók száma a következő megoszlás szerint alakult: 2005-ben 34, 2006-ban 41, 2007-ben 31, 2008-ban 20, és 2009-ben 25 érettségiző tett rendes középszintű történelem vizsgát gimnáziumunkban.

A pécsi, Baranya megyei és országos adatokat a www.ketszintu.hu/publicstat.php honlapon találtam, illetve a 2005. évi történelem érettségi eredményeinek adatait Kaposi József tanulmányából⁴ egészítettem ki, ami a www.oki.hu honlapon olvasható.

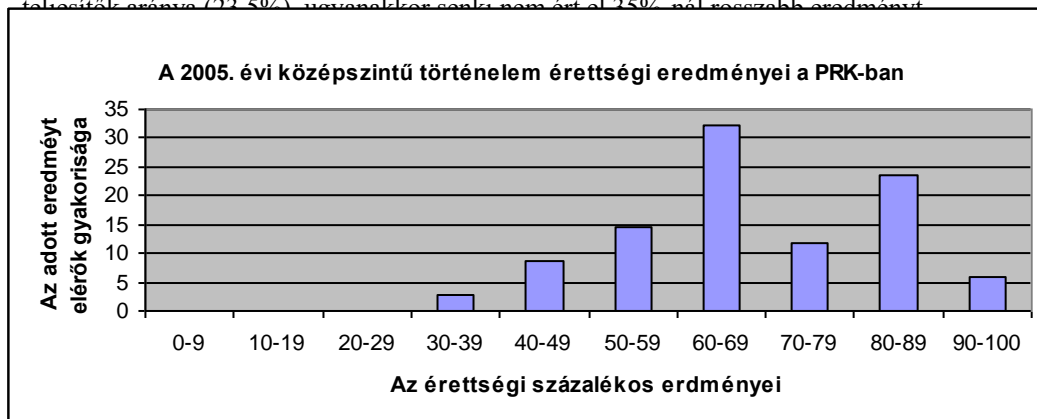
A 2005. május-júniusi vizsgaidőszakban a végzős osztály 35 tanulója közül egy diák érettségizett emelt szinten történelemből (jeles eredménnyel), a többi 34 vizsgázó középszintű érettségi vizsgát tett. Középszinten érettségiző tanulóink 29,4%-a jeles érdemjegyet szerzett az érettségiben, 44,1%-uk jó osztályzatot kapott, 23,5%-uk közepes érdemjegyet tett, és egy tanuló érdemjegye lett elégséges (2,9%).

1. sz. táblázat

Ez a jegyeloszlás jobb, mint az országos eredmények, mivel legalább jó eredményt érettségizőink 70,6%-a ért el, szemben az országos eredménnyel, amely szerint az érettségizők 59,92%-a szerzett jó vagy jeles érdemjegyet történelemből középszinten 2005-ben. Ugyanakkor, míg országos szinten a diákok 11,55%-a közepesnél rosszabb érdemjegyet kapott, ez az arány a mi tanulóink esetében csak 2,9%. Az érettségi osztályzatainak átlaga országos szinten 3,75, iskolánkban 4,0. A tanulók majdnem

egyharmada (32,4%) 60 és 69% közötti teljesítményt ért el. Szintén magas a 80-89% közötti teljesítők aránya (23,5%), ugyanezeken az években 25% nál rosszabb eredményt

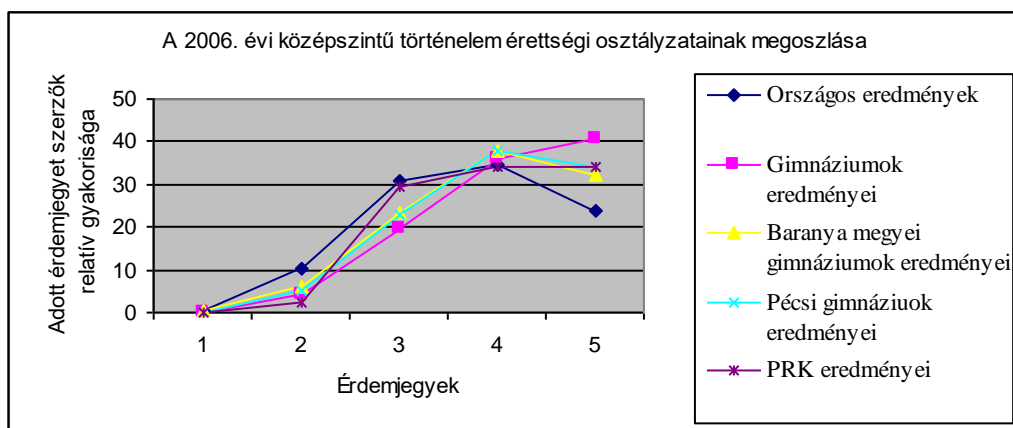

2. sz. táblázat

A Pécsi Református Kollégium Gimnáziuma tanulói által letett 2005. évi középszintű történelem érettségi eredménye jobb az országos átlagnál.

Érettségizőink közül a legtöbben (29,4%) 50-59% közötti eredménnyel oldották meg a szóbeli vizsgarészt, s magas még a 80-89% között teljesítők aránya is (23,5%). A szóbeli vizsgarésznek az eredményessége jelentős mértékben eltér az országos adatoktól, melyeknél a vizsgázók majdnem egynegyede 90 % feletti eredményt ért el, ez az adat a mi diákjaink esetében csak 8,82%. Ezen szignifikáns különbség okainak feltárása további elemzést igényel. Meg kell vizsgálni, hogy diákjaink szóbeli kommunikációs készsége alacsonyabb-e ennyivel az átlagnál, vagy iskolánk szaktanára bírálta el szigorúbban a szóbeli feleleteket, mint máshol.

A 2006. év május-júniusi vizsgaidőszakában két végzős osztályban 41 tanuló (20 és 21 fő) tett középszintű érettségi vizsgát történelemből. További három tanuló érettségizett emelt szinten, ketten jeles, egy diák pedig jó eredménnyel. Végzőseink 93,18 százaléka tett tehát történelemből középszintű érettségi vizsgát ebben az évben. 34,1%-uk jeles, 34,1%-uk jó, 29,3%-uk közepes érdemjegyet szerzett, egy tanuló (2,4%) pedig elégségest kapott. Vagyis érettségizőink 68,2%-a érdemelt legalább jó osztályzatot a vizsgájára. Ugyanez az adat az összes érettségizők esetében 58,66%, a gimnáziumok esetében 76,39%, a Baranya megyei gimnáziumok esetében 70,27%, a pécsi gimnáziumok esetében 72,13%. Ha az osztályzatok relatív gyakorisági eloszlását az összes középszintű érettségi eredményével hasonlítjuk össze, akkor megállapíthatjuk, hogy gimnazistáink érdemjegyeinek aránya az ötösnél rosszabb osztályzatokban elmarad az országos átlagoktól, míg a jeles érdemjegyek esetében meghaladja azt. Ha csak a gimnazisták érettségi osztályzataival hasonlítjuk össze diákjaink jegyeit, megállapíthatjuk, hogy a közepes osztályzatok aránya magasabb intézményünk tanulói esetében, míg az elégtelenek, elégségesek, jó és jeles érdemjegyek aránya elmarad a gimnáziumok ugyanezen osztályzatokra vonatkozó gyakoriságától. Gimnáziumunkban a vizsgázók érdemjegyei nagyjából hasonlóan oszlanak meg a közepes, jó és jeles érdemjegyek között (29,3%, 34,1% és 34,1%). Az érettségi osztályzatainak átlaga országos szinten 3,72; a gimnáziumi tanulók esetében 4,13, míg a Pécsi Református Kollégium Gimnáziumában 4,00.

3. sz. táblázat

Tanulóink érettségi eredményeit összehasonlítottam a Baranya megyei és a pécsi gimnáziumi adatokkal is. Az osztályzatokat vizsgálva megállapíthatjuk, hogy az elégségesek és jók aránya alacsonyabb, mint a többi – a megyében, illetve a városban található – gimnáziumban. Ugyanakkor végzőseink valamivel több közepes osztályzatot szereztek, a jelesek aránya szinte teljesen megegyezik a pécsi gimnáziumi adatokkal, és csekély mértékben felülmúlja a megyei eredményeket.

Gimnazistáink középszintű történelem érettségi vizsgájának százalékos eredménye (69,07%) csekély mértékben meghaladja a Baranya megyei (67,16%), illetve a pécsi gimnáziumok eredményét (68,09), de kissé elmarad az országos gimnáziumi adattól (70,81%).

A középértékekre vonatkozólag hipotézisvizsgálatokat végeztem annak érdekében, hogy még pontosabb képet kapjunk diákjaink teljesítményéről. Az egymintás t-próba az adott megbízhatósági szint mellett a nullhipotézist elutasítja. A különbség szignifikanciája $p=0,03$, azaz $p<0,05$, tehát a két minta teljesítménye szignifikánsan különbözik egymástól. A Pécsi Református Kollégium Gimnáziuma tanulói által letett 2006. évi középszintű történelem érettségi eredménye jobb az országos átlagnál. Tanulóink eredményeit összehasonlítottam a gimnazisták középszintű történelem érettségi eredményeivel is. Az egymintás t-próba az adott megbízhatósági szint mellett a nullhipotézist alátámasztja. A különbség szignifikanciája $p=0,09$, azaz $p>0,05$, tehát a két minta teljesítménye szignifikánsan nem különbözik egymástól.

2007-ben a végzős osztályból ketten emelt (egy jeles és egy jó érdemjegy), harmincegyen középszintű érettségi vizsgát tettek történelemből. Középszinten érettségiző tanulóink majdnem a fele (48,4%) négyest szerzett az érettségien, 22,6%-uk középeket kapott, 19,4%-uk jeles eredményt ért el, míg 9,7%-uk elégséges osztályzatot szerzett.

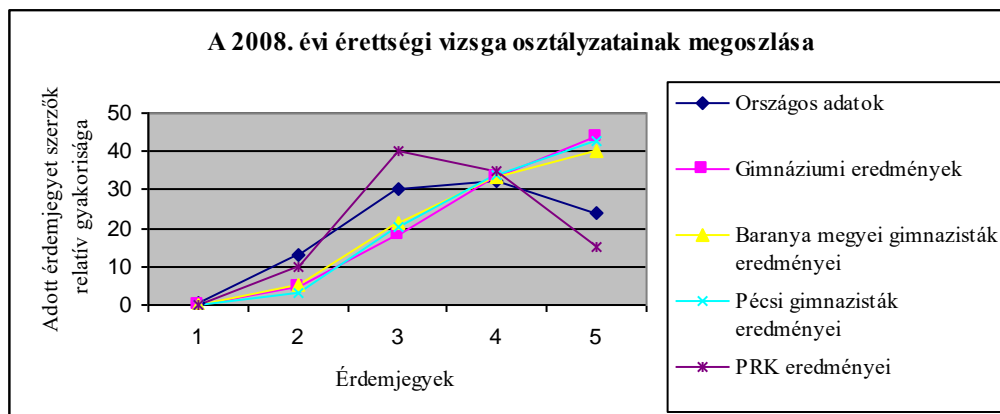
Az elégtelenek, az elégségesek és a közepesek aránya alacsonyabb, mint az országos átlag, ugyanakkor a jeles osztályzatot szerzők aránya kicsivel, a jó érdemjegyet szerzők aránya pedig nagyobb mértékben meghaladja az országos átlagot. Tanulóink érdemjegyei tehát jobbak az országos eredményeknél, hiszen legalább jó eredményt érettségizőink 67,8%-a ért el, szemben az országos eredménnyel, amely szerint az érettségizők 49,29%-a szerzett jó vagy jeles érdemjegyet. Ugyanakkor, míg országos szinten a diákok 18,49%-a közepesnél rosszabb érdemjegyet kapott, ez az arány a mi tanulóink esetében csak 9,7%.

Ha csak a gimnazisták érettségi osztályzataival hasonlítjuk össze diákjaink jegyeit, megállapíthatjuk, hogy az elégséges és közepes osztályzatok aránya éppen csak magasabb intézményünk tanulóinak esetében. Jelentősebb eltérés az osztályzatok tekintetében csak a jó és a jeles érdemjegyek tekintetében van: míg a Pécsi Református Kollégium Gimnáziuma diákjainak majdnem fele (48,4%) jó osztályzatot kapott, ugyanezen adat országosan 36,93%. A jelesek száma országosan majdnem ugyanekkora különbséggel (13%) haladja meg a PRK érettségizői közül ötös osztályzatot szerzők arányát. Így a legalább jó érdemjegyet szerző gimnazisták aránya országosan 1,55%-kal meghaladja az intézményünkben érettségizők hasonló adatát.

Tanulóink érettségi eredményeit összehasonlítottam a Baranya megyei és a pécsi gimnáziumi adatokkal is. Az osztályzatokat vizsgálva megállapíthatjuk, hogy az elégségesek aránya csekély, a jók aránya jelentősebb mértékben meghaladja a többi megyei, illetve pécsi gimnáziumi adatokat. Ugyanakkor végzőseink valamivel kevesebb közepes és sokkal kevesebb jeles osztályzatot szereztek, mint a régióban vizsgázó gimnazisták. Tanulóink középszintű történelem érettségi vizsgájának százalékos eredménye (61,94%) elmarad a Baranya megyei (67,17%), illetve a pécsi gimnáziumok eredményétől (68,09).

A legalább 60%-ot (jó érdemjegyet) elérők aránya így végzőseink esetében 67,8%. Ez kissé meghaladja a Baranya megyei gimnazisták (61,36%) és a pécsi gimnazisták eredményét (63,1%). Ugyanakkor elmarad az országos gimnáziumi adatoktól (69,35%), és jelentősen meghaladja az összes országos érettségi ezen mutatóját (49,29%).

A 2008. május-júniusi vizsgaidőszakban a végzős 25 fős osztály 5 tanulója (20%-a) emelt (három jeles, egy jó és egy közepes eredménnyel), húsz tanulója pedig középszintű érettségi vizsgát tett. Az új típusú érettségi vizsga bevezetése óta eltelt időszakban ebben az évben volt a legmagasabb azoknak a diákoknak az aránya, akik történelmi tanulmányaikat emelt szintű vizsga letételével zárták. Természetesen emelt szinten azok tettek érettségét, akik az átlagosnál érdeklődőbbek, felkészültebbek voltak. Az a tény, hogy ők nem érettségiztek középszinten, s így az eredményeik hiányoznak az osztály teljesítménymutatóiból, valószínűleg jelentős mértékben csökkentette az osztály eredményességi adatait. Ezen felül a minta alacsony száma (n=20) is kétségesé teszi az országos és regionális eredményekkel való összehasonlítás megbízhatóságát.

4. sz. táblázat

Középszinten érettségiző tanulóink 15%-a jeles, 35%-uk jó, 40%-uk pedig közepes érettségit tett, míg tíz százaléuk elégségest ért el.

Az országos eredményekkel összehasonlítva diákjaink teljesítményét, megállapíthatjuk, hogy az elégtelent, elégségest és jeles osztályzatokat szerzők aránya országos szinten magasabb, mint gimnáziumunkban. Ugyanakkor a közepes és jó érdemjegyek gyakorisága diákjaink körében magasabb, mint országosan.

A fenti poligon is mutatja, hogy tanulóink főként közepes és jó osztályzatokat szereztek az érettségien, míg a jeles érdemjegyet szerzők aránya meglehetősen alacsony. Az érettségi osztályzatainak átlaga országos szinten 3,67, a Pécsi Református Kollégium Gimnáziumában 3,55.

Összehasonlítva diákjaink eredményeit az országos adatokkal, a következő megállapításokat tehetjük: az összes középszintű érettségi eredményt figyelembe véve diákjaink teljesítménye (az év kivételével, amely eredményeinek összehasonlíthatósága kérdéses) magasabb az országos átlagnál, ugyanakkor elmarad a gimnáziumi eredmények országos átlagától.

Érettségi éve	Érettségik százalékos eredménye (PRK)	Érettségik százalékos eredménye (országos összes)	Érettségik százalékos eredménye (országos, gimnázium)	Érettségik százalékos eredménye (Baranya megye, gimnáziumok)	Érettségik százalékos eredménye (Pécs, gimnáziumok)
2005	66,94	61,00	n.a.	n.a.	n.a.
2006	69,07	62,81	70,81	67,16	68,09
2007	61,94	57,36	66,4	61,99	62,46
2008	57,65	61,58	71,72	69,74	71,20
2009					

5. sz. táblázat

Ha az eredményeket a regionális (megyei, illetve városi) eredményekkel hasonlítjuk össze, megállapíthatjuk, hogy diákjaink eredményei 2006-ban jobbak voltak a regionális eredményeknél. 2007-ben érettségizőink eredményei csekély mértékben elmaradtak a pécsi és a Baranya megyei gimnáziumi eredményektől. Ugyanakkor a 2008-as évben mutatkozó jelentős mértékű különbség egyik magyarázata lehet, hogy a különben sem nagy létszámú osztály egyötöde emelt szinten érettségizett az adott évben, így az ő eredményeik hiányoznak a fenti mutatókból. A 2006-os évben a középszintű történelem érettségik minden vizsgált mintában jobban sikerültek, mint az azt megelőző esztendőben. Ugyanakkor 2007-ben mind a PRK Gimnáziumában, mind az összes gimnáziumban, illetve az összes érettségit figyelembe véve is rosszabb eredmények születtek, mint az azt megelőző két évben. Ezekben az években tehát érettségizőink teljesítménye megegyezett a regionális és országos tendenciával. 2008-ban azonban diákjaink teljesítményének alakulása eltért ettől. Míg országosan és regionálisan is jobb eredmények születtek, mint 2007-ben, tanulóink átlageredménye rosszabb volt, mint a korábbi években.

A középértékekre vonatkozólag hipotézisvizsgálatokat végeztem annak érdekében, hogy még pontosabb képet kapjak diákjaink teljesítményéről. Tanulóink érettségi eredményeit összehasonlítottam az összes érettségi országos adataival, a pécsi, a Baranya megyei és az országos gimnáziumi eredményekkel. A nullhipotézis (nincs szignifikáns különbség a tanulóink által írt érettségi eredmények és az országos, illetve a regionális eredmények

között) igazolásához egymintás t-próbát végeztem. A különbség szignifikanciája minden esetben nagyobb, mint 0,05, ($p=0,213$, $p=0,517$, $p=0,444$ és $p=0,274$) tehát az adott megbízhatósági szint a nullhipotézist alátámasztja. Ennek alapján megállapítható, hogy a PRK eredményei és a többi minta teljesítménye szignifikánsan nem különbözik egymástól. Az elemzések alapján megállapítható, hogy tanulóinknak a középszintű történelem érettségien nyújtott teljesítménye nem tér el szignifikánsan sem az összes érettségi eredményétől, sem a gimnazisták teljesítményétől (beleértve az országos és a regionális adatokat is).

A későbbiekben érdemes lenne a történelem érettségi eredményeit összehasonlítani ugyanazon tanulók más tárgyakban elért teljesítményével. Meg kellene vizsgálni, van-e összefüggés tanulóink kompetenciaméréseken és érettségi vizsgákon elért eredményei között. A dolgozatok feladatonkénti elemzésével megállapítható lenne, hogy mely korszakokban jártasabbak tanulóink, illetve milyen feladatokban eredményesebbek, vagy szorulnak éppen fejlesztésre.

Dr. Hoppál Péter: A református iskolák partikula-rendszerének mai esélyei (részlet)

Baranya a magyar reformáció egyik bölcsője, ősi bástyája. Ez a roppant gazdag történelmi múltra visszatekintő megye évszázadokon át élen járt, példát mutatott a nemzeti hagyományok ápolásában, a kulturális kincsek értékmegőrzésében, a nemzetiségi együttélés európai üzenetében, egyháztörténeti kuriózumokban. Történt mindez egy országos viszonylatban sűrűnek mondható településszerkezetű térségben. Baranya megye tipikusan a kistelepülések megyéje. Ez az évezredek örökség pedig a helyi intézményrendszer sokszori átalakulásán keresztül is megmutatkozik. A falvak egy részében a templom és iskola szerves egysége már a középkori plébániai iskolák rendszere óta fennáll.

A 16-17. század folyamán a megye protestáns arculatot öltött. A reformáció tanításai között szereplő „Sola Scriptura” reformátori alapelv az anyanyelvű Biblia és a szintén anyanyelvű, tanító jellegű gyülekezeti éneklésen nyugodott. Ezeknek népszerűsítése és széleskörű megismertetése pedig a naponkénti templomi istentiszteletek és házaknál tartott magánáhítatok mellett a protestáns iskolák feladata volt. Az egyetemes magyar kultúra nagy alakjai, a zsoltárköltő, a Dráva két partján 120 egyházközséget alapító Sztárai Mihály, vagy a tudós Szegedi Kiss István, akinek teológiai könyvei halála után is tucatnyi kiadásban terjedtek a nyugati egyetemeken egészen Londonig, vagy a pécsi híres hitvita szentháromság-valló prédikátor-költője, Skarica Máté mind-mind szorosan kötődtek a Duna-Dráva vidékéhez, és lelkeszi, püspöki szolgálatuk mellett iskolafenntartók is voltak.

Ez az iskolahálózat az évszázadok során egy úgynevezett partikula rendszerbe rendeződött össze. Ez azt jelentette, hogy a nagy Református Kollégiumok: Debrecen, Patak és Pápa, az ország területén működő falusi iskolákat tagintézményüknek tekintették. Ezek az iskolaközpontok biztosították a partikuláknak az alsó fokú oktatáshoz szükséges legfontosabb feltételeket. Ők küldték ki a felsőfokú tanulmányok befejezése után rektorokat a tagiskoláknak tekinthető partikulák élére, akik a trivium és a quadrivium tudományaiba avatták be a falusi gyermekeket. A legtehetségesebb parasztyerekeket kiválasztották, és a faluból elküldték őket az anyaintézménybe, a Kollégiumba továbbtanulás céljából. Akik

közül sokan külföldi peregrinációban, nyugati egyetemeken töltött tanulmányútjukon tudták megszerezni a legmagasabb egyetemi, doktori végzettséget, amit követően azonban szinte mindnyájan visszatértek a három részre szakadt, vagy épp szabadságharcoktól zajos Magyarországra, gyakori esetben a saját falujukba papnak, rektornak.

A 20. század közepéig ez az iskolahálózat átesett különböző átalakulásokon, de lényegét tekintve az akkori 100 baranyai református templomhoz iskola is tartozott a legkisebb településeken is. 1948-ban azonban az egyházi iskolák államosítása gyökereiből tépte ki a hagyományos iskolarendszert, megfosztva működésének legfontosabb éltető alappilléretől, az egyházi közegtől. Az ismert, szomorú eseménysor kapcsán elmondható, hogy néhány karakán gazda – összefogva a helyi lelkésszel – még évekig meg tudta akadályozni, hogy a párttitkár és az új rendszert kiszolgáló iskolaigazgató az iskolai hitoktatást bojkottálja. '56 után azonban a hitoktatás lassan átköltözött a parókia és a templom felségterületére. A 60-as években már nem fért meg „egy csárdában” az úttörők nevelése a hittanoktatással.

A 48-as államosításkor a Baranyában említett 100 templom mellett még 98 településen iskola is működött, Pécssett református polgári is volt. Ma a 120 templom mellett fájdalmasan kevés, mindössze két református közoktatási intézmény működik. Az országosan a negyvenes évek közepén működő mintegy 1060 magyarországi református közoktatási intézmény 1952-től egyetlen egy gettóba szorított be: a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumába. A rendszerváltás éveiben felszabadított közoktatási rendszerben az Antal-kormány idején újra kiépültek az intézményfenntartás demokratikus kereteinek törvényes feltételei. Ma a hatvan évvel ezelőtti 1060 református iskola helyén mintegy csupán 100 önálló intézmény működik, tagintézményenkénti bontásban mintegy 150 református közoktatási intézményegység.

Miért idéztem föl ezt a történeti örökséget? Mennyiben köthető ez a mai előadások témájához?

Ma, 2007-ben új, az eddigi léptékekkel össze nem vethető átalakulás fenyegeti a magyar közoktatást. A közoktatási törvény és a költségvetési törvény rendelkezéseinek következtében a kistelepülések iskolái százával fognak eltűnni a magyar közoktatás évezredes térképéről. Az alacsony csoportlétszámokkal működő falusi kisiskolák és fenntartójuk, a helyi önkormányzat, vagy az intézményfenntartó társulás (Baranyában legtöbbször három falu tart fenn egy kisiskolát és óvodát) lépéskényszerbe kerül 2007-2008-ban.

Összegezve elmondhatjuk, hogy a kistelepülések 21. századig való megmaradásában kiemelt szerepet tulajdoníthatunk a helyi egyházközséggel szoros együttműködésben élt iskoláknak. Az ormánsági falvakban ezek az iskolák szinte kivétel nélkül református elemi népiskolák voltak az államosításig. Az elmúlt 60 évben a legkisebb, a népesség fogyásával kiürülni látszó falvak iskolái bezártak. A megmaradt iskolák egy része a rendszerváltás óta betagozódott egy-egy nagyobb település iskolájába. A negatív demográfiai helyzetet követő leépülés szinte magától lezajlott. A mai drasztikus iskola-sorvasztás már nem a csökkenő igényekhez való alkalmazkodás jegyében telik, hanem az agresszív, külső fiskális gondolkodású törvényi szabályozás préselő hatásának tudható be. A közoktatás ágazati szereplője nemkívánatos tehernek kiáltotta ki 2007-ben a kistelepülések iskoláit. Még álságos, segítségnyújtásnak látszó iskolabusz-programokat is indítunk, hogy a keserű tényt elnyomjuk: betagozódnak, leépülnek, vagy egyszerűen bezárnak a baranyai kisiskolákhoz hasonló falvak intézményei. A szülők, a pedagógusok, a falujukért felelősséget vállaló polgármesterek, papok, iskolaigazgatók utolsó kísérletét,

hogy a 60 évvel ezelőttig egyházi intézményként működő iskolájukat újra egyházi kezelésbe adják, látva, hogy csak összefogva érvük el a legfontosabb célt: maradjon meg a faluban az iskola, nagyban megnehezíti a parlamenti többség jogalkotó szándéka.

Itt az ideje, hogy az új partikula rendszer útjából elgördítsük az elmúlt két-három évben odatett törvényi akadályokat. A megszűnésre ítélt iskolák közül a jól működő református kollégiumaink tagintézményévé lehetne tenni több tucat korábbi református iskolát. Ezen intézményegységek megmaradása a helyi intézményfenntartó társulásnak is érdeke, hogy gyermekeik ne utazzanak naponta más településekre, ezért anyagi áldozatot is szívesen vállalnak. Közösen pedig elég anyagi alapot teremthetnek az önkormányzatok és az egyházi intézmény-finanszírozás a működés fenntartásához. Most kis odafigyeléssel rehabilitálható lehet a 48 előtti partikuláris református iskolarendszer, ahol a szakmaiságot újra a legközelebbi nagy református intézmény láthatná el. Védjük meg közösségeinket, őrizzük meg a valódi európaiságban gyökerező értékeinket, ne hagyjuk a magyar jövőt, ne engedjük eltűntetni történelmi gyökereink és kis közösségeink megmaradásának esélyét! Őrizzük meg iskoláinkat! Újra égetően érvényes Reményik kiáltása: „Ne hagyjátok a templomot, a templomot s az iskolát!”

2007. augusztus

Ignáczné Ribarics Edit: Az iskolák közötti különbségek megjelenése a DIFER mérési eredményeinek tükrében

Bevezetés

Nagy József évtizedeken át vizsgálta az iskolába lépő tanulók iskolakészültségét. Ő így ír erről: „Az iskolába lépéskor a tanulók közötti értelmi fejlettségbeli különbség +/- 2,5 év (eltekinthető a legfejletlenebb és legfejlettebb 5-5%-nyi növendéktől). Ez azt jelenti, hogy az épp hatévesek között vannak, akik a 3,5 évesek átlagos fejlettségével lépnek be az iskolába, és vannak a 8,5 évesek átlagának megfelelő fejlettségűek is.”¹

Könnyen iskolai kudarcokhoz vezethet, ha a különböző fejlettségi fokon álló gyermekeket azonos módszerekkel tanítják, azonos elvárásokat állítanak eléjük. A korai iskolai kudarcok csökkentéséhez járulhat hozzá a tanulók teljesítményének szöveges minősítése, az 1–3. évfolyamon a tanulók folyamatos továbbhaladásának biztosítása és az ehhez kapcsolódó egyéni fejlesztés lehetősége, melyet a 2003. évi törvény a közoktatásról, az 1993. évi LXXIX. törvény módosításának 70. és 71.§-a tartalmaz.

Az egyéni fejlesztéshez ad segítséget az alapkészségek differenciált vizsgálatára alkalmas eszköz, a Diagnosztikus fejlődésvizsgáló rendszer (DIFER), amely a 4-8 évesek kritikus kognitív készségeinek fejlettségét vizsgálja.

A DIFER-t 2002-ben az első osztályosok körében országos szinten kipróbálták és elemezték. A 11/2004. (III. 24.) OM rendelet a 2004/2005. tanév rendjéről szóló rendelet 7/A. § 6. 7. pontja országos vizsgálatként rendeli el a Diagnosztikus fejlődésvizsgáló rendszer alkalmazását azoknál a tanulóknál „akiknél az óvodai jelzések, illetve a tanév kezdete óta a szerzett tapasztalatok alapján az alapkészségek fejlesztését hangsúlyosabban

kell a későbbiekben támogatni, és ezért az osztálytanító indokoltnak látja az azt elősegítő pedagógiai tevékenység megalapozásához a Diagnosztikus fejlődésvizsgáló rendszer alkalmazását.”²

A DIFER elrendelésének célja: „A gyermek eltérő ütemű éréséből, fejlesztési szükségleteiből fakadó hátrányoknak a csökkentése, továbbá az alapkészségek sikeres megalapozása és kibontakoztatása...”³

A rendelet által egy olyan vizsgálat valósul meg, mely hozzájárulhat az iskolai kudarcok csökkentéséhez, segítséget ad az egyéni fejlesztéshez, tehát segíti a tanítók munkáját.

Mindezek tükrében kutatásaim során arra kerestem a választ, hogy tükrözik-e az iskolák közötti különbségeket a DIFER mérések eredményei.

A kutatás célja

Az iskolák közötti különbségeket az elmúlt évek mérései egyértelműen bizonyították. Mik ezek a tapasztalatok? A Jelentés a magyar közoktatásról 2003 című tanulmánygyűjteményben a következőket olvashatjuk: „Az egyes iskolákba vagy osztályokba kerülés nem véletlenszerű folyamat, hanem választás kérdése. A magasabb iskolai végzettséggel rendelkező szülők – ha tehetik, és igen gyakran teszik is – igyekeznek gyermekeiket olyan iskolába íratni, ahol jó színvonalú az oktatás. Fordítva is így van: azok az iskolák, ahol jó minőségű oktatás folyik, kiválaszthatják azokat a tanulókat, akik a legfelkészültebbek, legmotiváltabbak. A differenciált pedagógiai módszerek alkalmazásának hiánya is arra készíti a pedagógusokat, hogy a munkájukat megkönnyítendő *homogén iskolai osztályok* kialakítására törekedjenek. Így az *iskolák közötti különbségek rendkívül nagyok*”⁴

Cs. Czachesz Erzsébet és Radó Péter véleménye szerint *iskolarendszerünk szelektív*, így írnak erről: „Amennyiben a tanulói teljesítmények jobban szóródnak az iskolák között, mint az iskolán belül, akkor az iskolarendszer szelektívnek mondható, ahol a különböző színvonalú iskolákon belül a tanulók hasonló szinten teljesítenek. Míg az OECD-országokban átlagosan a tanulók közötti olvasási teljesítmény különbségek 36 százalékát magyarázzák az iskolák közötti különbségek, addig a magyar tanulók esetében ez az arány 71%.”⁵

A legújabb kutatási eredmények ebben a témában az SZTE-MTA Képességkutató Csoport által végzett vizsgálatokból származnak. A kutatás első lépéseként felmérték az elsős tanulók alapkészségeinek fejlettségét a DIFER tesztrendszerrel. Ehhez kapcsolódóan vizsgálták a családi hátteret és az osztályok közti különbségeket. A vizsgálat eredményeiről *Józsa Krisztián*: Az első osztályos tanulók elemi alapkészségeinek fejlettsége címmel jelentetett meg tanulmányt az *Iskolakultúra 2004. novemberi számában*. Ebben olvashatjuk: „A szülők iskolázottságának osztályok közötti különbségének aránya még a készségek osztályok közötti különbségének arányát is meghaladja. Ami tehát azt jelenti, hogy az elsős

osztályok között a szülők iskolázottsága szempontjából még a készségek fejlettségénél is nagyobb különbségek vannak. *Iskolarendszerünk szelekciós mechanizmusa* már itt, az *első osztályosokkal* végzett vizsgálatban egyértelműen *kimutatható*. Egyértelműen látszik, hogy az elsős osztályok egy részénél a beíratáskor különböző „válogatási” szempontok érvényesülnek, amiben számottevő szerepet kap a gyerekek családi háttere.”

Feltételezésem szerint, mivel a tanítók választják ki a mérésben részt vevő gyerekeket, így a „jobb iskolákban” előfordulhat, hogy az alapkészségek fejlesztését olyan gyermekeknél is fejlesztendőnek ítélik, akiknél a fejlesztés szükségessége a „gyengébb” iskolában a fejlesztendő tanulók nagy száma miatt fel sem vetődik. A tanítók a gyerekeket tehát szubjektíven, egyéni tapasztalataik alapján választják ki a DIFER vizsgálatra.

Ugyanakkor a DIFER által mért alapkészségek fejlettsége feltételezésem szerint nem egyformán tükrözi az iskolák közötti különbségeket. Arra kerestem a választ, hogy mely alapkészségek mérési eredményei igazolják leginkább az iskolák közti különbségeket. Nagy József előzetes vizsgálatai alapján a beszédhanghallás, tapasztalati következtetés és szocialitás fejlettsége nagymértékben függ a szülők iskolázottságától. Az írásmozgás-koordináció, elemi számolás életkor specifikus. A relációszókincs fejlettsége és a szülők iskolai végzettsége között nem talált összefüggést. Munkám során a vizsgált iskolák mérési eredményei alapján azt kutattam, hogy ezek az összefüggések igazolást nyernek-e, illetve a tapasztalati összefüggés-megértés és a DIFER-index mérési eredményei tükrözik-e az iskolák közti különbségeket?

A DIFER mérési eredményeinek elemzése, vizsgálata

Amint a bevezetőben már leírtam, hazánkban az *iskolarendszer szelektív*, ezt igazolta többek között a PISA-vizsgálat is. Mivel arra kerestem kutatásomban a választ, hogy az iskolák közötti különbségek mennyire tükröződnek a DIFER mérési eredményeiben, így három olyan iskolát választottam, melyek között nagy eltérés található *településszerkezet, a szülők iskolai végzettsége, a tanulók szociális háttere és a családi nevelés tekintetében*. Emellett az iskolák *más-más feladatot töltenek be környezetükben, pedagógiai programjukban más-más feladat kap hangsúlyt*. A kutatásban részt vevő intézmények közül két iskola nagyvárosi iskola, egy iskola községi iskola. A nagyvárosi iskolákból egyik egy lakótelepen található, másik egy családi házas, zöldövezeti környezetben helyezkedik el. Munkámban a kiválasztott gyerekek csoportjait betűkkel jelöltem, így az iskolák bemutatásánál is ezt a módot választottam.

Az A.- B. csoport gyermekei Pécs *családi házas környezetben található egyházi fenntartású intézménybe járnak*. A szülők egy része a keresztény értékrend miatt választja az iskolát, de vannak, akik csak az iskola közelsége miatt, mivel úgy ítélik meg, hogy a közelben található állami iskola nem felel meg elvárásaiknak. Az iskolába a város egész területéről járnak gyerekek. Volt olyan első osztály, ahol nem volt két azonos óvodából érkező tanuló. Mindez jelzi, hogy ezt az iskolát a szülők választják, és mivel az iskola ragaszkodik a 20 fő körüli osztálylétszámhoz, így bizonyos mértékig válogat is az iskolába jelentkező tanulókból. A szülők között sok a főiskolai, egyetemi végzettségű. A családi

nevelésre többnyire jellemző a szeretetteljes légkör, az odafigyelés. Magas a nagycsaládban felnövő gyermekek aránya.

Ebből az iskolából két csoportnál végeztük el a DIFER mérést. Egyik csoportba (*A. csoport*) azok a gyerekek tartoznak, akiknél a tanító a tanév kezdete óta szerzett tapasztalatok alapján úgy ítélte meg, hogy az alapkészségek fejlesztését hangsúlyosabban kell támogatni. A másik csoportban (*B. csoport*) olyan tanulók találhatók, akiknél az alapkészségek fejlettsége a tanító tapasztalatai alapján jó, ők a tanórákon kiemelkedő teljesítményükkel hívták fel magukra a tanítók figyelmét.

Azért tartottam fontosnak, hogy egy iskolán belül a tanítók véleménye szerint az alapkészségek fejlettségében nagy eltérést mutató két csoportot megvizsgáljam, mert Baranya megyében a mérés kapcsán végzett felmérés azt igazolta, hogy a DIFER mérési eredményei csak részben esnek egybe a tanítók tapasztalataival.

A *C. csoportban* található gyerekek szintén egy pécsi iskolába járnak. Ez az iskola egy lakótelepen található. Létrejöttétől *feladatának tekinti a tanulási nehézségekkel küzdő tanulók fejlesztését, felzárkóztatását*. Az iskolában elsőként dolgozott fejlesztő pedagógus a városban. Hosszú évek óta működik az iskolában *előkészítő osztály, melynek szintén célja a gyermekek fejlesztése, felzárkóztatása*. Az intézményben több gyógypedagógus, fejlesztő pedagógus, terapeuta dolgozik. Az iskola napjainkra *felvállalta a tanulásban akadályozott tanulók integrációját is*. Az előzőekben feltárt okokból sok gyermeknek az óvoda javasolja ezt az iskolát, mivel itt biztosított további fejlesztésük. Az iskolába járó gyermekek szülei többnyire 8 általánost, illetve szakmunkásképzőt végeztek, alacsony a felsőfokú végzettségű szülők aránya.

A harmadik iskola, amely részt vett a vizsgálatban, egy *községi iskola*. Az ebbe az iskolába járó gyerekeket munkámban *D. csoportként* jelöltem. Ebbe az iskolába húsz éve közel 400 tanuló járt, most ez a létszám nem éri el a kétszázat. A községben jelentős az elvándorlás. Ugyanakkor nem ritka, hogy az itt élők más településre viszik naponta iskolába gyermekeiket. Ezt azzal indokolják, hogy a tehetségesnek tartott gyermekek fejlődése inkább biztosított egy nagyobb, több lehetőséget biztosító intézményben. A településre érkező családok általában szegényebb körülmények között élőkől kerülnek ki, akik általában nehezen illeszkednek be az iskolai oktatásba. A szülők többsége 8 általánost vagy szakmunkásképzőt végzett, alacsony a felsőfokú végzettségük száma. Egyre magasabb a roma tanulók aránya.

A gyermekek minden csoportba a tanítók tanév kezdete óta szerzett tapasztalatai alapján kerültek. Minden csoportban 8-8 gyermek található. A vizsgálatot az *A., B., C. csoportban* fejlesztő pedagógus végezte, míg a *D. csoportban* az osztálytanító. A mérést mindegyik iskolában a 2002-es tájékoztató szerint végezték.

A mérési eredmények elemzésével, összehasonlításával kerestem a választ, hogy a DIFER által mért készségek közül melyek tükrözik az iskolák közötti különbségeket. Az *A. és B. csoport* mérési eredményeinek összehasonlításával, elemzésével a tanulók kiválasztásának szubjektív voltát kívántam bizonyítani.

Összefoglalás

Az iskolába lépő gyermekek igen eltérő fejlettségűek. Vizsgálataink is igazolták, hogy egy-egy alapkészségben azonos csoporton belül több évnyi eltérés lehet a gyerekek között. Az alapkészségek fejlettsége meghatározza az iskolakezdés sikerességét. Azok a gyermekek, akik nem érnek el megfelelő fejlettséget az alapkészségekben, egyre nagyobb mértékben maradnak el társaiktól.

Nagy József és munkatársai a PREFER továbbfejlesztésével, átalakításával megalkották a Diagnosztikus fejlődésvizsgáló rendszert, mely egy eszközt ad a pedagógusok kezébe az elsősök alapkészségeinek vizsgálatához. A tesztek továbbfejlesztése mellett megkezdték a készségfejlesztés eszközeinek létrehozását és kipróbálását, amely a hét alapkészség fejlesztését segíti.

A 11/2004. (III. 24.) OM rendelet a 2004/2005. tanév rendjéről szóló rendelet 7/A. § 6. 7. pontja országos vizsgálatként rendeli el a Diagnosztikus fejlődésvizsgáló rendszer alkalmazását. A gyermekek kiválasztása az elsős tanítók feladata az óvodai szakvélemények és saját tapasztalataik alapján.

Három iskola vizsgálati eredményeinek felhasználásával kutattam, hogy a mérési eredmények tükrözik-e az iskolák közötti különbségeket. Ezen túl egy iskolából két csoport alapkészségeinek összehasonlításával vizsgáltam, hogy a tanítók tapasztalatai megegyeznek-e a mérési eredményekkel.

A mérési eredményeket áttekintve azt tapasztaltam, hogy *a hét alapkészség nem azonos módon tükrözte az iskolák közötti különbségeket. Legkevésbé az írásmozgás-koordináció, leginkább a beszédhanghallás, elemi számolás, tapasztalati következtetés és a szocialitás mérési eredményei mutatták meg a különbségeket az iskolák között.*

A *DIFER-index*, mely megbízható iskolakezdési szűrést tesz lehetővé, *egyértelműen tükrözte az iskolák közti fejlődési különbségeket.*

Az eredmények összehasonlítása bizonyította, hogy nem elegendő az átlagok ismerete és összevetése az országos átlaggal, *fontos az egyéni eredmények ismerete*, mivel azonos átlagok mögött is igen eltérő összetételű csoportok állhatnak az adott alapkészség fejlettsége tekintetében.

Az egyéni eredmények bizonyították, hogy *a tanítók előzetes tapasztalatait csak részben igazolják a mérési eredmények.* Az azonos iskolából vizsgált két csoport esetében azt láthattuk, hogy a csoportok átlagai mindig a tanítókat igazolták, hisz az A. csoport átlaga mindig alacsonyabb volt a B. csoport átlagánál. Az egyéni teljesítmények alapján azonban az A. csoportban volt olyan, aki optimális fejlettséget mutatott az alapkészségekben, tehát nem igazolta a tanítók tapasztalatait. Ugyanakkor a B. csoportban is volt olyan, akit több alapkészségben is fejleszteni kell, annak ellenére, hogy a tanítók szerint alapkészségei jól fejlettek.

Kutatásom tapasztalatai tehát bizonyítják a DIFER fontosságát, hisz amint láthattuk, a tanítók megítélése a gyerekek fejlettségéről szubjektív. A mérési eredmények ugyanakkor tükrözik a tanulók fejlettségbeli különbségeit.

Az első osztályokba igen eltérő fejlettséggel lépnek be a gyerekek. A tanítók munkáját nem segíti mindenhol fejlesztő pedagógus vagy gyógypedagógus. A DIFER lehetővé teszi az alapkészségekben tapasztalható fejlettségbeli különbség csökkentésével az iskolai kudarcok csökkentését a tanító számára.

A DIFER-rel olyan tudományosan megalapozott mérési eljárás juthat el a tanítókhoz, melynek lebonyolítására, a kapott adatok értelmezésére, a saját munkában való alkalmazásra minden tanító képes, *megfelelő felkészítés után*.

A 2004 augusztusában megjelent rendelet azért nem érte el célját, mert a tanítók nem kaptak megfelelő felkészítést, így a vizsgálat nem volt tudatos, és a tanítók nem tudták a vizsgálati eredményeket megfelelő módon felhasználni.

A DIFER megismertetése a tanítók számára fontos feladat, és biztosítani kell hozzá a tanítók megfelelő felkészítését is. A mérési eszköz azonban csak a hozzá kapcsolódó fejlesztő eszközökkel, módszerekkel együtt érheti el célját.

RÓLUNK ÍRTÁK - SAJTÓFIGYELŐ

Highlands Youth Ensemble sing its way to Hungary = Entertainment Guide, 2007. február 8. –p.: 14.

Adva van a példa. Treszner Barbara rövidpályás gyorskorcsolyázó = Nemzeti Sport, 2007, március 6.

Kozma Ferenc: Lehet-e imádsággal beavatkozni a közéletbe? = Dunántúli Napló, 18. évf. 79. sz. (2007. március 22). – p.: 4.

Király Éva: Az egyszerűség dicsérete: Néprajzi Kiállítás a Pécsi Református Kollégiumban = Pécsi Hét, 17. évf. 17. sz. (2007. május 18). – p.: 6.

Ormánsági kincsek Pécssett = Dunántúli Napló, 18. évf. 134. sz. (2007. május 18.) – p.: 15.

Már minden hely foglalt = Dunántúli Napló, 18. évf. 154. sz. (2007. június 8.) – p.: 15.

Jóval kevesebb felvételiző: A pécsi egyetem a népszerűségi lista harmadik helyén áll (címlap fotó) = Dunántúli Napló, 19. évf., 97. sz. –(2008. április 9.) - p.: 1.

Ötvenórás bibliaolvasás. = Új Dunántúli Napló, 19. évf., 110. sz. (2008. április 22). – p.: 2.

Bibliamaraton a sátorban. = Új Dunántúli Napló, 19. évf., 113. sz. (2008. április 25) – p.: 15.

Biblia-staféta a Refiben. = Népszabadság, 66. évf., 98/1. sz. (2008. április 26) – p.: 12.

Végleg elnyerték a helikoni ünnepek vándorszerlegét. – 19. évf., 117. sz. (2008. április 29.) –p.: 3.

Egyházak az EKF sikeréért. = Új Dunántúli Napló, 19. évf., 120. sz.(2008. május 3.) – p.: 17.

A pécsiek többsége továbbtanul. = Reformátusok Lapja, 52. évf., 19. sz. (2008. május 11.) – p.: 6

Amerikába indul a kórus. = Új Dunántúli Napló, 19. évf., 242. sz. (2008. szeptember 4.) – p.: 12.

Amerikában turnézik a református vegyeskar = Új Dunántúli Napló, 19. évf., 243. sz. (2008. szeptember 5.) – p.: 11.

A drávafoki után más iskolákat is átvennének a reformátusok. = Új Dunántúli Napló, 19. évf., 263. sz. (2008. szeptember 25) – p.: 5.

Töretlen a népszerűségük. = Új Dunántúli Napló, 19.évf., 271. sz. (2008. október 3.) – p.: 11.

Pécsiek hozzák a betlehemi békelángot. = Új Dunántúli Napló, 19. évf., 339. sz. (2008. december 12.) – p.: 5.

Lánghozók. = Új Dunántúli Napló, 19. évf., 352. sz. (2008. december 27) – p.: 11.

Két csoporttal indulna el a református óvoda. = Új Dunántúli Napló, 20. évf., 60. sz. (2009. március 2.) – p.: 4.

„Építenünk kellene a jövőnket, helyett rombolás folyik”: Hoppál Péter: Vissza kell szerezni Pécs méltóságát. = Helyi téma, 2009. április 1. – p.: 6.

Pécsi Református Kollégium Gimnáziuma és Általános Iskolája : hirdetés. = Új Dunántúli Napló, 20. évf., 121. sz. (2009. május 25) – p.: 4.

Szobrot avattak Kálvin jubileumára. = Metropol, 2009. szeptember 3. – p.: 3.

Tizenöt éve éledt fel újra a református oktatás. = Új Dunántúli Napló, 20. évf., 240. sz. (2009. szeptember 3.) – p.: 4.

Fiatalos magyar zsoltárok. = Új Dunántúli Napló, 20. évf., 246. sz. (2009. szeptember 9.) – p.: 13.

A reformátusok 25 éve. = Új Dunántúli Napló, 20. évf., 247. sz. (2009. szeptember 10.) – p.: 11.

Összeállította: Éliás Katalin

OSZTÁLYOK, CSOPORTOK FOTÓI ÉS NÉVSORAI

PRK ÓVODÁJA

Kép: Oviszivarvany_csop.jpg

Szivárvány csoport
Óvodapedagógusaik: Fledrich Béláné
Pauska Zsoltné Fazekas Beáta
Dajka: Kecskeméti Istvánné

Barabás Bálint
Brettner Benedek
Budavári Bendegúz
Cseri Csenger
Debus Alexandra Reneé
Debus Susann Cathrine
Dőrfi Eszter
Fehér László
Fritz Bálint
Gengeliczki Ádám
Horváth Réka
Jávori Nóra
Karsi Bálint Sándor

Kátay Balázs
Kölgyesi Márk
Németh Abigél
Skobrák Levente
Springel Flórián
Takács Máté
Tisztartó Ádám
Tisztartó Maya Eszter
Torma László Kornél
Töreki Patrik Máté
Trischler Hanna
Zelms Ádám József
Zsilli Csenge

Kép: Ovibarka_csop.jpg

Bárka csoport:
Óvodapedagógusai: Acsádyné Antal Krisztina
Takácsné Balassa Adrienn
Dajka: Weilingné Vata Emőke

Balás Emma
Budavári Andor
Csertán Tivadar Tas
Csirke Míra
Dénes Gábor
Farágó Borbála
Gedeon Gyöngyi
Boglárka
Györfi-Tukacs Titanilla
Hoppál Anilla Judit
Horváth márk Levente
Horváth Petra
Jávori Dalma

Jámberi Mihály
Kalmár Anton
Korbacz Lea Míra
Makay Benedek
Mátés Anna
Németh Ábel
Sík Gáriel
Skobrák István
Szappanos Anna
Trellák Júlia Beatrix
Tukora Panni
Vincze Kornél

PRK CSIKESZ SÁNDOR ÁLTALÁNOS ISKOLÁJA, DRÁVAFOK

Kép: dravafok_tantestulet.jpg

A PRK Csikesz Sándor Általános Iskolájának tantestülete

Kép_osztály: dravafok_oszt_1_2.jpg

1-2. osztály

Osztályfőnök: Baricsné Goják Ildikó

1. osztály

Flaska Karolina
Fodor Nikolett
Kovácsévics Richárd
Kiss Noémi
Kormányos Enikő
Lantos Avar Tamás
Orbán Barbara Adél
Ökrös Mária
Pápai Csaba
Pedrovácza Klaudia
Wiemann Patrik

2. osztály

Duka Nikolett
Kiss Terézia
Orsós Ramóna
Orsós Violetta
Tóth Zsófia

Kép_osztály: dravafok_oszt_3_4.jpg

3-4. osztály

Osztályfőnök: Zsifkó Jánosné

3. osztály

Horváth Adrián
Ignác Viktória
Lantos Cinka
Mészáros Gréta Anna
Orsós Péter
Tisza Péter

4. osztály

Berta Gergő
Bogdán Csaba
Csonka János
Dervár Dominik
Erdélyi Alíz
Koppits Gergő
Koppits Réka
Kovács Korina Cintia
Nyerges Olivér
Óvári Viktor
Pápai Beáta
Siklósi Attila
Szekeres Anett
Unger Ábrahám

Kép_osztály: dravafok_oszt_5.jpg

5. osztály

Osztályfőnök: Filip Éva

Badacsonyi Enikő

Kalányos Dávid

Kalányos Nóra

Király István

Ludvig Stefánia

Mikula Martin

Orsós Orsolya

Óvári Martin

Zsifkó Csilla

Kép_osztály: dravafok_oszt_6.jpg

6. osztály
osztályfőnök: Mittly Zsuzsanna

Berta Zsolt
Bogdán Zsófia
Fodor Anett Regina
Ibriksz Ádám

Lakatos Vivien
Orsós Roland
Weimann Balázs

Kép_osztály: dravafok_oszt_7.jpg

7. osztály

Osztályfőnök: Unger Károlyné

Badacsonyi Tamás
Kalányos Hajnalka
Kalányos Linda
Kristóf Dávid
Lakatos Márk

Lőrincz Zsolt
Nyerges Regina
Óvári Attila
Pápai Anrea
Stanek Róbert

Kép_osztály: dravafok_oszt_8.jpg

8. osztály

Osztályfőnök: Sovány Tiborné

Badacsonyi Iván
Balázs Bence
Gerber Sarolta
Ignác Eszter Leila

Kalányos Dezső
Stanek Heléna
Szilber Annamária
Topp Dániel Gerzson

PRK ÁLTALÁNOS ISKOLÁJA

Kép tantestulet_alt_isk_Pecs.jpg

A PRK Általános Iskolájának tantestülete

1.a

Osztályfőnök: Gasteigerné Hrubí Melinda

Napközis nevelő: Kovács Márta

Benkő Zsolt Tamás
Bíró Inez Napsugár
Boros Gábor Tibor
Bulsz Izabella
Dózsa Hanna
Farkas Johanna
Gács Patrícia Hanna
Gangel Florina
Györpál Eszter
Juhász Anetta
Kapoli Anna Mária
Kiss Vincze Barnabás
Lőczy Roberta

Nagy Gergő Máté
Nagy Péter Domonkos
Pajger Bianka
Palkó Rebeka
Puskás Pálma
Radó Dóra
Richter Klaudia
Schäffer Bálint
Somogyvári Hanna
Szaskó Dalma Mira
Uzsléber Áron Dániel
Varró Damien Norman
Wohlfarth Áron

Kép_osztály_1b.jpg

1.b

Osztályfőnök: Csonka Mónika
Napközis nevelő: Horváth Judit

Andrásfalvy Boróka Réka
Antal Bálint
Barlai Vince
Budai Eszter Anna
Dohány Zsófia
Gedeon Dorottya Lili
Gelencsér Dóra
Gengeliczki Balázs
Gyenis Máté
Hoppál Botond Péter
Horváth Máté
Katona Ákos Róbert
Kerner Nikolett

Körösztös Dóra
Kúti Kamilla
Major lili
Nagy Sára
Pajger Tímea
Storcz Dániel Tamás
Szilágyi Márton Ágost
Szombati Bálint
Tari Dominika
Tóth Laura Zsófia
Varga Edina
Visegrády Richárd

Kép_osztály 2a.jpg

2.a

Osztályfőnök: Papp Éva

Napközis nevelő: Herczeg Sándorné

Angyal Emese
Bárdos Máté Gergő
Bolkovics Benjámín
Bozsér Johanna
Csikós Réka
Dittert Jázmin
Dömsödi Gábor
Dominik
Farkas Bálint Balázs
Fischer Tamara
Fóti Csilla Sára
Hajdu Sámuel
Jávori Marcell
Kovács Krisztián

Mehlmann Rebeka
Jessica
Mireider Lili
Németi Panka
Ottó Flóra
Patay Lénárd Zalán
Pigl Bálint
Schweitzer Laura
Sólya Dorottya
Storcz Júlia Ágnes
Szabó Ágoston
Szigethi Álmos Györk
Szokodi Gergely
Tarlós Dominik

Kép_osztály 2b.jpg

2.b

Osztályfőnök: Pinke Erzsébet

Napközis nevelő: Barka Adrienn

Ambrus Dorka
Balogh András
Bárdos Bartók Bálint
Gergő
Bayer Szabolcs
Benkő Kaba
Benkő Lilla
Bogdán Dániel
Csirke Balázs
Dancsó Lilla
Dér Péter Gyula
Dohány Barnabás
Fábián Péter
Győri Borka Gabriella

Lettner Gerda
Osztertag Bálint
Péli Zoltán Zsombor
Pongrácz Farkas
Rácz József
Rónaky Fanni
Szentgyörgyvári Anna
Széplaki Máté
Szombati Ákos
Szurdi Dániel
Tóth Dorina
Tóth Patrik Zoltán
Tukora Márton

3.a

Osztályfőnök: Sáricsné Horváth Zsófia

Napközis nevelő: Szabóné Szalay Éva

Antal Judit

Bánkúti Beatrix Erzsébet

Csikós Dávid

Dávid Péter József

Fehér Kitti

Felmérai Fanni

Fenyvesi Brigitta

Gasteiger Virág

Horváth Marcell

Benedek

Kaiser Hanna

Katona Virág

Kálcsics Zóra Ágnes

Kátay Dóra

Koncz Liliana Boglárka

Kresz Péter Pál

Kulcsár Szabó András

Kúti Dorottya

Mészáros Péter

Mohai Mercédesz

Molnár Bálint

Nagy Katalin

Papp Luca Dóra

Pintér Zsombor

Szerecz Sarolta

Tukora Péter

Vég Dorina Mirtill

3.b

Osztályfőnök: Molnárné Kiss Emőke
Napközis nevelő: Vargáné Simon Krisztina

Antal Szilárd Gergő
Benkő Lívia Eszter
Bunyik Rebecca Andrea
Csík Dorka
Gergó Norbert Atilla
Juhász Dániel
Kapoli Márton
Kúcs Viktória
Lehr Virág
Müller Hanna
Németh Hanna
Pesti Viktor Róbert

Piszér Attila
Pócze Kinga Leila
Radó Rebeka Ivett
Regdon Nikolett Vivien
Reiger Eszter
Sipos Lívia
Szárszói Eszter
Szekeres Marcell Áron
Szentgyörgyváros
Bertalan
Szilágyi Vajk Domokos
Tóth Adrián

Kép_osztály 4a.jpg

4.a

Osztályfőnök: Ignáczné Ribarics Edit

Napközis nevelő: Kunné Königsfelder Györgyi

Balikó Adrienn Kitti
Borbás Luca
Brigovác Mirella
Budavári Glória Eszter
Büki Dániel Gábor
Dittert Bálint
Gács Gábor Márk
Hergyó-Bencze Gábor
Horváth Dalma
Juhász Eszter
Kasza Daniella
Keller Zoltán
Kovács Szabó Tamara

Kovács Virág
Kutor Dávid
Mohai Szilárd
Nagy Ákos Bálint
Pál András
Szél Anett Zsófia
Szokodi Bálint
Tallósi Tamás
Tiszperger Erik
Tóth Balázs
Vándor Kíra
Véghelyi Marcell

Kép_osztály 4b.jpg

4.b

Osztályfőnök: Vargáné Kiss Klára

Napközis nevelő: Litterné Sütő Gabriella

Ambrusics Bálint
Bayer Levente
Berke Salamon Botond
Dér Dániel Péter
Fábián András
Farkas Zsófia Anna
Fazekas Daniella
Francsics Bojána
Futó András
Gáspár Dávid
Göbl Bence
Gyenis Martin

Hoppál Hunor Gergely
Horváth Márton Lajos
Kálló Ábel
Kiskuti Adrián
Kovács Alexandra
Lettner Sára
Papp Előd
Pelle Kata Jozefa
Pintér Emma
Schmidt Bertalan Gábor
Szilágyi Levente
Zsemer Kitti Bettina

Kép_osztály 5a.jpg

5.a

Osztályfőnök: Matesz Kinga Diana

Bánfai Barnabás
Cseresnyés Diána
Dávid Krisztina
Dénes Csaba
Faragó Elizabet Zsófia
Fischer András
Gaibl Réka
Halmos Nikolett
Hegedűs Viktória
Horváth Dávid
Kaiser Fruzsina
Kovács Katinka
Kovács Zsófia Ramóna

Kőszegi Anita
Lettner Hanna
Major Emma
Mehlmann Alexandra
Kimberly
Mester Dominik Péter
Molnár Márk István
Németi Zsolt
Pócze Andor Iván
Szabó Cibolya Kristóf
Szabó Szonja Janka
Szerecz András
Tóth István Tamás

Kép_osztály 5b.jpg

5.b

Osztályfőnök: Duchnovszky Julianna

Balázs Petra Boglárka
Bíró Szilárd
Bognár Nóra
Czímber Veronika Márta
Gangel Kamilla
Harkai Zoltán
Horváth Boglárka
Jávori Dávid
Kertész Bálint Kristóf
Keszthelyi Martin István
Kincses Előd Taneli
Kis Varga Márk

Kiss Vincze Bianka
Kovács Szabó Balázs
Molnár Ádám
Müller Anita
Németh Balázs
Osztertag Dávid
Palásti-Kovács Kamilla
Stumpf Beatrice
Szalai Bence
Szurdi Marcell
Taradán Blanka
Wászner Viktor

Kép_osztály 6a.jpg

6.a

Osztályfőnök: Szigethi Katalin

Ambrusics Nóra
Bachesz Rózsa Nikola
Balogh Szabolcs
Beles Alexandra
Debus Alexander
Marcell
Deres Boglárka
Feik Viktória
Feitscher Zóra
Gönczy Borbála
Harangi Kornél
Kállai Nikolett Emília

Kőszegi Dorottya
Kőszegi Szabina
Lupek Richárd
Mester Patrik Péter
Mezei Metta
Mohai Zsófia
Rauch Dóra
Schmidt Kamilla Lili
Szabó Martin
Tarlós Bianka Lea
Véghelyi Angelika

Kép_osztály 6b.jpg

6.b

Osztályfőnök: Varga Jenőné

Békefi Szabolcs
Budai Dávid
Budavári Koppány
Csóka Cintia
Emich Adrienn
Gavlik Gábor Zoltán
Gergó Bence Róbert
Gyenei László Krisztián
Gyimesi Nikolett
Jankovics Eszter Sarolta
Kátay Tímea

Keleti Dominika
Kocsis Márk
Kovács Levente
Kulcsár Szabó Hanna
Lajkó Márton Mihály
Lehr Viktor Imre
Pajer Dorottya
Schlégl Alexandra
Ulmer Elvira Kármén
Wolfárth Viktor Norbert

Kép_osztály 7a.jpg

7.a

Osztályfőnök: Kilián Balázs

Andrási Bence
Balog Eszter
Csörnyei Ádám
Debertin Dániel
Dózsa Bernadett
Farkas Tamás
Gross Anita
Hang Barnabás
Benjámín
Heller András János
Horváth Ádám
Kaiser Lénárd
Kecskés Bálint
Koncz Barnabás Kristóf

Kovács Bettina Fruzsina
László András Sándor
Marics Márk
Nyíri Marcell
Palásti-Kovács Bálint
Porpáczy Dániel Gellért
Riba Katinka
Rosta Anna
Sabján Gergely
Storcz Laura
Szász Vivien
Takács Olívia
Tóth Máté

Kép_osztály 7b.jpg

7.b

Osztályfőnök: Kis Lászlóné

Andrásfalvy Csenge
Zsuzsanna
Bárdos Kristóf Ferenc
Bayer Gábor Szabolcs
Benkovics Lili Debóra
Bukhammer Ramóna
Domokos Bence
Dömsödi Patrik
Farkas Klaudia Kata
Fleisz Krisztián János
Gaibl Eszter Sára
Győrfi Dóra Zita
Hir Bálint
Kálló Ráhel
Kassanin Dusan

Keszthelyi Kornélia
Kirsching Gábor
Kovacsics Petra Beatrix
Nagy Sámuel Csaba
Olajos Zoltán Árpád
Piszér Gerda
Szentgyörgyváros Balázs
Benjámín
Szentgyörgyváros Rebeka
Tálas Viktor
Téczy Anna Zsófia
Torma Bence
Vég Jónatán Zsolt
Vezér Tamás Dániel
Vénosz Soma

8.a

Osztályfőnök: Schmidtné Varga-Zságer Ágnes

Apró Bálint Levente
Bányai Borbála
Brigovác Renáta
Budai András
Budai Kornél Barnabás
Csalódi András
Fenyvesi Áron
Gangel Dénes
Gradwohl Eszter
Horváth Máté Gyula
Jankovics Éva Ilona

Kovács Ádám
Kőszegi Melinda
Müller Hédi
Papp Dominik
Patay Milán Árpád
Regős Patrícia Erzsébet
Szabó Hajnalka Viktória
Takács Vivien
Tóth Roland
Varga Dávid
Varga Péter

Kép_osztály 8b.jpg

8.b

Osztályfőnök: Pavlovicsné Erényi Zsuzsanna

Ambrusics Petra
Antal András
Bukta Dániel
Exner Márk
Hirsch Barbara
János Tímea
Kámán Rebeka
Kiss Barbara
Leutsch Liza
Mezei Soma András
Papp Botond
Pataki Bianka Olga

Pelle János Fülöp
Peterdi Bence
Pető Gergő Tamás
Rauch Réka
Resch Edina
Rostás Gergő
Schunk Karolina
Tóth Enikő
Traszer Mirjam
Vásárhelyi Róbert
Wizner Dániel Bence

PRK GIMNÁZIUMA

Kép tantestulet_gimi.jpg EZT A KÉPET MAJD KI KELL CSERÉLNI!

A PRK Gimnáziumának tantestülete

Kép_osztály 9A.jpg

9.a

Osztályfőnök: Dénes Krisztina

Albrecht Alexandra
Antlfinger Hanna
Antlfinger Zsófia
Baranyai Zsóka
Bognár Balázs
Borbély Krisztina
Burián Bianka
Glokker Zoltán Olivér
Hamvas Judit
Hőnyi Viktor
Katona Lajos

Kis Varga Barbara
László Csaba
Meláth Anna
Orbán Bernadett
Pál Elza Rózsa
Prim Melitta Ágnes
Rómer Johanna
Sólyom László
Tóth Evelin Piroska
Vigh András

9.b

Osztályfőnök: Bányai György

Bálint Bence

Berta Dániel

Biró Gellért

Bitá Heike

Boda Nóra Cintia

Deér Máté

Dömse Nóra

Farkas Milán

Góbl Sámuel Tamás

Hirsch Eszter

Kasza Bettina Blanka

Kis-Bocz Ágnes Mária

Klotz Dániel

Koncz Máté

Ludézer Dániel

Maczkó Adrien

Nedev Zsuzsanna

Németi Fanni

Óbert Patrik

Pál Dániel

Pesti Ágnes

Rabóczky Benjámín

Somogyvári Gergely

József

Süli Tibor

Szatnik Erzsébet

Széles Krisztián Lajos

Szentkirályi Krisztina

Téczy Roland Balázs

Tóth Eszter Lilla

Vég Benjámín László

Zsember Gábor Attila

Kép_osztály 10A.jpg

10.a

Osztályfőnök: Benkő-Kónya Lóránd

Andrási Máté	Kovács Krisztina
Bánusz Kata Zsófia	Kratafila Olivér
Boglári Bianka	Magyar Márk
Brunner Fanni	Máhonfai Máté
Buzás András	Máté Bernadett
Csík Dávid	Mihály Kitti
Dávid Benjamin	Miklós Kristóf Gellért
Deák Ferenc	Mikó Ágnes
Dombóvári Péter	Müller György Ádám
Érsek Veronika	Nagy Lilla
Farner Ivett	Pap Gábor
Fazakas István Attila	Póth Lilla
Ferencsevics Tamara	Szabó Benjámín
Frólich Virág Eszter	Szabó Péter
Gáva Viktória	Szabó Réka
Hiriszkó Renátó	Tóth Emese
Horváth Adrienn	Vénosz Zsombor
Jávorka Dénes	Zámbó Petronella
Kovács Evelin	

10.b

Osztályfőnök: Ács Marianna – A. Kamarás Zsuzsanna

Ács Dávid	Hentes Vigh Johanna
Bakó Réka	Kempf Eliza
Balogh Nikolett	Kereki Kamilla
Barnaki Bernadett	Kis varga Brigitta
Bauer Fruzsina	Kovács Bence Máté
Békefi Diána	Kovács Krisztián
Bengernó Viktória	Ludézer Nikolett
Bíró Zsolt	Magyar Dominik
Csonka Ábel	Majlát János
Farkas Anita	Máté Melinda
Fenyvesi Luca	Molnár Bálint
Fuszanecker Anett	Nagy Márton
Galambos Andrea	Németh Péter
Gonda Gréta	Nyíri Bence
Göbl Márk	Szabó Gergely
Gönczy Márton	Szatmári Benedek
Győri Márton	Szukola Dorina
Harkai Adrien	Tóth Panna Gabriella

Kép_osztály 11A.jpg

11. a

Osztályfőnök: Tényi Nicolette

Baranyai Zsolt

Bárdonicsek Bernát

Bodor Vivien

Bognár Miklós

Budai Noémi

Csippa Dániel

Csüdör Eszter

Drexler Cintia

Gál Bianka

Király Vanda

Kovács Olivér

Kovács Rebeka

Lévai Balázs

Liner Dávid

Major Mátyás

Majorosi Éva

Marics Judit

Onozó Krisztina

Patai Viktória

Pokorny Evelin

Sinkó Enikő

Szász Panna

Székelyhidi Zsófia

Tábori Mihály

Takács Ivett

Varga Zsanett

11.b

Osztályfőnök: Csik Ágnes

Bachesz Krisztina
Bárdosi Bianka
Barkóczy Zsófia
Békefi Balázs
Bernát Patrik
Bernát Roland
Bogyó Gergely
Csonka Áron Tamás
Csuka András Dávid
Dér Lília
Döme Luca Sarolt
Fodor Fanni Ildikó
Halas Helga
Kamarás Lilla
Kapitány Petra
Lacza Bálint
Lévai Kata Sára

Máté Dóra
Nagy-Gál Richárd
Piszér Nikolett
Rada Csaba Zsolt
Ruppert Dóra
Schön Melinda
Szondi Daniella
Tóth Anna Fruzsina
Tóth Csaba
Tóth Dániel
Tökési Virág Csenge
Török Tímea
Trinkl Gergely
Trpkovici-Szabó
Melinda
Zentai Dóra

Kép_osztály 12A.jpg

12.a

Osztályfőnök: Czár Tiborné

Brambauer Barbara

Czihat Máté

Dobos Zsombor

Ernst Irma

Fekete Zita

Ferencsevics Bianka

Hamvas Nikolett

Heil Vita

Horváth Cintia

Jorcsák Vivien

Kanalas Zsuzsanna

Keserű Tibor

Loósz Nóra

Mayer Péter

Mayer Viktória

Mezei Dávid

Mrakova Zsófia

Pöstyéni Etelka

Regős Cintia

Reichmesz Lóránt

Sterczer Tamás

Szentgróti Szabina

Szöllősi Eszter

Tábori Gergő

Tóth Eszter

Vizsi Barbara

Zsilinszki Nikolett

Kép_osztály 12B.jpg

12.b

Osztályfőnök: Teczelyné Balázs Zsuzsa

Batik Máté	Simon Tamás
Becker Tímea	Storcz Tamás
Buni Edina	Szabó Gergő
Erát Dávid	Szász Nikolett
Farkas Anikó	Szatnik Szilvia
Hegedűs Szabolcs	Sziráki Dorina
Ilk Bálint	Szőcs Tímea
Keresztény Márton	Teppert Balázs
Laczkó Loretta Döniz	Treszner Barbara
Németh Zoltán	Borbála
Oláh Gréta	Ungvári Veronika
Pávkovics Dóra Ildikó	Varga Viktória
Rapajkó Ivett	Zárth Péter Dániel

Kép_osztály 13B.jpg

13.b

Osztályfőnök: Kondor Ágnes

Bondor Edina

Czéh Csilla Edit

Giczei Annamária

Hollókövi Éva

Horváth Máté

Keszthelyi Flóra

Kozári Kálmán

Lang Tünde

Martin Dóra

Molnár Zita V.

Nedve Ágota

Pánczél Dóra

Pavlik Rebeka

Storcz András

Szigethi András

Tökési Fanni

Ungvári Bianka

A GIMNÁZIUM ELBALLAGOTT DIÁKJAINAK NÉVSORA

2008/2009. tanév

12 .a

Osztályfőnök: Nagy Réka

Ábris Bianka	Kutnyánszky Máté
Bóli József	Magyar Dávid
Borbély Boglárka	Magyar Loretta
Demeter Kitti	Meszlényi Nikolett
Dudás Zsolt	Nagy András
Fehér Judit	Papp Gábor
Gazdag Dorottya	Papp László
Györkő Alexandra	Peti Andrea
Hammer Gergely	Strasszer Tamás
Hohman Lejla	Szabó Mária
Horváth dóra	Tóth Nikolett
Kanalas Anna	Varga Szabina
Kovács Melinda	

2007/2008. tanév

12. osztály

Osztályfőnök: Benkő-Kónya Lóránd

Bagoly Ivett	Kutas Éva
Bereczki Győző	Manhardt Mátyás
Biszak Tímea	Mencseli Tamás
Bován Csaba	Nagy Tamás
Broda Márk	Raknics Kinga
Fehér Szilvia	Szabó Bernadett
Gangel Péter	Szécsei Máté
Giczei Bence	Takács Dóra
Gyuradinovics Anita	Teleki Szidalisz Ágnes
Hamarics Diána	Vass Zoltán
Káli Orsolya	Vértes Fruzsina
Kovács Ferenc	Zalabai András
Kőszegi Alexandra	

2006/2007. tanév

12. osztály

Osztályfőnök: Kutasné Kovács Éva

Bangócs Boglárka	Pánczél Dalma
Benkovics Boldizsár	Peterdi András
Békési Bianka	Princz András
Bíró Mária	Schmidt Krisztina
Bónai Emese	Szilvia
Brassói Zoltán	Sermaul Kinga
Frick Katalin	Szabácsi József
Gergics Bernadett	Szabó Katinka
Illés Gábor	Szabó Szabrina
Jakab Eszter	Székely Eszter
Juhász Éva	Szekeres Tamás
Kis Varga Bettina	Tóth Katalin
Kiszeljov Ádám	Ulmer Fanni
Kovács Dénes	Ulmer Kata
Lingl Helga	Varga Petra
Madarász Tamás	Völgyesi Virág
Misota Richárd	Vörös Anita
Molnár Ábel	

2005/2006. tanév

12 .a

Osztályfőnök: Dénes Krisztina

Bergovecz Dávid
Bondor Ágnes
Braun Adrienn
Csapó Krisztián
Csík Anett Rózsa
Csordás Noémi
Dányi-Nagy Hanna
Gali Petra
Gönczi Gergely
Gyaraki Annabell
Hámori Ferenc
Ispán Dorina
Kapusi Zsombor

Kopjár Máté Ejnár
Piroska Dávid Balázs
Pócsik István Gergely
Szabácsi József
Szabó Katinka
Szabó Marcell Ákos
Szalai Ildikó
Szekeres Tamás Jenő
Teleki Dávid
Teonic Anja
Vörös Péter Mihály
Zierkelbach Péter
Zsilics Beáta

12. b

Osztályfőnök: Teczelyné Balázs Zsuzsanna

Andrási Kristóf
Bana Csilla
Chalupa Róbert
Dani Sándor
Dárdai Zoltán
Diós Éva
Dittert Alexandra
Dormán Katalin
Erdős Dorottya Ágota
Hollókövi Ildikó
Illés Éva
Kereki Renáta

Kis-Bagoly Zsófia
Kőő Artúr
Kőő Csongor
Menyhárt Kitti
Mezei Barbara
Nagy Melinda
Nagy Varga Dávid
Pál Klarissza Katalin
Pöstyéni Dorottya
Szécsei Dávid
Tavali Brigitta
Vass Veronika